

+

Doctrina et virtutibus
ornatissimo adolescenti
Joanni Georgio Remero
studiorum causa Ro-
mam eunti Georgius
Zapler ota felicia
precatur,
suique commendat memoriam.

Salisburgi Kalend: Septē
M. DC. XV.

In patientia vestra possidebitis
animas Vestras.

Rdo. Nobili Dno. Wolfgango Prücfer
libellum hunc amoris et obseruā:
tiae ergo reliquit Româ abiens
Joan: Georgius Remmer. 1622.
23 Aprilis. In Collegio Ger:
manico et Vngarico
De Vrbe.

Illmo. Exc. Praenobili et Clarissimo Dno Dno Eucrario Christophoro à Seckendorff. Patrono ob Sincerantissimo et Amicissimo sui memoriam o. obsq. offert Wolfgangus Christor Salisburg: Aõe Christi ano CIↃ c IↃ XXXV.

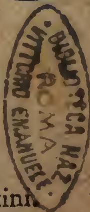
PARAPHRASIS PSALMORVM DAVIDIS POETICA

MVLTO QVAM ANTEHAC CASTIGATIOR;

Auctore [redacted] poëtarum nostri sæculi facilè principe.

Adnotata vbique diligenter carminum genera.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.
M. D. LXXXII,

AD MARIAM ILLV-STRISSIMAM SCOTORVM REGINAM,

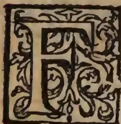
[redacted] *epigramma.*

NYmpha, Caledoniæ quæ nunc feliciter oræ
Miſſa per innumeros ſceptra tueris auos:
Quæ ſortem anteuenis meritis, virtutibus annos,
Sexum animis, morum nobilitate genus:
Accipe (ſed facilis) cultu donata Latino
Carmina, fatidici nobile regis opus.
Illa quidem, Cirrha procul & Permeſſide lympha,
Pænè ſub Arctoi ſidere nata poli:
Non tamen auſus eram malè natum exponere fœtum,
Ne mihi diſpliceant quæ placuere tibi.
Nam quod ab ingenio domini ſperare nequibant,
Debebunt genio forſitan illa tuo.

PARAPHRASIS IN PRIMVM LIBRVM PSALMORVM.

PS. I. Beatus vir qui non abijt in consil. &c.

Carm. gen. I.

1 *Elix ille animi, quem non de tramite recto*
Impia sacrilegæ flexit cõtagio turbæ:
Non iter erroris tenuit, sessórue cathedræ
Pestiferæ, facilem dedit irrisoribus aurem:
2 *Sed vitæ rimatur iter melioris, & alta*
Mente Dei leges noctésque diésque reuoluit.
3 *Ille, velut riguæ quæ margine consita ripæ est*
Arbor, erit: quam non violento Sirius æstu
Exurit, non torret hiems, sed prodiga læto
4 *Prouentu beat agricolam: nec flore caduco*
Arridens, blanda dominum spe lactat inanem.
5 *Non ita diuini gens nescia fœderis, exlex,*
Contemtríxque poli: subito sed turbine rapti
Pulueris instar erunt, volucri quem concita gyro
Aura leuis torquet vacuo ludibria cælo.
6 *Ergo vbi veridicus iudex in nube serena*
Dicere ius veniet, scelerísque coarguet orbem:
Non coram impietas mæstos attollere vultus,
Nec misera audebit iustæ se adiungere turbæ.
7 *Nam pater ætherius iustorum & fraude carentum*

...pietas fraudum anfractus scelerata peribit.

PSAL. II. Quare fremuerunt gentes?

Carm. gen. II.

Q*Vid trepidæ gentes vano fremuere tumultu?*
Minisq; populi sæuiunt inanibus?
2 *Et cum principibus magni coïere tyranni,*
Dominumq; Christumq; Domini aduersum truces?
Vincula quin horum fortes dirumpimus, aiunt,
Et lora nostris demimus ceruicibus?
4 *At pater ætherius, rerum cui summa potestas,*
Ridebit impotentium irritas minas.
5 *Tum iusta accensus miseros affabitur ira,*
Et per furorem cæca consilia suum
6 *Turbabit: Cingamq; meum diademate regem,*
Inquit, Sionis iura sanctis collibus
Qui dabit, & latè fundet mea iussa per orbem.
7 Deinde allocutus Dominus est me: *Filius*
8 *Tu meus es, genui te hodie: me posce, dabóque*
Omnes vt heres gentium fines regas,
Qua circumfusis tellus se porrigit vndis,
9 *Regasq; sceptro sempiternum ferreo:*
Cumq; voles, tumidosq; premas, frangasque rebelles,
Vt ficta fragili vasa franguntur luto.
10 *At vos, in populos quibus est permissa potestas,*
Et ius ab alta sede plebi dicitis,
Errorum tenebras depellite, discite verum:
11 *Seruite Domino cum tremore: gaudijs*
Et timor & Domini accedat reuerentia vestris,
12 *Vt missum ab illo filium amplectamini:*

In vos ne iustæ vindictam exerceat iræ,
De calle recti deuios. nam cùm breui
Sæuiet iniustos contra iusta ira, scietis
Quàm sint beati, spes in illo qui locant.

PS. III. Domine quid multiplicati, &c.
Carm. gen. III.

2 HEu quanta numero viribusq; factio
Me vexat odijs impijs!
Quàm perditorum firma conspiratio
Coniurat in meum caput!
3 *Et asseuerant spem salutis in Deo*
Superesse iam nullam mihi:
4 *Cùm tu sub vmbra prœliantem me tui*
Tam sæpe scuti texeris:
5 *Cùm laudis auctor sis meæ, cùm gloria*
Meum corones verticem.
6 *Cùm nocte Dominus inuocantem me, suo*
De monte sancto exaudiat,
Curis solutus & recumbo & dormio,
Resurgo liber à metu.
7 *Domino excubante, nec meum formidine*
Pectus mouebunt agmina
Numerosa, nec si sæua feritas omnium
Coniuret in me gentium.
8 *Tu Domine in aciem ductor, vt me liberes,*
Prodibis: hostium omnium
Malásque franges, impiorum & conteres
Dentes potenti dextera.
9 *At tu, salutis vna spes, populum tuum*
Bonitate solita amplectere.

Ps. III. Cùm inuocarem, exaudiuit, &c.

Carm. gen. IIII.

2 *O Pater, ô hominum, diuûmque æterna potestas,*
Sinceræ mihi conscie mentis,
Qui mihi consiliíque inops, incertóque salutis,
Imploranti rebus in arctis,
Tutum pandis iter, latúmque educis in æquor:
Nunc obsesso fraude maligna
Da mihi te facilem, & iustis bonus annue votis,
Non dura placabilis aure.
3 *O hominum cæcæ mentes, quo me vsque relicto*
Intenti mendacibus vmbris,
Sollicita in vanas torquetis pectora curas?
Tandem credite vera monenti:
4 *Quem Deus electum miro dignatur honore,*
Per discrimina cuncta tuetur.
Me Dominus clamantem ad se, auxiliúmq. rogantem
Mitis & exorabilis audit.
5 *Ergo Dei miseri nunc saltem agnoscite numen,*
Et vitijs absistite prauis.
Vobiscum in tacito per noctem expendite lecto
Longi dicta ac facta diei.
6 *Non pecudum fibris Domino sed mente litatur*
Innocua: si admoueris aris
Hanc; poteris sperare animi securus ab alto
Dextra munera larga benigna.
7 *Poscit opes modò degeneres pars maxima vulgi,*
Hæc animos vota vna fatigant:
8 *At tu me placido tantùm bonus adspice vultu:*
Aura tui iucunda fauoris

Me super irradiet: sat amico te mihi felix.
Alter frugibus horrea stipet,
Impleat & multas generoso nectare cellas,
Et congesto gaudeat auro:
9 *Ast ego, curarum vacuus de nocte recumbam,*
Et sine sollicitudine somnos
Accipiam: tu securam mihi robore mentem,
Tu certa spe pectora firmas.

PS. V. Verba mea auribus percipe, &c.

Carm. gen. V.

2 *O Potens rerum Deus, aure leni*
Mitis exaudi mea verba, mentis
Mente non dura tetricúsque tristes
Percipe questus.
3 *Adspice attentus mihi quanta tendat*
Vox latus: quando mihi rex Deúsque
Solus es, solum veneror precórque
Rebus in arctis.
4 *Manè clamantem Deus æquus audi.*
Nam tuum casta prece, non inanem
Spem fouens, nomen iubar ante Eoum
Manè ciebo.
5 *Tu Deus, lætus pietate vera,*
Impij ritus scelus exsecraris:
Nec frui praui studiosa mens te
Speret amico.
6 *Vis tuos vultus metuit, nefasq́;:*
7 *Hostis es fraudum & cupidæ cruoris*
Cædis: audacem simulare linguam
Falsa recides.

8 *At tua fretus bonitate ſacrum*
Limen accedam, tua templa inibo:
Ritè adorabo tua ſancta caſtis
Numina votis.
6 *Tu mihi, vt caſſes fugiam doloſos*
Hoſtium, lumen Deus æquitatis
Dux tuæ præfer, dubioq; cæcos
Dirige greſſus.
10 *Hoſtium verum fugit ora, pectus*
Incolit fraus ſpurcitiéſque: guttur
Tetrius putri eſt quod hiat recludens
Funera buſto.
Lingua adulatrix tacito veneno
Blandiens, cæcos meditatur ictus.
11 O *Deus, rerum ô Pater alme, gentem*
Perde nefandam.
Redde conatus Pater alme vanos:
Q*uiq; te linquunt, ſcelerum ſuorum*
Sentiant pœnas meritas, ab ima
Stirpe reciſi.
12 *Sed tua ſemper bonitate tuti*
Gaudeant qui ſpem poſuere in vno
Te ſibi certam impauidi, tuumq;
Nomen adorant.
13 *Namque tu rectos animiq; puros*
Larga opum dextra recreas benignus,
Et tui (tamquam clypeo) fauoris
Protegis vmbra.

PS. VI. Domine ne in furore tuo arguas me.

1 Carm. gen. III.

2 *DVm feruet ira, Domine, dum mens æstuat,*
Ne me merentem corripe:
Dum sæuientis flagrat in cursu furor,
Exigere pœnas abstine.
3 *O parce, parce: languor ægrum conficit:*
Manum salutarem admoue.
Corpus, solutis ossium compagibus,
Eneruę vires deserunt:
4 *Mentémq. grauiter mæror angit turbidam.*
Quo me vsque miserum negliges?
5 *Quo me vsque linques? iam reuerte, ac libera*
Aegrum inferûm de faucibus.
6 *Vbi sæua duram mors manum iniecit semel,*
Quis amplius meminit tui?
Quis mortis alta subrutus caligine
Nomen celebrabit tuum?
7 *De nocte pectus anxium suspiriјs*
Pulsans, gemensq;, lacrymis
Lauo cubile: strata fletuum madent
Rorata largis imbribus.
8 *Caligat acies luminum, doloribus*
Hebetata longis: hostium
Intérque risus & dolos emarcuit
Color vigorq; corporis.
9 *At tu sceleribus turba gaudens impijs,*
Facesse, spem pone irritam:
Lamenta Dominus & meorum fletuum
Placatus audijt sonum.

10 *Dominus benignus supplicem me exaudijt,*
Orationiq; annuit:
11 *Subitus vt hostes obruat pudor meos,*
Vultusq; confundat rubor:
Tristi repentè vt palleant infamia,
Fugámque turpem mæreant.

PSAL. VII. Domine Deus meus, in te, &c.
Carm. gen. VI.

2 *IN te salutis spem posui meæ,*
Seruator orbis: faucibus hostium
Me libera, qui mente sæua
Interitum mihi moliuntur.
3 *Si nemo vindex asserat, vt leo*
Imbelle crudus dilaniat pecus:
Sic me ferus discerpet hostis,
Innocui sitiens cruoris.
4 *Si verus index me meritò arguit,*
Nec falsa mendax crimina texuit,
5 *Si damna tranquillo creaui,*
Promerito malè ni peperci;
6 *Me persequatur dum capiat sequens,*
Captúmque sternat, stratum & humi pede
Conculcet, & sceptri superbum
Proterat abijciátque fastum.
7 *Exurge, iustas te furor impius*
Meorum in iras excitet hostium.
Exurge, promissámque redde
Perfidiæ Deus vltionem.
8 *Exurge, terris luceat omnibus*
Augusta maiestas tua, te suum

Accurrat agnoſcátque regem
Concilium populi, patrémque.
9 O qui potenti ſceptra tenens manu,
Gentes per omnes crimina vindicas,
Me vindica, ſi ritè pœnas
Ore pio innocuóque poſco.
10 O iuſte iudex, cordis in intimo
Quem nil receſſu præterit abditum,
Frange impios auſus malorum:
Fulci animós refouéque iuſtos.
11 Securus hoſtes nil metuo, Deo
Cuſtode: quem ſimplex animi iuuat
12 Candor, pios ſeruat, malíſque
Exitium aſſiduè minatur.
13 Si perſtet hoſtis, iam gladium tenet,
14 Iam tendit arcum promptus, & arripit
Ferale telum, & igne ſæuo
Lethiferas acuit ſagittas.
15 En, qui nefandum parturijt ſcelus,
Concepit ærumnam, pariet velut
Quæ vana per ſomnum inquietas
Ludificant ſimulacra mentes.
16 Fodit doloſam, vt me caperet, ſcrobem:
Incautus in foſſam ipſe ſuam ruit.
17 In verticem ipſius recurret
Pernicies, recidentq; fraudes.
18 Ergo expeditus fraudibus & metu,
Rerum parentis iuſtitiam canam,
Noménq. ſanctum: gratiaſq;
Lætus agam, repetámque laudes.

PS.VIII. Dñe Dñs noſt.&c. *Carm gen.*VII.

2 *GEntis humanæ pater atque cuſtos,*
Quàm ſancta maieſtas tui
Nominis terras ſtupefecit omnes,
Sol quas recurrens adſpicit!
Et ſuper cæli radiantis orbes
Tua magnitudo ſe extulit.
3 *Quàm pia mundum tueare cura,*
Lactentis æui infantia
Prodit: vt linguas temere obſtrepentum
Tibi refutes hoſtium:
Hoſtium, quorum vomit os furorem
In te, ſititque ſanguinem.
4 *Luce quum cælos vitrea ſerenos*
Pollentis opera dexteræ
Cerno: quum lunam, nitidáſque ſtellas
Per te creatas conſpicor;
5 *Quantulus (mecum tacitus reuoluo)*
Homo eſt, vt eius ſis memor?
Quantula humanæ eſt ſobolis propago,
Dignere vt illam viſere?
6 *Hunc Deo æqualem propè reddidiſti:*
Ornaſti honore & gloria:
7 *Et tuæ dextræ ſuper vniuerſa*
Opera creaſti principem:
Cuncta vitalis quibus hauſtus auræ eſt,
Illi dediſti ſub pedes.
8 *Huic boues parent & oues, pecúſque*
Quodcunque campis paſcitur:
9 *Quique pennarum celeri volatu*

Metitur

Metitur ales aëra:
Quique pinnarum celeri natatu
Piscis pererrat æquora.
10 *Gentis humanæ pater atque custos,*
Quàm sancta maiestas tui
Nominis terras stupefecit omnes,
Sol quas recurrens adspicit!

PS. IX. Confitebor tibi Domine in, &c.

Carm. gen. VIII.

*R*Erum certa salus te cano, gratias*
2 *Exoluo meritas ex animo tibi:*
Et miranda futuris
Pandam facta nepotibus.
3 *Tutus præsidio nil metuam tuo:*
Lætus læta canam sed tibi carmina,
Te laudabo supremi
Aeternum ætheris arbitrum.
4 *Spes hostis temerè elatus in improbas,*
Conuersus trepida terga dedit fuga,
Et virtute potentis
Dextræ pessum abijt tuæ.
5 *Tu vindex cupidos exitij mei*
Perdis, tu trepido præsidium es reo:
Tu litem mihi iudex
Ex alto dirimis thròno.
6 *Tu gentis valido robore barbaræ*
Compescis furias: destruis impios,
Vt nec nomina seris
Narret fama nepotibus.
7 *En hostis tumidæ quò recidunt minæ:*

En qui

En qui sternit humi funditus oppida,
Et prostrata perennis
Condit nube silentij.

8 *At rerum Dominus perpetuus thronum*
Fixit perpetuum iustitiæ sibi,

9 *Orbem vt legibus æquis,*
Vt iustè populos regat.

10 *Quum vis incubuit fœta superbia*
Infræni, miseris præsidium pates,
Tuti pandis asyli
Arcem rebus in asperis.

11 *In te vno meritò spem solidam locant*
Qui nouere tuum nomen, & vltimo
Vt discrimine amicos
Nunquam destituas tuos.

12 *Ergo arcis merita laude Sioniæ*
Custodem Dominum pangite: consili
Decreta ardua gentes
Latè ferte per exteras.

13 *Vindex innocui sanguinis expetit*
Pœnas, vi tenues nec sinit opprimi
Impunè: applicat aurem
Clamantum querimonijs.

14 *Afflictas bonus ô res propius meas*
Contemplare, odijs quem petit improbis
Vis hostilis: & atræ
Mortis faucibus eripe.

15 *Vt qua mole Sion crescit in æthera*
Late conspicua, laudibus efferam
Te, lętúsque salutem

Acceptam

Acceptam referam tibi.
16 *Demersit merito fraus sua perfidas*
Gentes exitio: queis alios plagis
Irretire parabant,
Hæsere impliciti pedes.
17 *O miranda Dei iudicis æquitas!*
Fraudis fraude sua prenditur artifex.
O res pectoris altis
Condenda in penetralibus!
Sic est: interitu deuorat impios
18 *Improuisa dies: immemores Dei*
Gentes mors inopina
Aeternis tenebris premit.
19 *At confisa Deo nuda modestia*
Aeternùm Domini non animo excidet,
Nec læto miserorum
Spes frustrabitur exitu.
20 *Rerum surge parens, neu sine vt impotens*
Aduersus tenues crescat homunculus:
Et iuris preme frænis
Gentes arbiter impias.
21 *Circumsiste tuæ mole potentiæ,*
Terrorémque feris mentibus ingere:
Agnóscat malè firmam
Sortem gens hominum suam.

PSAL. X. Vt quid Domine recessisti? &c.
Carm. gen. III.

1 *QVónam vsque custos gentis humanæ tuos*
In rebus arctis negliges?
Quónam aberis vsque, dum pios tyrannide

Premit arroganter impius?
O si scelestum vergat in caput scelus,
Suisq; pereant artibus.
3 *Dum mentis explet per nefas libidinem,*
Sic gloriatur impius ,
Sic gaudet in se , sempiternum ceu decus
Rectis pararit artibus.
4 *Aequi atque iniqui negligit discrimina*
Infrænis arrogantia ;
Suæq; plaudit suauiter prudentiæ,
Nullum esse quòd putet Deum.
5 *Felicitatis somno indulget suæ,*
Quòd cuncta cedant prosperè ,
Nec te futurum cogitat vel iudicem ,
Vel perpetrati vindicem .
Hostes minoris æstimat nihilo suos ,
6 *Sic ipse secum computans,*
Incommodi expers ad senectam vsque vltimam
Securus æuum transigam.
Non cura lætis vlla sese gaudijs,
Non ægritudo interseret.
7 *Os exsecranda despuit conuicia,*
Spumátque probris & dolis.
Bonis labores continenter pestilens
Lingua & dolores parturit.
8 *Circa viarum compita insidias locat,*
Vt innocentem clàm inuolet.
Intentus oculis intuetur acribus
In transeuntes pauperes.
9 *Qualis cruentus subter alta delitet*

Spelæa conditus leo:
Sic è latebris corde trepido palpitans,
Infirmioribus imminet:
10 *Et occupatos multinodis nexibus,*
Nassæ inuolutos attrahit,
Malísque subigit: & tenebris occulit
Crudelitatem callidus.
Ah strage quanta transeuntes perculit,
Grassatus istis artibus!
11 *Sic deinde secum colligit malè credulus,*
Hæc prorsus ignorat Deus:
Auertit ora rebus humanis sua,
Fandi & nefandi negligens.
12 *Exurge Domine, tolle in altum dexteram,*
Librata fige vulnera.
Ope destitutos ne pios silentio
Obliuioso desere.
13 *Téne impiorum peruicax vesania*
Sic audeat contemnere?
Secreta secum corde tacito vt murmuret,
Humana non curat Deus.
14 *Cernis profectò cuncta, cernis: & tuam*
Scelestus in manum cadet,
Vt te labores & dolores pauperum
Non præterire intelligat.
Tibi relictus est inops atque innocens:
Tu tutor orbos protegis.
15 *Tu frange vires impij, violentiam*
Tu mentis improbæ doma,
A stirpe cæsa donec impietas simul

Eliminetur & impius.

16 *Tum firma Dominus sæculorum in sæcula,*
Sceptra obtinebis imperî,
Gentésque terræ finibus procul tuæ
Exterminabis impias.

17 *Hæc vota duris obruti laboribus,*
Has supplices fundunt preces:
Animósque stimulis incitati talibus,
Te lacrymantes postulant,

18 *Pupillum & inopem vt vindices potentium*
Ab impotenti audacia.
Homo vt feroces spiritus ponat, suæ
Infirmitatis conscius.

PS. XI. In Domino confido, &c.

Carm. gen. VI.

1 Q*Vum spe salutis non dubia fruar,*
Deóque fidam, vos mihi dicitis,
Facesse rupes in remotas,
Anteuolans pauidas volucres.

2 *Intendit arcum (en aspicis) impius,*
Neruo sagittas admonet, vt petat
Incogitantes è latebris
Innocuos, animíque rectos.

3 *At tu potenti Rex bone dextera*
Domas rebelles, & facis irrita
Decreta vesani furoris
Contra humiles malè nil merentes.

4 *Aeterna cæli templa colens Deus,*
Et lucido astrorum in solio sedens,
Humana per terras acutis.

Facta oculis speculatur omnes.

5 *Non iustus illum, non latet impius*
Cuncta intuentem; sed studio ad nefas
Pronos maligno iustus orbis
Ex animo moderator odit.

6 *Super scelestos retia depluet:*
Ignes remisto sulphure flammeos
Ad impios eliminandos
Fulmineæ rapient procellæ.

7 *Iustósque iustus iustitiæ parens*
Amore sancto amplectitur unicè;
Et fraudis ignaram ante vultus
Assiduè videt æquitatem.

PS. XII. Saluum me fac Domine, &c.

1 *Carm. gen. XI.*

2 A*Ffer opem, seruator opem fer. pulsa recessit*
Intemerata fides:

3 *Nuda fides, hominum fugit commercia: vana*
Cum socio loquitur
Quisque suo, blanda exercens mendacia lingua,
Corde scelus meditans.

4 *Ora Deus fraudum dulci medicata veneno*
Conterat, & penitus
Grandiloquam ex ima linguam radice reuellat:

5 *Quique pudore carent,*
Dicere nec metuunt, Falsa ad periuria linguas
Fortiter intrepidi.
Assuescamus, & os age confirmemus ad omne
Flagitium. neque enim
Oris fræna mei, linguæue repagula quenquam

Me nisi habere puto.
6 *At Dominus planctus miserorum, & dura ferentum*
Aure trahens gemitus,
Surgam, ait, atque inopem, tuta vt respiret in arce,
Insidijsque procul,
7 *Securum statuam. Hæc Dominus. quod ab ore fideli*
Cumque fluit Domini,
Auro purius est, auro quod fusile fecit
Septima flamma coquens:
Dum fæx in fumos exploratore camino
Crassa abit & cineres.
8 *Polliciti memor ergo, malæ mala toxica linguæ*
Sancte parens inhibe:
Pestifera de gente hominum nos optime custos
Assere perpetuò.
9 *Nam latè impietas grassatur libera, passim*
Omnia plena malis,
Quum penes iniustos ius est, & iussa malorum
Sunt metuenda bonis.

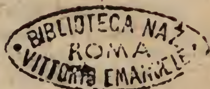
PS. XIII. Vsquequo Domine obl. &c.

Carm. gen. X.

2 *QVousque rector vnice,*
Me destitutum negliges?
An sempiterna me obrutum
Obliuione deseres?
Quousque vultum amabilem
Iratus abscondes mihi?
3 *Quousque curæ turbidæ*
Mentis quietem distrahent?
Quousque cor cruciabitur

Mœroris

Mæroris æstu fluctuans?
Quousque me prostrato aget
Hostis triumphos insolens?
4 *Regnator orbis adspice:*
Opem fer, & lucem tuam
Infunde, ne mors lumina
Somno perenni sopiat:
5 *Ne iactet hostis arrogans*
Me viribus fractum suis,
Ne me perosi perfidi
Meo dolore gaudeant.
6 *Tu me salutis recreas*
Spe, largus auxilî: tuum,
Salute parta, laudibus
Rex magne nomen efferam.

PS. XIIII. Dixit insipiens in corde, &c.
Carm. gen. XI.

1 S*Ecum insania callidè*
Indulgens vitijs sic loquitur, Deum
Formido sibi credula
Commenta est hominum, quum temerario
Casu sors ferat omnia.
Ergo flagitijs se penitus dedit
Secura impietas Dei:
2 *Nec quisquam ex animo recta sequi studet.*
De templo ætherio Deus
Ad curas hominum lumina verterat,
Siquis non stolidè improbus
Ad cultum reuocet pectora numinis:
3 *Omnes in scelera omnia*

Coniurasse putes: fœda, nefaria,
Detestandaq; perpetrant:
Nec cuiquam est studium recta capessere.
4 *Nam quî recta capesserent?*
Quem sanis aditum consilijs darent
Quorum nequitia & scelus
Infecere animos? qui populum meum,
Ceu prædam fera, deuorant:
Nec rerum dominum mente colunt Deum.
5 *Ast illos gelido metu*
Horror concutiet, iustitiæ Deus
Quum patronus opem feret
6 *Insonti: increpitans talibus impios,*
Vobis ludibrio fuit
Insontum pietas: vos inopum pium
Risistis studium, preces,
Spes lentas, trepidas sollicitudines:
At cui fidit inops, Deus
Spes & vota bonos ducet ad exitus.
7 *O si mittat opem suis*
Speratam Deus è rupe Sionia.
Nam quum vincula ruperit,
Exoluétque suos, pectore libero
Gaudebunt Abrahamidæ,
Et iusta Isacidæ lætitia frement.

PS. XV. Domine quis habitabit in tab. &c.

Carm. gen. VI.

1 SAnctæ Sionis templa quis incolet
Rex magne tecum? quem statues tuum
Sanctum super montem, vt malorum

Liber

Liber agat placidam quietem?

2 *Quem fraudis expers simplicitas iuuat;*
Vrgétque rectum propositi tenax:
Nec mente sæuus grata blandam
Edocuit simulare linguam.

3 *Nec ore mendax exitiabiles*
Concinnat artes: nec mala proximis
Excogitat, nec dulcem amicum
Opprobrijs maculat pudendis.

4 *Qui fastuosum despicit impium,*
Dei timentem suspicit & pium:
Tenaxq; promissi, fidemq;
Indocilis temerare pactam.

5 *Qui non egenos fœnore perdidit,*
Non innocentes munere prodidit.
In monte sancto, hæc qui peregit,
Perpetua requie fruetur.

PSAL. XVI. Conserua me Domine. &c.
Carm. gen. XII.

1 *O Rerum sator, & salus*
Humani generis certa periculis,
Qui te respicit vnum, famulum instantibus eripe.

2 *Te seruus Dominum libens*
Agnosco, & populis prædico: sed tibi
Omni ex parte beato officijs nil opus est meis.

3 *Ergo illuc animum appuli,*
Vt gentem studio prosequerer pio,
Quam tu ex omnibus vnam populis sorte receperas.

4 *Ast illi immemores tui*
Defecêre: nouos quisque sibi deos

Effinxere, colentes animi ludicra somnia.
Horum sanguineas dapes
Non libabo, epulas respuo: nomina
Testis nunquam adhibebo, aut fidei fœdera sanciens.
5 *At sortis populum meæ*
Defendet Domini perpetuus fauor,
Mercedémque laborum cumulatam dabit affatim.
6 *O pulchra agricolatio,*
O præclara mei sors patrimonij:
Vt florum vndiq; ridens animum pascit amœnitas!
7 *Immortalis honor Deo*
Æterno, monitu cuius ago dies,
Arcanísque per vmbram stimulor pectora motibus.
8 *Quicquid molior, aut gero,*
Præsentem Dominum conspicor: is mihi
Semper dexter adhæret, stabili ne mouear gradu.
9 *Pulsat pectora gaudio*
Cor læto trepidum: lingua tuas auet
Laudes promere: corpus tacitè spes bona recreat.
10 *Nam nec degere tartari*
Permittes animam sub tenebris meam,
Aut vt putre cadauer resolutum in cineres fluat.
11 *Tu vitæ reseras viam:*
De vultu fluuij lætitiæ tuo
Manant: tu tribuis munifica gaudia dextera.

PS. XVII. Exaudi Domine iustitiam. &c.

Carm. gen. V.

1 A*Equus exaudi bone rector orbis*
Aequa poscentem: tibi quas profundit
Lingua non mendax, cape non iniqua

Aure querelas.

2 *Ad tuum læsus fugio tribunal,*
Et fidem appello: mihi cognitorem
Te peto: oppressos oculis benignis
Adspice iustos.

3 *Sæpe per solas tacitæ tenebras*
Noctis arcanos mihi cogitatus
Cautus inspexti, trepidóque corda
Turbida motu.

Sæpe, ceu flammis, animum probasti
Casibus duris, neque comperisti
Conscium fraudis scelerumq; , sonti
Sæua minantem.

Os fuit concors animo, sonúsque
4 *Sensui: legum monitis tuarum*
Pectus innixum scelera impiósque
Horruit ausus.

5 *Hac via gressus rege per tuarum*
Orbitam legum, dubio vacillent
Ne pedes lapsu, instabiléque turbent
Lubrica plantas.

6 *Te voco, duris ad opem periclis*
Sæpe tentatam fugio: precantis
Admoue attentam miseris benignus
Questibus aurem.

7 *Tu bonus fulci tibi qui salutem*
Spemque committunt: tibi contumacis
Spiritus cordis tetricus refræna
Vindice dextra.

8 *Me velut pupillam oculi tenellam*

Prouidus muni: procul impiorum
Impetu, alarum trepidum tuarum
Conde sub vmbra.
9 *Nam meæ vitæ manus impiorum*
10 *Imminet: vallant opibus, superbis*
Intonant linguis, mala dira sæua
Voce minantur.
11 *Obsident cunctos aditus viarum:*
Commoda obseruant loca, destinántque
Ad meam cædem, facinúsque patrant
Mentibus absens.
12 *Qualis in prædam leo fertur ira*
Feruidus, qualis catulus leonis
Lacte depulsus speculatur alto
Abditus antro.
13 *Surge, conatus pater anteuerte*
Impios, stratóque in humum tyranno,
Me tuo, quo nunc furit ille sæuus,
Eripe ferro.
14 *Neu sine vt me vi premat impotentum*
Diuitum fastus, quibus vna cura est;
Dum licet blandæ illecebras caducas
Carpere vitæ.
His opes terris penitus refossis
De penu fundis locuplete, ventri
Sufficis fruges, hilarásque multa
Prole penates.
15 *Puritas vitæ mihi te tueri*
Corporis vinclis tribuet soluto.
Illa lux verè faciet me ab omni

Parte

Parte beatum:
Lux voluptatum cumulata cunctis
Gaudijs, quum se sine nube menti
Pura maiestas dabit intuendam
Lumine puro.

PS. XVIII. Diligam te Domine. &c.

1 *Carm. gen. 1.*

2 *TE Deus alme colam, te toto pectore amabo*
3 *Sancte parens, mea vis, mea sola potentia, turris,*
Præsidium, spes, & rebus solamen in arctis.
Tu clypeus, tutela mihi, tu certa salutis
Anchora, tu statio tuti placidissima portus.
4 *Nam simulatque tuas in laudes ora resoluo*
Te venerans, pacémque petens; inimica facessunt
Arma: salus, placidísque comes pax aduolat alis.
5 *Iam me lethiferis mors circumuoluerat atra*
Cassibus, obsessum iam me torrentibus orcus
6 *Impediebat aquis, stygia iam compede vinctus*
Hærebam, laqueóque pedem retinente trahebar:
7 *Hîc ego deprensus, suppléxque humilísque vocaui*
Voce Deum, & dubijs clamaui ad sidera rebus.
Ille super solio residens flammantis olympi
Audijt orantem. postquam peruenit in altum
Clamor, & attentas aduertit questibus aures,
8 *Protinus è vultu Domini conterrita tellus*
Intremuit, montésq; caua compage soluta
Nutarunt, penitúsque imis fremuere cauernis.
9 *Fumeus afflatu de naribus æstus anhelo*
Vndabat: rapidæ contorto vertice flammæ
Ore fluunt, viuásq; animant attacta fauilla.

Vtque

10 *Vtq; suum Dominum terræ demittat in orbem,*
Leniter inclinat iussum fastigia cælum:
Succedunt pedibus fuscæ caliginis vmbræ.
11 *Ille vehens curru volucri, cui flammeus ales*
Lora tenens leuibus ventorum adremigat alis,
12 *Se circum furuo nebularum inuoluit amictu,*
Prætenditq; cauis piceas in nubibus vndas.
13 *Acribus ex oculis vibratæ spicula flammæ*
Discutiunt tristes claro fulgore tenebras.
Inde ruit crepitans lapidosæ grandinis imber;
Discursantq; vagæ sinuosa volumina flammæ.
14 *At verò vt sancto sermone silentia rupit,*
Protinus horrifico tonitru cælum omne remugit;
Grandinis & crebra tellus crepitante procella,
Pulsa sonat, ruptísque micant è nubibus ignes:
15 *Flammiferæq; volant magnum per inane sagittæ,*
16 *Fulguráq; ingeminant: laticum concussa lacunas*
Pandit hians tellus, & fontibus ora relaxat:
Succutiturq; pauens & fundamenta reuelat,
Et reserat chaos. Æterni sic vox tonat oris,
Sic formidandæ grauè spiritus infremit iræ.
17 *Ille salutiferam porrexit ab æthere dextram,*
Et me de rapidis pereuntem sustulit vndis:
18 *Hostibus eripuit validis, & acerba potentum*
19 *In me odia elusit: quum me studiosa nocendi*
Temporibus duris cæca fraus arte petebat,
20 *Auxilium tulit, & rebus patefecit in arctis*
Latum iter, electumq; à morte reduxit amicum.
21 *Scilicet immunem sceleris, mentemq; manumq;*
Adspexit Deus, & merito dignatus honore est.

22 Quippe nec impietas nec praui credulus error
Auertêre meos recto de tramite gressus.
23 Ante oculos mihi lex Domini, mihi iussa verenda
24 Semper erant animo præsentia: simplice vero
Gaudebam, fraudisq; illo sub teste voluntas
Libera, flagitium, & scelerum vitauerat artes.
25 Ergo mihi integræ fructū hunc decerpere vitæ
Munificus dedit, & qui conspicit omnia iustus
Arbiter innocuam cumulauit munere vitam.
26 Quisque suis sibi te conformat moribus: ergà
Innocuum innocuus, te sentit amicus amicum,
27 Inq; bonos bonus es: malè cautas cautior artes
28 Artibus eludis. duro in discrimine seruas
Res humilis populi afflictas, oculique superbos
29 Deijcis elati fastus. tu plebis ab imæ
Cœtibus ereptum celebri me in luce reponis:
Illustrásque meas claro splendore tenebras.
30 Te duce perrumpo florentes ære phalanges,
Altáque turrigeri supero fastigia muri.
31 Scilicet, vt sanctus Deus est, sua signa sequutis
Sancta salutiferæ pandit compendia vitæ.
Illius æterno quicunque effluxit ab ore
Sermo repurgato flammis sincerior auro est.
Ille suo clypeo fida spe pectora fulta
Protegit, aduersisq; vetat succumbere rebus.
32 Dicite qui colitis picti ludibria trunci,
Aut ebur in varias aut saxa excisa figuras,
Ecquis in ætherio rerum moderatur olympo
Fræna alius Dominus? quis terræ temperat orbem
Alter, & inuicta quæ vult facit omnia dextra?

33 *Ille Deus viua mihi vi corroborat artus*
Ostenditq; viam maculosa labe carentem.
34 *Me pedibus fecit celeri contendere ceruo,*
Et procul à sæuis subduxit in alta periclis:
35 *Et tractare manu duro in discrimine belli*
Arma dedit facili; solidoq; ex ære rigentem
Flectere & inflexũ confringere viribus arcum.
36 *Ille salutiferi totum munimine scuti*
Me tegit, & dextra nutantem fulcit & auget.
37 *Largus opis: perq; insidijs obsessa viarum*
Pandit iter tutum, prohibetq; per inuia planta
38 *Offenso titubare gradu. Te persequor hostes*
Auspice, disiectos comprendo: nec ante reuertor
Quàm cecidere animi fracta virtute minaces,
39 *Affusiq; cadant pedibus, ne surgere possint*
Rursus, & antiquas armis reparare ruinas.
40 *Tu mihi diffundis viuum per membra vigorem,*
Et validos crudo distendis robore neruos.
41 *Tu bellare doces: tu me quicunque lacessit*
Sternis humi, trepidosq; fuga mihi disijcis hostes.
42 *Clamantes nemo exaudit. Domini prece poscunt*
Auxilium: auersam negat implorantibus aurem.
43 *Hos ego, ceu versat boreæ violentia nubem*
Puluercam, impello, & turbatis feruidus insto:
Et pedibus premo, ceu cœnum deforme lutosis
44 *Conteritur triuiis. Tu me sine nomine plebis*
Contemptu ereptum, populos frænare superbos
45 *Imperio facis, & famulas mihi tendere dextras*
Per longinqua iubes ignotas oppida gentes,
Attonitas famæ nouitate, & nomine tantùm

Audi-

46 *Audito: & blandis verba assentantia linguis*
Fingunt; nec tutis satis audent credere muris.
47 *Laus, honor, imperiũ Domino, qui robore cinctum*
Me tegit, incolumemq; rapit de morte propinqua.
48 *Qui mihi perfidiam sceleratam vltricibus armis*
Frangere dat, populosq; facit parere volentes:
49 *Securumq; vetat belli trepidare tumultus.*
Qui mihi præsidio est, populi quum sæua rebellis
Ira furit, mentisque malè scelerata retundit
50 *Consilia. Ergo feram latè tua facta per vrbes*
Finitimis: sempérque meo celebrabere cantu
51 *Sancte parens, regem qui dura per omnia tutum*
Esse iubes, cumulásque opibus: plenóque fauore
Ipsum, & perpetuum sobolem amplectêris in æuum.

PSAL. XIX. Cæli enarrant gloriam Dei, &c.
Carm. gen. VI.

2 *INsanientis gens sapientiæ,*
Addicta mentem erroribus impijs,
Tot luce flammarum coruscum
Cerne oculis animóque cælum:
Hinc disce, prudens quàm fuit artifex
Qui templa olympi fornice flammeo
Suspendit, & terræ capacem
Et pelagi sinuauit arcum.
3 *Dies tenebras, & tenebræ diem*
Semper prementes perpetua vice,
Non fortuito res caducas
Ire monent per inane lapsu:
4 *Sed tota concors fabrica personat*

Dei tuentis cuncta potentiam,
Non voce quæ paucorum ad aures
Perueniat strepitu maligno.
5 *Nam nec remotis barbara finibus*
Gens vlla terras incolit vltimas,
Quæ nesciat certa meantis
Lege poli stabilem tenorem.
Quis nocte clara lumine flammeo
Semper micantes non stupeat globos?
Aut manè castris prodeuntem
Quum rutilo videt axe solem?
6 *Siue ille eois fluctibus exerit*
Vultus decoros, sponsus vti nouus
Auro refulgens, gemmeáque
Tempora conspicuus corona:
Seu quum fugacem præcipitans diem
Curru citato tempora diuidit,
Artúsque virésque impetúm que
Centimano similis giganti.
7 *Abusque eoo cardine ad vltimam*
Metam occidentis sidera permeans
Obliqua, vitali calore
Cuncta creatq; fouetq; alitq;.
8 *Sed ordo rerum & conspicuus decor*
Non sic tuentum lumina detinent,
Diuina vt arcanis habenis
Lex animos ad honesta flectit.
9 *Promissa fraudis nescia lubricæ*
Splendore veri pectora roborant.
Hac plectitur culpa æquitate vt

Pœna iuuet recreétque damnum.
Puro recludunt lumine lumina
10 Præcepta: puro religio nitet
Verenda cultu, quam nec annis
Cuncta domans minuit vetustas.
Decreta fas & conscia veritas
Astans tabellis seruat aheneis,
11 Iucundiora melle, & auro
Et nitidis potiora gemmis.
12 Signata claustris pectoris intimi
Seruus tuetur iugiter hæc tuus:
Non inscius custodientem
Quàm maneat numerosa merces.
13 Errata mentis quis meminit vagæ?
Quæ deprehendet vis sapientiæ?
Ergo repurga quas refudit
Clam maculas sinuosus error:
14 Fac regna cordis ne sibi vendicet
Vis impotentis dira superbiæ.
Sic me malorum è maximorum
Compedibus facilè explicabis.
15 Quæ lingua fundit verba, quod in sinu
Secum volutat mens tacito, accipe
Placatus, ô nostræ salutis
Arx, Dominus, Deus, & redemptor.

PSALM. XX. Exaudiat te Dominus in die trib.
Carm. gen. 11.

2 CVncta licet ferro latè populetur & igni
Insana gentis barbaræ crudelitas,
Tu ne cede malis, sed contrà audentior ito.

Moderator orbis audiet preces tuas:
Vtque bonus dubijs Iacobum ad sidera rebus
Cum voce palmas proferentem exaudiit;
3 *Annuet oranti, & te maiestate verendi*
Nominis ab hoste sospitem tuebitur.
Ex adyto sacro arcanis tibi viribus artus
Firmabit, animum de Sione fulciet:
4 *Vota secundabit, memori tua munera mente*
Seruabit: omnis perlitabit victima.
Protinus in cineres depasta holocausta resoluet
In astra voluens flamma lucem splendidam.
5 *Ille aderit cœptis, casusq; in prospera vertet,*
Euenta finget omnia ex sententia.
6 *Iam tibi plaudemus reduci, auctoremq; salutis*
Patrium canemus patrio ritu Deum.
Cuncta Deo grates fora, compita, templa sonabunt:
Noménque sanctum prosequentur laudibus.
Annuet ille pio quæcumque rogabitur ore,
Lætúmque precibus exitum iustis dabit.
7 *Quin (scio, nec fallax animum mihi decipit omen)*
Regem reducet sospitem Dominus suum.
Mittet opem, sancti reserans sacraria cæli,
Et præpotenti proteget te dextera.
8 *Gloria sit Syriæ turmas numerare curules,*
Axesq; curuis asperare falcibus:
Fidat equis latéque vagis discurset habenis
Sonante Perses arua findens vngula:
Hi currus & equos iactent: nos rebus in arctis
Dei potentis nomen inuocabimus.
9 *Illis nec currus, nec vis præstabit equorum*

Ne scindat vncis vultur artus vnguibus:
Nos humiles fauor æthereus penitúsque iacentes
Tollet, suóque sustinebit numine.
10 *Tu seruator opem fer: tu si respicis, arma*
Nec socia cupimus, nec timemus hostica.
Respiciet, populique sui Rex optimus omni
Vocatus hora facilis audiet preces.

PSAL. XXI. Domine in virtute tua lætabitur Rex, & super salutare, &c.

Carm. gen. III.

2 *QVòd hoste victo Rex triumphat gaudio,*
Curis solutus anxiis,
Tibi id fatetur Rex *beate cælitum*
Debere: tu laboribus
Vires ferendis, tu dedisti è prœlio
Redire duro sospitem.
3 *Nullam repulsam, voce quum te supplice*
Rogaret, vmquam adhuc tulit.
Nil in latebris pectoris reconditis
Spe concupiuit irrita.
4 *Et vota supra & ante vota hunc omnibus*
Vitæ beasti commodis.
Gemmis coronam ferre & auro splendidam
Sacro dedisti vertici.
5 *Vitam poposcit: mortis illi est addita*
Immunis immortalitas.
6 *Tu claritatis auctor illi es, inclyta*
Per te refulget gloria.
7 *Felicitatis ei fauor dedit tuus*
Exemplar vt sit posteris:

Mensura voti vt matribus sit, quum bene
Blandis precantur liberis.
8 *Tu nempe spes & anchora es fiduciæ,*
Tu portus in rebus malis.
Te fretus vno firmus omnem perferet
Sortis procellam turbidæ.
9 *Tu perduelles comprehendes. tu manu*
Pœnas reposces vindice.
10 *Ceu flamma clausis æstuans fornacibus*
Antiqua siluæ brachia
Vorat; furoris sic tui nefarios
Afflatus hostes hauriet.
11 *A stirpe totam demetes propaginem,*
Seménque gentis impiæ.
12 *Te namque contra moliuntur abditam*
Fraudem sceleúsque perfidi:
Et mente praua vota versant irrita,
Et spes inanes concoquunt.
13 *Te persequente pallidi in fugam ruent,*
Inhonesta tergo vulnera
Ferent: in ora, fata dum vitant fuga,
Rursus sagittas diriges.
14 *O qui potenti fræna rerum dextera*
Versas perennis arbiter,
Exurge, vires fac tuas vt hostium
Agnoscat insolentia:
Tum te piorum turba festis cantibus
Orbis parentem concinet,
Votis tuorum supplicum placabilem,
Malísque formidabilem.

PSAL. XXII. Deus Deus meus reſpice in me.

Carm. gen. III.

2 *CVr me relinquis ô Deus? Deus meus*
Cur me relinquis? irrita
3 *Heu verba fundo. luce ſeu terras dies*
Retegit, vocantem me dies
Fruſtra intuetur: ſiue nox ſilentibus
Terram tenebris obruit;
Nox me vocantem nulla non audit, meo
Nox nulla queſtu non ſonat.
4 *Tu ſanctus ille ciuitatis incola es*
Sancte, Iſaci nepotibus
5 *Tu carmen es: tu fida ſpes maioribus*
Noſtris. ſalutem qui ſuam
Tibi credidere, à te ſalutis compotes
6 *Abiere. ſalui gratias*
Egere duris qui tuam in malis opem
Petiere: qui tuam in fidem
Se dedidere, non tulere dedecus,
Non hoſtium ludibria.
7 *At vermis ego ſum, non homo: ſum fabula.*
Vulgi, infimorum opprobrium.
8 *Nam turba noſtris obuia illudit malis:*
Nutátque, nictátque, & caput
9 *Motat, labella exporrigit: ludibria*
Verbis acerbat aſperis,
En ille Domino carus, en fiducia
Securus ille numinis:
Nunc ſeruet illum, nunc periclis eruat,
Quem tanto amore amplectitur.

10 O Domine, tu me protinus susceperas
Aluo parentis editum .
De te pependi spe, parentis pendulus
Infans adhuc ad vbera.
11 Abusque partu tu Deus meus: tuus
Ex matris aluo me fauor
12 Est prosequutus: vltimo in discrimine
Iam ne recede longiùs.
Discrimen instat vltimum: mortis metu
Cessere amici territi.
13 Tauri efferati, tauri obesi me vndique
14 Circumdedere: faucibus
Hiant, leonum more rugientium,
Quos incitat spes & fames.
15 Riui cruoris corpus omne perluunt
Exangue: laxat artuum
Compago nexus: pectus intra liquitur,
Vt sole cera, cor metu .
16 Exaruere testæ adinstar coctilis
Defecta membra viribus:
Rigens adhæsit lingua siccis faucibus.
Iam sto sepulchri ad aggerem.
17 Me rabidi ab omni parte latratu canes
Vrgent, petúntque dentibus.
Mihi pessimorum sæua conspiratio
Manúsque fodit & pedes:
18 Et ossa numerant, ossa tralucentia
Per corporis tensi cutem.
Tormenta postquam cuncta consumpsit furor,
Animus adhuc ira tumens

Se pascit: oculos satiat, & fruitur meis
Læto in malis spectaculo.
19 *Partiti amictus sunt meos, tunicæ meæ*
Fecere sortes arbitras.
20 *Tu Domine saltem ne recede, ne malis*
In vltimis me desere.
Tu robur vnus, tu mea es potentia.
21 *Accurre, festinus meæ*
Succurre vitæ: destitutum ab omnibus
Defende: sæuorum hostium
Ferrum cruentum pelle: vim rabidam canum
22 *Inhibe: leonum spumeos*
Compesce rictus: cornua vnicornium
Confringe: serua supplicem.
23 *Tum morte victa sospes auxilio tuo,*
Narrabo fratribus tuum
Nomen, piorum prædicabo cœtibus
Robur, fidem, constantiam.
24 *O mente pura qui Deum colitis, Deum*
Laudate puris cantibus.
Semen Iacobi, magnitudinem Dei
Celebrate festis laudibus:
Erga fideles numinis clementiam
Agnosce proles Isaci.
25 *Non spreuit inopis ille solitudinem,*
Non pauperum fastidio
Auertit ora. me vocantem exaudijt,
Vitæq; dulci reddidit.
26 *Ergo per oras vltimas mundi tuas*
Sonabo laudes: gentibus

Te prædicabo, vota te timentium
Præsente soluam Ecclesia.
27 *Edet modesta turba fraudis nescia*
Vocata sacras ad dapes:
Epulisq; functa, ac satura dulci nectare,
Laudabit auctorem Deum:
Deum sonabit, qui vigore flammeo
In corda se quærentium
Se tantus infert, mortis vt procul metu
Perennè viua gaudeant.
28 *Ergo excitata tam nouo spectaculo*
Tellus ab oris vltimis,
Quacunque colitur, colla sub Domini iugum
Submittet. illi seruient,
Pronæq; Domino supplicabunt omnium
Omnes familiæ gentium.
29 *Nam sempiterno iure Domino competit*
Regnum triformis machinæ.
Ille vniuersis imperabit gentibus.
30 *Rerum potentes illius*
Mensæ accubabunt, & sacri conuiuij
Dapibus referti sub iugum
Cedent volentes. flectet illi poplitem
Pauper sepulchri in limine,
Qui membra fessis artubus languentia
Fugiente vita vix trahit.
31 *Illúmque longa posteri propagine*
Colent, suísque posteris
Per longa deinceps nunciabunt sæcula
In me fauorem numinis.

Hoc

32 *Hor semen illi seruiet, gens illius*
In posterum hæc censebitur.

PS. XXIII. Dominus regit me, et nihil, &c.
Carm. gen. XIII.

QVid frustra rabidi me petitis canes?
Liuor propositum cur premis improbum?
Sicut pastor ouem, me Dominus regit:
Nil deerit penitus mihi.
2 *Per campi viridis mitia pabula,*
Quæ veris teneri pingit amœnitas,
Nunc pascor placidè, nunc saturum latus
Fessus molliter explico.
Puræ riuus aquæ leniter astrepens
Membris restituit robora languidis,
Et blando recreat fomite spiritus
Solis sub face torrida.
3 *Saltus quum peteret mens vaga deuios,*
Errorum teneras illecebras sequens,
Retraxit miserans denuò me bonus
Pastor iustitiæ in viam.
4 *Nec si per trepidas luctifica manu*
Intentet tenebras mors mihi vulnera,
Formidem duce te pergere: me pedo
Securum facies tuo.
5 *Tu mensas epulis accumulas, merum*
Tu plenis pateris sufficis: & caput
Vnguento exhilaras. conficit æmulos,
Dum spectant, dolor anxius.
6 *Me nunquam bonitas destituet tua,*
Profusúsque bonis perpetuò fauor:

Et non sollicitæ longa domi tuæ
Vitæ tempora transigam.

PSAL. XXIIII. Domini est terra & plenitudo eius, orbis terrarum, & vniuersi &c.

Carm. gen. 11.

1 *TOta quidē Domini terra est, & quicquid vbiq;*
Vel parca celat, vel benigna sufficit:
Quique colunt montésque feros, campósque feraces,
Vrbésque sanctis temperatas legibus.
2 *Ille super pelagus solidum connexuit orbem,*
Stabilis vt vndas inter instabiles foret,
Et toties rapidis pulsatus fluctibus, omnes
Compage firma sustineret impetus.
3 *Cuncta igitur Domini meritò sunt: sed tamen vnam*
Sedem sibi ille dedicauit propriam.
Ecquis eò scandet? cuíve hæc permissa potestas?
Loco vt beatum sistat in sancto gradum?
4 *Cui manus & mens est insons, nec vana volutat*
Animo, nec vlli damna periurus dedit.
5 *Huic Dominus donabit opes: hunc numine dextro*
A vi procacíque eruet calumnia.
6 *Hæc vera est pietas, hac itur ad æthera, veri*
Sic intueri numinis vultum licet.
7 *Eia aditus reserate, fores age pandite portæ,*
Portæ perennes sempiternæ regiæ:
Claustra reuellite, limina pandite, magnus vt intret
Rex ille, multa clarus ille gloria.
8 *Quis nouus hic sanctis succedit sedibus hospes?*
Quis iste multa est inclytus rex gloria?
Ille potens latè Dominus dextráque opibúsque,
Bellóque

Bellóque multa nobilis victoria.
9 *Eia aditus reserate, fores age pandite portæ,*
Portæ perennes sempiternæ regiæ:
Claustra reuellite, limina pandite, magnus vt intret
Rex ille, multa clarus ille gloria
10 *Quis nouus hic sanctis succedit sedibus hospes?*
Quis iste multa est inclytus rex gloria?
Ille potens armis numerosóque agmine ductor,
Hic ille multa est inclytus rex gloria.

PS. XXV. Ad te Dñe leuaui animam meam.

Carm. gen. XIIII.

1 H*Ic fidat armis, plebe se clientium*
Defendat alter, militúmque copiis:
A te creator orbis vno spes mea
Pendet, malísque in rebus vnum respicit.
2 *Tu sancte genitor effice insolentibus*
Ne spes inanes risui sint hostibus.
3 *Sic me pudore liberabis: nec rubor*
Confundet ora ceteris, in te suæ
Qui collocarunt anchoram fiduciæ.
Frustretur illos spes, & irritæ spei
Pudor dolórque torqueat, qui sordium
Amore sese sordibus contaminant,
Bonósque nulla prouocati iniuria
4 *Vexare gaudent. Mihi per anfractus vagos*
Vitæ, salebras inter & tenebras iter
5 *Ostende rectum, & erutum sequacibus*
Erroris vndis, præuio lucis tuæ
Splendore deduc veritatis in viam.
Te nempe ab vno pendeo spe, te Deum

Vnum & salutis columen agnosco meæ.
7 Si torta vitiis fortè morum regula
Deflexit, error si fefellit lubricus,
Fracta illecebris si voluptatis malis
Incauta vitijs se iuuenta polluit;
6 Benignitatis tu tuæ memor tamen,
Et lenitatis, (qui parentes mollibus
Frænans habenis, vsque ab incunabulis
Orbis paterna es vsus indulgentia)
Miserere. nostris quod negares moribus,
Tuæ negare non potes clementiæ.
Nec denegabis, nec precantes bona bonus
8 Vacuos repelles: nec viam poscentibus
Rectam aberis vnquam recti & æqui regula.
9 Tu mitis animi amplecteris modestiam,
Docésque recti & improbi discrimina.
10 Tu dux coméſque tuta per compendia
Ducis carentem fraude mansuetudinem:
Peccata bonus & facilis obliuisceris:
Promissa soluis liberali dextera:
Minuítque pœnas mitis indulgentia:
Fidésque dictis stabilis erga omnes adest
Qui pacta sacri fœderis non negligunt.
11 Hanc vt nepotum sæcla mansuetudinem
Noscant, tuíque nominis se gloria
Latè per omnes fundat orbis angulos,
Ignosce nostris mitis erratis parens,
Quæ multa iussit ægritudo, & impotens
Amor, regíque contumax ira & dolor,
Errórque, veri non acutus arbiter.

12 *O ter beatum, mente qui pura Deum*
Veneratur : illi, qualecunque amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus,
Rectórque, & omnes actiones prosperat.
13 *Securus animus anxio procul metu*
Cunctis fruetur affluenter copiis:
Stirpísque series longa firmabit domum,
Genúsque multa floridum propagine
Opes paternas ad nepotes transferet.
14 *Quin & piorum mentibus mysteria,*
Contempta prauis, impiè sapientibus
Occulta, Dominus luce proferet sua,
Et sacrosancti fœderis scientiam,
(Quæ solà vitæ dux beatæ & regula est)
15 *Docebit. Ergo rex beate cælitum*
Te mente solum quæro, nusquam lumina
Abs te reflecto: tu pedes solus meos
Hostis dolosis erues è retibus.
16 *O sancte custos hominum, amico lumine*
In me intuere, & destitutum ab omnibus
Inopémque sancta me tuere dextera.
17 *Curísque, mentem quæ perurunt plurimæ,*
Nouísque semper differunt doloribus,
18 *Exolue . pœnis vsque & vsque immanibus*
Exercitato, & obruto laboribus
Ignosce: culpas mitis obliuiscere.
19 *Heu quanta vis me factionis impiæ*
Persequitur armis! quanta me crudelitas
Inexpiato quærit odio perdere!
20 *Tu me periclis libera: tu protege*

Eius

Eius salutem ab hostium ludibrio,
Omnem salutis qui locauit spem suæ
21 *In te, nec alius fidit opibus quam suæ*
Integritatíque, & tuæ clementiæ.
22 *Gens quæ tuarum iussa legum amplectitur,*
Fac vndequaque tuta sit te vindice.

PSAL. XXVI. Iudica me Domine, &c.
Carm. gen. XV.

1 *ME vi tyrannus persequitur palàm,*
Me clàm maligna fraude calumnia:
Te, qui latebras pectoris inspicis,
Appello, rerum conditor optime.
Mens fraudis expers, & manus innocens,
A vique pura & flagitio: in Deo
Spes fixa, fortis qui violentia
Me sæuientis non sinet opprimi.
2 *Renésque flammis & penetralia*
Scrutare cordis, cæcáque sensuum
Arcana, fusum ceu calidis focis
Explorat aurum callidus artifex:
3 *Mentem videbis munificentiæ*
Quæ dona nunquam non meminit tuæ:
Actæq; leges puriter ad tuas
Vitæ carentem flexibus orbitam.
4 *Procul facessat, nec socium sibi*
Me vana speret lingua: procul domo
Nostra recedat qui didicit suos
Fucare sensus pectore subdolo.
5 *Odi scelestûm concilia, impios*
Cœtus veneno peius abominor:

Quorum

Quorum resultant pectora gaudio
Quum perpetrarunt facta nefaria.
6 *Sed mente praui non sibi conscia,*
Lotúsque puris fontibus, ad tuas
Aras adibo, lætus & offeram
Lætæ choreæ dux tibi victimas.
7 *Te nostra pangent tympana, te lyra,*
Te vox canoro consona tympano,
Lyræq;: cætúque in celebri tua
Miranda pandet facta nepotibus.
8 *Tectúmque, nomen quo canitur tuum;*
Ædémque, numen qua colitur tuum,
Mens ardet: absentem retrahunt tuæ
Quæ templa celant pignora gloriæ.
9 *Hæc ossa tellus ne sine ut obruat*
Inter cruentos barbara barbaros,
10 *Qui fraudulenta mente coquunt scelus,*
Captant auara munera dextera.
11 *Ego institutum carpere tramitem*
Pergam innocenter: tu propius meis
Aurem benignus questibus admoue,
Ac me periclis tristibus assere.
12 *Per plana firmo quòd gradior pede,*
Quòd recta sector, muneris est tui.
Ergo salutis te columen meæ
Cœtu in celebri laudibus efferam.

PS. XXVII. Dominus illuminatio mea, &c.
Carm. gen. III.

1 D*Eus in tenebris quum mihi præluceat,*
Vitámque muniat meam,

Quæ

Quæ vis aperta terreat me? quæ mihi
Fraus cæca sit formidini?
2 *Aduersus vnum quum scelesta factio*
Cunctas parasset copias,
Dolosa letho quæ tetenderant meo
Ipsi incidere in retia.
3 *Si comminentur castra, si minacibus*
Infesta telis agmina,
Securus animi specto castra, prælia
Timore liber intuor.
4 *Vnum expetiui, & vsque & vsque id expetam,*
Curis vt exemptus malis,
Sim sacrosanctæ semper ædis incola:
Augusta mirer atria,
Deóque laudes personem, artus dum regit
Vitalis auræ spiritus.
5 *Tum me sub vmbra conditum tentorij*
Celabit, & periculis
Procul remotum, rupis abruptæ velut
In arce positum, muniet:
6 *Ac ne relictum nunc quidem impiæ sinet*
Vi factionis opprimi.
Victorq; soluam vota, nec victoriæ
Auctor mihi tacebere.
7 *Audi inuocantem supplicem, & fractum malis*
Bonus fauénsque subleua.
8 *Te mens anhelat, vultus ad vultum tuum*
Intentus vsque respicit:
9 *Ne conde vultus lumen à me amabilis,*
Neu me in tenebris desere.

Seruum

Seruum per iram ne sine opprimi tuum:
Vitámque quam debet tibi,
Tuere ab hoste, & è periclis eripe,
O spes salutis vnica.
10 *Me cari amici, me propinqui, me pater,*
Me blanda mater liquerat:
At non reliquit, qui pios in asperis
Non deserit rebus, Deus.
11 *Parens benigne me vias doce tuas,*
Rectáque deduc semita:
Ne vis metúsque ab hoste me deterritum
De calle recti detrahat.
12 *Ne me impiorum obnoxium libidini*
Relinque. Testes impij
Fingunt malignè falsa de me crimina,
Armantq; se mendaciis.
13 *Mens victa tantis iam fatisceret malis,*
Ni spes foueret me tuæ
Benignitatis, post labores anxios
Mox affuturum gaudium.
Viuúsque viuos inter ipse commoda
Vitæ beatæ præstolor.
14 *In rebus ergo turbidis ne concide,*
Sed fortis vsque sustine.
Te roborabit Dominus, & cor fulciet:
Tu fortis vsque sustine.

PSAL. XXVIII. Ad te Domine clamab. &c.
Carm. gen. XVI.

1 P*Rinceps stelliferis altior orbibus,*
Vitæ præsidium & certa salus meæ,

Aurem ſuppliciis da facilem meis,
Ne fiam ſimilis buſta petentibus.
2 *Audi vota parens quæ tibi profero*
Supplex cum gemitu, brachia porrigens
Ad cælum tremulis peruigil ignibus,
Cælum templa tuæ conſcia gloriæ.
3 *Ne me connumera cœtibus impiis,*
Neu tanquam ſocium plecte nocentibus:
Quorum blanditiis illita mollibus
Lingua eſt, mens gelido liuida toxico.
4 *Illis nequitiæ præmia ſint ſuæ,*
Et merces ſtudiis æqua nefarijs:
Pro ſemente legant ſemina, peſſimis
Dignum conſilijs ſupplicium luant.
5 *Non his conſilij prouida vis tui*
(Qui me conſpicuis tollis honoribus)
Infectáſve manus à ſcelere auocat,
Aut infeſta odijs pectora mitigat.
Ergo nec ſeries longa propaginis
Florebit, patrias nec ſoboles opes
Longæua accipiet: ſed celeri genus
Clades exitio proruet ac domum.
6 *Laus rerum Domino, qui precibus meis*
7 *Se non difficilem præbuit. hinc meæ*
Vires, hic clypeus rebus in aſperis:
Hinc ſpes, auxilium hinc non dubium in malis.
Hinc cor geſtit ouans: carminibus tuas
8 *Laudes ora ſonant: qui populum tuum*
In rebus trepidis protegis, & tuum
Regem ex inſidijs omnibus eripis.

Cuſtodi

9 *Custodi populum rex hominum tuum.*
Hebri fac soboles largiter omnibus
Vitæ continuò fructibus affluat,
Donec perpetuum sol referet diem.

PS. XXIX. Afferte Domino filij Dei, &c.
Carm. gen. XV.

1 *Seu diues auro es, siue opibus potens,*
Seu marte parta clarus adorea,
Agnosce numen gratus, & huc refer
Quæcunque lætum ducis ad exitum.
2 *Huic pange laudes, & prece supplice*
Rerum parentem concilia: & Dei
Nutu regentis stelliferam domum
Dignare iustis nomen honoribus.
3 *Cuius liquentes vox grauida pluit*
De nube rores, terrificos ciet
Cælo tumultus cum tonitru, maris
Turbata ventis concitat æquora:
4 *Vox dignitatis plena, nec irritæ*
Vnquam ad patrandum iussa potentiæ,
5 *Nudare cedris seu Libanum iuuat,*
Celsásque ventis sternere fraxinos:
Seu vincta saxis saxa reuellere,
Notísque montes sedibus erutos
Versare, taurum vt verna per auia
Vexat iuuentæ læta proteruitas.
Ad vocis ictum nubibus exilit
Elisus ignis, tesqua Arabum tremunt:
Feræ pauescunt: ante diem fluunt
Partus acerbi: robora concidunt.

Quæcunque templo cælum habet aureo,
Quæcunque tellus dædala sustinet,
Quæ celat vndis æquor in abditis,
Dei fatentur cuncta potentiam.
10 A voce vindex pontus inhorruit,
Vndísque montes obruit, arbiter
Æterne rerum, quum libuit tibi
Delere gentes fluctibus impias.
11 Te dante vires non opibus feros
Horremus hostes, non numero graues:
Te dante pacem, progeniem Isaci
Cornu beabit diuite copia.

PSAL. XXX. Exaltabo te Domine, &c.

Carm. gen. VI.

2 TE nostra semper carmina, te lyra
Sonabit, orbis conditor optime:
De faucibus lethi imminentis
Incolumis tibi vota reddam.
Per te superbus nec lacrymis meis
Insultat hostis, nec fruitur malis:
3 Te rebus, incertus salutis,
Auxilium in dubijs poposci.
Per te receptis viribus haurio
Vitalis auræ lumen amabile:
4 Nec inferûm sub nocte longa
Et tenebris iaceo sepulcri.
5 O turba puris dedita ritibus
Sacrísque castis, tollite laudibus
Placabilem votis parentem,
Et memori celebrate plectro.

6 *Vanescit iræ vindicis impetus*
Bullæ fugacis more: Dei fauor
Bonis manu vitam benigna
Tristitiæ vacuam rependit.
Si fortè sero vespere fletibus
Vultus rigamur, mox redit aurea
Cum luce risúsque, & iacentes
Exhilarans animos voluptas.
7 *Pacis beatæ quum fruerer bonis,*
Mecum loquebar. De stabili gradu
Felicitatis nulla sortis
Me dubiæ quatiet procella.
8 *Te dante vires, diuitias, decus,*
Te montis instar mœnibus æneis
Firmante regnum, vanum alebat
Credulitas mihi blanda fastum:
Tu me relicto stultitiæ meæ,
Dextram retraxti: retrò abijt, domum
Repentè turbatam relinquens,
Sors leuibus malefida pennis.
9 *O præses orbis, pectore supplice*
Mox te vocaui, te lacrymis madens
10 *Opem poposci. Quid profusus*
Profuerit tibi sanguis? inquam.
Quis mortis vsus nostræ erit? an tuas
Laudes sonabunt, factaq́; posteris
Miranda muti prædicabunt
Sub gelido cineres sepulcro?
11 *Placatus aurem da facilem meis*
Votis, seueros neu querimonijs

Auerte vultus: pelle membris
Pestiferi mala dura morbi.
12 *Tu supplicanti protinus admoues*
Aurem benignus: pro lacrymis mihi
Risum reducis, pro dolore
Lætitiamq; alacrémque plausum.
13 *Te semper ergo carmina, te lyræ*
Nostræ sonabunt: vox tibi seruiet
Dicata præbebítque nostris
Materiem tua laus camœnis.

PS. XXXI. In te Domine speraui, non, &c.

Carm. gen. X.

2 *IN te locaui spem meam*
Rerum creator optime:
At tu benignus prospice
Ne spei pudescat irritæ.
3 *O iuste vindex fraudibus*
Ab hostium me vindica:
Audi benignus supplicem:
Da promptus abiecto manum.
4 *Me rupe serua vt inuia*
Clausum, vel arce ahenea:
Tu rupis es mihi inuiæ
Munimen, arx ahenea:
5 *Ergo vt timori mentibus*
Nomen tuum sit impijs,
Præi viam mihi, abditis
Me libera de cassibus.
6 *Tu robur es meum: tuæ*
Commendo vitam dexteræ:

Me libera pacti Deus
Tenax, memórque fæderum.
7 *Qui vana stulti somnia*
Sectantur, odi pessimè.
Tu certa spes mihi es, meæ
Tu portus es fiduciæ.
8 *Inter labores asperos*
Lumen tuæ clementiæ
Fulgens, repentè turbidum
Perfudit animum gaudio.
9 *Quum me tyrannis impotens*
Vrgeret hostis impij,
Iam iam imminentis pallidis
Lethi explicasti faucibus.
10 *Miserere fracti tot malis,*
Tot obruti doloribus.
Caligat oculus, mens stupet:
Mærore corpus tabuit:
11 *Caduca vita elabitur*
Mærore fracta, & luctibus.
Interq; clades aridis
Fluxere vires ossibus.
12 *Me ridet hostis & meis*
Insultat insolens malis:
Horrent propinqui: ceteri
Vitant metu periculi.
13 *E proximorum mentibus*
Obliteror, ceu mortuus.
Contemptior sum ciuibus
Quàm lamna testæ fictilis.

14 *Me multitudo opprobriis*
Corám lacessit asperis:
Vim machinatur in meam
Iurata mortem factio:
15 *Ego interim fiducia*
Opis tuæ, dolos, minas,
Iniurias, & hostium
Contemno contumelias.
16 *Tu fila vitæ temperas*
Meæ, regísque tempora:
Tu me impiorum libera
Ab hostium tyrannide.
17 *Ostende vultum amabilem*
Seruo bonus tuo, & fauens:
Et me tuere qua soles
Semper tuos clementia.
18 *Ne sit pudori quòd tuam*
Imploro opem: pudor malos
Confundat, & silentium
Longum sepulcris sopiat.
19 *Assueta vox mendacio*
Sit muta, vox procaciter
Solita bonos lacessere,
Et arroganter spernere.
20 *O quanta te colentibus*
Et quot redundant commoda!
Quot teste mundo prosperis
Auges tuos successibus!
21 *Hos protegis reconditos*
Procul á minis potentium,

Tuáq; munis in domo
Linguæ veneno ab impiæ.
22 *Tibi perennis gratia*
Sit, rector orbis, qui velut
Munita in arce me procul
Periculis submoueras.
23 *Expes, inops vitam fuga*
Quum vix tuerer anxiam,
Mecum ipse dixi, Iam truci
Reliquit hosti me Deus.
At tu nec in periculis
Oblitus extremis mei,
Aurem benignam supplici
Ac inuocanti admoueras.
24 *Ergo patrem rerum optimum*
Amate candidi & pij,
Qui fastuosos deprimit,
Et obsequentes erigit.
25 *Qui spem locatis in Deo,*
Constanter illi fidite,
Nec robur animi concidat
Sortis procella turbidæ.

PS. XXXII. Beati quorum remissę sunt,&c.
Carm. gen. XV.

O Ter beatum cui Patris optimi
Noxas remisit lethiferas fauor,
Cui fœda morum flagitia obruit
Obliuioso tecta silentio!
O ter beatum cui bonus arbiter
Non imputauit lubrica deuiæ

Errata vitæ, nec reperit dolum
Cæco in recessu pectoris abditum!
3 *Donec fouebam sub tacito sinu*
Morbum, solutis languidus ossibus
Artus trahebam, luctificus dolor
Questum ciebat non patiens tegi.
4 *Tu me premebas prævalida manu*
Infestus, atris seu tenebris diem
Nox condidisset, seu rosea dies
Orbem recurrens luce retexerat.
Sic decolorem tabificus cutem
Mæror coquebat: sic macie dolor
Siccabat artus, messis vt Africæ
Cancri per æstum mitius areat.
5 *Tum mente versa vulnera protuli,*
Tibi renudaui vitium meum,
Fraudem retexi: ac tu mihi protinus
Noxa soluto conciliatus es.
6 *Qui mentis ergo pura sacraria*
Seruare quærit, te prece supplice
Placet: nec, orbem pontus vt obruat,
Formidet æstus lethiferi minas.
7 *Tu me periclis eripis asperis*
Tutela præsens: tu mihi gaudia
Toto refundis corpore, vt hostium
Qui vincla fracto carcere depulit.
8 *Nec sat: tenebras pectoris auferam,*
Inquis: beatæ qua ferat orbita
Monstrabo vitæ, nec procul à tuis
Vnquam reflectam lumina gressibus.

9 *Mulis equísque ne similis modò*
Sis, bruta quorum pectora gratiam
Non mutuam nouere, sed asperis
Fracti lupatis seruitium ferunt.

10 *Multa obstinatam nequitiam manent*
Tormenta: pura qui Dominum fide
Orabit, huic pacem & veniam dabit,
Non durus vnquam parcere supplici.

11 *Recti tenaces simplicis, & quibus*
Est grata fraudum nescia veritas,
Fauente læti numine gestibus,
Et voce vestrum pandite gaudium.

PSAL. XXXIII. Exultate iusti in Domino:
Carm. gen. XVII.

1 *VOs quibus pura est amor æquitatis,*
Læti pangite carmine
Orbis auctorem Dominum: æquitatis
Hoc carmen decet æmulos.

2 *Tinniat blando chelys hunc susurro,*
Hunc vocalia nablia,
Docta bisquinis resonare neruis
Hîc artem manus approbet.

3 *Huic nouos cantus meditemur: vni*
Læti clangite buccina.

4 *Nam fides dictis rata veritasq; est,*
Et factis comes æquitas.

5 *Quippe qui iusti est & amator æqui, &*
Veri fallere nescij:
Perq; terrarum sola vasta notæ
Cunctis munificentiæ.

Is suo

6 *Is ſuo verbo ſinuauit orbem*
Lucentem nitidi ætheris:
Quicquid & puris radiis renidet
Campis ætheris igneis.
7 *Littus arctauit maris inquieti,*
Compreſſítque licentiam:
Et penu clauſas ſinuauit vndas,
Vnde in tempore promeret.
8 *Hunc & occaſus metuant & ortus:*
Hunc vnum Dominum colat
Quiſquis extremos vbicunque fines
Terræ, aut æquoris accolit:
9 *Cuius à nutu viget, interitq́;*
Quodcunque interit, aut viget:
Cuius immotis tremefacta parent
Cuncta obnoxia legibus.
10 *Qui malas artes populi prophani*
Ludit callidior ſuis:
Et ſuo iniuſtæ ſcelerata turbæ
Fraudat conſilia exitu.
11 *At quod arcana ſibi mente rerum*
Auctor propoſuit ſemel,
Dum dies & nox referent ſe in orbem,
Vſque immobile permanet.
12 *O quater, pluſquam quater ô beatos,*
Patronus quibus eſt Deus!
Quos ſibi excepit, propriamq́; ſortem
Quos dici voluit ſuam.
13 *Diſpicit mundi pater è beata*
Cœli ſtelliferi domo,

Eque

14 *Eque tranquillis adytis labores*
Et curas hominum videt:
15 *Quippe qui cæcos animi recessus*
Humani fabricauerit.
Nec quod arcano latet in recessu
Clausum pectoris hunc latet.
16 *Sperat incassum numero tyrannus*
Se tutum fore militum:
Sperat incassum validis lacertis
Se miles fore sospitem:
17 *Sæpe spem fallit præeuntis euros*
Bellatoris equi fuga:
18 *At Deus iustos oculo irretorto*
Semper respicit & pios:
19 *Mortis vt vertat iacula imminentis,*
Diram & sæuitiam famis.
20 *Vna spes nobis opis hinc, ab vno*
Certum præsidium in malis.
21 *Ille perfundet sibi dedicata*
Dulci pectora gaudio:
22 *Ille fidentum sibi spes precésque*
Lætum ducet ad exitum.

PSAL. XXXIIII. Benedicam Dominum, &c.
Carm. gen. III.

2 *SEu læta sors me fouerit, seu tristior*
Vexarit, omni tempore
Laudabo Dominum, semper illius meum
Os personabit laudibus.
3 *Mihi hæc voluptas, hoc erit solatium,*
Mihi hoc leuamen in malis;

Meóque

Meóque turba tristis exemplo suas
Solabitur molestias.
4 *Vnà agite cuncti prosequamur laudibus*
Nomenq́; numenq́; illius.
5 *Ille in periclis me vocantem exaúdijt,*
Statimq́; reppulit metum.
6 *Qui cuncta ad illum consilia referunt sua,*
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident, nec repulsæ infamia
Rubore confundet genas.
7 *En, pauper iste quum vocaret, omnibus*
Hunc eruit periculis.
8 *Dominum timentum castra munit Angelus*
Demissus ad custodiam:
Et imminentes arcet hostes, & pios
A vi tuetur impia.
9 *Facite periclum, iam scietis quàm Dei*
Immensa sit benignitas:
Quàm sint beati, spes in illo qui suas
Omnes opésque collocant.
10 *Gens sancta Dominum colite: nil deerit Deum*
Fideliter colentibus.
11 *Violenta feritas sentiet famem: bonis*
Cuncta affluenter suppetent.
12 *Adeste filij, audite, vobis numinis*
Verum timorem vt indicem.
13 *Quicunque curis liberam & longam cupis*
Vitam beatus ducere;
14 *Linguæ refræna virus, os nefaria*
A fraude purum contine:
Capesse

15 *Capesse recta, curua vita, dilige*
Tranquilla pacis otia
16 *Deus innocentes adspicitq; , & commodat*
Intentus aures ad preces:
17 *Toruo scelestos intuetur lumine,*
Et nomen etiam obliterat.
18 *Iustum inuocantem Dominus audit, omnibus*
Eum expedit periculis.
19 *Quum spes labores deserit mortalium,*
Afflicta quum molestiis
Succumbit oneri mens, Deus præsens adest,
Malasq; curas diluit.
20 *Iustis labores suggerit semper piis*
Iniqua sors conatibus:
Sed qui bonorum semper est custos Deus,
Sortis retundit spicula,
21 *Et ossa seruat ne terantur. impios*
22 *Vlciscitur scelus suum.*
Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cæsus interit.
23 *Animas tuetur se colentium Deus,*
Nec rem domúmque deserit.

PSAL. XXXV. Iudica, Domine, nocentes, &c.
Carm. gen. XI.

1 R*Erum sancte opifex ades,*
Et patrocinio protege me tuo:
Et retro refer in meos
Hostes perniciem, quam mihi comparant.
2 *Scutum cum iaculis cape:*
3 *Ensem stringe: meis hostibus obuiam*
Prodi:

Prodi: dic animæ meæ,
Secura auxilio nil metuas meo.
4 *In vultus pudor hostium*
Et turpis subeat dedecoris rubor:
Fœdam corripiant fugam
Cæcas insidias qui mihi præparant.
5 *Vt sæuus boreas leuem*
Raptat præcipiti turbine puluerem:
Sic illos trepida fuga
Vindex præcipites vrgeat Angelus:
6 *Sit cœno via lubrica,*
Et cælum tenebris lurida nox tegat.
Et formidine pallida
Vindex præcipites comprimat Angelus:
7 *Nam me fraude mala suis*
Conati immeritum prendere cassibus,
Et cæcam innocuo scrobem
Effodêre, suis cassibus hæreant:
8 *Et factam exitium in meum*
Cæci & præcipites in foueam ruant.
9 *Perfusa interea mihi*
Dulci lætitia pectora gestient.
10 *Mens secura periculi*
Auctorem Dominum lætitiæ colet:
Et sensus animi indices
Clamabunt, Domino quis similis Deo?
Qui fastus grauis improba
Defendit tenues à violentia:
Vexantemq; opis indigos
Frangit sæuitiam vindice dextera.

Coniurata

11 *Coniurata calumnia*
In me criminibus sæuit atrocibus:
Ignotum scelus in meam
12 *Fingunt perniciem: quæ bene feceram,*
Compensant odiis malis,
Et vitæ inuigilant exitio meæ.
13 *Illos tabificæ luis*
Ægris visceribus quum dolor vreret,
Squalens veste ego lugubri,
Ieiunaq́; fame pallidus & siti,
Et prostratus humi, Deum
Lenibam lacrymis & prece supplice.
14 *Sic sincerus amici amor*
Sub cari interitum luget amiculi:
Sic fratrem gemit vnicum
Frater: sic pietas anxia filij
Maternum ad tumulum dolet.
15 *Me fortuna graui si tetigit manu,*
Concursant, mala gaudia
Inter se celebrant: fæx populi coit;
Incauto inuidiam creant:
16 *Proscinduntq́; auida me petulantia*
Scurræ cum balatronibus.
Dentem dente acuunt, & rabiem vomunt.
17 *Quem finem patientiæ*
Tam lentæ statues ô pater optime?
Arce hoc ludibrium, neque
Desertum rabidis trade leonibus,
18 *Acceptum vt referam tibi*
Quòd viuo, & video lumen amabile:

Et cœtu in celebri canam
Te, pronum auxilium ferre vocantibus.
19 Fac ne ſpes alat improbas
Semper turba meis læta moleſtiis:
Neu nutu ac oculis notet,
Exultetq́; meis hoſtis atrox malis:
20 Qui ſermonibus aſperis
Inſultat, trucibúſque inſidiis petit.
Pacatum malè callidus,
Incautum vt tacitis illaqueet dolis.
21 Non diducere deſinunt
Rictum riſu: Oculis (euge) oculis diem
Lætum vidimus, inquiunt.
22 O qui luminibus cuncta tuentibus
Terras reſpicis, hæc vides?
Ergo ſepoſita protege me mora:
23 Iam tandem euigila, & manu
Vltrice indomitam frange ſuperbiam:
24 Iuſto & ſupplicio preme
Vindex iuſte malos: neu ſine de meo
Luctu lætitiam ferant:
25 Neu ſecum tacito pectore murmurent;
Euax, rectè habet: omnia
Supra vota cadunt: vicimus, en iacet.
26 Fœda ignominia luant
Stultam lætitiam. dedecoris comes
Infamis pudor eluat
Importuna meis gaudia de malis:
27 At cordi quibus æquitas
Eſt noſtra, ac animus nil ſibi conſcius;

Vitam tristitia procul
Lætam semper agant: ac Dominum ferant
Cæli ad sidera laudibus,
Qui curis famulos liberat anxiis.
28 *Semper iustitiam mea*
Custos sancte hominum lingua canet tuam,
Et præconia, dum mihi
Impellet calidus pectora spiritus.

PSAL. XXXVI. Dixit iniustus vt delinq. &c.
Carm. gen. XVIII.

1 V*T exta flammis mille sacrificis cremes,*
Oscula des saxis, ingeminesq; preces,
Arasq; donis largus accumules tuis,
Non facies tamen vt te rear esse pium.
Scelera reclamant, & negant te credere,
Consilio mundum qui regat, esse Deum.
2 *Vtcunque coram blandiare, non tamen*
Impietas tacito pectore clausa latet:
Erumpit ignis instar, ac tui trahit
Secum odium, atque odij perniciem comitem.
3 *Quodcunque loqueris, fraude tinctum est; respuis*
Auribus ingratis qui potiora monent.
4 *Scelus nefandum nocte tota cogitas:*
Recta fugis: semper deteriora foues.
5 *O magne rector orbis, indulgentiæ*
Munera terra, fretum sentit & astra, tuæ.
Quæcunque cælum amplectitur, parentia
Legibus orta vigent, lapsa caduntq; tuis.
6 *Modus æquitatis & tuæ sapientiæ,*
Cunctaq; quæ fecit, cunctaq; facta regit,

Longè niuosis montium fastigiis
Altior est, vasti gurgitibúsque freti:
Humana gens hinc haurit auram & spiritum:
Nec pecudes curam præteriere tuam.
7 *Hinc cuncta vitæ suppetunt nobis bona,*
Dum mens corporeo carcere vincta latet.
Fœtus sub alis volucris vt tegit suis,
Præsidij fugimus spe mala cuncta tui.
8 *At exul animus morte liber patrium*
Quum repetet limen sidereamq; domum:
Illinc egestas & dolores exulant:
Nemo feret votis non potiora suis.
Passim voluptas, pura passim gaudia:
Delicias largo flumine riuus agit.
9 *Illic perenni vita fonte profluit,*
Vita, grauis fati non resecanda manu.
Illinc fatiscent mentium caligines,
Quæ modò sub tenebris pectora nostra premunt:
Vultuq; radius purus effusus tuo,
Lumine nos puræ cognitionis alet.
10 *Benignitatis interim tuæ bonis,*
Qui te cognoscunt & tua facta, foue:
Qui mente pura veritatem diligunt,
Iustitiæ facias commoda ferre tuæ.
11 *Me nec feroci calcet arrogans pede,*
Exigat aut tectis impia turba meis.
12 *Qui scelere gaudent, scelere sic ruant suo,*
Perpetuò vt lapsos iusta ruina premat.

PS. XXXVII. Noli æmulari,&c. *Carm. gen.* X.

1 *NE liuor vrat æmulus*
Te, si beatos videris
Prauos, nec Euris iis opes
Fugaciores inuide.

2 *Nam sic facessit ilico*
Vmbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Vt falce secta gramina.

3 *At tu Dei fiducia*
Incumbe rectis artibus:
Diúque terram vt incolas
Donabit, ac te nutriet.

4 *In hoc sit oblectatio,*
In hoc voluptas vnica:
Is te fouebit iugiter,
Votíque reddet compotem.

5 *Committe vitam, rem, decus*
Illius vni arbitrio:
Animi tibi ex sententia
Confecta reddet omnia.

6 *Illustris auroræ vt iubar*
Tua faciet vt sit æquitas:
Vt luce virtus sit tua
Meridiana clarior.

7 *Perfer modestè quod tulit*
Fortuna læua: neu tumens
Ira impiorum prosperas
Res cerne toruo lumine.

8 *Compesce bilem, neuis*

Facessat indignatio:
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.

9 *Eliminãtur impij*
Fumo leui velocius:
Terras modestus incolet,
Seríque linquet posteris.

10 *Morare paulum, & impium*
Nusquam videbis: aspice
Aedes, superbi vix heri
Agnoueris vestigium:

11 *Modesta bonitas otio*
Lætam senectam transiget,
Et incolenda hæredibus
Paterna linquet prædia.

12 *Clàm rete nectit impius,*
Bonisq; concinnat dolos:
Et dente frendens liuido,
Dolore & ira ringitur.

13 *Hæc cernit ex alto Deus,*
Minasq; ridet irritas:
Quippe imminentem vertici
Cladem scelesto prospicit.

14 *Ensemq; stringet improbus,*
Arcumq; tendet, pauperes
Vt perdat, ac innoxios
Figat sagittis impiis:

15 *Districtus ensis in sui*
Domini redibit viscera:
Frangetur arcus lethifer

Et fru-

Et frustra acuta spicula.

16 *Præstat supellex sobria,*
Rectéque parta recula,
Quàm rapta per vim diuitum
Fastidiosa copia.

17 *Malè parta iustus arbiter*
Disperget, & potentiam
Franget scelesti: dextera
Iustum sua tuebitur.

18 *Innoxios fouet Deus,*
Ac rem tuetur: prouidet
Longæua vt vsque in secula
Sit sempiterna hæreditas.

19 *Seu pestis atra, seu furor*
Turbabit orbem bellicus;
Nil deerit vsque innoxio,
Famem nec ægram sentiet.

20 *Sic hostis impius Dei*
Perit repentè funditus,
Adeps opimæ vt victimæ
Vanescit in fumos leues.

21 *Nil donat vsque & fænerat*
Iniustus: at iusto sua
De sorte superat paupere
Quod donet indigentibus.

22 *Iustorum amici prædia*
Linquent suæ propagini:
At hostium radicitus
Semen peribit erutum.

23 *Amatque iustum & dirigit*

Eius Deus vestigia:
24 Dextra ruentem sustinet,
Lapsúmque dextra subleuat.
25 Puer fui, nunc sum senex,
Ope destitutum nec pium
Videre memini, nec stipem
Eius petentes liberos.
26 Iustus misertus pauperum
Dat vsque & vsque mutuum:
Seræ tamen propagini
Non larga deest opulentia.
27 Vita scelus nefarium,
Sectare recta: dum diem
Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.
28 Deus æquitatem diligit,
Bonos nec vnquam deserit:
At interibit funditus
A stirpe semen impij.
29 Iustus beata iugera
Agri tenebit, & colet
Cum prole, donec vltimus
Instabit orbi terminus.
30 Sermo sapiens & æquitas
In ore semper est bonis:
31 In corde scripta lex Dei,
Ne pes labet, gressum regit.
32 Obseruat impius pium,
33 Vt perdat: ast illum Deus
Custodit, ante iudicem

Tuetur

Tuetur à calumnia.

34 *Spem colloca in Deo, Dei*
Sectare leges: & dabit
Diues poténsque vt hostium
Cernas superstes exitum.

35 *Vidi potentes impios*
Grauésque fastu turgidos
Virescere instar laureæ
Amœna propter flumina.

36 *Specto repentè, en lubrica*
Imago nusquam gloriæ:
Nusquam manent vestigia
Cunctis grauis potentiæ.

37 *Iusti intuere & integri*
Vitæ statumque & ordinem,
Videbis alto in otio
Lætam senectam degere.

38 *At prompta semper lædere*
Prorsum interibit factio:
Vitamque claudet terminus
Dignus patratis nequiter.

39 *Iustus salutis collocat*
Omnem in Deo fiduciam
Qui fulcit æquos robore,
Aduersa cùm sors intonat.

40 *Dominus petenti fert opem,*
Et in periclis liberat
Ab impiis, qui se & suam
Illi salutem credidit.

PS. XXXVIII. Dñe ne in furore. *Car. gen.* III.

2 *NE me furoris æstuante incendio*
Seruator orbis argue:
Neu promerentem quamlibet pœnas graues
Pergas per iram plectere.
3 *Hærent medullis penitus infixæ meis*
Tuæ sagittæ dexteræ.
4 *Iræ tuæ hinc me & inde mentis consciæ*
Sic vis pauentem perculit,
Vt nulla plagis saucij pars corporis
Non langueat lethalibus:
Ossa vt solutis artuum compagibus
Sceleris venenum attraxerint:
5 *Sceleris, profundo quod meum ceu gurgite*
Caput resorbens obruit:
Quod in alta rursus me renitentem, velut
Immane saxum degrauat.
6 *Veteris cicatrix vulneris recruduit,*
Vomitque tabem luridam.
7 *Afflictus humilis vltimis premor malis,*
Luctu situque squalidus.
8 *Clausumque cæcis feruet in præcordiis*
Vlcus, nec vlla corporis
9 *Expers doloris pars vacat. Sic debilis*
Et fractus vsque & vsque sum:
Malis vt impar voce lamentabili
Cor eiuletque & rugiat.
10 *Dominator orbis, vota nec animi mei,*
Nec te latent suspiria.
11 *Pauens tremensq; turbidum cor palpitat:*

Defecta

Defecta membra viribus
Torpore marcent languido: noctem trahens
Caligat acies luminum.
12 *Vicini, amici, & sanguinis communio*
Quos propior admorat mihi,
Procul abstitere, fœditatem vulnerum
Vix sustinentes cernere.
13 *At prompta semper in meum exitium manus,*
Molita vim nefariam,
Dolosa tendit continenter retia,
Fraudésque versat impias.
14 *Ceu mutus ore, surdus aure, ego interim*
Obtorpui silentio,
15 *Elinguis instar & stupentis, crimina*
Qui nesciat refellere.
16 *In te reposita est spes mea: ô rerum potens*
Rector benignus annue.
17 *Ne risus hosti sim superbo, qui meis*
Insultat insolens malis:
Qui, si vacillent lubrico lapsu pedes,
Læto triumphat gaudio.
18 *Ad perferenda sum paratus verbera:*
Vibice semper area
Cruenta turget exarati corporis
Sulcis flagrorum grandibus.
19 *Merui scelestus, fateor, heu merui: nocens*
Do iure pœnas debitas:
20 *Sed inualescit hostis atrox interim,*
Viréśque sumit factio,
Viuunt vigentque, & immerentem iniuria

21 *Me prosequuntur: pro bono*
Malum rependunt: iugiter calumnias,
Quia recta sector, ingerunt.
22 *Tu ne recede longius, neu deseras*
Periculis in vltimis.
23 *Accurre: dextram da salutarem, meæ*
Salutis auctor vnice.

PSAL. XXXIX. Dixi, custodiam vias, &c.

Carm. gen. LII.

2 *QVum sæuus hostis me meo lætus malo*
Lacesseret conuiciis,
Mecum ipse, verbis abstinere ab asperis
Et iurgiis decreueram.
3 *Linguæ obseraui claustra fræno, pertinax*
Obmutui silentio.
Ac temere ne quid os mali profunderet,
Verbis bonis clausi exitum.
4 *At ignis instar, vetitus egredi dolor,*
Exarsit intus acrius.
Tandem obstinatæ fræna pertinaciæ
Perfregit ira, ac talibus
5 *Dominum rogaui, Mihi meæ vitæ modum*
Qui sit futurus indica:
Quando euolabo liber hoc molestiæ
Fastidioso è carcere.
6 *Tu clausa nullo sæcla degis termino,*
In te beatus ac potens:
At nos quod æui viuimus penè est nihil,
Ac penè breuius quàm nihil.
7 *Vmbræ fugacis instar, atque imaginis*

Quam reddit æquor vitreum:
Idq; ipsum inani in vanitate atque anxius
Aegrescit in laboribus.
Animum libido torquet, inflat gaudium,
Spes tollit, ac timor premit.
Tumultuamur temere: congerimus bona
Incognitis hæredibus.
8 *Quò me ergo vertam? quis laboranti feret*
Opem? quis eximet malis?
9 *Spes omnis in te: miseriæ fontem meæ*
Peccata tolle noxia
Néue esse stultis me sinas & improbis
Despectui & ludibrio.
10 *Hostis proterui lingua me quum turpibus*
Proscinderet conuiciis;
Obmutui, iræ vindices pœnas tuæ
Has esse gnarus scilicet.
11 *Rector parensque gentis humanæ tuæ*
Paulisper aufer verbera.
Viresque linquunt, vita nec semper nouis
Plagis ferendis sufficit.
12 *Te persequente scelera pœnis, ilico*
Vigor decorque defluit,
Tineis peresæ more vestis. O homo
Caduca res & futilis!
13 *Parens benigne precibus aurem da meis:*
Neu verba sperne supplicis:
Neu lacrymanti auerte vultus hospiti.
Nanque hospes hanc terram colo:
Nec ego, parentes nec mei certum locum

Habemus

Habemus hîc: sed in diem
Solliciti & horas, turbidas molestias
Vitæ breuis transegimus.
14 *Igitur seueram paululum abstine manum,*
Fessum vt resumam spiritum:
Mortis priusquam (reditus vnde non patet)
Transmiserit me ianua.

PSAL. XL. Expectans expectaui Dominum.

Carm. gen. XVI.

2 Q*Vum circum fremerent me timor & minæ,*
Intentansque auidam mors fera dexteram,
Spes cælestis opis, sera licet, tamen
Lenibat trepidam sollicitudinem.
3 *Aduertit Dominus, méque voragine*
Cœnosi implicitum gurgitis extulit:
Ac saxi solidis imposito iugis
Monstrauit facilem qua graderer viam.
4 *Afflauitque nouo pectora spiritu,*
Suffecitque suæ materiam nouam
Laudis, quam canerem dulcè loquacibus
Neruis, ac numeris lenè sonantibus.
Hæc cernant rapidæ qui violentiæ
Fati vel dubiis casibus imputant
Euenta, ac trepidi se Domini in fidem
Dent qui stellifero regnat in æthere.
5 *Felix qui stabili spe Dominum ac fide*
Spectat, quem tumidæ pompa superbiæ
Non ad se illecebris ducit inanibus,
Fallacique boni ludit imagine.
6 *In nos sancte parens quot vigilantiæ*

Et quàm mira tuæ pignora ſuppetunt,
Quæ nec mens acie cernere languida
Poſſit, nec numero lingua retexere!
7 *Aurem mi tacitè vellis, & admones*
Quòd labem ſceleris nec pretium leuet,
Nec ſanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec conſumpta focis expiet hoſtia.
8 *Tum dixi, Venio: quod libet impera.*
Adſum ſancte parens, iuſſa capeſſere
Promptus: ceu tabulis ſcripta fidelibus
Edunt perpetui fata voluminis.
9 *Huc mens, huc ſtudium tendit, uti tuis*
Conformem monitis quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito: nam tua
Inciſa eſt animo lex penitus meo.
10 *Famam iuſtitiæ per populos tuæ*
Latè præco fero: nec labiis meis
Nec linguæ requies, omnibus vt tua
Terris (ipſe vides) nota ſit æquitas.
11 *Nec iuſtum tacui te mala plectere;*
Promiſſique tenacem, & miſeris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palàm eſt, & tua veritas.
12 *Defendant igitur me bonitas tua,*
Promiſſiq; fides fallere neſcia:
Obſeſſúmque malis innumeris tua
Me rerum genitor protege dextera.
13 *Me pœnæ, capitis quæ ſuperent pilos,*
Omni ex parte premunt, quas neque luminis
In promptu eſt acie noſſe: animus ſtupet,

Curarum

Curarum innumeris obrutus æstibus.
14 *At tu mundi opifex sancte, salutifer*
Adsis: auxilium fer citò, & vltimis
Oppressum penitus subtrahe me malis,
15 *Vt praui pudeat consilij improbos.*
Turpem ignominiæ tristitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo:
Infamem referant consilij exitum
Nostris qui capiunt lætitiam è malis.
16 *Hunc fructum sceleris percipiant sui,*
In fraudem vt recidant quam mihi struxerant.
Frustratus doleátque & rubeat meas
Qui ridet lacrymas, & fruitur malis.
17 *Qui credunt fidei se penitus tuæ,*
Illos auxilij spes recreet tui:
Ac semper Domini nomen amabile
Certent tergeminis tollere honoribus.
18 *Expes, pauper, inops sim licet, at mihi*
Custos rerum opifex peruigil excubat.
Vitæ ô præsidium & certa salus meæ,
Adsis, neu trepida me crucia mora.

PSAL. XLI. Beatus vir qui intelligit, &c.
Carm. gen. III.

2 *BEatus ille qui misertus pauperis,*
Fert rebus in duris opem:
Nec arroganti despicit fastidio
Prostratum & oppressum malis.
3 *Quem vere fractum & penitus abiectum, Deus*
Attollet & solabitur.
Cura fideli Dominus illum muniet

Et

Et è periclis eruet:
Interq; viuos sospiti dabit frui
Vitæ beatæ commodis.
4 *Artus cubili quum dolor prostrauerit,*
Opem ferétque, & lectulum
Versabit: omnem prorsus ægritudinem
In dulce vertet gaudium.
5 *Quum me doloris vis acerbi affligeret,*
Opem poposci te Deus.
Animæ medere sauciæ (dixi) sui
Sceleris pudendo vulnere.
6 *Dira imprecatur hostis, ac me deuouet*
Lætus meis incommodis.
Quando interibit, (inquit) & cum corpore
Nox vna nomen obruet?
7 *Si fortè quis me visit horum, corporis*
Animiq; morbis anxium,
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Læto trahit de pectore:
Foras profectus conditum in præcordiis
Repentè virus euomit.
8 *In me susurrat clanculum atq; obmurmurat*
Scelesta conspiratio.
Clàm machinantur sæua, in exitium meum
Consilia cuncta conferunt:
9 *Secúmque iactant, Missa certè cælitus*
Nunc dira vis mali hunc ligat:
Prostratus hæret: lectulo affixus iacet,
Noctem trahens nouissimam.
10 *Quin & sodalis, & mihi mensa & domo*

Coniunctus, & cui maximè
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat.
11 *At tu salutis auctor & custos meæ,*
Benignus in me respice.
Manum iacenti da salutarem, hostibus
Parem vt rependam gratiam.
12 *Tui fauoris pignus id certissimum*
Erit mihi, & constantiæ
In me tuendo, quòd malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
13 *Vires recepit corpus, innocentiam*
Seruauit animus, dexteram
Te porrigente, qui receperas tuam
Semper tuendum me in fidem.
14 *Agnoscat orbis, vnicum & colat Deum,*
Quem gens honorat Isaci:
Vnumque laudet, temporum donec vices
Luces & vmbræ diuident.

PARAPHRASIS IN SECVNDVM LIBRVM PSALMORVM.

PSAL. XLII. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, &.

Carm. gen. XIII.

2 *NOn ceruus fluuios sic auet algidos,*
(Ceruus turba canum quem premit) vt tui

Cor desiderio carpitur anxio,
Rerum conditor optime.
3 *Huc me raptat amor dulcis, & impotens*
Ardor ferre moras. O niueum diem
Qui templo reducem me statuet tuo!
O lucis iubar aureum!
4 *Ieiunus lacrymis pro dape se dolor*
Pascit, turba meis obuia dum malis
Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?
5 *At rursus bonitas quum subiit tua,*
Et menti auxilij certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine;
Festis quum populus me reducem choris,
Faustísque excipiet vocibus, & Dei,
Pompa cum celebri, me comitabitur
Augusta ad penetralia.
6 *Cur me sollicitis, téque doloribus*
Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ vindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
7 *Hæc mentem recreat spes, licet auiis*
Iordanis lateam saltibus, Hermoni
Exul dura licet saxa perambulem,
Solis hospita belluis.
8 *Quamuis agminibus me mala densius*
Omni ex parte premant, quàm super horridos
Montes grando sonat, quàm mare verberat
Raucis littora fluctibus:

Tu si me placido lumine videris,
Cedent tristitiæ nubila: tetricas
Mæroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce iubar tuæ.
10 *Laudes interea non mihi nox tuas,*
Non curæ impedient. ô columen meum,
(Dicam) & certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus?
11 *Dirumpor, tacitis æstuat ignibus*
Pectus, turba meis impia dum malis
Insultans rogat: Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?
12 *Cur me sollicitis téque doloribus*
Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ vindice redditus,
Grates lætus adhuc agam.

PSAL. XLIII. Iudica me Deus, & discerne causam meam, &c.

Carm. gen. XI.

1 V*Index esto mihi Deus,*
Et patrocinio protege me tuo,
Oppressum scelere impio:
Et fraudum laqueos frange nefarios.
2 *Vitæ ô præsidium meæ,*
Cur me præsidio destituis tuo?
Cur luctu vagor obsitus,
Dum sæuè furias vito tyrannidis?
3 *Profer lumen opis tuæ:*
Montem pande viam quæ ferat ad tuum:
Montem, quam propriè domum

Maiesta-

Maiestate tui numinis incolis.
4 *Atque aram adueniam ad tuam,*
Ac te, lætitiæ materiam meæ.
Et grata cithara tibi
Grates lætus agam conditor optime.
5 *Cur mæres anime anxie,*
Ac me sollicito pectore maceras?
Omnem pone metum, ac Deo
Curam crede tui, quem super æthera
Cantu sospes adhuc feram
Quum saluus patriæ reddar amabili.

PSAL. XLIIII. Deus auribus nostris audiuimus, patres nostri annuntiauerunt, &c.

Carm. gen. III.

2 V*Etusta ad aures fama nostras attulit,*
Serísque patres posteris
Stupenda facta tradidere à te Deus
Patrata priscis sæculis:
3 *Eliminatis quum prophanis gentibus,*
Et incolis prioribus,
Eorum labore fructibusq; perfrui
Nostris dedisti patribus.
4 *Certè nec armis lucidis, nec viribus*
Debemus has victorias:
Sed nos fauoris aura mollis & tua
Protexit indulgentia.
5 *Ergo salutis auctor vnice ô Deus,*
Ades pius salutifer.
6 *Te dante vires, hostium ferociam*
Tam facilè profligabimus,

Taurus minaci quàm iacit cornu pilas,
Stipulæúe fasces aridæ.
Superba regum colla crasso in puluere
Prostrata conculcabimus.
7 *Non arcus istam lethifer fiduciam,*
Non mucro sæuus ingerit:
8 *Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo*
Infensa nobis agmina.
9 *Non ergo semper iure te cantabimus*
Nostræ salutis vindicem?
Ac donec orbis astra voluet ignea,
Te prosequemur laudibus?
10 *At nunc relictos obijcis ferocium*
Iniuriæ nos hòstium,
Nec prodis ante nostra ductor agmina
Qualis solebas antea.
11 *Hosti imminenti terga cogis vertere,*
Prædæq; das prementibus.
12 *Pecus vt macello destinata exponimur*
Cædentium libidini.
Omnésque terras barbararum gentium
Errore complemus vago.
13 *Vænum dedisti nos palàm, nec auctio*
Te ditiorem reddidit.
14 *Vicina nostris oppida insultant malis,*
15 *Cladésque rident. fabula*
Sumus prophanis nationibus: caput
Motant, labella exporrigunt.
16 *Oculis oberrat vsque contumelia,*
Pudórque vultus inficit:

17 *Dum voce acerba iniurias exasperat,*
Minásque toruas adijcit
18 *Hostis proteruus. Obruti tot cladibus,*
Tot vndequaque instantibus;
Tamen nec vnquam est animus oblitus tui,
Tecúmque pacti fœderis.
19 *Sese nec vllis territus periculis*
Auertit aut flexit via
20 *Recta pes: etsi penitus abiecti interim*
Abs te: licet draconibus
Immitioris gentis addicti iugo,
Feramus vmbram ergastuli;
Et seruitutem lugeamus, & necem
Vitæ precemur tædio.
21 *Iniqua meritis si tuis obliuia*
Offuderint se mentibus
Nostris, manúsve supplices protendimus
Diis impiarum gentium,
22 *Id te latêret, abditas qui pectoris*
Prorsus latebras inspicis?
23 *Te propter, odio ceteris populis sumus,*
Et instar ouium cædimur.
In te fauoris pendimus pœnas: tui
Amoris odia nos premunt.
24 *Exurge, similem somnolentiæ moram*
Salutis auctor corripe.
25 *Cur ora condis, immemórque negligis*
Tuos malis in vltimis?
Afflictus animus, & malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,

26 *Succumbit oneri: strata tabescunt humi*
Defecta membra viribus.
27 *Exurge genitor, & vigore corporis*
Animique cassos subleua:
Clemens bonúsque nos ab hostis impij
Immanitate libera.

PS. XLV. Eructauit cor meum verbum, &c.

Carm. gen. 1.

2 *COr micat: exultant trepidis præcordia fibris,*
Eructantq; nouum grauido de pectore carmen:
Certat lingua animũ fando, manus æmula linguam
Scribendo exæquare, meo noua carmina regi
3 *Dum cano: regi, hominum cui nemo è semine cretus*
Audeat eximiæ contendere munere formæ:
Quem decorat lepor, & roseis affusa labellis
Gratia: cui rerum cæli indulgentia spondet
Hunc fore perpetuum longæua in sæcla tenorem.
4 *Ergo armis inuicte heros age, fortibus apta*
5 *Ensem humeris: ensem, per quem te gloria cælo*
Aequat: & aduersum fidens fer pectus in hostem.
Frena tibi currus verum moderetur & æquum,
Et quæ præcipitem clementia temperat iram.
His ducibus tibi surget honos, tua dextera factis
Clara per ignotas fundet miracula terras:
6 *Cordáq; vulnificis figens inimica sagittis,*
Sponte tibi coges validas procumbere gentes.
7 *Nec maris aut terræ spatium, nec terminus æui*
Finiet imperium, sceptri moderamine iusti
Quod regis, & leges mollis clementer acerbas.
8 *Te super æquæuos omnes regnator olympi*

Diligit,

Diligit, & læto vultum exhilarauit oliuo:
Vnde tui mulcent populi noua gaudia mentes,
9 *Pallia quum loculis tibi depromuntur eburnis,*
Et myrrhæ passim lacrymæ, stactæque suáuis
Halitus, & molles casiæ funduntur odores.
10 *Ancillæ apparent genus alto è sanguine regum*
Inter honoratas promptæ ad tua iussa ministras.
At regina thori consors tibi dextera adhæret,
Auro picta sinus, auro radiata capillos,
Misit ab Eois Ophyre quod flaua caminis.
11 *Túque adeò regina audi, & rem pectore conde:*
Nec mea dicta nega placidas demittere in aures:
Iam nunc & patriam & patrē obliuiscere, iā nunc
Ex animo caros penitus depone propinquos:
Vnum oculis specta, vnum animo complectere regem:
Regem oculis animóque, tuo qui pendet ab ore,
Vnius & pulchris defixus vultibus hæret.
12 *Hunc dominū agnosce, & supplex venerare: nec ille*
13 *Officio, studióque tibi concedet. & illa*
Vndarum regina Tyrus te murice & auro
Accumulans colet: & vicina per oppida latè
Procumbent tibi suppliciter gazísque potentes,
Aut opibus clari: meritúmque feretis honorem
14 *Hunc populi. Pharij proles generosa tyranni*
Tota decens, tota est gemmísque insignis & auro:
Et facies cultum illustrat, faciéque decora
16 *Pulchrior est animus. Tibi rex en ducitur vxor*
Diues opum, diues pictaï vestis & auri,
Virginibus comitata suis: de stirpe propinqua
Virginibus, quas pompa frequens clamore secundo

Ill.mo ac R.mo Perinobili-

ssimo D.no D.no Euchar-

ahow à Seckendorff.

Venerantissimo et Amic-

moriam o obsequi offero

Christor Salisburg:

ao CIƆ.IƆXXV.

PSAL.

Habemus hîc: sed in diem
Solliciti & horas, turbidas molestias
Vitæ breuis transegimus.
14 *Igitur seueram paululum abstine manum,*
Fessum vt resumam spiritum:
Mortis priusquam (reditus vnde non patet)
Transmiserit me ianua.

PSAL. XL. Expectans expectaui Dominum.
Carm. gen. XVI.

2 *QVum circum fremerent me timor & minæ,*
Intentansque auidam mors fera dexteram,
Spes cælestis opis, sera licet, tamen
Lenibat trepidam sollicitudinem.
3 *Aduertit Dominus, méque voragine*
Cœnosi implicitum gurgitis extulit:
Ac saxi solidis imposito iugis
Monstrauit facilem qua graderer viam.
4 *Afflauitque nouo pectora spiritu,*
Suffecitque suæ materiam nouam
Laudis, quam canerem dulcè loquacibus
Neruis, ac numeris lenè sonantibus.
Hæc cernant rapidæ qui violentiæ
Fati vel dubiis casibus imputant
Euenta, ac trepidi se Domini in fidem
Dent qui stellifero regnat in æthere.
5 *Felix qui stabili spe Dominum ac fide*
Spectat, quem tumidæ pompa superbiæ
Non ad se illecebris ducit inanibus,
Fallacique boni ludit imagine.
6 *In nos sancte parens quot vigilantiæ*

Et quàm mira tuæ pignora ſuppetunt,
Quæ nec mens acie cernere languida
Poſſit, nec numero lingua retexere!
7 *Aurem mi tacitè vellis, & admones*
Quòd labem ſceleris nec pretium leuet,
Nec ſanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec conſumpta focis expiet hoſtia.
8 *Tum dixi, Venio: quod libet impera.*
Adſum ſancte parens, iuſſa capeſſere
Promptus: ceu tabulis ſcripta fidelibus
Edunt perpetui fata voluminis.
9 *Huc mens, huc ſtudium tendit, vti tuis*
Conformem monitis quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito: nam tua
Inciſa eſt animo lex penitus meo.
10 *Famam iuſtitiæ per populos tuæ*
Latè præco fero: nec labiis meis
Nec linguæ requies, omnibus vt tua
Terris (ipſe vides) nota ſit æquitas.
11 *Nec iuſtum tacui te mala plectere;*
Promiſſique tenacem, & miſeris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palàm eſt, & tua veritas.
12 *Defendant igitur me bonitas tua,*
Promiſſiq; fides fallere neſcia:
Obſeſſumque malis innumeris tua
Me rerum genitor protege dextera.
13 *Me pœnæ, capitis quæ ſuperent pilos,*
Omni ex parte premunt, quas neque luminis
In promptu eſt acie noſſe: animus ſtupet,

Curarum innumeris obrutus æstibus.
14 *At tu mundi opifex sancte, salutifer*
Adsis: auxilium fer citò, & vltimis
Oppressum penitus subtrahe me malis,
15 *Vt praui pudeat consilij improbos.*
Turpem ignominiæ tristitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo:
Insanem referant consilij exitum
Nostris qui capiunt lætitiam è malis.
16 *Hunc fructum sceleris percipiant sui,*
In fraudem vt recidant quam mihi struxerant.
Frustratus doleátque & rubeat meas
Qui ridet lacrymas, & fruitur malis.
17 *Qui credunt fidei se penitus tuæ,*
Illos auxilij spes recreet tui:
Ac semper Domini nomen amabile
Certent tergeminis tollere honoribus.
18 *Expes, pauper, inops sim licet, at mihi*
Custos rerum opifex peruigil excubat.
Vitæ ô præsidium & certa salus meæ,
Adsis, neu trepida me crucia mora.

PSAL. XLI. Beatus vir qui intelligit, &c.
Carm. gen. III.

2 B*Eatus ille qui misertus pauperis,*
Fert rebus in duris opem:
Nec arroganti despicit fastidio
Prostratum & oppressum malis.
3 *Quem rere fractum & penitus abiectum, Deus*
Attollet & solabitur.
Cura fideli Dominus illum muniet

Et

Et è periclis eruet:
Interq; viuos sospiti dabit frui
Vitæ beatæ commodis.
4 *Artus cubili quum dolor prostrauerit,*
Opem ferétque, & lectulum
Versabit: omnem prorsus ægritúdinem
In dulce vertet gaudium.
5 *Quum me doloris vis acerbi affligeret,*
Opem poposci te Deus.
Animæ medere sauciæ (dixi) sui
Sceleris pudendo vulnere.
6 *Dira imprecatur hostis, ac me deuouet*
Lætus meis incommodis.
Quando interibit, (inquit) & cum corpore
Nox vna nomen obruet?
7 *Si fortè quis me visit horum, corporis*
Animiq; morbis anxium,
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Læto trahit de pectore:
Foras profectus conditum in præcordiis
Repentè virus euomit.
8 *In me susurrat clanculum atq; obmurmurat*
Scelesta conspiratio.
Clàm machinantur sæua, in exitium meum
Consilia cuncta conferunt:
9 *Secúmque iactant, Missa certè cælitus*
Nunc dira vis mali hunc ligat:
Prostratus hæret: lectulo affixus iacet,
Noctem trahens nouissimam.
10 *Quin & sodalis, & mihi mensa & domo*

Coniunctus, & cui maximè
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat.
11 *At tu salutis auctor & custos meæ,*
Benignus in me respice.
Manum iacenti da salutarem, hostibus
Parem vt rependam gratiam.
12 *Tui fauoris pignus id certissimum*
Erit mihi, & constantiæ
In me tuendo, quòd malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
13 *Vires recepit corpus, innocentiam*
Seruauit animus, dexteram
Te porrigente, qui receperas tuam
Semper tuendum me in fidem.
14 *Agnoscat orbis, vnicum & colat Deum,*
Quem gens honorat Isaci:
Vnumque laudet, temporum donec vices
Luces & vmbræ diuident.

PARAPHRASIS IN SECVNDVM LIBRVM PSALMORVM.

PSAL. XLII. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, &.

Carm. gen. XIII.

2 NOn ceruus fluuios sic auet algidos,
(Ceruus turba canum quem premit) vt tui
Cor

Cor desiderio carpitur anxio,
Rerum conditor optime.

3 *Huc me raptat amor dulcis, & impotens*
Ardor ferre moras. O niueum diem
Qui templo reducem me statuet tuo!
O lucis iubar aureum!

4 *Ieiunus lacrymis pro dape se dolor*
Pascit, turba meis obuia dum malis
Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?

5 *At rursus bonitas quum subiit tua,*
Et menti auxilij certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine;
Festis quum populus me reducem choris,
Faustísque excipiet vocibus, & Dei,
Pompa cum celebri, me comitabitur
Augusta ad penetralia.

6 *Cur me sollicitis, téque doloribus*
Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ vindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.

7 *Hæc mentem recreat spes, licet auiis*
Iordanis lateam saltibus, Hermoni
Exul dura licet saxa perambulem,
Solis hospita belluis.

8 *Quamuis agminibus me mala densius*
Omni ex parte premant, quàm super horridos
Montes grando sonat, quàm mare verberat
Raucis littora fluctibus:

Tu si me placido lumine videris,
Cedent tristitiæ nubila: tetricas
Mœroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce iubar tuæ.
10 *Laudes interea non mihi nox tuas,*
Non curæ impedient. ô columen meum,
(Dicam) & certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus?
11 *Dirumpor, tacitis æstuat ignibus*
Pectus, turba meis impia dum malis
Insultans rogat: Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?
12 *Cur me sollicitis téque doloribus*
Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ vindice redditus,
Grates lætus adhuc agam.

PSAL. XLIII. Iudica me Deus, & discerne causam meam, &c.

Carm. gen. XI.

1 V*Index esto mihi Deus,*
Et patrocinio protege me tuo,
Oppressum scelere impio:
Et fraudum laqueos frange nefarios.
2 *Vitæ ô præsidium meæ,*
Cur me præsidio destituis tuo?
Cur luctu vagor obsitus,
Dum sæuæ furias vito tyrannidis?
3 *Profer lumen opis tuæ:*
Montem pande viam quæ ferat ad tuum:
Montem, quam propriè domum

Maiesta-

Maiestate tui numinis incolis.

4 *Atque aram aduentiam ad tuam,*
Ac te, lætitiæ materiam meæ.
Et grata cithara tibi
Grates lætus agam conditor optime.

5 *Cur mæres anime anxie,*
Ac me sollicito pectore maceras?
Omnem pone metum, ac Deo
Curam crede tui, quem super æthera
Cantu sospes adhuc feram
Quum saluus patriæ reddar amabili.

PSAL. XLIIII. Deus auribus nostris audiuimus, patres nostri annuntiauerunt, &c.

Carm. gen. III.

2 *VEtusta ad aures fama nostras attulit,*
Serísque patres posteris
Stupenda facta tradidere à te Deus
Patrata priscis sæculis:

3 *Eliminatis quum prophanis gentibus,*
Et incolis prioribus,
Eorum labore fructibusq; perfrui
Nostris dedisti patribus.

4 *Certè nec armis lucidis, nec viribus*
Debemus has victorias:
Sed nos fauoris aura mollis & tua
Protexit indulgentia.

5 *Ergo salutis auctor vnice ô Deus,*
Ades pius salutifer.

6 *Te dante vires, hostium ferociam*
Tam facilè profligabimus,

Taurus minaci quàm iacit cornu pilas,
Stipulæúe fasces aridæ.
Superba regum colla crasso in puluere
Prostrata conculcabimus.
7 *Non arcus istam lethifer fiduciam,*
Non mucro sæuus ingerit:
8 *Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo*
Infensa nobis agmina.
9 *Non ergo semper iure te cantabimus*
Nostræ salutis vindicem?
Ac donec orbis astra voluet ignea,
Te prosequemur laudibus?
10 *At nunc relictos obijcis ferocium*
Iniuriæ nos hòstium,
Nec prodis ante nostra ductor agmina
Qualis solebas antea.
11 *Hosti imminenti terga cogis vertere,*
Prædæq; das prementibus.
12 *Pecus vt macello destinata exponimur*
Cædentium libidini.
Omnésque terras barbararum gentium
Errore complemus vago.
13 *Venum dedisti nos palàm, nec auctio*
Te ditiorem reddidit.
14 *Vicina nostris oppida insultant malis,*
15 *Cladésque rident. fabula*
Sumus prophanis nationibus: caput
Motant, labella exporrigunt.
16 *Oculis oberrat vsque contumelia,*
Pudórque vultus inficit:

Dum

17 *Dum voce acerba iniurias exasperat,*
Minásque toruas adijcit
18 *Hostis proteruus. Obruti tot cladibus,*
Tot vndequaque instantibus;
Tamen nec vnquam est animus oblitus tui,
Tecúmque pacti fœderis.
19 *Sese nec vllis territus periculis*
Auertit aut flexit via
20 *Recta pes: etsi penitus abiecti interim*
Abs te: licet draconibus
Immitioris gentis addicti iugo,
Feramus vmbram ergastuli;
Et seruitutem lugeamus, & necem
Vitæ precemur tædio.
21 *Iniqua meritis si tuis obliuia*
Offuderint se mentibus
Nostris, manúsve supplices protendimus
Dijs impiarum gentium,
22 *Id te latêret, abditas qui pectoris*
Prorsus latebras inspicis?
23 *Te propter, odio ceteris populis sumus,*
Et instar ouium cædimur.
In te fauoris pendimus pœnas: tui
Amoris odia nos premunt.
24 *Exurge, similem somnolentiæ moram*
Salutis auctor corripe.
25 *Cur ora condis, immemórque negligis*
Tuos malis in vltimis?
Afflictus animus, & malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,

26 *Succumbit oneri: ſtrata tabeſcunt humi*
Defecta membra viribus.
27 *Exurge genitor, & vigore corporis*
Animique caſſos ſubleua:
Clemens bonúſque nos ab hoſtis impij
Immanitate libera.

PS. XLV. Eructauit cor meum verbum, &c.
Carm. gen. 1.

2 *Cor micat: exultant trepidis præcordia fibris,*
Eructantq; nouum grauido de pectore carmen:
Certat lingua animũ fando, manus æmula linguam
Scribendo exæquare, meo noua carmina regi
3 *Dum cano: regi, hominum cui nemo è ſemine cretus*
Audeat eximiæ contendere munere formæ:
Quem decorat lepor, & roſeis affuſa labellis
Gratia: cui rerum cæli indulgentia ſpondet
Hunc fore perpetuum longæua in ſæcla tenorem.
4 *Ergo armis inuicte heros age, fortibus apta*
5 *Enſem humeris: enſem, per quem te gloria cælo*
Aequat: & aduerſum fidens fer pectus in hoſtem.
Frena tibi currus verum moderetur & æquum,
Et quæ præcipitem clementia temperat iram.
His ducibus tibi ſurget honos, tua dextera factis
Clara per ignotas fundet miracula terras:
6 *Cordáq; vulnificis figens inimica ſagittis,*
Sponte tibi coges validas procumbere gentes.
7 *Nec maris aut terræ ſpatium, nec terminus æui*
Finiet imperium, ſceptri moderamine iuſti
Quod regis, & leges mollis clementer acerbas.
8 *Te ſuper æquæuos omnes regnator olympi*

Diligit,

Diligit, & læto vultum exhilarauit oliuo:
Vnde tui mulcent populi noua gaudia mentes,
9 *Pallia quum loculis tibi depromuntur eburnis,*
Et myrrhæ passim lacrymæ, stactæque suáuis
Halitus, & molles casiæ funduntur odores.
10 *Ancillæ apparent genus alto è sanguine regum*
Inter honoratas promptæ ad tua iussa ministras.
At regina thori consors tibi dextera adhæret,
Auro picta sinus, auro radiata capillos,
Misit ab Eois Ophyre quod flaua caminis.
11 *Túque adeò regina audi, & rem pectore conde:*
Nec mea dicta nega placidas demittere in aures:
Iam nunc & patriam & patrē obliuiscere, iā nunc
Ex animo caros penitus depone propinquos:
Vnum oculis specta, vnum animo complectere regem:
Regem oculis animóque, tuo qui pendet ab ore,
Vnius & pulchris defixus vultibus hæret.
12 *Hunc dominū agnosce, & supplex venerare: nec ille*
13 *Officio, studióque tibi concedet. & illa*
Vndarum regina Tyrus te murice & auro
Accumulans colet: & vicina per oppida latè
Procumbent tibi suppliciter gazísque potentes,
Aut opibus clari: meritúmque feretis honorem
14 *Hunc populi. Pharij proles generosa tyranni*
Tota decens, tota est gemmísque insignis & auro:
Et facies cultum illustrat, facieque decora
16 *Pulchrior est animus. Tibi rex en ducitur vxor*
Diues opum, diues pictaï vestis & auri,
Virginibus comitata suis: de stirpe propinqua
Virginibus, quas pompa frequens clamore secundo

16 *Insequitur, plausúque fremens lætæq; choreæ*
Cantibus augustam lætas deducet ad aulam.
17 *Neu desiderio nimium tangare tuorum*
Virgo, tibi dulcem patrísque & matris amorem
Leniet adnascens sobolis generosa propago:
Quos regere imperio terras, totúmque per orbem
Adspicies populos sceptris frænare superbos.
18 *Nec tu carminibus regina tacebere nostris:*
Quáque patet tellus liquido circumsona ponto,
Posteritas te sera canet: dúmque aurea voluet
Astra polus, memori semper celebrabere fama.

PSAL. XLVI. Deus noster refugium, &c.

Carm. gen. VI.

2 *QVum muniat nos præsidio suo,*
Virtute firmet, quum grauis intonat
Procella, fortunæ periclis
Eripiat dominator orbis,
3 *Nullam expauemus vim: quatiat licet*
Orbem tumultus, terráque sedibus
Conuulsa, montium ruinis
Arctet aquas pelagi frementis:
4 *Insana quamuis æquora sæuiant,*
Et vorticoso gurgite torqueant
Spumamq; limúmque, & procellis
Terrificis scopulos flagellent.
5 *Nam ciuitatem cui Deus vnicè*
Indulget, aris & propriam suis
Dicauit, algenti pererrans
Lympha fugax hilarat liquore.
6 *Occulta ne vis aut timor hosticus*

Vrbis quietem ſollicitet, Deus
Gentis ſuæ intentus ſaluti
Præuenit auxilijs pericla.
7 *Gentes tumultus concitet impias,*
Et regna belli concutiat furor,
Flammis fremat cælum coruſcis,
Terrificet labefacta tellus:
8 *Hac & duelli pacis & arbiter*
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, & noſtræ ſalutis
Præſidium, Deus Abrahami.
9 *Venite, adeſte, & cernite non prius*
Audita, mira, incognita, quæ Deus
Patrauit in terris ab ortu
Solis ad Heſperium cubile.
10 *Funeſta belli incendia ſuſtulit:*
Fregit cruentæ ſpicula lanceæ:
Contriuit arcus, & volucres
In cinerem minuit quadrigas.
11 *Sedate motus mentis, ait Deus,*
Meaſq; vires noſcite, quem colet
Quocunque ſub cælo repoſtas
Gens hominum colit orbis oras.
12 *Hac & duelli pacis & arbiter*
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, & noſtræ ſalutis
Præſidium, Deus Abrahami.

PSAL.

PSAL. XLVII. Omnes gentes plaudite, &c.

Carm. gen. x.

2 *TEllurisomnes incolæ*
Deo canoros edite
Plausus, canoris pangite
Læti Deum præconiis.
3 *Deum verendum & arduum,*
Malísque formidabilem,
Qui regna fastu turgida
Frænat potenti dextera:
4 *Qui bellicosa compulit*
Parêre nobis oppida:
Nostrúmque gentes inclytas
Armis coëgit sub iugum.
5 *Hæreditatem qui suam*
Nobis colendam credidit:
Vnde Isaci nepotibus
Aeterna fulget gloria.
6 *En templa scandit præuio*
Lætum canente classico:
En scandit auctor omnium
Vulgi secundis plausibus.
7 *Cantate læta carmina*
Deo, canora carmina
Cantate: regi psallite
Iucunda vestro carmina:
8 *Qui sceptra rerum temperat,*
Ac regna terræ diuidit:
Docti modorum dulcibus
Hunc ferte in astra cantibus:

9 *Qui dirigit mortalium*
Res & salubri vinculo
Legum coërcet, lucido
E siderum prætorio.
10 *Ad hunc potentes gentium*
Se contulere principes:
Vltróque colla sub iugum
Rerum dedere præsides.
Nostrum Deum dijs ceteris
Sublimiorem agnoscite,
Cælum, solúmque, & sidera
Suo regentem numine.

PS. XLVIII. Magnus Dominus & laud.
Carm. gen. III.

2 *RECtor beate cælitum, cui nil viget*
Simile aut secundum, cælitum
Beate rector, sancta iure te Sion
In astra tollit laudibus:
3 *Sion opacam versa ad Arcton, regia*
Formosa regis optimi:
Sion voluptas gentium, uberis soli
Aruis beatis accubans.
4 *Sensere Domini vindicis potentiam*
Solymæ superba mœnia:
5 *Sensere numen, quum feroces viribus*
Coiere reges copiis,
Castrísque iunctis, seruitutem ciuibus
Tuis minati & vincula.
6 *Perstrinxit oculos intuentium stupor,*
Et horror artus perculit.

Quales

7 *Quales tremores querulus excitat dolor*
Vexante partu feminas:
8 *Pauórque trepida ſparſit attonitos fuga,*
Euri procella vt æquora
Excita ab imis penitus euerrens vadis,
Trepidas carinas diſſipat.
9 *Hæc facta priſcis rettulere ſæculis*
Paruis parentes liberis:
Hæc nos in vrbe vidimus Dei, ratis
Qui frænat orbem legibus.
Hæc vrbe in illa vidimus cui peruigil
Deus ipſe cuſtos excubat.
10 *O ſancte rerum genitor, in rebus malis*
Tuam aduocamus dexteram:
Tuas ad aras ſupplices aduoluimur,
11 *O rector orbis optime,*
Tua laus per oras vltimas mundi, & tuæ
Imago fulget gloriæ
12 *Et æquitatis. Te ſceleſtos verbere*
Plectente iuſto, geſtient
Colles Sionis: nec feret tacitum ſuum
Iudæ propago gaudium.
13 *Ite, & Sionem obambulate, mœnia*
Spectate, turres arduas
14 *Numerate, foſſam & aggerem intuemini,*
Moléſque celſas ædium.
Narrate natis, poſterorum vt audiant
Et obſtupeſcant ſæcula:
15 *Solúmque noſcant & colant noſtrum Deum,*
Ortúſque, finíſque inſcium.

Qui sempiternus sempiterna nos ope
A fraude vsque proteget.

PSAL. XLIX. Audite hæc omnes, &c.
Carm. gen. XV.

2 *AVdite gentes, ortus & occidens*
Aduertite aures, & medio dies
Quos torret axe, & qui vitreum solum
Ponti niuali finditis orbita.
3 *Audite, siue ignotus, & infima*
De plebe pauper, siue opibus potens,
Multáque fulges plebe clientium,
Auríque gazis ditibus incubas.
4 *Fontes recludam iam sapientiæ:*
Plenóque promam pectoris è penu
5 *Prudentiam: iam lingua recondita*
Oracla gestit carmine pandere.
6 *Cur congerendis me cruciem bonis,*
Famémque & acrem pauperiem timens,
Vt vita curis anxia tristibus
Me tristiorem trudat ad exitum?
7 *Gemmis & auro & murice diuites*
Superbientes adspice, qui sibi
Gaudent beato plaudere somnio,
Tutósque fluxis credere se bonis.
8 *Germanus auro non redimet suum*
9 *De morte fratrem: nec pretio Deum*
Donísve flectet fata retexere,
Vt membra liquit frigida spiritus.
10 *Sed nec perennes interitus moras*
Diues pacisci, nec potis est putres

Ne ſoluat artus tempus edax. vetat
Id lege dura fixa neceſſitas,
11 *Mors æqua ſtultis & ſapientibus*
Intentat arcum: par manet exitus
Vitæ hos & illos. occupat improbus
Ignotus hæres parta laboribus.
12 *Villæ ſuperbæ delicias breues,*
Luxúque ſtructas regifico domos
Linquunt: ſepulcríque irremeabilis
Tenebricoſis ſub latebris iacent.
Quid fama duris parta laboribus
Prodeſt? inanis quid tituli decus?
Quid aura blandæ laudis, & ambitus
Nomen futuris prodere ſæculis?
13 *Quum vani honoris ver breue floruit,*
Lethale ſpirans mortis hiems, viros
Et bruta raptans interitu pari,
Obliuionis nube pari premit.
14 *Hac ſtulti ierunt: hanc malè prouidos*
Ducet nepotes error in orbitam:
15 *Quos mors ſepulcri ſub ſcrobe conditos*
Depaſcet, imbelles vt oues lupus.
Aeterna cæli temperies pios
Manes fouebit lucis in aureæ
Splendore: qualis manè fluit nitor
Per prata vernis picta coloribus.
Stultis ſenectus robora deteret,
Pro ſumptuoſis buſtum erit ædibus.
16 *At me benignus de barathri cauo*
Specu remiſſum ſuſcipiet Deus.

Nec

17 *Nec te cupido ſauciet æmula,*
Stupórue, ſi quem videris impia
De plebe fluxis conſpicuum bonis,
Clarúmque multa fulgere gloria.
18 *Quum dexteram mors illacrymabilis*
Iniecit, ex tam diuite copia
Secum ſub vmbras nil feret: & comes
Infida buſtum gloria deſeret.
19 *Dum commeantis pectora ſpiritus*
Hauſtu caleſcunt, perfruitur bonis,
Seſéque curat molliter, & monet
Omnes eundem pergere tramitem:
20 *At quum parentes ceſſerit ad ſuos,*
Longùm dolebit ſtultitiam breuem,
Ad regna tractus lucis egentia,
Quæ ſemper horror nubilus obſidet.
21 *Rectrix honoris ni ſapientia*
Acceſſerit, brutis homo beſtiis
Nil intereſt: quos vita facit pares,
Expectat æquè inglorius exitus.

PS. L. Deus Deorum Dominus loquutus.

Carm. gen. VI.

1 *QVi frænat æquis legibus arbiter*
Superba regum colla minacium,
Vocabit in ius orbem ab ortu
Solis ad Heſperium cubile.
2 *Vultu verendo tum ſacer ardua*
Pulchræ Sionis de ſpecula loquens,
Ad gentis humanæ coactum
Concilium Deus ora ſoluet.

3 *Non facta semper non sinet impia*
Impunè grassari. veniet Deus:
Flammæ vorax illum antecedet
Vis rapidis agitata ventis.

4 *Testes vocabit, cum populo suo*
Acturus, ignes, lumine conscio
Qui cuncta despectant ab alto, &
Omniparæ sola vasta terræ.

5 *Adeste primùm gens mihi propria,*
Gens sancta, (dicet) cui super hostiis
Legem dedi ritè offerendis,
Perpetuum pepigíque fœdus.

6 *Hîc æquitatem iudicis igneus*
Miratus æther, iustitiam Dei
Annunciabit. nam sedebit
(Ne dubita) Deus ipse iudex.

7 *Audi Abrahami progenies boni,*
Peculiaris gens mihi: te voco
Testem benignitatis in te
Perpetuæ, & solidi fauoris.

8. *Non arguam te quòd mihi victimæ*
Cruore raro altaria sparseris,
Aut parcus armenti cremaris
Rara sacris holocausta flammis.

9 *Non taurum egens te de stabulis peto;*
10 *Hircúmve caulis. omne pecus meum est*
Quod montium ánfractus pererrat,
Quod nemorum tegitur latebris.

11 *Nec me volucris rupis in edito*
Vsquam recessu nidificans latet:

Non

Non vlla pictrato amictu
Ruris auis genialis hospes.
12 *Quòd si esurirem, scilicet vt petam*
A te necesse est, arbiter ætheris,
Terræ, fretíque, & quicquid ingens
Orbis habet gremio capaci.
13 *Taurîne vescor carnibus, aut bibo*
14 *Hirci cruorem? pectore candido*
Grates age, & quouis litabis
Ritè Deo sine cæde voto.
15 *Tum deprehensus rebus in asperis*
Securus implora: auxilium feram,
Grates vt accepta salute
Lætus agas, Dominúmque laudes.
16 *At impium sic alloquitur Deus,*
Qua fronte leges tu recitas meas?
Et ore sanctum impurus audes
Sacrilego memorare fœdus?
17 *Tu legum habenis impatiens regi,*
Et institutis moribus & bonis
Iuratus hostis, voce laudas,
Tecum animo mea verba rides.
18 *Cum fure furti consilium cois,*
Mœchis adulter te socium applicas:
19 *Ad probra proiectus, dolosa*
Perniciem meditare lingua.
20 *Cum fratre iuncti vincula sanguinis*
Oris procacis non rabiem premunt:
Infamia germanum eodem
Dedecoras vtero creatum.

21 *Et arbitraris me ſimilem tui,*
Quòd perpetrata hæc diſſimulauerim?
Ne crede: tecum expoſtulabo,
Ante oculos tua facta ponam:

22 *Conſiderate hæc vos quibus excidit*
De mente cæca mentio numinis:
Ne, quum prehendam, nemo ſit qui
De manibus mihi prenſa tollat.

23 *Si victimam vis magnificam mihi*
Mactare, laudes canta, age gratias:
Hac itur ad certam ſalutem,
Hæc ſuperos via pandit axes.

PS. LI. Miſerere mei Deus ſecundum magnam miſericordiam tuam, &c.

Carm. gen. V.

3 O *Salus rerum, lacrymis precantum*
Mollibus flecti facilis, rogantem
Lenis exaudi, ſcelerúmque tetras
Ablue ſordes.

4 *Vſque peccati laue & vſque labem,*
Dum repurgatum maculis pudendis
Purius corpus niteat recocto
Ignibus auro.

5 *Nam meam agnoſco (pudet heu pigétque)*
Ah miſer labem: vitijq; fœda
Mentis obuerſans oculis imago
Semper oberrat.

6 *Vnus arcani es mihi teſtis: vnus*
Arbiter verax, temerario auſu
Improbas linguas tua iudicantum

Facta

Facta refutas.

7 *Quippe iam primo scelus vsque ab ortu*
Hæret, infectas vitians medullas:
Déque conceptu genitricis hausi
Semina labis.

8 *At tibi cordi est sine fraude veri*
Simplicis candor, fideíque certæ
Puritas, nullo labefacta duri
Turbinis ictu.
Hanc facis tanti, vitijs vt atris
Oblito, legum sapientiæque
Tu mihi arcanæ facilis beatum in-
dulseris haustum.

9 *Ergo me hyssopi, sator alme, lustra*
Frondis adspersu: maculæq; cedent,
Membra candorem tibi lota vincent
Pura niualem.

10 *Si bonus lætum placidúsque mittas*
Nuntium, tristem mihi recreabis
Gaudio mentem: stupidos recurret
Robur in artus.

11 *Ne meos lapsus oculis acutis*
Semper obserua numeráve labes:
Sed malæ culpæ nimium tenaces
Ablue sordes.

12 *Cor mihi rectum, scelerísque purum,*
O potens rerum genitor, refinge:
Spiritum firmum renoua nouata
Cordis in aula.

13 *Neu mihi auertas faciem, tuóque*

Arceas vultu procul, auferásque
Spiritum ſanctum, calida incitatus
Rurſus ab ira.
14 *Redde, ſperatæ ſolido vt ſalutis*
Gaudio per te fruar, inquieti
Spiritu motus animi rebelles
Principe firma.
15 *Tum meo exemplo moniti ſceleſti,*
Quos via flexit maleſuadus error,
Denuò legum duce me tuarum
Iuſſa capeſſent.
16 *Expia noxa mihi ſoſpitator*
Cædis infandæ caput obligatum, vt
Te canam iuſtum, pariterque lapſis
Parcere largum.
17 *Tu viam vocis mihi pande: mutum*
Tu Deus linguæ moderare plectrum:
Tum feram latè tua magna gentes
Facta per omnes.
18 *Victimæ ſi te caperent, dediſſem*
Victimam: ſed te neque ſanguis hirci
Fuſus, aut ſacris holocauſta placant
Addita flammis.
19 *Pœnitens fraudum ſcelerúmque pectus,*
Spiritus fracti, mala cor peroſum,
Hæc Deum placant: adhibe hæc, & abſque
Thure litabis.
20 *Gentis humanæ bone dux Sionem*
Quo ſoles vultu facilis tuere:
Pace florentes Solymæ beatæ

Protege

Protege turres.
21 *Tum tibi votis bona mens pudicis*
Sacra persoluet: sacer hircus ignes
Pascet, & sanguis vituli calentem
Imbuet aram.

PSAL. LII. Quid gloriaris in malitia, &c.
Carm. gen. x.

3 *QVid gloriaris impie*
Tyranne prauis artibus?
Innoxiis clementia
Diuina semper excubat.
4 *Tua lingua semper fraudibus*
Intenta comminiscitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior nouacula.
5 *Te praua rectis plus iuuant,*
Plus falsa veris recreant:
6 *Dolísque pestilentibus*
Libenter aurem commodas.
7 *Ergo Deus te conteret,*
Hominúmque contubernio
Eliminabit, ac domum
Euertet omnem funditus.
8 *Iustus videbit, & grauem*
Dei pauebit dexteram:
Vanáque dignos exitus
Ridebit impotentia.
9 *En ille gazis (inquiet)*
Malísque fidens artibus,
Securus ille numinis,

Diuinæ opis nil indigens.
10 *Ego, ceu virens oliuula,*
Domini in agello consita,
Florebo, spe fretus bona
Cælestis indulgentiæ.
11 *Te semper in cætu pio*
Fraudis scelestæ vindicem
Canam, & tuæ clementiæ
Spe, dura cuncta perferam.

PS. LIII. Dixit insipiens in corde, &c.
Carm. gen. III.

2 *OPinionum fœda mentem toxico,*
Corpúsque scelerum sordibus
Contaminata turba, vela dum cupit
Suo furori obtendere,
Ferri ac referri sortis arbitrio omnia
Humana comminiscitur.
Ergo exoluta numinis formidine,
Dat fræna turpitudini:
Scelesta, fœda, abominanda excogitat,
Excogitata perpetrat.
3 *Ex arce celsa siderum deflexerat*
Dominus in orbem lumina,
Si quem videret fortè non penitus malis
Corruptum opinionibus,
Qui mentis oculis omnium fideliter
Rerum parentem quæreret:
4 *Erroris omnes nubili fallacibus*
Fraus illigarat cassibus.
Se cuncti eisdem polluêre sordibus,

Nec

Nec recta cuiquam curæ erant.

5 *Ergo ille mitis, ille munificus parens,*
Ira incitatus aspera,
Gens (inquit) ista plena scelerum ac sordium,
Crudelis animo & impia,
Quæ panis instar deuorat plebem meam,
Ecquando cognoscet Deum?
Ecquando mentis lumine in periculis
Agnoscet orbis arbitrum?

6 *Certe timebit non timenda, & conscius*
Vexabit horror pectora.
Nam Dominus ossa conterétque, & hostium
Ausus retundet impios.
Vultum pudoris turpibus sparget notis:
Turbabit animum infamia.

7 *En vnquam Eoo lucifer salutifer*
Ab axe promet hunc diem?
Ab arce Dominus quum Sionis ardua
Speratam opem feret suis,
Patriæque vinclis liberos hostilibus
Reddet nepotes Isaci:
Electa laudes illius gens vt canat
Perfusa vero gaudio.

PS. LIIII. Deus in nomine tuo saluum, &c.
Carm. gen. x.

3 R*Erum parens me protege,*
Et sæuo ab hoste libera,
Nomen boni vt colant tuum,
Et vim pauescant impij.

4 *Audi benignus supplicem,*

Nec durus aurem queſtibus
5 *Occlude: vitæ nam meæ*
Crudelis hoſtis imminet.
Infeſtus hoſtis imminet
Vitæ meæ: nec vindicem
Dei potentis dexteram
Sibi imminentem reſpicit.
6 *Rerum ſed æquus arbiter*
Opem feret: periculis
Me liberatum fulciet,
Et ſoſpitem tuebitur.
7 *Suis peribit artibus*
Sceleſta fraus, & incident
In ipſa cæci retia
Quæ clàm mihi tetenderant.
8 *Liber periclo, victimis*
Te munerabor: te canam
Patrem, bonis placabilem,
Maliſque formidabilem.
9 *Qui libero moleſtiis*
Mihi dediſti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PS. LV. Exaudi Deus orationem meam, &c.

Carm. gen. v.

2 *CÆlitum rector bone, mitis aurem*
Admoue in rebus trepidis vocanti,
Neu meos vultu tetrico ſeuerus
Deſpice queſtus.
3 *Adſpice attentus mihi quo tumultu*

Æſtuet

Æstuet pectus: gemitu dolores
Quo fremant, dum vis mihi fraúsque sæui
Imminet hostis.
4 Imminet sæuus capiti tyrannus,
Et meæ famæ meditatur atrox
Crimen, & secum furit impotenti
Turbidus ira.
5 Cor micat, neruis trepidant solutis
6 Ossium nexus, animus labascit,
Semper & pallens oculis oberrat
Mortis imago.
7 Ergo sic mecum loquor: O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me leuet penna, nemorum & remotis
Sistat in antris?
8 Vt procul cura trepida metúque,
Montium solos habitem recessus,
9 Ocyor ventis ferar & corusci
Fulminis alis.
10 O Deus linguas malè perde prauas,
Illitas linguas gelido veneno:
Quæ dolis, probris, rabidísque vexant
Litibus vrbem.
11 Siue lux fundat radios micantes,
Siue nox fundat tenebras opacas,
Excubant muris maledicta, vicis
Omnibus errant.
12 Vis, furor, fraudes, scelerum libido
Obsidet cunctos aditus viarum:
Et fames auri miseram trucidans

Fœnore plebem.

13 *Si palàm sæuos inimicus enses*
Stringeret, si clàm laqueos pararet,
Dente si famam peteret maligno,
Æquior essem.

14 *Tu mihi insultas comes & sodalis,*

15 *Testis arcani taciturni, & auctor*
Consilî, sacræ totiesque iunctus
Fœdere mensæ.

16 *Gentis humanæ moderator orbem*
Qui salutari regis æquitate,
Fraudis auctores scelerúmque viuos
Obrue terra.

17 *At mihi attentam dabis æquus aurem,*

18 *Siue lux promat radios ab vndis:*
Siue lux condat radios sub vndis
Vespere sero.

19 *Inter hostiles dabis vt tumultus*
Tutus euadam. mihi nam superbis
Viribus fretus numeróque sæuus
Imminet hostis.

20 *O potens rerum, sine fine pœnis*
Tu premes iustis scelus impiorum,
Arrogans pectus quibus obstinatâ
Intumet ira:

21 *Pace qui ficta simulant amicæ*
Mentis affectus, animóque virus
Occulunt, prisco neque facta curant
Fœdera ritu.

22 *Lacteus blando fluit ore riuus:*

Bella cor ſpirat fera, ſuauiórque
Balſamo ſermo ſecat inſtar enſis
Vulnere cæco.
23 *Tu tui curam Domino relinque,*
Is tuos greſſus reget, is dolores
Leniet, iuſtúmque ope ſubleuabit
Rebus in arctis.
24 *Impio, fallaci, auidóque cædis*
Fila mors rumpet viridi in iuuenta:
Me tui, rector bone; ſpes fauoris
Certa fouebit.

PS. LVI. Miſerere mei Deus, quoniam, &c.
Carm. gen. VI.

2 *ORbis creator me bonus adſpice,*
Iniurioſo quem pede prorutum
Hoſtíſque conculcat, premítque
Aſſiduis agitans periclis.
3 *Conculcat hoſtis me numero ferox,*
Et inſolenti ſæuitia premit.
Nec liberas luces laborum,
Nec vacuas ſinit ire noctes.
4 *Seu luce terror ſollicitus mihi,*
Seu nocte circumſtat, pater optime,
Spes rebus in duris mihi vna
Et columen ſuperas ſalutis.
5 *Te fretus vno, pollicitis tuis*
Innixus vnis nec metuam dolos
Mortalium cæcos, mináſque
Terrificas & aperta bella.
6 *Calumniantur quæ loquor omnia,*

Prauáque carpunt facta libidine:
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.
7 *Cœtúsque cogunt, & capiti meo*
Quâ fraude, quâ vi iugiter imminent:
Vestigia obseruant, nec horam
Insidijs vacuam relinquunt.
8 *Impunè tantam nequitiam ferent?*
Prauique fructum consilij legent?
O arbiter mundi, nec illos
Præcipites agis in ruinam?
9 *Meæ labores tu numeras fugæ:*
Vrna repostas tu lacrymas meas
Seruas: apud te certa constat
Vsque mei ratio doloris.
10 *Aurem vocanti tu facilem mihi*
Das, atque inanes spes facis hostium:
Et signa non obscura amici
Das animi, & stabilis fauoris.
11 *Te fretus vno, pollicitis tuis*
Innixus vnis, nil metuam dolos
Mortalium cæcos, mináque
Terrificas & aperta bella.
12 *Te semper ergo carmine patrio*
Laudabo, vitæ præsidium meæ:
13 *Ex hostium ferro dolísque*
Incolumis tibi vota reddam.
14 *Te liberatus vindice, te meum*

Iussa sequar tua, rector orbis.

PS. LVII. Miserere mei Deus, miserere, &c.

Carm. gen. II.

2 *SAncte parẽs miserere animæ pereuntis, & omnem*
In te salutis quæ locauit spem suæ:
Méque tuis alis tectum defende, procellæ
Dum sæuientis impetus deferueat.
3 *Te voco, te (solum in rebus quod restat egenis)*
Appello, supplex & tuam imploro fidem.
Te voco qui cumulata mihi promissa refundes,
Et cœpta duces prosperos ad exitus:
4 *Qui mihi subsidium è cælo præbebis, & hostis*
Iamiam imminentis liberabis faucibus.
Qui dabis auxilium ex adyto sublimis olympi,
Memórque fidei & pristinæ clementiæ.
5 *Inter enim sæuos habito feritate leones:*
Flammam vomentes versor inter belluas,
Lingua quibus sæuo proscindit acutius ense,
Dentes sagittis lanceæque cuspide.
6 *O Deus augustum celso caput exere cælo:*
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.
7 *Explicuere meis pedibus sua retia: terræ*
Me sæuus hostis penitus afflictum premit.
Et scrobibus fossis iter obsedere: sed ipsi
Mihi paratas in scrobes cæci ruent.
8 *Mens inuicta malis, animi vigor integer, orbis*
Te voce rector, te celebrabit lyra.
Eia age depositis mens expergiscere curis,
Et tu canora barbitos cum nablijs,
9 *Ocyus auroræ quàm lucifer excitet ignes,*

Aurora cantus quàm volucrum exsuscitet ;
10 *Te pater alme canam: populos tua facta per omnes*
Quacunque tellus panditur, vates feram.
11 *Nam tua siderei bonitas fastigia cæli,*
Fidésque tractus nubium superuolat.
12 *O Deus augustum nitido caput exere cælo,*
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.

PS. LVIII. Si verè vtique iustitiam, &c.
Carm. gen. VI.

2 *QVi iura celso de solio datis,*
Qui fræna legum flectitis, en erit
De plebis vt causis egenæ
Iudicio statuatis æquo?
3 *Quin mente praua nequitiam & dolos*
Versant, sub vmbra iustitiæ tegunt
Iniuriam: factis honesti
Obijciunt speciem pudendis.
4 *Materna ab aluo flagitij viam*
Sensim sequuntur, pérque suos gradus
Obliqua sectandi libido
Cum teneris adolescit annis.
5 *Lingua venenum pestifera gerunt:*
6 *Auréſque claudunt consiliis, velut*
Obturat aures càllida aspis,
Quæ magicos metuit susurros.
7 *Confringe malas, ô Deus, impudens*
Os comminutis contere dentibus:
Et rictibus sæuis biantes
Hos inhibe catulos leonum.
8 *Emissa fracta cuspide spicula*

Interci-

Intercidant, nec vulnera perferant:
Ipsique vanescant repentè,
Per bibulas velut vnda arenas.
9 *Sensim liquescant, tardigradus velut*
Limax: acerbo funere deserant
Vitale lumen, more fœtus
Ante suum pereuntis ortum.
10 *Florentis æui in limine, turbinis*
Vis atra tollat progeniem, prius
Quàm surculus spinas tenellus
Exerat, & stimulis acutis
Fœcunda latè brachia porrigat.
11 *Iustiq; pœnæ vindicis exitum*
Læti videbunt, impijq;
Sub pedibus fluuium cruoris.
12 *Vitæ bene actæ gens hominum sciet*
Manere iustos præmia: at impios
Manere pœnas, arbitrúmque
Esse Deum sciet orbis æquum.

PSAL. LIX. Eripe me de inimicis meis, &c.
Carm. gen. X.

2 *AB hostis inclementia*
Me rector orbis assere:
Defende vim crudeliter
Me semper oppugnantium.
3 *Ab improbis me protege*
Letis cruore innoxio,
4 *Meæ saluti per dolum*
Qui cæca tendunt retia.
5 *Vltro immerentis in caput*

Consilia cuncta conferunt:
6 *Exurge, teq; pessimis*
Fer obuiam conatibus.
O arbiter mortalium
Et agminum cælestium,
Fauore semper qui pios
Peculiari amplecteris,
Exurge, pœnis impias
Compesce gentes: perfidis
Neu parce, qui sibi fauent
Nefanda quum patrauerint.
7 *A sole Eoo ad hesperum*
Perambulabunt compita,
Et instar oblatrantium
Canum feroces obstrepent.
8 *Nihil nisi merum crepant*
Ferrum, cruorem, vulnera:
Et quæ loquuntur propalàm,
Clàm posse rentur obrui.
9 *Meæ salutis tu Deus*
Tutela præsens, irritas
Ridebis iras, & tua
Me dextera tueberis.
10 *Tu robur es meum, meæ*
Vires, & arx fiduciæ.
Ergo quieto pectore
Expecto spe tui auxilî.
11 *Discrimina imminentia*
Ope anteuertes: & malis
Fracta hostium superbia,

Læto

Læto fruar ſpectaculo.

12 *Ne prorſus impios tamen*
Vna ruina elimina,
Obliuioſo ne pij
Torpore recta negligant:
Sed error illos diſſipet
Vagos per orbis vltimas
Oras: tuáque dextera
Semen piorum protege.

13 *Ob oris arrogantiam,*
Virúſque linguæ noxium,
Mendacia & periuria,
Conſume ſemen impium:

14 *Eue'le ſtirpe ab vltima*
Iuſti furoris impetu,
Vt norit orbis vltimus
Deum bonorum vindicem.

15 *A ſole Eoo ad heſperum*
Perambulabunt compita,
Et inſtar oblatrantium
Canum procaces obſtrepent.

16 *Paſſim vagati pauperem*
Victum vt parent, ſub veſperum
Serum petant cubilia,
Victus egentes pauperis.

17 *Ego interim Deum canam*
Fortem, bonúmque, in aſperis
Rebus ſuorum vindicem,
Fidúmque propugnaculum.

18 *Deum canam, qui robore*

Me fulcit, auget viribus,
Benignitate sublevat,
Tuetur arx vt ænea.

PSAL. LX. Deus repulisti nos, &c.
Carm. gen. II.

3 *SAncte parens, nostris vitijs offensus, abactos*
Pressósque duris dissipasti nos malis:
Placatus mitísque veni, iamq; immemor iræ
Salutis auctor ad tuos reuertere.
4 *Omnis ager rimis te concutiente dehiscit:*
Committe rimas, refice quassatum solum.
5 *Dura tuæ genti spectacula ferre dedisti*
Inebriatæ poculo formidinis:
6 *At trepidos tandémque animi miseratus egenos,*
Signum salutis efferes: qui te colunt,
Veridicis freti oraclis formidine mersum
Erigere rursus audeant vt verticem:
7 *Eripiásque tuos gelidi formidine lethi*
Præsens, & opifer inuocantes audias.
8 *Audiit ex adytóque Deus flammantis olympi,*
Vocem rependit gaudij prænuntiam,
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
Vallem Suchoti metiar decempeda.
9 *Nónne mihi parent Iacobi pignora quisquis*
Vel pecore tondet arua, vel vomere secat?
10 *Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,*
Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
11 *Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces?*
Muros Idumes diuitis quis diruet?
12 *Quis? nisi tu nostræ gentis Deus vnice tutor,*
Qui-

Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis prauis: nec in arma ruentes
Nostros præibas dux vt ante exercitus.
13 *Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in arctis.*
Humana fallax credulos spes decipit:
14 *Te duce, victrici decorati tempora lauro,*
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PS. LXI. Exaudi Deus deprecationem meam, intende orationi, &c.

Carm. gen. XV.

2 *AVdi vocantem me bonus, & meis*
Intentus aurem da precibus Deus.
3 *Proiectus oris orbis in vltimis,*
Ad te recurram rebus in asperis.
Me siste rupis culmine in arduo
4 *Procul periclis. semper enim tui*
Spe fretus, hostis tutus ab impetu,
Munitæ vt arcis præsidio fui.
5 *Tentorio fac semper vt in tuo*
Degam, sub alis protegar & tuis:
6 *Qui lenis aurem das precibus meis,*
Qui vota lætum ducis ad exitum.
Frænare sceptris te metuentium
7 *Hæreditatem das mihi: regiæ*
Tu longa vitæ tempora porrigens,
Nectes peractis secula seculis.
8 *Securus vt te perpetuò colat*
Rex, liberalem porrige dexteram
Fortuna in omni: quaq; soles fide
Fac vt fruatur pollicitis tuis.

9 *Ac tum periclis liber ab asperis,*
Te voce, dulci te cithara canam
Pacti tenacem, & munificum tuis,
Et vota ad aras perpetuò feram.

PSAL. LXII. Nonne Deo subiecta erit, &c.

Carm. gen. III.

2 M*Ens acquiescit vnicè mea in* Deo:
Hinc spes salutis, arduis
3 *In rebus arx hæc: tutus hoc munimine*
Nullum tremiscam ad impetum.
4 *Quousque tectis fraudibus subuertere*
Innoxium tentabitis?
Pœnas daturi mox & ipsi, improuidi
Iamiam imminentis exitus,
Proni in ruinam incumbitis, ceu mœnia
Saxis solutis putria:
5 *Et interim omnes corporísque & ingeni*
Vires eò contenditis.
Vobis placetis fabulis vanis, gradu
Turbetis impij vt pium.
Clàm deuouetis corde tacito, propalàm
Laudatis ore subdolo.
6 *At tu acquiesce mens mea in Deo tamen:*
Hinc spes salutis, arduis
7 *In rebus arx hæc: tutus hoc munimine*
Nullum tremiscam ad impetum:
8 *Spes inde vitæ & gloriæ pendet meæ*
Et roboris fiducia.
9 *Quocunque cæli gens colis sub sidere,*
Huic crede rem, sobolem, domum.

Omnes

Omnes ad illum mentis ægritudines,
Et læta defer & refer:
Sempérque præsens numen eius omnibus
Adesse cœptis senties.
10 *Ventosa regum & principum potentia*
Est vanitate vanior,
Adeóque fumo leuior, vt si principum
Hac lance vires omnium,
Inanitatem hac colloces, cunctis simul
Inanitas præponderet.
11 *Ne firma spera parta per vim: ne nimis*
Confide stultis viribus.
Opes abundant affluenter, ne bonis
Da rebus animum credulum.
12 *Semel est professus, nec semel tantùm Deum*
Id profitentem audiuimus,
Se posse solum cuncta, se solum bonum,
Et arbitrum rerum vnicum:
13 *Bonis benignum semper & placabilem,*
Malísque formidabilem.

PS. LXIII. Deus Deus meus, ad te, &c.
Carm gen. XVIII.

2 D*Eus, salutis auctor & custos meæ,*
Te veneror roseus quum fugat astra dies.
Te mens anhelat, membra sitiunt languida,
Terra velut pluuias arida quærit aquas.
Quamuis arenis aridis æstu colam,
3 *Præsentem Dominum mens videt vsque meum;*
Non aliter, adyta arcana quàm si conspicer,
Numinis adseruant quæ monumenta tui.

4 *Nec dulcis æquè est vita quàm benignitas,*
Qua vitam munis prosequerísque meam.
5 *Ergo remotis dissitus quanuis locis,*
Præsidio tutus te celebrabo tuo:
Tui sonabunt nominis præconia
Quæ dederis vitæ tempora cunque meæ.
6 *Nec victús æquè recreat corpus, tua*
Excitat vt mentem laus celebrata meam.
7 *Tu nocte carmen, manè tu carmen mihi es:*
8 *Tu trepido præsens fers mihi semper opem.*
Securus alis conquiesco sub tuis:
Téque procul curis & tua facta canam.
9 *Te quærit animus, te colit, te deperit:*
Tu valida fulcis me pater alme manu.
10 *At qui laborant per nefas me perdere,*
Consiliis prauis digna ruina premet.
11 *Ferro profundent spiritum nefarium:*
Membra dabunt auidis dilanianda lupis.
12 *Rex lętus autem vindicem agnoscet Deum,*
Et quicunque Dei numina ritè colunt.
Metu stupentes conticescent impij,
Spe stolida fluxis qui tumuere bonis.

PS. LXIIII. Exaudi Deus orationem, &c.

Carm. gen. VIII.

2 *AVdi sancte parens non tetricus preces*
Te poscentis opem rebus in asperis:
3 *Et fallacis ab hostis*
Vitam fraudibus eripe.
Prauorum tacitis factio me dolis
Oppugnat, trucibus consiliis fremunt,

Conspi-

Conſpirantq; ſceleſti:
Tu me dux bonus eripe.
4 *Linguas ceu gladios exacuunt ſuos:*
Oris peſtiferi verba nefaria
Intentant, medicata
Tanquam ſpicula toxico,
5 *Vt rectos animi ex inſidiis petant.*
Et ſecuri auida mente coquunt nefas:
Nec quenquam malefacti
Formidant fore vindicem.
6 *Deſignant animis horrificum ſcelus,*
Et ſæuo laqueos conſilio parant:
Inter ſéque loquuntur,
Nemo conſcius hæc ſciet.
7 *Cor, mens, ingenium, conſilium, labor,*
Huc tendunt, facies vt ſcelerum nouas
Et fraudum meditentur:
Hoc vnum ſtudium fuit.
8 *Aſt illos ſubiti cuſpide ſpiculi*
Incautos feriet magna Dei *manus,*
Et lethalia certa
Figet vulnera dextera.
9 *Spectantes gelidus corripiet timor,*
Auctori exitium quum videant ſuæ
Dirum immittere linguæ
Viroſæ mala toxica.
10 *Gens humana tuæ robora dexteræ*
Agnoſcet, meritis laudibus efferet:
Et mirabitur altæ
Lumen perſpicientiæ.

11 *Iusti spes animos eriget, & Dei*
Tutus præsidio, lætitia fremet:
Et gaudentia corda
Vero simplice gestient.

PS. LXV. Te decet hymnus Deus in **Sion.**

Carm. gen. V.

2 *TE manent laudes Deus in Sione:*
Hîc tibi castis operata sacris
Vota gens soluet tua, victimísque
Imbuet aras.
3 *Quíque tam præsens tibi supplicantum*
Exitus votis tribuas secundos,
Te petent gentes sub vtroque mundi
Axe iacentes.
4 *Nostra nunc iustis scelerata facta*
Nos premunt pœnis: facilis querelis
Tu tamen flecti, mala seruitutis
Vincula franges.
5 *O quater plusquam quater ô beatos*
Quos leges, lectos facies amicos:
Vt colant puri tibi dedicati
Atria templi.
Illa lux felix, cumulata cunctis
Lux bonis, pectus satiabit ægrum
Gaudio, quæ nos reduces sacrata
Sistet in æde.
6 *Annues nostris facilis querelis,*
Finium terræ Deus vltimorum
Spes, & extremas maris ambientis
Gurgite terras.

Tum

Tum ſtupor mentes quatiet tuentum,
O Deus noſtræ columen ſalutis,
Te malis durum miſeris benignum,
Omnibus æquum.
7 *Tu potens rerum, validíſque pollens*
Viribus, firmas ſtabili catena
Montium tractus, iugáque inquietis
Tunſa procellis.
8 *Tu maris nigris agitata ventis*
Terga componis: cohibes rebelles
Gentium motus, placidaq; mutas
Pace tumultus.
9 *Vltimi rerum tua ſigna norunt*
Et pauent fines, quoties coruſcis
Turgidum flammis fremuit ſonoro
Murmure cælum.
Quíque Phœbeos habitant ad ortus,
Et quibus ſera face Phœbus vndas
Tingit, auctorem te hilares fatentur
Lucis & vmbræ.
10 *Tu ſolum terræ ſitientis imbrem*
Lætus immiſis, grauidæq; nubis
De ſinu fundis genitale pigros
Semen in agros.
Alueus pleno tibi ſemper amne
Turgidus læta nouat arua fruge,
Floribus campos, nemorum virentes
Fronde receſſus.
11 *Rore tu leni ſola contumacis*
Maceras terræ, ſubigíſque glebas:

Ebrios sulcos viridante amictu
Messis inumbras.
12 *Quâ feres gressus, renouabis annum*
Fertilem frugum: vegetánsque fœtus
Per cauas valles riguósque saltus
Impluet humor.
13 *Gestiet pauper tiguri colonus,*
Lacte distentas comitans capellas:
14 *Mugient colles, & amica fessis*
Silua iuuencis.
Spes aratoris cupidas fouebit
Fluctuans latis seges alma campis:
Vt canat festa tibi feriatus
Carmen in vmbra.

PS. LXVI. Iubilate Deo omnis terra, &c.
Carm. gen. XIX.

1 *INcolæ terrarum, ab ortu*
Solis vltimum ad cubile,
Eia Domino psallite.
2 *Eia Domino iubilate:*
Nomen eius, numen eius
Ferte in astra laudibus.
3 *Dicite illi: Rector orbis*
Sancte, quàm stupenda rerum
Est tuarum gloria!
Quanta virtus! qua proteruos
Mente fracta, cogis hostes
Supplices procumbere.
4 *Te parentem læta honoret,*
Te potentem prona adoret

Tota rerum machina.
Voce blanda te canamus,
Barbito dulci sonemus,
Carminúmque cantibus.
5 Eia adeste, facta cunctis
Cernite admiranda sæclis:
Acritérque expendite
Facta prouidi parentis,
Facta Domini consulentis
Arte mira seruulis.
6 Vertit æquor æstuosum
Aride in campos arenæ.
Fluminis per alueum
Agmen ire gratulantum,
Ceu per arua sicca, fecit,
Stante fluctu languido.
7 Frænat vnus orbem habenis
Sempiternis: intuetur
Et pios & impios.
Nec sinit sibi rebelles
Viribus fretos superbis,
Improbis votis frui.
8 Laus Deo nostro per omnes
Orbis oras: omnis vnum
Laudet illum natio.
9 Morte liberauit vnus
Nos propinqua: fulcit vnus
Liberos firmo gradu.
10 Igne vt aurum, examinasti
11 Nos periclis: illigasti
Hostium

Hostium nos cassibus.
12 *Vincla lumbis, fræna malis*
Sub tyrannis induisti
Impotentis imperî:
Sed per ignes, sed per vndas,
Diuitis tamen dedisti
Vber agri exercitis.
13 *Ergo supplex introibo*
Templa, victimásque cædam:
14 *Vota supplex offeram,*
Vota duris in periclis
15 *Nuncupata. pinguis agnus,*
Cornigérque agni parens,
Bos & hircus sanguine aras
Imbuent: nec thura deerunt
De Sabæo stipite.
16 *Dum Dei benignitatem*
Explico in me, cuncti adeste
Qui Deum veremini.
17 *Audiit statim vocantem:*
Nos vocantes audientem
Prosequamur laudibus.
18 *Conscios sceleris nefandi*
Supplicantes rector orbis
Aure surda respuit:
19 *At mihi lenis, bonúsque*
Supplicanti semper aurem
Non seueram commodat.
20 *Gratias ago parenti*
Optimo, qui se roganti

Asperum non præbuit:
Qui sua benignitate
Destitutum non reliquit
Rebus vnquam in asperis.

PS. LXVII. Deus misereatur nostri, &c.

Carm. gen. v.

2 *ARbiter mundi, placidus bonúsque*
Parce delictis, solito & fauore
Terra fac lætis segetem, pecúsque
Nutriat aruis:
3 *Nota per terras bonitas vt omnes*
Sit tua, & nostræ studium salutis,
Mente quos curas patria, tegísque
Rebus in arctis.
4 *Vt tuas laudes populi per omnes*
Prædicent terras, bonitatis vsque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per vrbes.
5 *Omnis exultet locus, omnis ætas*
Gestiat plausu & fremitu secundo,
Res quòd humanas modereris æqui
Iuris habenis.
6 *Vt tuas laudes populi per omnes*
Prædicent terras, bonitatis vsque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per vrbes.
7 *Si tu gentis faueas benignus,*
Conditor mundi bone, meßis agros
Vestiet, vites oleæq; colles,
Gramina campos.

8 *Si tuæ genti faueas benignus,*
Conditor mundi bone, te pauebunt
Et colent gentes sub vtroque mundi
Axe iacentes.

PS. LXVIII. Exurgat Deus, & dissip. &c.
Carm gen. XX.

2 O *Qui perpetuis orbem moderaris habenis,*
Placidos bonus exere vultus:
Impietásque exosa tuas, pater optime, leges,
Tremefacta repente facesset,
3 *Vt leuis in tenues fumi vapor effugit auras,*
Vt cera liquescit ab igni.
4 *At lætis pia turba animis sua gaudia plausu*
Testabitur, & tibi, rerum
5 *Sancte parens, pæana canet, qui lucida cæli*
Veheris super astra, nec æui
Inclusus spatiis, æternis legibus orbem
Aeternus & ipse gubernas.
6 *Te canimus læti, & lætos renouamus honores,*
Qui celsi è vertice mundi
Respicis humanas curas: & patribus orbos
Pueros, viduásque maritis
7 *Prosequeris patrio affectu: qui prole beata*
Steriles solare hymenæos.
Compedibus vinctos soluis: populi ar... rebellis
Bibulis obducis arenis.
8 *Isacidæ Nilo quum te ductore relicto,*
Arabum per inhospita saxa
9 *Errarent, tremuere soli penetralia: cælum*
Maduit sudoris anheli

Imbri-

Imbribus: à vultu Domini conterrita duræ
Tremuere cacumina Sinæ.
10 *Arua sibi selecta bonus rigat imbre benigno:*
Et quum labefacta fatiscunt,
11 *Confirmat, recreatq; afflicta: suóque fruenda*
Dat habere gregi: nec egenam
12 *Temporibus duris virtutem deserit. Arma*
Trepida formidine belli
Quum quatient animos, lætum celebrare triumphum
Teneris dabit ille puellis:
13 *Sufficietq; suas in laudes carmina. reges*
Numeroso milite freti
Terga dabunt, latebrasq; petent: spoliísque fruetur
Imbellis turba relictis.
14 *Vestra licet somno sternantur corpora nigræ*
Inter fuliginis ollas,
Illa tamen vincent nitidam candore columbam
Rutilæ ceruicis honore,
Quæ nunc argentum nitidum, nũc lumina blandùm
Radiantis prouocat auri.
15 *Quum Deus omnipotens traduceret agmina regum*
Longo spectanda triumpho,
Squalida quæ luctu & tenebris Solyma antè iacebat,
Niuea tum luce refulsit:
Ceu niue [illegible] tnos inter candentia colles
Salmor[illegible] culmina fulgent.
[illegible] *oi Basan placeat, iactétque superbus*
Fastigia proxima cælo:
[illegible]*e tamen herbiferos saltus, ne pascua sacro*
Ausit conferre Sioni:

Quam propriam pater omnipotens in sæcula sedem
Legit, lectámque tuetur.
18 Ille pater quem cælituum tot millia currûm,
Equitum tot millia stipant:
Siue ille excelsæ vehitur per culmina Sinæ,
Sua seu sacraria visit:
19 Seu scelerum vindex celebri petit astra triumpho,
Captiuáque colla catenis
Vincta trahit: victæ passim donaria gentes
Cumulant : paulò antè rebelles ,
Poplite nunc flexo venerantur templa Sionis.
20 Igitur celebramus honores
Iure tuos, nullam nobis qui munere lucem
21 Vacuam sinis ire: salutis
Vnica spes nostræ: nempe vnus fræna gubernas
Vitæ, irremeabilis Orci
Vnus claustra tenes, & nutum fata sequuntur.
22 Inimicos vulnere certo
Tu figis: longa scelerum tu sordè sepultis
Lethali tempora plaga
23 Diuidis. At caros sic consolaris amicos,
Extremo à litore ponti
Vos ego crudeli incolumes ex hoste reducam,
Rubri ceu trans freta ductos
Aequoris à sæuo incolumes seruauimus Ogo.
24 Cæsorum in sanguine regum
Tingent crura: canes hostilia vulnera [illegible]mbent.
25 Lætæ spectacula pompæ
Adspicient, pater alme: tuo, pater alme, triumph[illegible]
Plaudent tua templa petentes.
Ante-

26 *Anteibunt qui voce canant, qui cymbala pulſent,*
Citharæ tuba iuncta, tubæq́;
Tibia, quæq́; tuas celebrent fortiſſime laudes
Doctæ pulſare puellæ
27 *Tympana: te populi cœtu, fremitúque ſecundo*
Et plauſu ad ſidera tollent:
Iſacidæq́; tuas in laudes ora reſoluent:
28 *Iuuenis de ſtirpe creatus*
Beniamini, Iudæq́; aderit generoſa propago.
Neque clarus Zabulo deerit,
29 *Nephthalidæq́; duces. Nam tu tua iuſſa ſequutis,*
Viréſque animóſque miniſtras:
Claráque victrici das tempora cingere lauro.
30 *Solymæ victoria præpes*
Ex adytis volat. Ergo ferent tibi munera reges,
Atque ad tua templa ferentes
31 *Munera, te ſuper aſtra ferent. tu freta ſagittis*
Lethalibus agmina fundis:
Tu fortéſque domas dextras, animóſque rebelles.
Humiles tibi pendere cogis
Vectigal fractóſque duces: auidíque cruoris
Vindex populi agmina perdis.
32 *Quíque bibunt Nilum quà mergitur æquoris vndis;*
Quíque ipſo fontis in ortu,
Accurrent, p[illegible]émque petent opulenta ferentes
Tibi m[illegible]era ſupplice dextra.
[illegible] *minũ celebrate Deum: date carmina regi,*
[illegible] *templa gubernat olympi*
[illegible]*rna æternus: cuius mortalia cuncta*
Vocem tremefacta paueſcunt.

35 *Hunc fortem celebrate, vniq́ue accepta referte*
Bene gesti prospera belli.
Cuius in Isacidis resplendet gloria, cuius
Testantur robora nubes:
36 *Cuius ab arcano templo venerabilis horror*
Stupefacta in pectora manat.
Isacidum Deus ille, Deus qui robore neruos
Animósque vigore suorum
Implet. ei laudes Iacobi dicite proles:
Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX. Saluum me fac Deus, &c.
Carm. gen. II.

2 *SAncte parens fer opem lasso: torrentibus vndis*
Penè obruerunt me malorum flumina.
3 *Pes nequit in molli vestigia figere limo:*
Pronúmque inundans vertici fluctus rapit.
4 *Dum clamo, arentes vrit sitis arida fauces:*
Spectando lassa torpuere lumina.
5 *Me vexant odiisq; premunt immanibus hostes*
Plures, inumbrant quàm capilli tempora.
Inq; dies crescunt numero: & ceu rapta rependam,
Bene parta per vim cogor illis reddere.
6 *Simplicitas tibi nota mea est, bone conditor orbis,*
Meaéq; testis semper innocentiæ es.
7 *Fac pater alme bonis ne sint mea da[illegible]na pudori,*
Dum te colentes clade cernunt o[illegible].
8 *Te propter maledicta tuli & ludibria v[illegible]*
Te propter ora turpis infecit pudor:
9 *Me vitant fratres, & eadem è matre creati*
Me ceu scelestum abominantur filij.

Vror

10 *Vror, & ira coquit penitus præcordia, leges*
Tuósque ritus impij quum negligunt.
In tua quæ iactant probra & conuicia, sacra,
In me recurrunt, córque vulnerant meum.
11 *Si fleo ieiunus, si macero pectora curis,*
Rident, probrísque prosequuntur lacrymas.
12 *Si tegor incultos saccis squalentibus artus,*
Fio repentè fabula & ludibrium:
13 *Me salibus petit è portæ statione senectus:*
Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
14 *Interea curis genitor confectus acerbis*
Ad te recurro: tu benignus respice.
O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
In rebus arctis da salutarem manum.
15 *Erige penè luto absorptum: da figere gressum:*
Crudelis hostis me eripe impotentiæ.
16 *Neu rapiat torrentis aquæ violentia, neu me*
Mergátue gurges, aut vorago absorbeat.
17 *Sancte parens, nullos cuius clementia fines*
Nouit, vocantem & destitutum respice.
18 *Ne faciem seruo auertas, qui rebus egenis*
Supplex opem orat: subitò miserum subleua.
19 *Mitis ades: serua hāc animā, vt pudor obruat hostes,*
Qui cev relictum me enecant conuiciis.
20 *Tu test mihi probri ignominieq; superbæ:*
T estis hostes quàm proteruè illuserint.
olor vrebat: socius mihi nemo doloris,
emo dolorem qui leuaret anxium.
2 *Dulcia felle mihi tingebant fercula amaro:*
Pro vino aceti porrigebant pocula.

23 *Ergo victum illis vitient aconita vicissim:*
Mærórque læta obnubilet conuiuia.
Vnde sibi placidæ promittunt otia pacis,
Hinc semen illis pullulet discordiæ.
24 *Caligent oculi, & nutent vestigia: vires*
25 *Elumbe corpus deserant. iram tuam*
Sic meritos effunde super: tuus hauriat illos
26 *Furor. colonis tecta vidua mœreant:*
Qui deserta habitet tentoria nemo supersit,
27 *Quia persequuntur dextera afflictos tua.*
Afflictos miserósque procaciter insultantes,
Verbis acerbant vulnera atque iniurijs.
28 *Tu sine peccatis cumulent peccata, nec vnquam*
Dulcem æquitatis sentiant fructum tuæ.
29 *Impia de tabulis viuentum nomina dele:*
Tuos nec inter hos recense filios.
30 *Me tenuem afflictumq; tua, pater optime, dextra*
Erige, locóque siste tutum in arduo.
31 *Hîc ego carminibus rerum super astra parentem*
Tollam, & celebri gratias in cœtu agam.
32 *Gratius hoc illi est, quàm si cadat hostia ad aram,*
Vitulus tenellus iam coniscans cornibus.
33 *Adspicient mites, & pectore gaudia voluent.*
Deum colentum læta corda gestient.
34 *Audit enim Dominus tenues, nec despicit ægros*
Ob nomen eius vinculis coërcitos.
35 *Vnum igitur tellus colat hūc, & pontus,*
Et quidquid æther, terra, pontus continet.
36 *Qui facit incolumem pulchram florere Sionem*
Vrbésque Iudæ mœnibus cingit nouis:

37 *Metitúrque ſuis rura ante inculta colonis,*
Tenenda blandis quæ relinquant liberis.
Quæ placida teneat ſeries in pace nepotum,
Quicunque Domini *nomen & numen colunt.*

PS. LXX. Deus in adiutorium meum, &c.

Carm. gen. XVII.

2 O *Deus, præſens ades, & periclis*
Me præſentibus eripe:
O Deus duros propera labores
Confeſtim auxilio vt leues.
3 *Qui meam quærunt animam, erubeſcant,*
Fœdam ignominiam ferant:
Et fuga turpi doleant malignis
Qui me conſiliis petunt.
4 *Terga dent, fuſos pudor vt perurat,*
Qui rident gemitus meos.
5 *Téque clementi & placido fruantur*
Qui gaudent placitis tuis.
Qui ſalutis ſpem poſuere in vno
Te certam penitus Deo,
Gaudeant, ſempérque canant, Perennis
Maieſtas, & honor Deo.
6 *Sunt meæ vires & opes puſillæ:*
Sed tu me Deus adiuua.
Tu me[illegible]*res, mea ſpes, opéſque:*
T[illegible]*nus fer opem mihi.*

[illegible]XXI. In te Domine ſperaui, non, &c.

Carm. gen. XV.

IN *te ſalutis ſpem poſui meæ,*
Fac me perennis ne pudor obruat.

[illegible] Parabola [illegible]
[illegible]
[illegible] Sam[illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]XXV. [illegible]

...re vultus inficiat rubor
...oloso, fraude nefaria
...aucupatur: mœreat irrita
..., vanum lugeat exitum.
...e periclis, carmine te nouo
...um tenacem polliciti, & tuis
...orum iuuandis: & numeris meis
...o laudes innumeras tuas.
...am potentem te dare prospera
..., belli quum fremuit timor:
...n fidelem reddere fœderum
...lla largo non sine fœnore.
...usque primo flore pueritiæ
...um tuarum tu mihi carmina
...er præisti: ne senio grauem
...nque nunc me spes mea desere,
...nec nepotum sæcula nouerint
...ue, quanto robore, qua fide
...liberaris. iustitiæ tuæ
...exa mundi gloria transuolat.
...rum creator, quis similis tui?
...me malorum gurgite merseras,
...sque vita rursus amabili,
...o è profundo gurgite, das frui.
...ne ... honoré sque accumulas bonis,
...ssa: & pectora turbida
... ergo te cithara canam
...éque, certa conspicuum fide.
...sancte, nostræ gentis ab vltimo
...ector ortu, vox mea te canet:

23 *Te spiritus, te vita laboribus*
Exempta duris, laudibus efferet.
24 *Lux nulla solem proferet aureum,*
Quæ prædicantem iustitiam tuam
Non audiet me, rex bone, qui meis
Rubore vultum offuderis hostibus.

PS. LXXII. Deus iudicium tuum regi, &c.
Carm. gen. V.

1 *DA tuæ regi Deus æquitatis*
Ius ad exemplum dare, filióque
Regis, vt legum patriæ ad salutem
Flectat habenas.
2 *Vt regat iustis populum institutis.*
Pauperum questus facili tuorum
Aure cognoscat, dirimátque lites
Legibus æquis.
3 *Pace lætentur iuga montiúmque*
Horridi saltus: genitrix quietis
Aequitas colles amet, asperósque
Ruris alumnos.
4 *Ius suum det pauperibus, potentum*
Curet vt ne vi tenues premantur,
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus vrget.
5 *Vt reformidet venientis æui*
Gens tuum nomen, sua sol diei
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.
6 *Aequitas & ius veniens olympo*
Recreet terras, veluti sub æstu

Imber

Imber, & rores, pluuij beatos
Ruris honores.

7 *Floreat, rerum hoc moderante habenas,*
Ius, bonæ paces vigeant, perenni
Luna dum cursu rediens nouabit
Menstrua vultus.

8 *Imperî fines maris vnda fluctu*
Hinc & hinc claudat: spatiúmque latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.

9 *Ad pedes illi cadat aduolutus*
Aethiops: hostes veniam precati
Supplices, vultus humiles comámque in
Puluere verrant.

10 *Qui tenent pontum refluíque ponti*
Insulas, regésque Arabum beati,
Thuris & dites venient Sabæi,
Dona ferentes.

11 *Illum adorabunt, mare quà remotis*
Obstrepit terris, metuentq; reges.
Seruient gentes sub vtroque mundi
Axe iacentes.

12 *Ille desertos ope subleuabit:*
13 *Exim[illegible] uris querulos: egeno &*
14 *Pau[illegible] dextram dabit: obrutósque*
Fœnore soluet.

[illegible] velut vilem tenuis cruorem
Plebis effundi sinet. ergo viuat,
Déque thesauris Arabum beatis
Munera sumat.

Ac suo regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret:
Largam opum dextram celebret, patrémque
Vulgus adoret.
16 *Per feros montes segetem refundat*
Terra, tam densis crepitans aristis
Quàm graui cedros Libani flagellant
Murmure venti:
Augeat prolem numero carentem
Per vias vrbis bona pax beatæ:
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina surgunt.
17 *Nomen æterno iuuenescat æuo,*
Filij nomen, iubar vsque solis
Dum vagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.
Ille rex gentes faciet beatas
Quas sinu claudit refugo Amphitrite,
Omnis hunc tellus canet Amphitrite
Cincta beatum.
18 *Isaci gentis Domino Deóque*
Laus, honor, virtus: opis haud egenus,
Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
Perficit vnus.
19 *Nomen augustum canat omnis ætas,*
Vlla quod nunquam taceat vetustas:
Nominis sancti penetret per omnes
Gloria terras.

GEOR-

PARAPHRASIS IN TERTIVM LIBRVM PSALMORVM.

PS. LXXIII. Quàm bonus Iſrael Deus his qui recto ſunt corde, &c.

Carm. gen. X V.

1 *TEllus vt vndis hoſpitium neget,*
Vndæq; terras fluctibus obruant,
Aër coruſcis fulminet ignibus,
Ruina mundi ſidera miſceat:
Dei potentis non bonitas tamen
In rebus arctis deſtituet pios,
Puráſue mentes nequitia ſinet
Mœroris æſtu funditus opprimi.
2 *Quàm penè lapſu pes mihi lubrico*
Greſſum fefellit, dum pede metior
Immenſa paruo, dum trutina mea
Expendo ſtultus iudicium Dei !
3 *Feruebat ira pectus, & æmulo*
Liuoris æſtu, quum ſcelerum omnium
Contaminatos ſordibus impios,
Florere cunctis conſpicerem bonis.
4 *Sor la cunctis inuida, mobilis,*
Infid ruat perpetua fide
iſt: enorem, & robore viuido
mos ſenectam ducit ad vltimam.
Exempta duris vita moleſtiis
Curiſque, (pectus quæ reliquis coquunt
Mortali-

Mortalibus) per lætitiam fluit
Luxúmque, & ægris pura laboribus.
6 *Ergo insolenti fœta superbia*
Corda intumescunt: pectora spiritus
Ventosa tendunt: cæcus amor sui
Fræna impotenti dat violentiæ.
7 *Tecta inuidendæ non capiunt opes,*
Felicitatem non animus suam:
Et vota vincens, spémque superfluus
Luxus fatigat, nec satiat tamen.
8 *Verbis minores terrificant feris,*
Et fastuosæ mole potentiæ:
Vultu procaci & vocibus improbis
Adblandiuntur nequitiæ suæ.
9 *Nec impudentis garrula vanitas*
Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra lacessere
Audet, Deúmque insana superbia.
10 *Hæc mente spectant attonita pij,*
Et æstuanti pectore fluctuant:
11 *Secúmque mussant, Scilicet hæc Deus*
Quum cernat, atris abstinet ignibus?
12 *Opes abunde suppeditant malis,*
Crescitque nullo fine pecunia:
Secura pacis molliter otia
Quassante nullo turbine transigunt.
13 *Frustra ergo puro pectore viuitur:*
Frustra innocentem contineo manum:
14 *Frustra labores perfero, torqueor*
Dolore, nullis non crucior malis.

15 *Rurſus verebar ne temerario*
Auſu improbarem conſilium Dei,
Ac arbitrarer fortè miſerrimos
Selecta quos is pignora nuncupat.

16 *Cauſas latentes dum ſequor anxius,*
Et pertinacis viribus ingeni
Pugno, profundum ſe chaos ingerit,
Et nocte mentis lumen adobruit.

17 *Labore tandem feſſus inutili*
Ad te recurro, rex bone cælitum:
Quietus expecto ex adytis tuis
Quid hos & illos ſeparet exitus.

18 *Vidi repentè quàm pede lubrico*
Starent ſuperbi: quàm ſtabiles parum
Opes tenerent, quàm fragili loco
Fultos ruina præcipiti trabas.

19 *Procella vindex vt ſonuit tuæ*
Iræ, fugaces cum domino ſuo
Euanuerunt diuitiæ: manet
Vmbra inuidendæ nulla potentiæ.

20 *Sic nocte mentes ludificans fugit*
Imago ſomni: & quæ modò pectora
Sopita vano terruerat metu,
Riſus per vrbem mox ciet omnibus.

21 *Do[illegible] c viderem hæc, mœror & anxiæ*
Mente[illegible] obruebant ſollicitudines:
22 *Au[illegible] æſitantem, ceu ſtupidum pecus,*
[illegible]por ligabat pectore marcido.
Arcana ſed vis interea tui
Me fulciebat numinis, ac manum

Dextram

Quam propriam pater omnipotens in sæcula sedem
Legit, lectámque tuetur.
18 *Ille pater quem cælituum tot millia currûm,*
Equitum tot millia stipant:
Siue ille excelsæ vehitur per culmina Sinæ,
Sua seu sacraria visit:
19 *Seu scelerum vindex celebri petit astra triumpho,*
Captiuáque colla catenis
Vincta trahit: victæ passim donaria gentes
Cumulant: paulò antè rebelles,
Poplite nunc flexo venerantur templa Sionis.
20 *Igitur celebramus honores*
Iure tuos, nullam nobis qui munere lucem
21 *Vacuam sinis ire: salutis*
Vnica spes nostræ: nempe vnus fræna gubernas
Vitæ, irremeabilis Orci
Vnus claustra tenes, & nutum fata sequuntur.
22 *Inimicos vulnere certo*
Tu figis: longa scelerum tu sorde sepultis
Lethali tempora plaga
23 *Diuidis. At caros sic consolaris amicos,*
Extremo à litore ponti
Vos ego crudeli incolumes ex hoste reducam,
Rubri ceu trans freta ductos
Aequoris à sæuo incolumes seruauimus Ogo.
24 *Cæsorum in sanguine regum*
Tingent crura: canes hostilia vulnera [illegible]mbent.
25 *Lætæ spectacula pompæ*
Adspicient, pater alme: tuo, pater alme, triumpho
Plaudent tua templa petentes.

Ante-

26 *Anteibunt qui voce canant, qui cymbala pulsent,*
Citharæ tuba iuncta, tubæq;
Tibia, quæq; tuas celebrent fortissime laudes
Doctæ pulsare puellæ
27 *Tympana: te populi cœtu, fremitúque secundo*
Et plausu ad sidera tollent:
Isacideq; tuas in laudes ora resoluent:
28 *Iuuenis de stirpe creatus*
Beniamini, Iudæq; aderit generosa propago.
Neque clarus Zabulo deerit,
29 *Nephthalidæq; duces. Nam tu tua iussa sequutis,*
Viresque animósque ministras:
Claráque victrici das tempora cingere lauro.
30 *Solymæ victoria præpes*
Ex adytis volat. Ergo ferent tibi munera reges,
Atque ad tua templa ferentes
31 *Munera, te super astra ferent. tu freta sagittis*
Lethalibus agmina fundis:
Tu fortésque domas dextras, animósque rebelles.
Humiles tibi pendere cogis
Vectigal fractósque duces: auidíque cruoris
Vindex populi agmina perdis.
32 *Quíque bibunt Nilum quà mergitur æquoris vndis;*
Quíque ipso fontis in ortu,
Accurrent, p[illegible]émque petent opulenta ferentes
Tibi m[illegible]era supplice dextra.
[illegible] *minū celebrate Deum: date carmina regi,*
[illegible] *templa gubernat olympi*
[illegible]*rna æternus: cuius mortalia cuncta*
Vocem tremefacta pauescunt.

35 *Hunc fortem celebrate, vníque accepta referte*
Bene gesti prospera belli.
Cuius in Isacidis resplendet gloria, cuius
Testantur robora nubes:
36 *Cuius ab arcano templo venerabilis horror*
Stupefacta in pectora manat.
Isacidum Deus ille, Deus qui robore neruos
Animósque vigore suorum
Implet. ei laudes Iacobi dicite proles:
Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX. Saluum me fac Deus, &c.
Carm. gen. II.

2 *SAncte parens fer opem lasso: torrentibus vndis*
Penè obruerunt me malorum flumina.
3 *Pes nequit in molli vestigia figere limo:*
Pronúmque inundans vertici fluctus rapit.
4 *Dum clamo, arentes vrit sitis arida fauces:*
Spectando lassa torpuere lumina.
5 *Me vexant odiisq; premunt immanibus hostes*
Plures, inumbrant quàm capilli tempora.
Inq; dies crescunt numero: & ceu rapta rependam,
Bene parta per vim cogor illis reddere.
6 *Simplicitas tibi nota mea est, bone conditor orbis,*
Meéq; testis semper innocentiæ es.
7 *Fac pater alme bonis ne sint mea damna pudori,*
Dum te colentes clade cernunt opprimi.
8 *Te propter maledicta tuli & ludibria vu[illegible]*
Te propter ora turpis infecit pudor:
9 *Me vitant fratres, & eadem è matre creati*
Me ceu scelestum abominantur filij.

Vror

10 *Vror, & ira coquit penitus præcordia, leges*
Tuósque ritus impij quum negligunt.
In tua quæ iactant probra & conuicia, sacra,
In me recurrunt, córque vulnerant meum.
11 *Si fleo ieiunus, si macero pectora curis,*
Rident, probrísque prosequuntur lacrymas.
12 *Si tegor incultos saccis squalentibus artus,*
Fio repentè fabula & ludibrium:
13 *Me salibus petit è portæ statione senectus:*
Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
14 *Interea curis genitor confectus acerbis*
Ad te recurro: tu benignus respice.
O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
In rebus arctis da salutarem manum.
15 *Erige penè luto absorptum: da figere gressum:*
Crudelis hostis me eripe impotentiæ.
16 *Neu rapiat torrentis aquæ violentia, neu me*
Mergátue gurges, aut vorago absorbeat.
17 *Sancte parens, nullos cuius clementia fines*
Nouit, vocantem & destitutum respice.
18 *Ne faciem seruo auertas, qui rebus egenis*
Supplex opem orat: subitò miserum subleua.
19 *Mitis ades: serua hāc animā, vt pudor obruat hostes,*
Qui cer relictum me enecant conuiciis.
20 *Tu test[illegible] mihi probri ignominiæq; superbæ:*
T[illegible] estis hostes quàm proteruè illuserint.
[illegible]olor vrebat: socius mihi nemo doloris,
[illegible]emo dolorem qui leuaret anxium.
[illegible] *Dulcia felle mihi tingebant fercula amaro:*
Pro vino aceti porrigebant pocula.

23 *Ergo victum illis vitient aconita vicissim:*
Mærórque læta obnubilet conuiuia.
Vnde sibi placidæ promittunt otia pacis,
Hinc semen illis pullulet discordiæ.
24 *Caligent oculi, & nutent vestigia: vires*
25 *Elumbe corpus deserant. iram tuam*
Sic meritos effunde super: tuus hauriat illos
26 *Furor. colonis tecta vidua mæreant:*
Qui deserta habitet tentoria nemo superstit,
27 *Quia persequuntur dextera afflictos tua.*
Afflictos miserósque procaciter insultantes,
Verbis acerbant vulnera atque iniurijs.
28 *Tu sine peccatis cumulent peccata, nec vnquam*
Dulcem æquitatis sentiant fructum tuæ.
29 *Impia de tabulis viuentum nomina dele:*
Tuos nec inter hos recense filios.
30 *Me tenuem afflictumq; tua, pater optime, dextra*
Erige, locóque siste tutum in arduo.
31 *Hîc ego carminibus rerum super astra parentem*
Tollam, & celebri gratias in cœtu agam.
32 *Gratius hoc illi est, quàm si cadat hostia ad aram,*
Vitulus tenellus iam coniscans cornibus.
33 *Adspicient mites, & pectore gaudia voluent.*
Deum colentum læta corda gestie[n]t.
34 *Audit enim Dominus tenues, nec a[b]i[j]icit ægros*
Ob nomen eius vinculis coërcit[o]s.
35 *Vnum igitur tellus colat hūc, & pontus, e[t]*
Et quidquid æther, terra, pontus cont[in]e[t].
36 *Qui facit incolumem pulchram florere Sion[em],*
Vrbésque Iudæ mœnibus cingit nouis:

Meti-

37 *Metitúrque suis rura ante inculta colonis,*
Tenenda blandis quæ relinquant liberis.
Quæ placida teneat series in pace nepotum,
Quicunque Domini *nomen & numen colunt.*

PS. LXX. Deus in adiutorium meum, &c.
Carm. gen. XVII.

2 *O Deus, præsens ades, & periclis*
Me præsentibus eripe:
O Deus duros propera labores
Confestim auxilio vt leues.
3 *Qui meam quærunt animam, erubescant,*
Fœdam ignominiam ferant:
Et fuga turpi doleant malignis
Qui me consiliis petunt.
4 *Terga dent, fusos pudor vt perurat,*
Qui rident gemitus meos.
5 *Téque clementi & placido fruantur*
Qui gaudent placitis tuis.
Qui salutis spem posuere in vno
Te certam penitus Deo,
Gaudeant, sempérque canant, Perennis
Maiestas, & honor Deo.
6 *Sunt meæ vires & opes pusillæ:*
Sed tu me Deus adiuua.
Tu me[illegible] [illegible]res, mea spes, opésque:
F[illegible] [illegible]nus fer opem mihi.

[illegible]XXI. In te Domine speraui, non, &c.
Carm. gen. XV.

IN te salutis spem posui meæ,
Fac me perennis ne pudor obruat.

2 *Audi vocantem lenis, & eripe*
Hostis cruenti me violentiæ.
3 *Vitæq; custos & columen meæ,*
Turrísque rebus semper in asperis,
4 *Nunc turris esto & perfugium mihi,*
Et sæuientum subtrahe dexteræ.
5 *A vi scelestæ subtrahe dexteræ*
Pendentem ab vno subsidio tuo:
Et qui iuuentæ tutor eras meæ,
Orbam senectam viribus assere.
6 *Tu me tuendum matris ab vbere*
Duxti: pependit matris ab vbere
Spes nostra de te. materies meis
Vna est perennis laus tua cantibus.
7 *Ceu continenter prodigium malis*
Natum ferendis, rideor impijs.
Sed me malorum fluctibus obrutum
Spes vna fulcit præsidij tui.
8 *Me lux videbit, me tenebræ tuas*
9 *Laudes canentem: iam senio grauem,*
Fractísque lasso corpore viribus,
Ne me impiorum trade libidini.
10 *Et clàm susurrant, & caput in meum*
Occulta tendunt retia per scelus.
11 *Et dum scelestum propositum premunt,*
Aiunt, Ope illum destituit Deus:
Instate fracto, prendite, perdite
12 *Nudum salutis vindice. Tu Deus*
Ne linque fretum præsidio tuo:
Præsénsque sæuis hostibus eripe.

Pudore

13 *Pudore vultus inficiat rubor*
Hoſti doloſo, fraude nefaria
Qui me aucupatur: mœreat irrita
Conata, vanum lugeat exitum.
14 *Liber periclis, carmine te nouo*
15 *Pangam tenacem polliciti, & tuis*
Promptum iuuandis: & numeris meis
Aptabo laudes innumeras tuas.
16 *Canam potentem te dare proſpera*
Euenta, belli quum fremuit timor:
Canam fidelem reddere fœderum
Promiſſa largo non ſine fœnore.
17 *Abuſque primo flore puertiæ*
Laudum tuarum tu mihi carmina
18 *Semper præiſti: ne ſenio grauem*
Canúmque nunc me ſpes mea deſere,
Donec nepotum ſæcula nouerint
Me vate, quanto robore, qua fide
19 *Me liberaris. iuſtitiæ tuæ*
Conuexa mundi gloria tranſuolat.
Rerum creator, quis ſimilis tui?
20 *Qui me malorum gurgite merſeras,*
Mitiſque vita rurſus amabili,
Tracto è profundo gurgite, das frui.
21 *Opéſ e honoréſque accumulas bonus,*
Ira r ſſa: & pectora turbida
s. ergo te cithara canam
ablóque, certa conſpicuum fide.
O ſancte, noſtræ gentis ab vltimo
Protector ortu, vox mea te canet:

23 *Te spiritus, te vita laboribus*
Exempta duris, laudibus efferet.
24 *Lux nulla solem proferet aureum,*
Quæ prædicantem iustitiam tuam
Non audiet me, rex bone, qui meis
Rubore vultum offuderis hostibus.

PS. LXXII. Deus iudicium tuum regi, &c.

Carm. gen. V.

1 D*A tuæ regi Deus æquitatis*
Ius ad exemplum dare, filióque
Regis, vt legum patriæ ad salutem
Flectat habenas.
2 *Vt regat iustis populum institutis.*
Pauperum questus facili tuorum
Aure cognoscat, dirimátque lites
Legibus æquis.
3 *Pace lætentur iuga montiúmque*
Horridi saltus: genitrix quietis
Aequitas colles amet, asperósque
Ruris alumnos.
4 *Ius suum det pauperibus, potentum*
Curet vt ne vi tenues premantur,
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus vrget.
5 *Vt reformidet venientis æui*
Gens tuum nomen, sua sol diei
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.
6 *Aequitas & ius veniens olympo*
Recreet terras, veluti sub æstu

Imber

Imber, & rores, pluuij beatos
Ruris honores.

7 *Floreat, rerum hoc moderante habenas,*
Ius, bonæ paces vigeant, perenni
Luna dum cursu rediens nouabit
Menstrua vultus.

8 *Imperî fines maris vnda fluctu*
Hinc & hinc claudat: spatiúmque latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.

9 *Ad pedes illi cadat aduolutus*
Aethiops: hostes veniam precati
Supplices, vultus humiles comámque in
Puluere verrant.

10 *Qui tenent pontum refluíque ponti*
Insulas, regésque Arabum beati,
Thuris & dites venient Sabæi,
Dona ferentes.

11 *Illum adorabunt, mare quà remotis*
Obstrepit terris, metuentq́; reges.
Seruient gentes sub vtroque mundi
Axe iacentes.

12 *Ille desertos ope subleuabit:*
13 *Exime[illegible] uris querulos: egeno &*
14 *Pau[illegible] dextram dabit: obrutósque*
Fœnore soluet.
[illegible] velut vilem tenuis cruorem
Plebis effundi sinet. ergo viuat,
Déque thesauris Arabum beatis
Munera sumat.

At

Ac suo regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret:
Largam opum dextram celebret, patrémque
Vulgus adoret.
16 *Per feros montes segetem refundat*
Terra, tam densis crepitans aristis
Quàm graui cedros Libani flagellant
Murmure venti:
Augeat prolem numero carentem
Per vias vrbis bona pax beatæ:
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina surgunt.
17 *Nomen æterno iuuenescat æuo,*
Filij nomen, iubar vsque solis
Dum vagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.
Ille rex gentes faciet beatas
Quas sinu claudit refugo Amphitrite,
Omnis hunc tellus canet Amphitrite
Cincta beatum.
18 *Isaci gentis Domino Deóque*
Laus, honor, virtus: opis haud egenus,
Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
Perficit vnus.
19 *Nomen augustum canat omnis ætas,*
Vlla quod nunquam taceat vetustas:
Nominis sancti penetret per omnes
Gloria terras.

GEOR-

PARAPHRASIS IN TERTIVM LIBRVM PSALMORVM.

PS. LXXIII. Quàm bonus Israel Deus his qui recto sunt corde, &c.

Carm. gen. X V.

1 *TEllus vt vndis hospitium veget,*
Vndæq; terras fluctibus obruant,
Aër coruscis fulminet ignibus,
Ruina mundi sidera misceat:
Dei potentis non bonitas tamen
In rebus arctis destituet pios,
Purásue mentes nequitia sinet
Mœroris æstu funditus opprimi.
2 *Quàm penè lapsu pes mihi lubrico*
Gressum fefellit, dum pede metior
Immensa paruo, dum trutina mea
Expendo stultus iudicium Dei!
3 *Feruebat ira pectus, & æmulo*
Liuoris æstu, quum scelerum omnium
Contaminatos sordibus impios,
Florere cunctis conspicerem bonis.
4 *Sor la cunctis inuida, mobilis,*
Infid ruat perpetua fide
enorem, & robore viuido
nos senectam ducit ad vltimam.
Exempta duris vita molestiis
Curísque, (pectus quæ reliquis coquunt

Mortali-

Mortalibus) per lætitiam fluit
Luxúmque, & ægris pura laboribus.
6 *Ergo insolenti fœta superbia*
Corda intumescunt: pectora spiritus
Ventosa tendunt: cæcus amor sui
Fræna impotenti dat violentiæ.
7 *Tecta inuidendas non capiunt opes,*
Felicitatem non animus suam:
Et vota vincens, spémque superfluus
Luxus fatigat, nec satiat tamen.
8 *Verbis minores terrificant feris,*
Et fastuosæ mole potentiæ:
Vultu procaci & vocibus improbis
Adblandiuntur nequitiæ suæ.
9 *Nec impudentis garrula vanitas*
Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra lacessere
Audet, Deúmque insana superbia.
10 *Hæc mente spectant attonita pij,*
Et æstuanti pectore fluctuant:
11 *Secúmque mussant, Scilicet hæc Deus*
Quum cernat, atris abstinet ignibus?
12 *Opes abunde suppeditant malis,*
Crescítque nullo fine pecunia:
Secura pacis molliter otia
Quassante nullo turbine transigunt.
13 *Frustra ergo puro pectore viuitur:*
Frustra innocentem contineo manum:
14 *Frustra labores perfero, torqueor*
Dolore, nullis non crucior malis.

Rursus

15 Rursus verebar ne temerario
Ausu improbarem consilium Dei,
Ac arbitrarer fortè miserrimos
Selecta quos is pignora nuncupat.
16 Causas latentes dum sequor anxius,
Et pertinacis viribus ingeni
Pugno, profundum se chaos ingerit,
Et nocte mentis lumen adobruit.
17 Labore tandem fessus inutili
Ad te recurro, rex bone cælitum:
Quietus expecto ex adytis tuis
Quid hos & illos separet exitus.
18 Vidi repentè quàm pede lubrico
Starent superbi: quàm stabiles parum
Opes tenerent, quàm fragili loco
Fultos ruina præcipiti trahas.
19 Procella vindex vt sonuit tuæ
Iræ, fugaces cum domino suo
Euanuerunt diuitiæ: manet
Vmbra inuidendæ nulla potentiæ.
20 Sic nocte mentes ludificans fugit
Imago somni: & quæ modò pectora
Sopita vano terruerat metu,
Risus per vrbem mox ciet omnibus.
21 Do[illegible]c viderem hæc, mæror & anxiæ
Mente[illegible] obruebant sollicitudines:
22 A[illegible]æsitantem, ceu stupidum pecus,
[illegible]por ligabat pectore marcido.
Arcana sed vis interea tui
Me fulciebat numinis, ac manum

Dextram

24 *Dextram regebas: auſpicio tuo*
Ductúque clarus fulgeo gloria.
25 *Quid terra præter te, mihi: quid polus*
26 *Offert colendum? cor mihi tabuit,*
Infracta mens deſiderio tui
Languebat, ægrum corpus inaruit:
Tu rurſus artus robore viuido
Firmaſti: opimas ſuppeditaſti opes.
27 *Qui te relicto, ſpe ſtolida deos*
Vanos adorant, cladibus obruis.
28 *Te ſector vnum, tu ſuperas meis*
Spes vna rebus: præſidio tuo
Liber periclis, auctus honoribus,
Te ſempiternis laudibus efferam.

PS. LXXIIII. *Vt* quid Deus repuliſti, &c.

Carm. gen. III.

1 C*Vr nos relinquis penitus, ô rerum parens,*
Hoſtíque dedis impio?
Lupis vorandum cur gregem paſtor tuum
Ira obſtinata deſeris?
2 *Memento cœtus ſeruitute ab aſpera*
Quem vendicaſti: quem tibi
Peculiari ſorte, patrimonium
Ceu proprium, receperas.
Colles Sionis, numinis ſedem tui,
Bonus fauénſque reſpice.
3 *Tandem reſurge, & hoſtium ſuperbiam*
Compeſce: perde funditus
Hoſtes proteruos, qui tuum ſacrarium
Manu nefanda polluunt.

Clan-

4 *Clangunt ſonora buccina, non quæ tuas*
Laudes canat, ludibrio
Sed feſta acerbo quæ profanet. in tuis
Vexilla figunt turribus.
5 *Bacchatur audax ira frænis libera:*
Aedis ruentis it fragor:
6 *Quales ſub altis murmurant quercus iugis,*
Cæſæ bipenni quum ruunt.
7 *Demoliuntur malleis & vectibus*
Cælata templi limina.
Populatur ignis adyta: nominis tui
Contaminant ſacrarium.
8 *Secúmque tacito comminantur pectore*
Se diruturos omnia.
Nec temere. flammis ſtrata fumant omnia
Tuo dicata cultui
9 *Loca. ſigna nuſquam, nulla iam miracula:*
Propheta nullus perditos
Solatur, & ſpe quamlibet lenta, tamen
Spondet malorum terminum.
10 *Quouſque tandem nomini ſines tuo*
Hoſtem proteruum illudere?
Quouſque acerbis facta dira & impia
Exaſperabit iurgijs?
11 *Cur otio[illegible]s retrahis manum? exere*
T[illegible]m potentem dexteram.
[illegible]ſter olim rector & cuſtos Deus
[illegible]riſcis abuſque ſæculis.
[illegible]e vidit orbis vindicantem ab omnibus
Semper tuos periculis.

13 *Secessit vnda te iubente, & vitreo*
Muro liquor coërcuit
Cursum: feroces viribus suis duces
Ponti recursus obruit.
14 *Ipsum marinis vastiorem belluis*
Hausit tyrannum, & asperis
Afflicta saxis, fluctibus cadauera
Eiecta vultur Aethiops
15 *Vorauit: inter æstu arenas torridas,*
De cote dura limpidi
Fluxere riui: te imperante substitit
Arente flumen alueo.
16 *Tuus dies est, nox tua est: solis iubar*
Radiis adornas aureis.
17 *Aequórque claudis littorum repagulis,*
Terrasq; cingis fluctibus:
Aestate lenis frigus acre, frigoris
Aestum rigore temperas.
18 *Domine intuere probra, contumelias,*
Et hostium ludibria,
Qui te lacessunt impijs conuicijs,
Molestiis nos opprimunt.
19 *Ne trade vitam turturis tuæ feris.*
Turbam tuorum pauperum
Ne sempiterna obliuione desere.
20 *Memor tui sis fœderis.*
Nam nec tenebræ nos tegunt, nec pellim.
Obscuritate iniurias.
21 *Ope destituti & omnibus fracti malis*
Populi pudori consule:

Vt te merentem proſequantur laudibus
Miſeri leuati luctibus.
22 *Exurge rector orbis optime, & tuam*
Cauſam tuere: ſis memor
Quæ probra paſſim nomini ſemper tuo
Stulta ingerat procacitas.
23 *Voces ſuperbas & tumultus improbos*
Silentio ne ſupprime:
Curámque rerum gerere te mortalium,
Qui negligunt te, ſentiant.

PS. LXXV. Confitebimur tibi Deus, &c.
Carm gen. XIII.

2 T*E nos carminibus, rex bone, patriis*
Dicemus meritò: *te celebrabimus*
Præſentem miſeris: & memorabimus
Facta illuſtria poſteris.
3 *Quum plenis venient tempora ſæculis,*
Cogam, inquit Dominus, conſilium meum:
Iuſtis ſuppliciis proſequar impios,
Iuſtis muneribus pios.
4 *Fundamenta ſoli diſſiliant licet,*
Turbetur trepidis gens hominum minis,
Fundamenta ſoli fluxa adamantinis
Nectar rurſum ego vinculis.
5 *O ſtulti quoties admonui, modum*
Veſani ut facerent nequitiæ ſuæ!
Iam quoties admonui impios
Ne ſtultè arma capeſſerent!
Quid cælum ſtolida voce laceſſitis?
Qua ſpe ſic furitis? ſpiritus arrogans

Cuius præsidio fretus in æthera
Cristas erigit impias?
7 *Eois coëat viribus occidens,*
Coniurent calidæ cum Borea plagæ,
Frustra diuitias, sceptra, potentiam
Cuiquam conciliauerint.
8 *Vnus rex hominum res hominum suo*
Versans arbitrio, præcipitem trahit.
Illum de solio, plebis ab infimæ
Hunc fæce ad solium erigit.
9 *Nam cratera meri purpurei Deus*
Iam dextra tenet, & vindice pharmaco
Vndantem pateram temperat, & malis
Iustum supplicium parat.
Illinc impietas vndique ab vltimis
Terrarum spatiis hauriet, & mero
Consumpto, cupido gutture turbida
De fæce exitium bibet.
10 *At me vate,* Dei, *quem genus Isaci*
Et thure & precibus placat & hostiis,
Omnis posteritas munificentiam
Et vim numinis audiet.
11 *Confringam tumidæ tela superbiæ*
Formidata bonis: cladibus obruta
Emerget pietas, & super æthera
Tollet conspicuum caput.

PS. LXXVI. Notus in Iudæa Deus.
Carm. gen. III.

2 G*Entes profanæ numinis loco colunt*
Sibi quisque quem finxit Deum:

Iudæa verum nouit & colit Deum,
Laudátque feſtis cantibus:
3 *Deum Sionis incolam, Solymæ ſacris*
Cui templa fumant ignibus.
4 *Illic minaces fregit arcus, lucida*
Fregit ſagittæ ſpicula.
Clypea ſiniſtris rapuit, enſes dexteris:
Funeſta bella ſuſtulit.
5 *Tu præpotentes fortior tyrannidas*
Virtute frangis: tu feram
Compeſcuiſti fortium ſuperbiam
Regum, potenti dextera.
6 *Fracta minacis ſpiritus ferocia,*
Prædæ fuere: aut ferreo
Somno grauati condidere lumina.
7 *Obtorpuere dexteræ*
Fortes virorum, vis equorum, & curruum
Elanguerunt impetus.
8 *Tuum verendum nomen & numen. tuæ*
Quando æſtus iræ incanduit,
Quis obuiam auſit ire? quis miſerum caput
Tuo furori obiecerit?
Quum templa mundi fulminum quateret fragor,
9 *Vt [illegible]a tyrannide*
10 *Pænū [illegible]eſſa ſupplicem modeſtiam*
F[illegible]tute abduceres,
[illegible]a tellus ſiluit: imbellis pauor
[illegible]entes ſuperbas perculit.
[illegible]tricis iræ ſcelera pœnis obruta
Humana gens quum cerneret,

Boni efferebant laudibus te, conscius
Premebat horror impios.
12 *Vota ergo Domino nuncupate & reddite:*
Domino verendo munera
Ferte vniuersi ciuitatis incolæ
Sanctæ, Deúmque agnoscite,
13 *Reges superbi quem pauent, qui spiritus*
Feros retundit impiis.

PS. LXXVII. Voce mea ad Dominum, &c.

Carm. gen. VI.

2 *TE voce semper, te prece supplice*
Rerum inuocabo conditor optime.
Nam lenis ac placatus aurem
Das facilem miseris querelis.
3 *Ad te refugi quum premerer malis,*
Ad te tetendi sollicitus manus
Sub nocte sola, donec atras
Lux tenebras rediens fugaret.
4 *Mens inquietis fracta doloribus,*
Surda abnuebat aure fidelium
Voces amicorum, medelæ
Impatiens: animúsque solum
Intentus in te, cum lacrymis preces
Miscens fremebat: pectora flebili
Concussa singultu sonabant,
Cura animi cruciabat artus:
5 *Aestus vetabat sollicitudinum*
Dulcem soporem carpere lumina:
Segnis ligabat membra torpor,
Vocis iter dolor obstruebat:

6 *Tum mente versa voluere sæcula*
Cœpi anteacti temporis, ac Dei
Numen bonis præsens, nec vnquam
Auxilij miseris auarum.
7 *Laudum subibat quas tibi carmine*
Lyræ canebam suauiloquæ ad modos:
Secúmque vestigabat ægra
Mens vario labefacta motu,
8 *Num me relicto in perpetuum Deus*
Opis benignam iam retrahit manum?
9 *Nec amplius suum tenebit*
Larga Dei bonitas tenorem?
Nec ore vatum leniet anxias
10 *Curas suorum? nec miseris erit*
Placabilis? nec sistet iræ
Præcipitem bonitate cursum?
11 *Tandem remisso pectore, Quò dolor*
Impellis? inquam: stant adamantinis
Decreta cæli fixa vinclis,
Nec dubio labefacta casu,
Nec fracta vi, nec temporis inuidis
Obliuiosi obnoxia dentibus.
12 *Rursus tuæ mentem subibant,*
San[illegible]e parens, monimenta dextræ:
Qui tem[illegible] picti sideribus poli,
Frugu[illegible]ue campos germine fertiles,
[illegible]t sæcla tot nostros ad vsus
Condideris pecudum & ferarum.
[illegible]uàm sæpe, pœnis dum premis improbos,
Tutoque fulcis præsidio probos,

Mortalibus clementiæq; &
Iustitiæ specimen dedisti,
14 *Aeterne rerum conditor! omnia*
Consulta cuius factáque sanctitas
Illustrat: haud quidquam tibi ingens
Orbis habet simile aut secundum.
15 *Mirante mundo tu Deus vnice*
Miræ dedisti signa potentiæ,
16 *Ergastulis quum liberasti*
Abramidas Pharij tyranni.
17 *Videre fluctus te tumidi Deus,*
Videre fluctus, & trepido gradu
Fugêre: turbauit profundas
Horror aquæ vitreæ lacunas.
18 *Fudere aquosas imperio tuo*
Nubes procellas de grauido sinu,
Sonore rauco: grandinísque
Insremuit lapidosus imber.
19 *Cæli tonantis vastificus fragor*
Implebat aures: lumina fulgurum
Terrebat ardor, & pauore
Attonitæ tremuere terræ.
20 *Sali rubentis peruia vastitas*
Ductore te tot millibus obruit
Vestigia, & fluctu refuso
Clausit iter Pharijs quadrigis.
21 *Moses & Aron (ceu pecudum greges*
Pastor reducit) præsidio tuo
Duxere tranquillas per vndas,
Incolumes populi cateruas.

PS. LXXVIII. *Attendite popule meus.*

Carm. gen. 1.

1 *AVdite Isacidæ, & rerum pietate parentem*
Qui colitis pura, huc animos aduertite vestros.
2 *Mira canam, sed vera canam: quæ longa vetustas*
Occulit arcanis oracula mersa tenebris
3 *Euoluam: priscis accepta parentibus olim*
4 *Veriloquis dictis, in sæcula sera nepotum*
Transmittam: laudésque Dei, mirandáq; facta
Cognita de proauis discent me vate minores.
5 *Namq; parens mundi sancto quũ fœdere gentem*
Iungeret Isacidûm sibi, patres prodere natis
6 *Per seriem, & seris venientia sæcula sæclis,*
Et legum monitus & facta ingentia iussit.
7 *Scilicet vt memori benefacta priora tenentes*
Pectore, consilium vitæ auxiliúmque regendæ
A Domino expectent, trepido turbante tumultu.
Ne tam cæca animos condant obliuia, legum
Irrita ventosis vt dent præscripta procellis.
8 *Neu similes patrum, malè grata mente rebelles,*
Deficiant animi instabiles, dubióque labantes
9 *Pectore. Cur soboles Efræmi docta sagittis*
Figere vel iaculo quamuis distantia certo,
Terga d[illegible]it penè ante tubas? latebrisq; salutem
(O pud[illegible]!) abiectis quæsiuit turpiter armis?
10 *Ne[illegible]e quòd auersos flexere per auia gressus,*
[illegible]iti legum & monitorum & fœderis icti,
[illegible]liti tantorum operum quæ testibus olim
Patribus, in Phariis Dominus patrauerat oris.
13 *Quum mare diuisit sese cumulante profundo,*

Inter & aggestos vndæ stagnantis aceruos
14 *Incolumem eduxit populum, duce nube, serena*
Luce, per obscuras flamma præeunte tenebras.
15 *Flumina de solidi patefecit vulnere saxi,*
16 *Damnatísque siti riuos donauit arenis:*
17 *Nec satiati vndis linguas tenuere procaces.*
18 *Ausi immane scelus, deserta per auia rursus*
Tentauere Deum: & ventris stimulante voracis
20 *Ingluuie, petiere cibos: ac talibus ora*
Soluerunt, Silicis duræ qui flumina venis
Elicuit, subitóque sitim torrente leuauit,
19 *Non potis est panem, non lautæ fercula mensæ*
Addere? non epulis conuiuia larga profusis?
21 *Audiit omnipotens, calidaq; accensus ab ira est,*
In Iudamq; hausit flammato corde furorem.
22 *Et populo tamen ingrato, totiésque salutis*
Immemori acceptæ, victum dedit esse petitum.
23 *Castra super latè ætherei patefecit olympi*
24 *Horrea: dein grauidas cælesti semine nubes*
Ambrosiæ largos super agmina soluit in imbres:
25 *Cælestísque cibi indulsit mortalibus vsum.*
26 *Cedere tum iusso campis ex aëris Euro,*
Mox tepidis volucrum pluuias Notus attulit alis,
27 *Non secus ac siccæ cumulos quum verr[illegible] arenæ,*
Puluereámque trahit deserta per arida p[illegible]am.
28 *Castra super tensisq; super tentoria velis*
Alituum tremulis resonabant agmina pennis
Et circum affusis cumulabant stragibus agros.
29 *Iamq; epulis exempta fames: sed praua libid[illegible]*
30 *Non exempta tamen; sed adhuc sine fine petitæ*
Fauci-

31 *Faucibus hærebant epulæ: Deus ecce repentè*
Vltor adeſt: latè ſubitò graſſante ruina,
Robora ſelectæ paſſim cecidere iuuentæ.
32 *Sed neque tot pœnæ, neque tot benefacta rebelles*
Continuere animos, nec tot miracula, rerum
33 *Natura monſtrante Deum. Pater ergo procaces*
Caſibus aſſiduis fregítque, & robore fracto,
Ante diem tremulæ ſuccîdit fila ſenectæ.
34 *Vix tandem morbis vexati, erroribus acti,*
Omnibus exhauſti propè cladibus, omnium egeni,
35 *Agnouere Deum: per tot diſcrimina tecti*
Ereptíque malis, ſæuóque ex hoſte recepti,
36 *Verba tamen blandis fundebant ſubdola linguis*
37 *Ore pij, mendace animo: neque fœderis icti*
38 *Seruauere fidem. Verùm clementior ille*
Sontibus ignouit: patria pietate remiſit
Offenſas, meritamq; vltro compeſcuit iram: (cis,
39 *Quippe homines memor eſſe animi modò flabra fuga-*
Quæ fragiles agitent morituri corporis artus.
40 *O quoties inter viduas cultoris arenas,*
41 *Inter ſaxa ſiti ſqualentia, numinis iram*
Languentem inſanis irritauere querelis:
Et ſua diuinas dimenſi ad robora vires,
Virtutem breuibus voluere includere metis,
Quæ [illegible], quæ terras, quæ cæli continet orbes.
42 *Sc[illegible] obliti benefacta priora, ſalutem*
[illegible]am, & duri nuper iuga dempta tyranni,
[illegible]uæ per Pharias miracula plurima gentes
[illegible]dit, in vitreos ſuffuſo ſanguine riuos,
Damnatiq; ſiti laticum ſine munere menſis.

Et

44 *Et modò pestiferæ per celsa palatia muscæ*
Spicula figebant liuenti tincta veneno:
45 *Et modò flumineis squalebant atria ranis.*
46 *Et nunc bruchus edax hominumq́; boumq́; labores,*
Agmine nunc denso diræ exedêre locustæ.
47 *Grandinis imbre hortos, lapidosa grandine vites,*
Grandine siluarum Dominus decussit honorem:
48 *Grandine prostrati fortes iacuere iuuenci:*
Et segetum grauidos ruit igneus imber in agros.
49 *Ira Dei, laxisq́; furor bacchatus habenis,*
Eumenidumq́; faces, & conscius horror oberrans
Pectora, turbabat stimulis præcordia cæcis.
50 *Tum letho patefacta via est: mors sæua per omne*
Passim hominum pecudũq́; caput nulli æqua cucurrit:
51 *Primitias sobolis, carissima pignora, florem*
Roboris, & feræ spem præsidiúmque senectæ
Prostrauit, quà Nilus aqua se diuite voluit,
Et septemgeminis refluum mare submouet vndis.
52 *Interea, ceu pastor oues in pascua ducit,*
53 *Ipse suum Dominus populum deduxit, ab omni*
Vi procul & trepida formidine: fluctibus æquor
Obruit infestos in se redeuntibus hostes.
54 *At sancti tenuere patres loca sancta, Deique*
55 *Parta manu, exclusit gentes prius [illegible] de profanas,*
Aut prostrauit humi victas: & ingen[illegible]us
56 *Abramidis habitare dedit. Nec segnius [illegible]*
Irritare Deum, & rerum tentare parentem,
57 *Fœdera negligere: & patrum de more rebel[illegible]*
Auertêre suos recto de tramite gressus.
Non secus ac arcus curuat se in cornua neruo

Addu[illegible]o

Adducto, dextraq; iterum neruoq; remisso
In faciem subitò flectit se spontè priorem:
58 *Libera sic iterum gens impia vindice pœna*
Ad sese rediit: cunctuq; in collibus aras
Erexit, finxítque sibi simulacra deorum,
59 *Ac Dominum rerum meritas accendit in iras.*
60 *Audiit omnipotens pater impia vota precésque,*
Et sibi dilectam gentem contempsit: & aras
Ipse suas, ac Silonis tentoria liquit,
Sola sibi è cunctis electa habitacula terris.
61 *Deseruitq; sui monimentum fœderis arcam*
Hostibus in prædam: monimentum roboris, vnde
Clara Dei in cunctas splendebat gloria terras.
62 *Hos ferro, terræ iratus sibi nuper amatæ,*
63 *Obiecit, flammis alios: cecidere cruento*
64 *Ense sacerdotes: non connubialia festis*
Carmina sunt cantata toris, cariq; mariti
Indeploratis viduæ iacuere sepulcris.
65 *Ast vbi iam pœnis meritam satiauerat iram,*
Ceu crapula excussa miles, lentóque sopore
Excitus, arma iterum fugientes vertit in hostes:
66 *Tergáque vulneribus figens imbellia cæcis,*
Perpetuam adspersit ventura in secula labem.
67 *Non tamen Efræmum præstantem fortibus armis*
Elegit, cui sceptra daret: non ille Manassæ
68 *Pignora: sed Iudam, sed celsæ tecta Sionis,*
Templa sibi & solido fundata sacraria saxo,
Cumq; polo & stellis mansuram in secula sedem.
70 *Quiq; sequebatur pecudes in pascua Dauid,*
71 *Sustulit è caulis, caram & sibi pascere gentem,*
Impositum

Impositum solio, & sanctæ ius dicere terræ
72 *Iussit: & ille gregem studio curáque fideli*
Rexit, & infestis defendit ab hostibus armis.

PS. LXXIX. Deus venerunt gentes in, &c.
Carm. gen. 111.

1 *HAereditatem rector orbis cur tuam*
Inuadit hostis impius?
Ritu profano polluit sacraria
Tuo dicata nomini,
Solóque stratam funditus Solymam suæ
Tegit ruinæ molibus.
2 *Truncata ferro membra te colentium*
Passim per agros obiacent,
Lanianda rostris vulturum, crudelibus
Aut belluarum dentibus.
3 *Riui cruoris perluunt vias, velut*
Torrens adauctus imbribus.
Nec vsquam amicus ossa sparsa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.
4 *Functíque fato pariter & superstites*
Ludibrio accolis sumus.
5 *Parens benigne, quem modum tandem tuæ*
Speremus iracundiæ?
An continenter instar ignis omnia
Vorantis in nos sæuiet?
6 *Tui furoris verte potius impetum*
In impiarum gentium
Tot regna, nomen quæ tuum vel nesciunt,
Vel si sciant, non inuocant.
7 *Semen piorum quæ laborant perdere*

Armis

Armis, & vrbes ignibus.
8 *Reuocando vetera, parce, genitor, crimina,*
Faces furori subdere.
Sed penè cunctis obrutos malis, tua
Nos præueni clementia.
9 *Offensionum mitis obliuiscere,*
Nostræ salutis anchora.
Placatus adsis, splendor vt cunctis tuæ
Clarescat oris gloriæ:
10 *Os obstruatur impijs, quærentibus*
Num noster hic cesset Deus.
O iuste vindex, impios exercitos
Pœnis vicissim cernere
Fac nos, cruore qui piorum sordidi
Nunc insolenter gestiunt.
11 *Audi gementes carcerum qui vinculis*
Marcent: potente dextera
De fauce mortis libera quos cædibus
Iamiam tyranni destinant.
12 *Et quam intulerunt contumeliam tibi,*
Et quam tuis iniuriam,
Multiplicatam redde nostris accolis,
Rerum perennis arbiter.
13 *Et nos, ouilis grex tui, quem pabulo*
Alis, tueris numine:
Et posterorum posteri laudes tuas
Cunctis canemus seculis.

... Praenobili ac
...simo Dno Dno Leonardo
...ero à ...dorff. Pa...
...tissimo et Amicissim...
...moriam ... offert ...
...Christ. Salisburgi. Ao
anno CIↃIↃCXXV.

ò sepibus
anc vagis?
it? alites
ant feræ?
ro iam redi
de throno:
neam,
ibi dextera.
respice ramulum;
as
inis
sit omnium.
achia vitium:
bipennibus
pessum eunt.
io.
c ope subleua:
us tuo
cus antea
eras.
e parens, quibus
us imminet.
itabimur,
rabimus.
mina cœlitum
da tuam.
videris,
spere.

Cuius præsidio fretus in æthera
Cristas erigit impias?
7 *Eois coëat viribus occidens,*
Coniurent calidæ cum Borea plagæ,
Frustra diuitias, sceptra, potentiam
Cuiquam conciliauerint.
8 *Vnus rex hominum res hominum suo*
Versans arbitrio, præcipitem trahit.
Illum de solio, plebis ab infimæ
Hunc fæce ad solium erigit.
9 *Nam cratera meri purpurei Deus*
Iam dextra tenet, & vindice pharmaco
Vndantem pateram temperat, & malis
Iustum supplicium parat.
Illinc impietas vndique ab vltimis
Terrarum spatiis hauriet, & mero
Consumpto, cupido gutture turbida
De fæce exitium bibet.
10 *At me vate, Dei, quem genus Isaci*
Et thure & precibus placat & hostiis,
Omnis posteritas munificentiam
Et vim numinis audiet.
11 *Confringam tumidæ tela superbiæ*
Formidata bonis: cladibus obruta
Emerget pietas, & super æthera
Tollet conspicuum caput.

PS. LXXVI. Notus in Iudæa Deus.
Carm. gen. III.

2 G*Entes profanæ numinis loco colunt*
Sibi quisque quem finxit Deum:

Iudæa

Iudæa verum nouit & colit Deum,
Laudátque festis cantibus:
3 *Deum Sionis incolam, Solymæ sacris*
Cui templa fumant ignibus.
4 *Illic minaces fregit arcus, lucida*
Fregit sagittæ spicula.
Clypea sinistris rapuit, enses dexteris:
Funesta bella sustulit.
5 *Tu præpotentes fortior tyrannidas*
Virtute frangis: tu feram
Compescuisti fortium superbiam
Regum, potenti dextera.
6 *Fracta minacis spiritus ferocia,*
Prædæ fuere: aut ferreo
Somno grauati condidere lumina.
7 *Obtorpuere dexteræ*
Fortes virorum, vis equorum, & curruum
Elanguerunt impetus.
8 *Tuum verendum nomen & numen. tuæ*
Quando æstus iræ incanduit,
Quis obuiam ausit ire? quis miserum caput
Tuo furori obiecerit?
Quum templa mundi fulminum quateret fragor,
9 *Vt [illegible]a tyrannide*
10 *Pœni[illegible]essa supplicem modestiam*
[illegible]itute abduceres,
[illegible]tellus siluit: imbellis pauor
[illegible]entes superbas perculit.
[illegible]tricis iræ scelera pœnis obruta
Humana gens quum cerneret,

Boni efferebant laudibus te, conscius
Premebat horror impios.
12 *Vota ergo Domino nuncupate & reddite:*
Domino verendo munera
Ferte uniuersi ciuitatis incolæ
Sanctæ, Deúmque agnoscite,
13 *Reges superbi quem pauent, qui spiritus*
Feros retundit impiis.

PS. LXXVII. Voce mea ad Dominum, &c.

Carm. gen. VI.

2 *TE voce semper, te prece supplice*
Rerum inuocabo conditor optime.
Nam lenis ac placatus aurem
Das facilem miseris querelis.
3 *Ad te refugi quum premerer malis,*
Ad te tetendi sollicitus manus
Sub nocte sola, donec atras
Lux tenebras rediens fugaret.
4 *Mens inquietis fracta doloribus,*
Surda abnuebat aure fidelium
Voces amicorum, medelæ
Impatiens: animúsque solum
Intentus in te, cum lacrymis preces
Miscens fremebat: pectora flebili
Concussa singultu sonabant,
Cura animi cruciabat artus:
5 *Aestus vetabat sollicitudinum*
Dulcem soporem carpere lumina:
Segnis ligabat membra torpor,
Vocis iter dolor obstruebat:

Tum

6 *Tum mente versa voluere secula*
Cœpi anteacti temporis, ac Dei
Numen bonis præsens, nec vnquam
Auxilij miseris auarum.
7 *Laudum subibat quas tibi carmine*
Lyræ canebam suauiloquæ ad modos:
Secúmque vestigabat ægra
Mens vario labefacta motu,
8 *Num me relicto in perpetuum Deus*
Opis benignam iam retrahit manum?
9 *Nec amplius suum tenebit*
Larga Dei bonitas tenorem?
Nec ore vatum leniet anxias
10 *Curas suorum? nec miseris erit*
Placabilis? nec sistet iræ
Præcipitem bonitate cursum?
11 *Tandem remisso pectore, Quò dolor*
Impellis? inquam: stant adamantinis
Decreta cæli fixa vinclis,
Nec dubio labefacta casu,
Nec fracta vi, nec temporis inuidis
Obliuiosi obnoxia dentibus.
12 *Rursus tuæ mentem subibant,*
Sancte parens, monimenta dextræ:
Qui tem[illegible] picti sideribus poli,
Frugi[illegible]que campos germine fertiles,
[illegible]t secla tot nostros ad vsus
Condideris pecudum & ferarum.
[illegible]uàm sæpe, pœnis dum premis improbos,
Tutóque fulcis præsidio probos,

Mortalibus clementiæq; &
Iustitiæ specimen dedisti,
14 *Aeterne rerum conditor! omnia*
Consulta cuius factáque sanctitas
Illustrat: haud quidquam tibi ingens
Orbis habet simile aut secundum.
15 *Mirante mundo tu Deus vnice*
Miræ dedisti signa potentiæ,
16 *Ergastulis quum liberasti*
Abramidas Pharij tyranni.
17 *Videre fluctus te tumidi Deus,*
Videre fluctus, & trepido gradu
Fugêre: turbauit profundas
Horror aquæ vitreæ lacunas.
18 *Fudere aquosas imperio tuo*
Nubes procellas de grauido sinu,
Sonore rauco: grandinísque
Infremuit lapidosus imber.
19 *Cæli tonantis vastificus fragor*
Implebat aures: lumina fulgurum
Terrebat ardor, & pauore
Attonitæ tremuere terræ.
20 *Sali rubentis peruia vastitas*
Ductore te tot millibus obruit
Vestigia, & fluctu refuso
Clausit iter Pharis quadrigis.
21 *Moses & Aron (ceu pecudum greges*
Pastor reducit) præsidio tuo
Duxere tranquillas per vndas,
Incolumes populi cateruas.

PS. LXXVIII. *Attendite popule meus.*

Carm. gen. I.

1 *AVdite Isacidæ, & rerum pietate parentem*
Qui colitis pura, huc animos aduertite vestros.
2 *Mira canam, sed vera canam: quæ longa vetustas*
Occulit arcanis oracula mersa tenebris
3 *Euoluam: priscis accepta parentibus olim*
4 *Veriloquis dictis, in sæcula sera nepotum*
Transmittam: laudésque Dei, mirandáq; facta
Cognita de proauis discent me vate minores.
5 *Namq; parens mundi sancto quū fœdere gentem*
Iungeret Isacidûm sibi, patres prodere natis
6 *Per seriem, & seris venientia sæcula sæclis,*
Et legum monitus & facta ingentia iussit.
7 *Scilicet vt memori benefacta priora tenentes*
Pectore, consilium vitæ auxiliúmque regendæ
A Domino expectent, trepido turbante tumultu.
Ne tam cæca animos condant obliuia, legum
Irrita ventosis vt dent præscripta procellis.
8 *Neu similes patrum, malè grata mente rebelles,*
Deficiant animi instabiles, dubióque labantes
9 *Pectore. Cur soboles Efræmi docta sagittis*
Figere vel iaculo quamuis distantia certo,
Terga d[illegible]lit penè ante tubas? latebrisq; salutem
(O pud[illegible]!) abiectis quæsiuit turpiter armis?
10 *Ner[illegible]e quòd auersos flexere per auia gressus,*
[illegible]iti legum & monitorum & fœderis icti,
[illegible]liti tantorum operum quæ testibus olim
Patribus, in Phariis Dominus patrauerat oris.
13 *Quum mare diuisit sese cumulante profundo,*

Inter & aggestos vndæ stagnantis aceruos
14 *Incolumem eduxit populum, duce nube, serena*
Luce, per obscuras flamma præeunte tenebras.
15 *Flumina de solidi patefecit vulnere saxi,*
16 *Damnatísque siti riuos donauit arenis:*
17 *Nec satiati vndis linguas tenuere procaces.*
18 *Ausi immane scelus, deserta per auia rursus*
Tentauere Deum: & ventris stimulante voracis
20 *Ingluuie, petiere cibos: ac talibus ora*
Soluerunt, Silicis duræ qui flumina venis
Elicuit, subitóque sitim torrente leuauit,
19 *Non potis est panem, non lautæ fercula mensæ*
Addere? *non epulis conuiuia larga profusis?*
21 *Audiit omnipotens, calidaq; accensus ab ira est,*
In Iudamq; hausit flammato corde furorem.
22 *Et populo tamen ingrato, totiésque salutis*
Immemori acceptæ, victum dedit esse petitum.
23 *Castra super latè ætherei patefecit olympi*
24 *Horrea: dein grauidas cælesti semine nubes*
Ambrosiæ largos super agmina soluit in imbres:
25 *Cælestísque cibi indulsit mortalibus vsum.*
26 *Cedere tum iusso campis ex aëris Euro,*
Mox tepidis volucrum pluuias Notus attulit alis,
27 *Non secus ac siccæ cumulos quum ver[illegible] arenæ,*
Puluereámque trahit deserta per arida p[illegible]am.
28 *Castra super tensisq; super tentoria velis*
Alituum tremulis resonabant agmina pennis
Et circum affusis cumulabant stragibus agros.
29 *Iamq; epulis exempta fames: sed praua libi[illegible]*
30 *Non exempta tamen; sed adhuc sine fine petitæ*
Fauci-

31 *Faucibus hærebant epulæ: Deus ecce repentè*
Vltor adeſt: latè ſubitò graſſante ruina,
Robora ſelectæ paſſim cecidere iuuentæ.
32 *Sed neque tot pœnæ, neque tot benefacta rebelles*
Continuere animos, nec tot miracula, rerum
33 *Natura monſtrante Deum. Pater ergo procaces*
Caſibus aſſiduis fregítque, & robore fracto,
Ante diem tremulæ ſuccîdit fila ſenectæ.
34 *Vix tandem morbis vexati, erroribus acti,*
Omnibus exhauſti propè cladibus, omnium egeni,
35 *Agnouere Deum: per tot diſcrimina tecti*
Ereptíque malis, ſæuóque ex hoſte recepti,
36 *Verba tamen blandis fundebant ſubdola linguis*
37 *Ore pij, mendace animo: neque fœderis icti*
38 *Seruauere fidem. Verùm clementior ille*
Sontibus ignouit: patria pietate remiſit
Offenſas, meritaníq; vltro compeſcuit iram: (cis,
39 *Quippe homines memor eſſe animi modò flabra fuga-*
Quæ fragiles agitent morituri corporis artus.
40 *O quoties inter viduas cultoris arenas,*
41 *Inter ſaxa ſiti ſqualentia, numinis iram*
Languentem inſanis irritauere querelis:
Et ſua diuinas dimenſi ad robora vires,
Virtutem breuibus voluere includere metis,
Quæ [illegible], quæ terras, quæ cæli continet orbes.
42 *Sc[illegible] obliti benefacta priora, ſalutem*
[illegible]am, & duri nuper iuga dempta tyranni,
[illegible]uæ per Pharias miracula plurima gentes
[illegible]dit, in vitreos ſuffuſo ſanguine riuos,
Damnatíq; ſiti laticum ſine munere menſis.

Et

44 *Et modò pestiferæ per celsa palatia muscæ*
Spicula figebant liuenti tincta veneno:
45 *Et modò flumineis squalebant atria ranis.*
46 *Et nunc bruchus edax hominumq́; boumq́; labores,*
Agmine nunc denso diræ exedêre locustæ.
47 *Grandinis imbre hortos, lapidosa grandine vites,*
Grandine siluarum Dominus decussit honorem:
48 *Grandine prostrati fortes iacuere iuuenci:*
Et segetum grauidos ruit igneus imber in agros.
49 *Ira Dei, laxisq́; furor bacchatus habenis,*
Eumenidumq́; faces, & conscius horror oberrans
Pectora, turbabat stimulis præcordia cæcis.
50 *Tum letho patefacta via est: mors sæua per omne*
Passim hominum pecudûq́; caput nulli æqua cucurrit:
51 *Primitias sobolis, carissima pignora, florem*
Roboris, & feræ spem præsidiúmque senectæ
Prostrauit, quà Nilus aqua se diuite voluit,
Et septemgeminis refluum mare submouet vndis.
52 *Interea, ceu pastor oues in pascua ducit,*
53 *Ipse suum Dominus populum deduxit, ab omni*
Vt procul & trepida formidine: fluctibus æquor
Obruit infestos in se redeuntibus hostes.
54 *At sancti tenuere patres loca sancta, Deíque*
55 *Parta manu, exclusit gentes prius [illegible]de profanas,*
Aut prostrauit humi victas: & ingen[illegible]us
56 *Abramidis habitare dedit. Nec segnius [illegible]*
Irritare Deum, & rerum tentare parentem,
57 *Fœdera negligere: & patrum de more rebell[illegible]*
Auertêre suos recto de tramite gressus.
Non secus ac arcus curuat se in cornua neruo

M *Adduc[illegible]*

Adducto, dextráq; iterum neruoq; remiſſo
In faciem ſubitò flectit ſe ſpontè priorem:
58 *Libera ſic iterum gens impia vindice pœna*
Ad ſeſe rediit: cunctáq; in collibus aras
Erexit, finxítque ſibi ſimulacra deorum,
59 *Ac Dominum rerum meritas accendit in iras.*
60 *Audiit omnipotens pater impia vota precéſque,*
Et ſibi dilectam gentem contempſit: & aras
Ipſe ſuas, ac Silonis tentoria liquit,
Sola ſibi è cunctis electa habitacula terris.
61 *Deſeruitq; ſui monimentum fœderis arcam*
Hoſtibus in prædam: monimentum roboris, vnde
Clara Dei in cunctas ſplendebat gloria terras.
62 *Hos ferro, terræ iratus ſibi nuper amatæ,*
63 *Obiecit, flammis alios: cecidere cruento*
64 *Enſe ſacerdotes: non connubialia feſtis*
Carmina ſunt cantata toris, cariq; mariti
Indeploratis viduæ iacuere ſepulcris.
65 *Aſt vbi iam pœnis meritam ſatiauerat iram,*
Ceu crapula excuſſa miles, lentóque ſopore
Excitus, arma iterum fugientes vertit in hoſtes:
66 *Tergáque vulneribus figens imbellia cæcis,*
Perpetuam adſperſit ventura in ſæcula labem.
67 *Non tamen Efræmum præſtantem fortibus armis*
Elegit, cui ſceptra daret: non ille Manaſſæ
68 *Pignora: ſed Iudam, ſed celſæ tecta Sionis,*
Templa ſibi & ſolido fundata ſacraria ſaxo,
Cumq; polo & ſtellis manſuram in ſæcula ſedem.
70 *Quiq; ſequebatur pecudes in paſcua Dauid,*
71 *Suſtulit è caulis, caram & ſibi paſcere gentem,*
Impoſitum

Impoſitum ſolio, & ſanctæ ius dicere terræ
72 *Iuſſit: & ille gregem ſtudio curáque fideli*
Rexit, & infeſtis defendit ab hoſtibus armis.

PS. LXXIX. Deus venerunt gentes in, &c.

Carm. gen. III.

1 *HAereditatem rector orbis cur tuam*
Inuadit hoſtis impius?
Ritu profano polluit ſacraria
Tuo dicata nomini,
Solóque ſtratam funditus Solymam ſuæ
Tegit ruinæ molibus.
2 *Truncata ferro membra te colentium*
Paſſim per agros obiacent,
Lanianda roſtris vulturum, crudelibus
Aut belluarum dentibus.
3 *Riui cruoris perluunt vias, velut*
Torrens adauctus imbribus.
Nec vſquam amicus oſſa ſparſa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.
4 *Functíque fato pariter & ſuperſtites*
Ludibrio accolis ſumus.
5 *Parens benigne, quem modum tandem tuæ*
Speremus iracundiæ?
An continenter inſtar ignis omnia
Vorantis in nos ſæuiet?
6 *Tui furoris verte potius impetum*
In impiarum gentium
Tot regna, nomen quæ tuum vel neſciunt,
Vel ſi ſciant, non inuocant.
7 *Semen piorum quæ laborant perdere*

Armis

Armis, & vrbes ignibus.

8 *Reuocando vetera, parce, genitor, crimina,*
Faces furori ſubdere.
Sed pænè cunctis obrutos malis, tua
Nos præueni clementia.

9 *Offenſionum mitis obliuiſcere,*
Noſtræ ſalutis anchora.
Placatus adſis, ſplendor vt cunctis tuæ
Clareſcat oris gloriæ:

10 *Os obſtruatur impijs, quærentibus*
Num noſter hic ceſſet Deus.
O iuſte vindex, impios exercitos
Pœnis viciſſim cernere
Fac nos, cruore qui piorum ſordidi
Nunc inſolenter geſtiunt.

11 *Audi gementes carcerum qui vinculis*
Marcent: potente dextera
De fauce mortis libera quos cædibus
Iamiam tyranni deſtinant.

12 *Et quam intulerunt contumeliam tibi,*
Et quam tuis iniuriam,
Multiplicatam redde noſtris accolis,
Rerum perennis arbiter.

13 *Et nos, ouilis grex tui, quem pabulo*
Alis, tueris numine:
Et poſterorum poſteri laudes tuas
Cunctis canemus ſæculis.

PSAL.

PS. LXXX. Qui regis Israel, intende, &c.

Carm. gen. XVI.

2 *HEbræi generis paſtor, vti gregem,*
Blandè progeniem qui regis Iſaci,
Inter qui geminos aligeros tuo
Præſcribis populo iura ſalubria:
3 *Selectæ ſoboli da bonus ac fauens*
Lumen poſſe tuæ cernere gloriæ,
Da vim poſſe tuæ noſſe potentiæ:
At feſſis properè porrige dexteram.
4 *Tu nos ſi placido lumine videris,*
Cedent continuò cetera proſperé.
5 *O rex armipotens, quem ſtatues modum*
Iræ? quando humiles ſuſcipies preces?
6 *Irroras lacrymis fercula, lacrymis*
7 *Miſces continuis pocula: iurgia*
Noſtris finitimi de ſpoliis ſerunt,
Et noſtra exagitant ludibrio mala.
8 *O rex armipotens, agmina cælitum*
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos ſi placido lumine videris,
Cedent continuò cetera proſperè.
9 *Traduxti Pharia de ſcrobe vineam:*
Prauarum expuleras ſemina gentium
10 *Vt puro ſereres purius hanc ſolo.*
Iam radix teneras fuderat vndique
11 *Fibras: iam tremulo frigore texerat*
Montes: æqua cedris brachia ſparſerat:
12 *Tangebant teretes æquora palmites,*
Euphraten teneri germina ſurculi.

13 *Nudatam solitis cur modò sepibus*
In prædam hospitibus deseris hanc vagis?
14 *Cur hanc sæuus aper proterit? alites*
Carpunt? omnigenæ depopulant feræ?
15 *O rex omnipotens, obsecro iam redi*
Tandem, & sidereo prospice de throno:
Placatúsque tuam respice vineam,
16 *Plantaras propria quam tibi dextera.*
Hunc saltem placidus respice ramulum;
Cui cultu assiduo conciliaueras
Robur, clara tui gloria nominis
Terrarum vt populis nota sit omnium.
17 *Illic flamma vorat brachia vitium:*
Hîc conuulsa gemunt: cæsa bipennibus
Hîc duris resonant: omnia pessum eunt.
Iræ iusta tuæ nos premit vltio.
18 *Indulgens genitor, nunc ope subleua:*
Firma præsidio nunc propius tuo
Hunc, vires & opes & decus antea
Affectu patrio cui cumulaueras.
19 *Vitam redde tuis, sancte parens, quibus*
Semper mors auidis faucibus imminet.
At nos vsque ducem te comitabimur,
Præsentem miseris te celebrabimus.
20 *O rex armipotens, agmina cælitum*
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Te nos si placido lumine videris,
dent continuò cetera prosperè.

PS. LXXXI. Exultate Deo adiutori, &c.
Carm. gen. XXI.

2 E*Xultate Deo nostro; bona dicite verba*
Nostræ salutis vindici:
3 *Isacidûm laudate Deum pæana canentes*
Ad tympani dulces modos.
4 *Nec lyra, nec cessent genialia nablia: festis*
Tuba calendis clangite.
5 *Hunc læti celebrate diem, stata sacra ferentes,*
Nam sic statutum est patribus:
6 *Sic lex sancta iubet, sic sacri fœdera pacti*
Percussa cum maioribus.
Hæc est illa dies ventura in sæcula testis
Memphiticæ tyrannidis:
Quum Pelusiacis Hebri gens hospes in oris
Erraret, & linguæ sonum
Attonita ignotum audiret, nec nota vicissim
In verba frustra os solueret:
7 *Quúmque humeros curuaret onus seruile, manúsque*
Lassaret olla fictilis;
8 *Excussi manibúsque ollas, humerósque leuaui*
Luto, inquit optimus parens:
Auxiliúmque tuli poscenti in rebus egenis:
Et nube densa conditus
Intonui: Meribam propter, tua iurgia passus,
Feci tui periculum.
9 *Nunc etiam selecta mihi gens auribus hauri,*
Et quæ paciscor accipe:
10 *Si mea dicta vagis non tradas irrita ventis;*
Nec alterum colas Deum,

Nec prostratus humi supplex noua numina adores,
Sed vnicum tibi me Deum
Esse velis, domini qui rupta compede Nili,
Iuris tui te reddidi:
Posce modò: spe plura feres, potiora petitis,
Maiora votis auferes.
Hæc neque dicta suas populus demisit in aures,
Bene nec monenti paruit.
Ergo ipsos sibi permisi: frænóque remisso
Solui vagam libidinem.
O potius monita audissent mea! me duce rectum
Vtinam institissent tramitem!
Nanque humiles illis subitò fractósque dedissem
Hostes, meámque dexteram
Vertissem in gentes, quæ recta odêre, profanas:
Et supplices mendacibus
Vultibus Isacidûm ambissent verbísque fauorem:
Felicium omne in sæculum
Isacidûm, quibus almus ager fudisset abundè
Frugum benignam copiam,
Melláque de duri fluxissent viscere saxi
Per arua cultus inscia.

PS. LXXXII. Deus stetit in synagoga, &c.
Carm gen. VI.

R*Egum timendorum, in proprios greges,*
Reges in ipsos imperium est Iouæ,
Qui iudicantum examinabit
Nequitiam trutina seuera.
Num fraudulentos semper & impios
(Inquit) dolosa lance fouebitis?

3 *Paupérque pupillúsque vestrum*
Ceu scopulum metuet tribunal?

4 *Quin orbitatem cernitis anxiam?*
Aurem querelis quin inopum datis?
Cur pauperes non à superbo
Ludibrio asseritis potentum?

5 *Frustra monemus: lumina cæcitas,*
Errórque mentes obsidet: vt neque
Compaginem rerum solutam
Iustitia pereunte cernant.

6 *Deos vocaui vos, dominos necis*
Vitæq; feci: sceptrifera manu
Pacem dedi tueri, & armis
Lethiferum cohibere bellum.

7 *At mors iniquæ iusta superbiæ*
Vltrix honores detrahet, & pari
Ignobili cum plebe fato
Purpureos rapiet tyrannos.

8 *Exurge, legum fræna manu Deus*
Capesse, cunctis arbitrio tuo
Qui regna dispensas, vt orbi
Imperio domineris æquo.

PS. LXXXIII. Deus, quis similis erit tibi?

Carm. gen. II.

2 *NE taceas, ne cuncteris, pater optime, néue*
Preces tuorum sperne duris auribus.

3 *Ecce fremunt hostes circum, & miscere tumultu*
Sævo parati cuncta, cristas erigunt.

4 *Concilia occultè coëunt, populóque minantur*
Tu quem tuendum propriè susceperas.

Eia

ia (aiunt) properate, omnem succidite siluam:
A stirpe sobolem deleamus Isaci.
n sceleri iurata manus coit omnis in vnum,
Tua instituta vt deleant & fœdera.
In cum palmifera iunctus Nabathæus Idume,
Soboles Moabi, & Agareni, & Gabala,
Cumq; Palæstinis Tyriisq; Amalecus & Ammon,
Syrúsque iungit castra Loti posteris.
At tu sterne solo victos, Madiana iuuentus
Vt cæsa texit semitas te vindice.
Sisara ceu tumidus cecidit, miléque Iabini:
Cissontis vndas turbidas quum sanguine
Tinxere: infletæ passim iacuere cateruæ,
Lætamen agris: nec fuga eripuit duces
Orebum & Zebum: nec subtraxere latebræ
A falce mortis Zebeámque & Salmanam:
Dicere non veritos animo votóque superbo,
Dominos futuros se tui sacrarij.
At tu sancte parens, sic hos vertigine torque,
Vt rotula cliuo, stipula vento voluitur:
Flamma velut sicca populatur brachia siluæ,
Per alta stridens montium cacumina,
5 Sic vrge attonitos consternatósque procella,
Tui furoris dissipa sic turbine,
7 Sic animos dolor exurat, pudor ora coloret,
Suis miseriis numen vt probent tuum:
8 Sic ignominia fastum preme, damna timórque
Sic continenter territos exerceant,
9 Te solum vt noscant Dominũ, rerúmque potentem,
Quacumque terras ambit axis ignifer.

PS. LXXXIIII. Quàm dilecta tabernac.

Carm. gen. VIII.

2 *O Rex armipotens, qui creperos tuo*
Bellorum arbitrio diuidis exitus,
Ergo limina templi
Lætus conspiciam tui.

3 *Hîc cor letitia palpitat: hîc bonis*
Languet mens nimiis ebria, gestiunt
Artus, atria viui
Visuri propius Dei.

4 *Hîc passer latebras inuenit, hîc locat*
Nidum veris auis nuntia. O *atria*
Regis bellipotentis
Vt vos adspiciam libens!

5 *Felix qui domui perpetuò tuæ*
Hærens te celebrat: qui penitus suam
In te spem posuerunt,
Felices ter & amplius.

6 *Felices studio qui properant pio*
7 *Templo sacra tuo ferre: per aridas*
Valles fontis amœni
De riuis liquidis bibent.
Nec deerit pluuiæ quæ repleat cauas
8 *Fossas, agmen aquæ, dum properat premens*
Turmam turma, parentum
Ritu cædere victimas.

9 *O rex armipotens, da placidum tuo*
Te regi, capitis cui decus inclytum
Indulsti: bonus aurem
Ne duram abnue supplici.

Tu noster clypeus, rebus in asperis
Spes & præsidium: iuxta adytum tuum
Vnius mora lucis
Pro mille est mihi sæculis.
Sim custos potius liminis in tuo
Templo, sancte parens, quàm Solyma procul
Degam inter sceleratos
Multis clarus honoribus.
2 *Tu sol, tu clypeus, tu* Dominus: *tuis*
Tu das conspicua fulgere gloria:
Nec puro scelerum vnquam
Claudis munificam manum.
3 *O rex armipotens, quem penes exitus*
Bellorum, & positis ensibus otia,
O bis térque beatos
Qui te spe solida colunt.

PS. LXXXV. Benedixisti Dñe terram, &c.

Carm. gen. I.

1 *NOn semper tumidis feruent vexata procellis*
Aequora, nec gelida riget horrida terra pruinis
Inq; vicem ponunt venti, mare sternitur, aura
Mitior in florem torpentes euocat herbas.
Nec semper Deus auertis mærentibus aurem
Durus, & indulgens iræ: quondamq; fauore
Sponte tuum amplexus populũ es: vinclisq; solutis
Seruitij, patrias duce te remeauit ad aras.
4 *Oblitus scelerum & violati fœderis, iram*
Lenisti, & patria texisti crimina cura.
5 *Et nos ergo parens, nostræ & spes vna salutis,*
Respice placatus facilísque: animúmque benignum

6 *Accipe: perpetuæ néue implacabilis iræ*
Sæuiat in seros etiam vindicta nepotes.
7 *Respice nos melior tantùm: quodcunque misellæ*
Spirat adhuc animæ, te respiciente vigorem
Accipiet: populóque tuo, iam nube repulsa
Tristitiæ, lætos hilarabunt gaudia vultus.
8 *Alme parens, bonitate tua complectere fessos,*
Speratæq; diu iam fructum ostende salutis.
9 *Iamdudum expecto Dominus dum læta futuri*
Signa det, arcano pulsans præcordia motu.
10 *Et dabit haud dubiè posita placabilis ira*
Signa secunda: pijs dabit omnia prospera, leges
Qui patrias & sacra colent, errore relicto.
11 *Ecce salus, ecce incultas bona copia terras*
Incolet, & læti renouatrix gloria sæcli.
En bonitas, en alma fides feret obuia gressus:
12 *Terra fidem, cælo terras Astræa relicto*
13 *Sancta colet: comes Astrææ bona copia cælo*
Applùet, & lætos decorabit frugibus agros.
14 *Et quacunque feret Dominus vestigia, gressus*
Ante ferent ius fásque suos: lis, visq; dolúsque
Deseret afflictas per tot iam sæcula terras.

PS. LXXXVI. Inclina Dñe aurem tuam, &c.
Carm. gen. x.

1 D*A mitis aurem supplici*
Deus: *saluti consule*
Ope destituti & pauperis,
Nec semper iræ vindicis.
2 *Seruum tuum serua Deus,*
Cui spes salutis vnica es:

3 *Serua inuocantem iugiter*
A solis ortu ad vesperum.
4 *Depelle mentis nubila*
Pendentis à te seruuli,
5 *Blandæ parens clementiæ,*
Promptus vocanti parcere:
6 *Intentus audi supplicem.*
7 *Nam te vocamus arduis*
In rebus, inuocantibus
Opem benignus quòd feras.
8 *Nullus deorum par tibi:*
Nullus secundus: exerit
Nullus suam potentiam
Tam splendidis miraculis.
9 *Rerum creator, vltimis*
Ab orbis oris affluent,
Flexóque gentes poplite
Te prosequentur laudibus.
10 *Solus nec æui termino*
Inclusus aut potentiæ,
Deus deorum, gentibus
Miranda cunctis perpetras.
11 *Legum tuarum semitam*
Fac ingredi me: pectoris
Compone fluctus turbidos,
Tranquilla mens vt te colat.
12 *Vt spiritus contagio*
Emancipatus corporis,
Tuam celebret gloriam,
Dum vita vóxque suppetet.

Viuo tua clementia
De fauce mortis erutus,
14 *Quum virium fiducia*
Sæuiret hoſtis inſolens:
Secura quum vis numinis
15 *Mihi immineret, tu* Deus
Es lenis & placabilis,
Et pacta fidus reddere.
16 *Mitis bonúſque reſpice*
Qui pendet ex te ſeruulum:
Opem fer, & vernaculum
Tuum periclis exime.
17 *In me fauorem ſentiant*
Hoſtes tuum: ora decolor
Mutet pudor, quum viderint
Mihi te ſalutis vindicem.

PSAL. LXXXVII. Fundamenta eius in, &c.
Carm. gen. III.

2 A*Bramidarum ceteras vrbes ſupra*
Dominus *Sionis diligit*
Portas, Sionis, imminet quæ montium
Fundata ſanctis collibus.
3 *O prædicandą poſteris ſæclis Sion,*
Beata mater vrbium:
4 *Tecúmne Babylon ſe audeat componere?*
Tecúmne Memphis inſolens?
Ventura Babylon *ſub iugum Dei, Deo*
Flexura Memphis poplitem.
Præclara quamuis & Palæſtina & Tyros
Iactet virorum robora;

Nihil

Nihil ad Sionem fortibus fœtam viris,
Fauore tutam numinis.
Censore Domino humana gens quum nomina
Ad profitenda confluet,
Quis non Sionis se feret ciuem? inferi
Quis non colonus ambiet?
Tum vox Sionem carminum, tum vox lyræ
Canent Sionem & tibiæ:
Et nostra si quid audiendum vox sonet,
Laudem Sionis vox canet:
Et si quid animus voce dignum excogitet,
Animus Sioni seruiet.

PS. LXXXVIII. Dñe Deus salutis meæ.
Carm. gen. XXII.

L*Vce voco te, nocte voco te, sola salutis*
Spes, columen, vitæ præsidiúmque meæ.
Alme parens, facilem ne vultum auerte precanti,
Néue humiles dura respue mente preces.
Mens hebetata malis torpet; confecta dolore
Funereas spectat languida vita faces.
Membra vigor liquit: mors vnguibus imminet atris:
De tumulo tantùm iam mihi cura meo est.
Corpora non aliter pallent sub mole sepulcri,
Vulnere quæ subito mors inopina tulit:
Perpetuis quæ sub tenebris obliuia condunt
Alta, salutiferam te retrahente manum.
Carcere ceu clausum, & cæca sub nocte sepultum,
Me propè lethææ gurgite mergis aquæ
Vsque premis, stratúmque vrges, suprà que iacentem
Accumulas iræ flumina cuncta tuæ.

9 *Me veluti ſcopulum fugiunt horréntque ſodales,*
Quos portum afflictæ ſpes erat eſſe rati.
Affixúſque toro iaceo, ceu compede vinctus:
10 *Languida ceſſerunt lumina victa malis.*
Interea laſſas tendens ad ſidera palmas,
Te, veniente die, te, fugiente voco.
11 *Scilicet expectas vt acerba morte perempto*
Oſtentes vires me reuocando tuas.
An rediuiua tuas in laudes ora reſoluent
Quos gelido tellus claudit auara ſinu?
12 *An tua ſub tumuli bonitas cantabitur antro?*
Vulgabúntve tuam muta ſepulcra fidem?
13 *Iuſtitiámne tuam taciturna ſilentia pandent?*
An referent vires nox tenebræq; tuas?
14 *Aſt ego, ſancte parens, ſupplex tua numina clamo:*
Nec precibus vacua eſt hora locúſve meis.
15 *Sancte parens, animæ auxilium cur ſubtrahis ægræ?*
Cur ſurda miſeras reſpuis aure preces?
16 *Me dolor & primis labor anxius vrit ab annis:*
Me trepidi exanimant corde micante metus.
17 *Me furor exagitat tuus, opprimit vndiq; terror;*
18 *Agmen vt hibernæ, quod ſata mergit, aquæ.*
19 *Aeger, inops caris iaceo deſertus amicis:*
Nec noti ærumnis ingemuere meis.

PS. LXXXIX. Miſericordias Domini in, &c.

Carm. gen. 1.

2 T*V mihi carmen eris, rerum pater optime, ſemper.*
Notaq; erit populis bonitas me vate futuris,
Pollicitique immota fides, dum ſidera mundo
3 *Voluentur tacito: citius quoque ſidera credam*

In chaos antiquum lapso se condere mundo,
Irrita quàm sacri credam fore fœdera pacti,
His concepta tuo quondam cum Dauide verbis,
Dum mare, dum tellus staret, dum sidera cæli,
Dauidici generis mansuram in sæcula prolem,
Et stabilem regni ventura in tempora sedem.
Te pater, ætherei cætus, te iure piorum
Sæcla hominum celebrant, patrantem ingentia mũdo
Mirante, & stabilis ius inuiolabile pacti
Seruantem. quem terra tibi, quem conferet æther
Magne parens? quem siderei tremit omnis olympi
Cœtus, & attoniti submissa mente tyranni.
Armorum bellíque potens, quocunque moueris,
Alma fides clara circum te luce refulget.
10 *Tu maris irati furias compescis, & undæ*
Deiicis insanæ tumidos ad sidera fluctus.
11 *Tu Pharon elatam lethali vulnere sternis,*
Et quicunque tuis miserum caput obijcit armis.
12 *Tu terræ cæliq; opifex: quæcunque capaci*
Complexu facies mundi reuolubilis ambit,
13 *Auctorem agnoscunt: Aquilo tibi seruit & Auster:*
Thabor & occiduum qui condit vertice solem,
Quíque rubet radijs Hermon tepefactus Eois,
14 *Lætitia exultant. validæ tu robore dextræ*
Clara per immensum spargis miracula mundum.
15 *Ante tuum solium tibi iustum apparet & æquum:*
Ante oculos adstat bonitas, & nescia flecti
16 *Promissi sincera fides. O térque quatérque*
Felices, quos festarum clangore tubarum
Ad tua sacra vocas: quos sacri lumine vultus

Illustras

17 *Illustras, hilarésque tui sub nominis vmbra*
18 *Custodis: bonitate tua super æthera vectis*
19 *Das vires, decus, imperium: das impia contra*
Agmina, ceu clypeum, per dura pericula regem.
20 *Tu tibi dilectum secreto numine vatem*
Implesti, vt sæclis daret hæc responsa futuris:
21 *Ipse mihi legi media de plebe, meóque*
Imposui regem solio, qui protegat armis
Isacidas, populóque meo qui iura ministret:
Dauidis & sacro perfudi tempora oliuo.
22 *Huic animum virésque dabo, præsénsque tuebor*
23 *Perpetuò, ne fraude scelus, ne robur apertè*
24 *Exitium ferat: ipse hostes, ipse impia sternet*
25 *Agmina: nulla meam vertet sententia mentem.*
Auxiliúmque feram bonus, & super ætheris axem
Nominis auspicio nostri se gloria tollet.
26 *Iura dabit terris rapido quas gurgite claudit*
Hinc mare Sidonio fæcundum murice, & illinc
27 *Palmifer Euphrates. supplex me in vota vocabit*
Ille patrem. Deus ille meus tu, (dicet) & vnum
Præsidium, vna meæ custodia certa salutis.
28 *Hunc ego præcipuo contrà dignabor honore,*
Supra alióſque dabo rerum moderamina reges,
Quicunque immensũ populis dant iura per orbem.
29 *Nec meus absistet fauor illi in sæcla, nec illi*
Iurata æterni soluentur fœdera pacti.
30 *Quin sobolem, & sobolis seros in cuncta nepotes*
Sæcla dabo, & stabilis sceptrum immutabile regni,
Donec ab obscuris lucem sol diuidet vmbris.
31 *Quòd si posteritas mea fœdera sancta profanet*

32 *Immemor, & legem ſpernat, iuſſámque recuſet*
33 *Ire viam, domitos pœnis duróque labore*
Compeſcam, & plagis vſque exercebo rebelles.
34 *At neque deſtituam regem bonitate perenni,*
35 *Fœdera nec ſoluam, nec quod ſemel ore profudi,*
Vlla immutabit venturi temporis ætas.
36 *Quippe ſemel ſancto firmaui fœdere, iurans*
Per me, Nulla dies initi cum Dauide pacti
37 *Immemorem arguerit. ſoboles, dum ſæcula mundus*
Voluet, ei patrij ſceptri moderamen habebit.
38 *Eſto mi ſol teſtis ad hæc, & conſcia luna,*
Cum quibus æquæuum ſceptrum Iudæa tenebit.
39 *At nunc ſancte parens, tumida inflammatus ab ira,*
40 *Proijcis electum regem: rata fœdera pacti*
Negligis, & capiti ſacrum diadema reuulſum
Sternis humi, & populis præbes calcare profanis.
41 *Nuda patent hoſti diſiectis oppida muris:*
Si qua manet, gelida formidine concutis arcem.
42 *Cunctis præda ſumus populis: rapiuntq; ferúntque*
Vicini, inſultantq; malis, miſeróſque proteruis
43 *Vocibus illudunt. hoſtis tu robore dextram*
Interea firmas, perfundis pectora dulci
44 *Lætitia: ac gladios hebetas in vulnera noſtros:*
Nec recreas fractos duro in diſcrimine belli.
45 *Iam decus & regni ſplendor, iam proxima cælo*
Maieſtas verſa in tenebras, ſolijq; ſuperbi
46 *Gloria ſtrata iacet. breuis immatura iuuentæ*
Stamina præcidis: miſeræ pars vltima vitæ
In luctu, in ſqualore ignominiaq; ſeneſcit.
47 *Quem finem dabis ærumnis? nunquámne tuorum*
Reſpicies

Respicies clade: vultu placatus amico?
An, ceu flamma furens, semper tua sæuiet ira?
48 *Ipse memor tecum reputa quàm concita nostræ*
Tempora prætereant vitæ. frustra ergo crearis
49 *Humani generis sobolem? vt breuis exigat æui*
Tempora, perpetuo curarum exercita fluctu?
Dum fractam luctu & morbis, senióve, sepulcri
Clauserit obscuro mors illacrymabilis antro.
50 *Heu bonitas vbi prisca? fides vbi pristina? vbi illa*
Fœdera conceptis quondam cum Dauide verbis
51 *Facta tibi? cerne opprobriis quibus impia seruos*
Turba tuos premat insultans: quàm multa silenti
Clausa sinu maledicta ferã, dum turba prophana,
Dum circum innumeræ gentes conuicia fundunt,
52 *Nósque tui Christi verbis petulanter amaris*
53 *Aduentum sperare iubent. At tu bone rerum*
Conditor, æterno verax celebraberis æuo.

PARAPHRASIS IN QVARTVM LIBRVM PSALMORVM.

PSAL. XC. Domine, refugium factus es nobis in generatione, &c.

Carm. gen. V.

1 *CAelitum rector bone, abusque primis*
Seculis, mundi rudis & iuuenta,
Qui laborantes ope subleuasti
Semper amicos:

Ante-

2 *Antequam tellus noua parturiret*
Montium saltus, tegerétque montes
Lucidus cæli decor, ante metas
Lucis & vmbræ,
Tu manes idem pater orbis, vnus
Nec vices rerum patiens, nec æui
Termino clausus breuis: vnus expers
Finis & ortus.
3 *At breuis nobis miseræq; vitæ*
Fila paulatim tenuas, senecta
Donec in putrem cinerem caducos
Soluerit artus.
4 *Tempus annorum tibi mille, lucis*
Instar hesternæ, fluidique puncti,
Nulla decursus quod vbi recessit
Signa relinquit.
5 *Nostra vanescit tenues in auras*
Vita, per siccas velut vnda arenas,
Aut velut sensus per opaca ludens
Noctis imago.
6 *Herba ceu verno saturata rore*
Manè, mox languet medio sub æstu,
Mox humi comis iacet arefactis
Vespere sero.
7 *Præter & vitæ mala tot fugacis,*
Quæ voluptates vitiant amaro,
Ira turbatis tua semper instans
Pectora vexat.
8 *Quicquid erramus temerè aut malignè,*
Quæ timor celat tenebris pudórve,

Tu vides, nec te latet inquieti
Pectoris æstus.

9 *Dum tui pœnas meritas furoris*
Mens reformidat, propè cogitatu
Ocyus vitæ spatium citatis
Aufugit alis.

10 *Septies denos spatiosa in annos*
Vita procurrit: quibus est senecta
Firmior, fermè in decimum supersunt
Amplius annum.

Quid senectutis memorem labores?
Transuolat blandæ breue ver iuuentæ,
Inquies curis miseríſque morbis,
Ocyus euro.

11 *Deinde quis iustæ tolerabit iræ*
Impetum, si iam iubeas nocentes
Pro modo offensæ numeróque iustas
Pendere pœnas?

12 *Sic pater, sic ô, numerare fluxæ*
Nos doce vitæ spatium, caducis
Mens vt à curis reuocata, veri
Lumen honesti

13 *Cernat. O tandem, placidus fauénsque*
Desine irarum, propiiſque seruis
Semper assueta tibi lenitate
Consule fessis.

14 *Fac tuæ fructu bonitatis aucti,*
Gaudio tandem satiemur; ægris
Liberi vt curis reliquos agamus
Suauiter annos.

Cedat

15 *Cedat & lætis fugiens viciſſim*
Luctus, exacto modus & labori
Par voluptatis ſubiens amarum
Mitiget æuum.

16 *Facta, maieſtas, opera, amplitudo*
Nota ſint ſeruis tua, poſteríſque
Nota ſeruorum, tua qui libenter
Iuſſa capeſſunt.

17 *Fac tuæ ſemper bonitatis vt nos*
Splendor illuſtret, bone rector orbis:
Gratiæ aſpirans fauor actiones
Proſperet omnes.

PS. XCI. Qui habitat in adiutorio alt. &c.

Carm. gen. VI.

1 *SI protegendam præſidio Dei*
Credas ſalutem, rem, ſobolem, domum,
2 *Inſana quum ſors intonabit,*
Si Domini fugias ſub vmbram,
Securus omnem fer violentiam
Sortíſque mortíſque, & tetricas minas
Contemne. ſecurus tumultum
Deſpicias creperi duelli:
3 *E fraude cæca te Deus eximet,*
Frangétque caſſes inſidiantium.
Nec ſæuiens latè venenum
Lethiferæ patiere peſtis.
4 *Expandet alas te ſuper, & ſuis*
Pennis fouebit rebus in aſperis:
Certúſque promiſſæ ſalutis
Sub clypei latitabis vmbra.

5 *Noctis per atræ cæca silentia*
6 *Non expauesces cæca pericula:*
Non luce grassantem timebis
Perniciem, nec aperta bella:
7 *Intérque strages mille cadauerum,*
Dextra, sinistra, mille cadauerum
Periculorum exors propinquam
Incolumis fugies ruinam.
8 *Pœnam luentes interea malos*
9 *Lætus videbis: præsidio Dei*
Securus armorum & tumultus,
Ceu validis tegerere muris.
10 *Nec te, nec ædes vis propius tuas,*
11 *Aut damna tangent. nam Deus Angelos*
Custodiæ tuæ salutis
Præficiet, vigiléśque ad omnes
Motus, viarum qui referent moras:
12 *Qui per salebras te manibus ferant,*
Ne saucietur pes recussus
Obijcibus scopulorum acutis.
13 *Securus atras inter & aspides*
Deges, ferarum & pignora tigridum:
Tutúsque calcabis dracones,
Et Libycæ catulos leænæ.
14 *Obseruat (inquit) me Deus, vnicè, &*
Honore nomen prosequitur meum:
Laboriosis hunc vicissim
Incolumem eripiam periclis.
15 *Præsens vocanti subsidium feram,*
Et imminenti rebus in asperis

Fato eximam: exemptóque honorum
Eximium decus arrogabo.
16 *Faxo virenti robore transigat*
Seræ senectæ tempora suauiter:
Meósque monstrabo beare
Qua soleam ratione amicos.

PSAL. XCII. Bonum est confiteri Domino, & psallere, &c.

Carm. gen. III.

2 TE *prædicare, laudibus te prosequi,*
Rex alme cælitum, decet.
3 *Seu sol Eoa luce terras purpuret,*
Seu nox tenebris obruat,
Lux prædicantem me tuam clementiam,
Nox audiet constantiam:
4 *Nec voce tantùm, sed canora barbito,*
Sed cymbalo, sed nablio.
5 *Operum tuorum tacita cogitatio*
Animum iacentem exsuscitat.
Quum facta reputo, gestiunt præcordia
Perfusa dulci gaudio.
6 *O opera, facta ô magna verè, ô sub caua*
Consilia nube condita:
Consilia cæcis mentibus mortalium
7 *Ignota: qui non cogitant*
Florere prauos instar herbæ, quam fouet
Sol lenis, humor educat:
8 *Mox instar herbæ frigorum afflatu leui*
Marcentis euanescere.
9 *Tu semper idem permanes, nec sentiens*

Rerum vices nec temporum:
10 *Sceleris amicos ac tuos hostes premet*
Ruina ineuitabilis:
11 *At me fouebis patria indulgentia,*
Crudo vigentem robore:
Et rore mitis balsami vultum imbues,
Roseo iuuentæ lumine.
12 *Oculis malignis qui tuentur me hostium*
Pascam ruinis lumina,
Et impiorum qui creant molestiam
Mihi, lætus excidium audiam.
13 *Ceu palma, iustus germinabit interim,*
Aut cedrus in Libani iugo,
Quam non procellæ, non calor, non frigora
Honore nudant frondium.
14 *Quæ planta firmis hæserit radicibus*
In æde Domini aut atriis,
Se flore amœno frondibusq; vestiet:
15 *Fluxique lapsu temporis*
Aegræ senectæ damna nulla sentiet,
Onerata largis fructibus:
16 *Vt nota cunctis gentibus sit æquitas*
Domini potentis: qui meæ
Arx est salutis vna, qui nunquam vilæ
Affinis est iniuriæ.

PS. XCIII. Dominus regnauit, decorem indut. &c. *Carm. gen.* 11.

1 I*Am Dominus rerum imperium suscepit, amictus*
Decore multo & dignitate: robore
Iam sese accinxit: Dominus, qui mœnia mundi
Firmauit

Firmauit, vllo non mouenda sæculo.
2 *Cuius ab æterno solium est immobile regni,*
Vt ipse, nullas temporum metuens vices.
3 *Flumina præcipites voluant cum murmure fluctus,*
Et æquor vndis æstuet minacibus,
4 *Compescit Dominus grauidis turgentia nimbis*
Flumina, minacis sternit vndas æquoris.
5 *Stat fixum & cunctis manet inuariabile sæclis.*
Quodcunque Dominus ore sancto protulit.
Quæq; ædem exornant Domini sacra mystica, nullæ
Obliuionis damna seræ sentient.

PSAL. XCIIII. Deus vltionum Dominus, Deus vltionum liberè egit, &c.

Carm. gen. XIIII.

1 *O Fraudis vltor, sceleris ô vindex Deus,*
Ostende numen impios contra tuum.
2 *O iuste iudex orbis expergiscere,*
Meritisque pœnis reprime arrogantiam.
3 *Quousque tandem, rector orbis optime,*
Sese superbè iactitabunt impij?
4 *Deuota sceleri factio in scelere suo*
Plaudit, sibíque fabulis stultis placet:
5 *Tuúmque populum pedibus interim premunt,*
Tuam proteruè hæreditatem proterunt:
6 *Viduam trucidant aduenámque, & omnibus*
Parente cassos obruunt molestijs:
7 *Secúmque mussant, Hæc Deus non adspicit,*
Nec fanda prorsus & nefanda intelligit.
8 *Gens ergo bruta penitus ignorantia*
Obsessa pectus somnolentum, discute

9 *Animi veternum, & cogita tecum, Deus*
Qui fecit aurem, surdus est? qui luminum
10 *Formauit orbes, ipse nil videt? vagas*
Sine lege gentes recta qui sequi docet,
Non is suorum puniet scelera, quibus
Oracla legum sacrosancta credidit?
11 *Arcana nostri pectoris nouit Deus,*
Consilia vana, spes inanes, turbidos
12 Aestus. *Beatus ille demum quem parens*
Erudit amore patrio, legis suæ
13 *Cui scita monstrat. rebus in duris aget*
Securus æuum, dum paratur impio
Nassa, in lacunam incogitantem quæ trahat.
14 *Hæreditatem nec Dominus vnquam suam*
Ope destitutam negliget, nec impijs
15 *Prædæ relinquet. sed tribunal iudicum*
Ad æquitatis diriget normam suæ:
Vitámque ad illam dirigent boni suam.
16 *Contra scelestos quis mihi auxilium feret?*
Mecum impiorum quis premet superbiam?
17 *Nam iam sepulcri frigidus sub frigido*
18 *Cumulo iacerem, nisi Dominus opem mihi*
Præsens tulisset, & sua clementia
Firmasset animum, & iam vacillantem gradum
19 *Fulsisset: & me penè submersum malis*
Solatus esset, anxiæq; nubibus
Curæ remotis reddidisset gaudium.
20 *Mecum loquebar, Quid scelestis cum Deo*
Commune? scelera legis vmbra quisque
Tegunt, bonorum fraudulenta [illegible] in caput
Conci-

21 *Concilia coeunt: factione innoxium*
Premunt; iniquísque obruunt sententijs:
22 *At rector orbis me tuebitur, meæ*
Custos salutis, arx meæ fiduciæ,
23 *Pro scelere prauis digna reddet præmia:*
Suis & ipsos artibus pessundabit
Rerum creator Dominus, ac noster Deus.

PSAL. XCV. Venite, exultemus Domino, iubilemus Deo, &c.

Carm. gen. II.

1 *EIa alacres cuncti Domini celebremus honores:*
Salute parta Domino agamus gratias.
2 *Eia alacres rapiamus iter, mora segnis abesto:*
Dominum canora personemus barbito.
3 *Magnus enim Dominus Deus est: Rex magnus, & (orbis*
Longè vniuersis est deis potentior.
4 *Ille manu fulcit vastæ penetralia terræ,*
Et nube cincta montium fastigia.
5 *Ille vagum fecítque, & factum temperat æquor,*
Terrámque salsis innatantem fluctibus.
6 *Eia igitur genibus flexis manibúsque supinis,*
Dominoq; nostro supplicemus & patri.
7 *Noster enim Deus est, nos grex illius: ab vno*
Pende[illegible]us illo, spiritúmque ducimus:
Si modò non lentam verbis damus illius aurem,
Nec respuamus monita pertinaciter:
8 *Nec, velut ad Meribam, me rixis, inquit, acerbis*
Et arroganti prouocetis murmure:
Aut, Arabum veluti quondam per inhospita saxa,
Vires rebelli voce tentetis meas:

9 *Quum proaui vestri me explorauere, meámque*
Didicere factis plurimis potentiam.
10 *Illa quater denis mihi natio restitit annis:*
Dixíque semper interim, Hæc gens desipit,
Et mea securas transmittit dicta per aures.
11 *Ira ergo iusta in pertinaces concitus*
Iuraui, Terræ gens hæc ingrata beatæ
Promissa amicis commoda haud carpet meis.

PS. XCVI. Cantate Domino canticum, &c.
Carm. gen. x.

1 *NOn vsitato pangite*
Orbis parentem carmine,
Orbis coloni, incognitis
Abusque terræ finibus.
2 *Cantate Dominum, laudibus*
Nomen beatum tollite,
Et mente grata agnoscite
Vestræ salutis vindicem.
3 *Sol qua recurrit audiant*
Gentes Dei potentiam,
Stupórque dulci gaudio
Perfusa oberret pectora.
4 *Namque vnus est verè Deus,*
Cunctísque maior laudibus,
Et diis timendus ceteris,
Quos horret error credulus.
5 *Vesana gentes ceteræ*
Pro dijs colunt ludibria:
Dominus potenti dextera
Cælum solúmque condidit.

Appa-

6 *Apparet illi dignitas,*
Auctoritas, potentia:
Eiúsque templa siderum
Fulgore lucent gloriæ.
7 *Tribuite Domino gentium*
Terras colentum sæcula,
Tribuite regi cælitum
Et robur & potentiam.
8 *Tribuite magnitudinem*
Tanto decoram numini:
Augusta templi ad atria
Adferte prompti munera.
9 *Adeste, pompam adducite,*
Et supplices procumbite:
Omnésque rerum termini
Deum tremant, & diligant.
10 *Narrate cunctis gentibus*
Regnare Dominum, qui ligat
Orbem catena immobili, &
Aequis gubernat legibus.
11 *Lætetur æther, gestiat*
Tellus, fretum præ gaudio
Exultet, & quicquid freti
Salsas lacunas incolit.
12 *Campi virescant auij,*
Se culta fruge vestiant,
Arrideántque floribus
Siluæ, & grauentur fructibus.
13 *Natura rerum gestiens,*
Cunctos per artus sentiat

Dei

Dei sui præsentiam,
Et prompta iussis pareat.
Ius namque veniet dicere,
A vi suos vt asserat,
Mundúmque iustis legibus
Et veritate temperet.

PS. XCVII. Dominus regnauit, exult. &c.
Carm. gen. II.

1 *IPse sui Dominus regni moderatur habenas:*
Lætare tellus continens, & insulæ
Quas vagus Oceanus refluis complectitur vndis,
Cuicunque cæli subiacetis cardini.
2 *Hunc circum vmbriferæ nubis prætexit amictus,*
Pallensq; multa fusca nox caligine.
Apparent famulæ iuxtà, firmántque tribunal
Seueritásque dura, mitísque æquitas.
3 *Ante volant sæuùm rutilantes fulminis ignes,*
Hostésque flammis obruunt sequacibus.
4 *Fulguribúsque micat latè flagrantibus æther:*
5 *Attonita tellus intremiscit: montium*
Saxa fluunt, rapido ceu cera liquescit ab igne,
A sempiterni pauida vultu numinis.
Terra sui à vultu Domini tremefacta liquescit:
6 *Et æquitatem templa cæli prædicant.*
Et quicunque habitant terras vbicunque remotas
Nouere numen & Dei præsentiam.
7 *Illis ora pudor turpis confundat, inanes*
Quicunque mentis stipites pro dijs colunt:
Dúmque sacris placant picti ludibria trunci,
Se gloriantur impio in scelere pios.

Quicquid

Quicquid vbique Dei sub nomine credulus error
Honorat, vnum adoret, vnum diligat.
8 *Læta Sion tenebras errorum cernet abactas:*
Iudæa dulci delibuta gaudio,
Sacrilega adspiciet vani sacraria ritus
Euersa, pœnas luere meritas impios.
9 *Nam procul astriferi trans ignea mœnia mundi*
Tu fræna rerum iustus arbiter tenes.
Téque deos infra longè premis altior omnes,
Tuíque obumbras numinis fastigio.
10 *Ergo Deum quicunque pio complectere amore,*
A scelere mentem contine puram & manum.
Nam Domino cordi est pietas, vitámque bonorum
A vi tuetur impiæ tyrannidis.
11 *Et lætum offundit lumen cultoribus æqui,*
Et pura sceleris corda recreat gaudio.
12 *Vos quibus est cordi reuerentia iuris & æqui,*
Gaudete, Domini spe fauoris ac opis
Securi: gratóque Deum super æthera cantu
Sanctúmque nomen eius vsque tollite.

PS. XCVIII. Cantate Domino cant. &c.

Carm. gen. x.

1 *NOn vsitato carmine*
Rerum parentem pangite,
Virtute qui victoriam
Non vsitata rettulit.
Sua ipse solus dextera,
Externæ opis nil indigus,
Nos liberando, posteris
Miranda gessit sæculis.

2 *Sensere gentes impiæ*
Bello Dei potentiam:
Pœnas luendo, iudicem
Sensere iustum & vindicem.
3 *Promissa soluit optima*
Fide Isaci nepotibus,
Partæ salutis testibus,
Totius orbis incolis.
4 *Huic ergo læti psallite*
Totius orbis incolæ:
Hunc ferte in astra laudibus,
Lætis tubæ & clangoribus.
5 *Laudate Dominum barbito,*
Neruísque carmen iungite:
6 *Lenísque tibiæ modis*
Adsit sonora buccina.
7 *Testetur æquor gaudium,*
Et quicquid æquor occulit:
Orbísque terræ gestiat,
Et quicquid orbis educat.
8 *Exultet vnda fluminum,*
Leni susurrans murmure:
Montésque læti plausibus
Deum venire gaudeant.
9 *En ipse Dominus aduenit,*
Cunctis vt orbis incolis
Det æqua iustis præmia,
Et facta plectat impia.

PS. XCIX. Dominus regnauit, iraſc. &c.

Carm. gen. XIII.

1 *IAm regnum Dominus, ſpirituum pijs*
Qui dat iura choris, ſuſcipit: impijs
Horror terrificet pectora gentibus:
Tellurem quatiat tremor.
2 *Nec tantùm Solymæ vim Dominus ſui*
Fecit conſpicuam numinis; & ſuæ
Maieſtatis opes cernere finibus
Terrarum dedit vltimis.
3 *Ergo te meritis tollat honoribus,*
Auguſtum celebret gens hominum tuum
4 *Nomen, qui ſalubri temperie modum*
Sceptris conſtituas tuis.
Selectæ ſoboli qui populi tui
Ius nullis dederis mobile ſæculis:
Frænas iuſtitiæ qui moderamine
Aequali genus Iſaci.
5 *Sublimem Dominum laudibus & Deum,*
Solus qui liquido regnat in æthere,
Ferte, & ſcamna pedum (ſanctus enim Deus
Eſt noſter) veneramini.
6 *Huic Moſes & Aron & Samuel bonus*
Docti legitimis tingere victimis
Aras; conſilium quum peterent, data.
Sæpe oracla petentibus.
7 *De pila tereti nubis eis dabat*
Reſponſa ambiguis ſollicito metu,
Legum quòd monitus pactáque fœdera
Seruaſſent ſtabili fide.

8 *Aurem supplicibus tu facilem dabas,*
O rerum genitor maxime & optime,
Indulgénsque bonis, & scelerum simul
Vindex, durus in impios.
Sublimem Dominum tollite laudibus,
Solus qui liquido regnat in æthere: &
Montem quo colitur (sanctus enim Deus
9 *Est noster) veneramini.*

PSAL. C. Iubilate Deo omnis terra, &c.
Carm. gen. XXIII.

1 O *Rbis omnes incolæ*
A sole Eoo ad hesperum
2 *Iubilate, & optimo*
Rerum parenti plaudite
Mente læta, & ritibus
Seruite puris numini.
Gestientes gaudio
Adite sancta limina.
3 *Ille noster est* Deus,
Noster parens & conditor.
Non enim nos finximus
Ipsi, sed illius sumus,
Qui leui de puluere
Alit creatos & regit.
4 *Ad fores ergo illius*
Adite læti, gratias
Agite: festis laudibus
Benignitatem pangite.
Prædicate ceteris
Nomen beatum gentibus:

Nam

5 *Nam benignitas Dei,*
Et in ſuos clementia,
Clauſa nullo eſt termino.
Et firma ſtat pactis fides
Poſterorum poſteris
In ſempiterna ſæcula.

PS. CI. Miſericordiam & iudicium, &c.

Carm. gen. V.

1 T*E ſalus rerum cano, qui precanti*
Lenis irarum es, faciliſque flecti,
Impiorum idem tetricus rebelles
Frangere faſtus.

2 *Huc meæ vires vigilant, labores*
Huc ferent omnes, opis in tuæ ſpem
Semper vt caſtis domus inſtitutis
Culta niteſcat.

3 *Si ſalutarem mihi tu ſerenus*
Porrigis dextram, tibi corde puro
Seruiam; fraudum, ſceleriſque pura
Seruiet aula.
Nec mihi exemplum ſtatuam ſequendum,
Litibus ſiquis miſeros iniquis
Vexet, aut cauſam tenuis clientis
Prodidit hoſti.

4 *Sponte qui prauis ſtudijs inhæret*
Sit procul: ſæui ſceleris miniſter
Candidos nunquam mihi cenſeatur
Inter amicos.

5 *Quiſquis incautum lacerat ſodalem,*
Clàm venenato iaculatus ictu,

Persequar, plectám, penitúsque ab ima
Stirpe reuellam.
Nec meæ mensæ dapibus fruetur
Mentis elatæ tumor, arrogánsque
Vultus, & cunctos veluti minores
Lumine spernens.
6 *Veritas simplex quibus est amori,*
Hos amo, amplector, video libenter:
His mihi seros sociis senectus
Impleat annos.
Integer vitæ mihi sit minister:
7 *Tecta non intret mea fraudulentus:*
Nemo mecum intra mea commoretur
Limina mendax.
8 *Impios longè (mora nulla) terræ*
Finibus pellam: procul omne monstrum
Ciuitas sancta vt Domini releget
Flagitiorum.

PS. CII. Domine exaudi orationem, &c.
Carm. gen. XIII.

2 EXaudi genitor sancte meas preces,
Clamorísque sonum percipe lugubris:
3 *Neu vultum misero subtrahe, cladibus*
Omni ex parte prementibus.
Aures suppliciis nunc adhibe meis:
Da votis facilem te, pater optime,
Et presso celerem porrige dexteram,
Et præsenti ope subleua.
4 *Ceu fumi nebulæ tempora transuolant,*
Vt lentis coquitur torris ab ignibus,

Pana-

Paulatim tacitus sic dolor aridis
Humorem ebibit artubus.

5 *Dum luctu crucio me dapis immemor,*
Vt secta è viridi gramina cespite
Arescunt nimio torrida sole, cor
Exsuccum mihi tabuit.

6 *Crebrò sic remeans spiritus ilia*
Tendit, sic gemitus pectora concutit
Mæstus continuò, tabida vti cutis
Iam vix hæreat ossibus.

7 *Vt saltus habitans cuculus auios,*
Aut tectis latitans noctua dirutis,

8 *Aut turtur viduus, solus, inops, dies*
Et noctes vigiles gemo.

9 *Dum ceu ludibrium rideor improbis,*
Irrisúmque petunt fraude nefaria,

10 *Nec panis cinere est gratior arido, &*
Potum tempero fletibus.

11 *Istis ira malis me cumulat tua,*
Qui me sustuleras ex humili loco,
Sublimi grauius rursus vt è gradu
Tractum præcipitem dares.

12 *Vt sero in tenebras vmbra crepusculo*
Vanescit, celeres deproperant dies
In mortem, veluti sub medio die
Fœnum, corpus inaruit.

13 *At te perpetuis secula seculis*
Nectentem, volucris non fuga temporis
Carpit, nec memorem nominis obruet
Famam posteritas tui.

14 *Tandem surge pater, tecta Sionia*
Iam lenis placido respice lumine.
Iam pleno redeunt tempora circulo,
Promissúmque ferunt diem.
15 *Iam serui lapides respiciunt tui*
Disiectos faciles, sparsáq; rudera,
Incultíque soli iam miserabilem
Versa mente dolent vicem.
16 *Vt vertat populos terror in exteros,*
Vt nomen Domini sit celebre omnibus
Et numen, trifidum qua colitur solum,
Formidabile regibus:
17 *Versam restituet quum Solymam, suæ*
Maiestatis opes quum dabit adspici:
18 *Lugentum miseris quum querimonijs*
Flectet se, & prece supplice.
19 *Scribentur tabulis ista fidelibus,*
Seris vt Domini nota nepotibus
Sit laus, nec senium prodita posteris
Norit gloria sæculis.
20 *De sanctis adytis ætheriæ domus,*
Templi sepositis de penetralibus,
Cælestis Dominum non piguit soli
Curas respicere ad leues.
21 *Nexorum vt gemitus audiat, & neci*
Addicto; tetrica compede liberet:
22 *Laudes vt Solymæ templa Deo sonent,*
Et nomen recinat Sion
23 *In cœtu celebri. Tum procul vltimis*
Terrarum populi finibus exciti

Illuc

Illuc ſacra ferent, & Domino dabunt
Reges munera ſupplices.
24 *Quamuis in medio curriculo meum*
Robur comminuit, deſtituit manum,
Atque æui ſpacijs tempora lubrici
Contraxit breuioribus:
25 *Clamabo tamen, O mi Deus vnice*
In vitæ medio ne ſtadio breuem
Curſum ſiſte rotæ. quantulum ad vltimam
Iam metam ſupereſt mihi?
Te nunquam breuibus clauſa recurſibus
Aſtrorum, ſenio conficiet dies:
26 *Tu terræ ſtabilis mole, volucribus*
Tu cæli prior ignibus.
27 *Illis interitus ſtant ſua tempora:*
Tu nullo interitum tempore ſenties.
Annorum ſeries cetera deterit,
Vt veſtis teritur vetus,
Vt detrita nouis pallia veſtibus
Permutat locuples: ſic abit & redit,
Et mutat facies imperio tuo
Mundi dædala machina.
28 *At tu, qui fueras, ſemper es atque eris:*
In teipſóque habitas: nec varias vices
Decurſo patiens tempore, permanes
Metæ ſæcula neſcia.
29 *Sed ſerui ſoboles & ſobolis tui*
Serui poſteritas per ſeriem tuis
Tecum perpetuis æmula ſæculis,
Æui tempora tranſigent.

PS. CIII. Benedic anima mea Domino.

Carm. gen. V.

1 *SIt parens rerum mihi carmen: illum*
Vox canat, sensus petat, & remotis
Quisquis est fibris vigor, & sacratum
Nomen honoret.

2 *Mens Deo laudes cane, redde grates*
Mens Deo: nullis benefacta seclis
Excidant, & quæ tribuit benigna
Munera dextra.

3 *Qui scelus tollit maculosum, & ægros*
4 *Sanat angores, animóque vires*
Reddit, & vitæ properante fato
Prorogat annos.

5 *Qui manu larga tibi plura donat*
Ore quàm poscas, animo vel optes:
Seruat ac in morem aquilæ, virentem
Flore iuuentam.

6 *Integer iudex, scelerúmque vindex,*
7 *Tradidit sancto sua iura Mosi:*
Isaci prolem docuit piarum
Dogmata legum.

8 *Lenis & blandus, dare dona largus,*
9 *Tardus irasci: neque sempiternæ*
Sæuit offensæ memor, aut perennes
Ardet in iras.

10 *Nec modus pœnæ numerúsve nostris*
11 *Aequus est culpis: bonitas redundat*
Latiùs, terræ plaga quàm remoto
Distat olympo.

Tam

12 *Tam procul nostri maculas remouit*
Criminis, quàm se procul à cubili
Gaditano sol oriens Eois
Exerit vndis.

13 *Qualis in natos placidi parentis*
Lenitas, talis Domini benigni est,
Quisquis illius pietate vera
Nomen adorat.

14 *Tu sinus mentis penitus repostos,*
Tu pater nosti penetrale cordis:
Quippe nos terræ memor è rubenti
Puluere factos.

15 *Herba ceu, lactens pueri venustas,*
Prodit, occultóque adolescit æuo,
Donec vt fænum cadat arefactum
Falce senectæ.

16 *Instar aut floris Tyrio comantis*
Murice, vt vultu modicè sereno
Risit, afflatu tepidi repente
Concidit austri.

17 *Sed Dei æterna bonitate in æuum*
Tutus æternum, remanet piorum
Cætus, & longa serie propago
Sera nepotum:

18 *Si nec æternas violabit icti*
Fœderis leges, memorique iussa
Mente seruarit, referátque vita
Puriter acta.

19 *Ille flammantis super alta cæli*
Culmina immotum solium locauit,

Et suo nutu facilè vniuersum
Temperat orbem.
20 *Angeli iussis Dominì ministri,*
Sub iugum ius est quibus & potestas
Cuncta cogendi, Domino Deóque
Pangite laudes.
21 *Quíque castrorum comites meretis*
Sub ducis tanti imperio, audientes
Sedulo dictis, Domino Deóque
Pangite laudes.
22 *Queq; per vastos vbicunque fines*
Imperî pollens opifex creauit,
Plaudite, auctori Domino Deóque
Pangite laudes.
Mens Deo grates cane: redde grates
Mens Deo: hunc sensus petat, & remotis
Quisquis es fibris vigor, & beatum
Nomen honoret.

PS. CIIII. Benedic anima mea Domino.

Carm. gen. 1.

1 *TE rerũ Deus alme canã Dominũq; patremq;:*
Magne parẽs sancta quàm maiestate verendus,
Aetheris æternas rector moliris habenas.
Te decor, auratis ambit te gloria pennis,
Et circumfusum vestit pro tegmine lumen.
3 *Tu tibi pro velo nitidi tentoria cæli*
Et liquidas curuo suspendis fornice lymphas:
Et leuibus ventorum alis per inania vectus,
Frenas ceu celeres volitantia nubila currus.
4 *Apparent accinctæ auræ flammæq; ministræ,*

5 *Vt iussa accipiant. Stat nullo mobilis æuo*
Terra, super solidæ nitens fundamina molis,
6 *Pollenti stabilita manu. terra obruta quondam*
Fluctibus, vt fuso super ardua culmina velo:
7 *Sed simul increpuit tua vox, tonitrúque tremendo*
8 *Insonuere auræ, paulatim ascendere montes*
Cernere erat, sensimq; cauas subsidere valles,
Inq; cauas valles trepidas decurrere lymphas.
9 *Néve iterum immissa tellus stagnaret ab vnda,*
Limitibus compressa suis resonantia plangit
Littora, præscriptas metuens transcendere metas.
10 *Tum liquidi fontes imis de collibus augent*
Flumina, per virides vndas voluentia campos,
11 *Vnde sitim sedent pecudes, quæ pinguia tondent*
Pascua, quíque feris onager saxa inuia siluis
12 *Incolit. hic leuibus quæ tranant aëra pennis,*
Per virides passim ramos sua tecta volucres
Concelebrant, mulcéntque vagis loca sola querelis.
13 *Tu pater aërios montes camposq; iacentes*
Nectare cælesti saturas, fœcundaq; rerum
Semina vitales in luminis elicis oras:
14 *Vnde pecus carpat viridis noua pabula fœni:*
Vnde olus humanos geniale assurgat in vsus:
Quæq; nouent fessas cerealia munera vires:
15 *Quæq; hilarent mentes iucundi pocula vini,*
Quiq; hilaret vultus succus viridantis oliui.
16 *Nec minus arboribus succi genitabilis humor*
17 *Sufficitur. cedro Libanum frondente coronas,*
Alitibus nidos. abies tibi consita surgit,
Nutrit vbi implumes peregrina ciconia fœtus.

18 *Tu timidis montes damis: caua ſaxa dediſti,*
Tutus vt abſtruſis habitaret echinus in antris.
19 *Tu lunæ incertos vultus per tempora certa*
Circumagis: puróque accenſum lumine ſolem
Ducis ad occiduas conſtanti tramite metas:
20 *Inde ſuperfuſis cuncta inuoluentibus vmbris,*
Per tacitas ſpargis nocturna ſilentia terras.
21 *Tum fera prorepit latebris, ſiluiſque relictis*
Prædator vacuis errare leunculus aruis
Audet, & è cælo mugitu pabula rauco
22 *Te patrem expoſcit: dein rurſus ſole renato*
Abditur occultis prædatrix turba cauernis:
23 *Inq; vicem ſubeunt hominumq; boumq; labores,*
Donec ſera rubens accendat lumina veſper.
24 *Sic pater in cunctos didis te commodus vſus.*
Nec tantùm tellus, genitor, tua munera ſentit,
25 *Tam variis fæcunda bonis: ſed & æquora ponti*
Fluctibus immenſas circumplectentia terras,
Tam laxo ſpatioſa ſinu: tot millia gentis
Squamigeræ tremula per ſtagna liquentia cauda
26 *Exultant: tot monſtra ingentia & horrida viſu*
Veliferas circum nant puppes: grandia cete
Effingunt molles vitreo ſub marmore luſus.
27 *Atque adeò quæ terra aruis, quæ fluctibus æquor*
Educat, à te vno pendent, pater optime, téque
Quæq; ſuo proprium poſcunt in tempore victum.
28 *Te magnam pandente manum, ſaturantur abundè*
29 *Omnia: te rurſus vultum condente, fatiſcunt.*
Te tollente animam, ſubitò exanimata recurrunt
30 *In cinerem: inſpirante animam te denuò, ſurgit*
Illico

Illico fœcundæ ſobolis generoſa propago,
Et deſolatas gens incolit aurea terras.
31 *Sic eat: ô nullo regnet cum fine per æuum*
Maieſtas diuina: ſuúmque in ſæcula lætus
32 *Seruet opus Deus, ille Deus, quo territa tellus*
Concutiente tremit, montes tangente vaporant,
Fumifera trepidum nebula teſtante pauorem.
33 *Hunc ego, dum viuã, dum ſpiritus hos reget artus,*
34 *Vſque colam: tantùm ille meas faciliſque bonusq;*
Accipiat voces: nempe illo oblector in vno.
35 *At verò impietas planè extirpetur ab ima*
Radice, & ſcelerum ſtirps nulla repullulet: ac nos
Te rerũ Deus alme patrem Dominũq; canemus.

PS. CV. Confitemini Dño, & inuoc. &c.

Carm. gen. XXVI.

1 *CAnite Dominũ, & inuocate nomẽ eius: exteris*
Facta gentibus per orbem prædicate illuſtria.
2 *Ille ſermo, carmen ille, & illius miracula,*
3 *Nomen eius, numen eius vna nobis gloria.*
Hunc amantũ & hunc petentũ palpitet cor gaudio.
4 *Robur eius, pignus eius ſacroſanctum roboris*
Petite: vultum eius beatum continenter quærite.
5 *Subeat animum quanta noſtris edidit maioribus*
Signa, quæ portenta: legum ſcita quæ reliquerit.
6 *Vos Abrami, vos Iacobi poſteri, ſerui Dei*
Separati, ſorte lecta natio, vos alloquor.
7 *Ille rerum rector vnus, orbis vnus arbiter,*
8 *Pacta noſtris firma ſeruat facta cum maioribus.*
Verba meminit: mille ſancta in ſæcla nectit fœdera,
9 *Icta primitus cum Abramo, deinde iurata Iſaco:*
Iſaci

10 *Isaci sancita nato, lege non mutabili:*
Posterísque sempiterno roborata vinculo:
11 *Quum tibi Chananæa (dixit) arua sorte diuidam.*
12 *Turba numero parua quanuis aduena illic degeret,*
Aucta nondum stirpe longis temporum decursibus.
13 *Regna quanquam & nationes exul errās verteret;*
14 *Eam tamen Dei benigna fouit indulgentia:*
Vimq; duram præpotenti dextra ab illis arcuit:
Et minis reges potentes tetricis compescuit.
15 *Ne mihi (inquit) consecratos, ne mihi vnctos tāgite:*
A meis, moneo, prophetis abstinete iniuriam.
16 *Quum famē voracē in orbē contumacē induceret,*
Gentibusq; alimenta latè noxius subduceret,
17 *Præuium misit ministrum Nili ad arua fertilis.*
Filium pulchræ Rachelis mango turpis vendidit:
18 *Carceris latuit tenebris, crura vinctus compede,*
19 *Somnij donec soluti nota regi veritas,*
20 *Crura ferro liberauit, soluit animum crimine:*
21 *Et noua sortis benignæ iam vicissitudine,*
Regiorum seruulorum seruus ante ignobilis
22 *Fræna rerum tractat vnus: nuper è custodia*
Missus, aulæ purpuratos nunc coërcet vinculis:
Et senum iuuenis seueræ præsidet prudentiæ.
23 *Isaci tandem propago culta linquens patria,*
Pinguis ad fluenta Nili castra fixit aduena.
24 *Ac Deo fouente, læta stirpe sic refloruit,*
Viribus breui vt praeiret inquilinus incolas.
25 *Tum Phari rector superbæ mēte versa Abramidas*
Fraude molitus nefanda stirpitus reuellere:
26 *Circulo donec voluto destinati temporis,*

Legifer cum fratre Moses missus est diuinitus;
27 *Ac Pharon Pharique regem terruit miraculis.*
28 *Ergo natura, imperantis non rebellis iussibus,*
Vestiit polum tenebris, & solum caligine
Condidit, ceu nocte cæca sole iusso cedere:
29 *Vnda decolor cruoris tabe riuos polluit,*
Squameæq; strage gentis inquinauit littora.
30 *Terra felix antè frugum, more nunc præpostero,*
Turpibus fœcunda ranis squalet: ipsa regia
Fœta ranis, ipsa regum fœta sunt cubilia.
31 *Fusa deinde nube densa musca Memphin occulit:*
Et pediculorum vbique fœda erant examina.
32 *Instar imbrium ruebat mista flamma grandini,*
33 *Arbores nudans comantes fronde, flore, fructibus.*
34 *Quod reliquit atra grando, mox locusta perdidit:*
35 *Bruchus abstulit, locustas quod voraces fugerat.*
Tot malis subinde sæuis icta Nili regia,
Quum ferox non mitigaret contumaces spiritus,
Dira populum mox in ipsum versa pœna sæuijt.
36 *Prima pignorum repentè per penates omnium*
Occidere: cuncta planctu, cuncta fletu personant.
Rege tandem pertinace cladibus perterrito,
37 *Sancta Memphin gens reliquit, iam tyrãno libera,*
Diues auro argenteisq; barbarorum poculis.
Nec tot inter millia vllum languor attentauerat.
38 *Ergo Nili iam pauore liberata regia,*
Voce, vultu, plausibusq; præferebat gaudium.
39 *At parens memor benignus gentis electæ sibi,*
Per siticulosæ arenæ vastitatem imperuiam
Castra nubis texit vmbra, luce: noctem luridam
Ignium

Ignium latè corusco temperauit lumine.
40 *Arua, victum cùm rogarent, texit imber alitum:*
Panis impluit per auras more densæ grandinis:
41 *Petra iussa fudit vndas: deq; rupis viscere*
42 *Antè sicca solitudo flumen hausit. Scilicet*
Fœderis parens benignus immemor nunquam sui,
Quod sibi caro cum Abramo *sempiternum fecerat.*
43 *Sic parentum stirps piorum, tuta ductu numinis,*
Arua liquit fraudulenta perfidi Pelusij:
44 *Occupatis efferarum nationum sedibus*
Tradidit Deus labores impiorum eis carpere:
45 *Sanctiones vt tenerent sacrosancti fœderis;*
Et piarum ad iussa legum facta cuncta fingerent,
Laus, honor, decusq; regi sempiterno cælitum.

PS. CVI. Confitemini Dño quoniam, &c.

Carm. gen. XIIII.

1 *LAudate Regem cælitum, regem bonum,*
Suísque nullo non benignum tempore.
2 *Quis facta verbis æquet? eloquentia*
Quis assequetur illius potentiam?
3 *O ter beatos æqui amantes, & tuæ*
Præscripta legis qui tuentur iugiter!
4 *Memento nostri facilis & fauens, tuum*
Prospicere populum qua soles clementia;
Et me reuise lenis ac salutifer,
5 *Vt separati tibi bonis populi fruar,*
Carpámque lætus quo fruuntur gaudio,
Hæreditatíque comes applaudam tuæ.
6 *Scelesta proles cum scelestis patribus*
In te rebelles multa iniqua fecimus:

Abominanda, dira perpetrauimus.
7 *Nam nec tyranni Aegyptij ex ergaſtulo*
Noſtri parentes liberi per te, tua
Oſtenta grauiter ponderarunt, nec tuæ
Meminere gratis mentibus clementiæ:
Sed propter vndas æquoris rubri, duces
Aduerſus animis turba contumacibus
8 *Obmurmurauit. At parens malis bonus*
Pœnas remittis, vt tuam clementiam
Agnoſcat orbis, & tremat potentiam.
9 *Nam comminanti ceſſit vnda fluctuum:*
Suſpenſa moles hinc & inde per ſali
Tranquilli arenas aridam dedit viam,
Ceu ſolida campis figerent veſtigia:
10 *Donec tyranno liberati & hoſtium*
Crudelitate, tuta tuti littora
11 *Tenuere. at hoſtes vorticoſo gurgite*
Abſorpſit vnda, cladis vt nec nuncius
12 *Supereſſet. Illic tum ſalutis compotes*
Fidémque verbis præbuere, & cantibus
Cecinere feſtis numinis potentiam.
13 *Metu repulſo, protinus laſciuia*
Animos rebelles perculit: nec amplius
Meminere ſigna nec pericla priſtina:
14 *Repentè praua perciti libidine*
Arſere, verbis & Deum procacibus
Iræ impulerunt fræna iuſtæ ſoluere:
15 *Ac flagitatos impiè dedit cibos,*
Iuſtíſque pœnis impios coërcuit.
16 *Nec pœna mentes nec benignitas feras*

Mollire

Mollire potuit, quin procaciter ducem
Ducísque fratrem peteret æmulatio,
Et freta ſtudiis ſemper ambitio malis.
17 *Sed factioſos terra vaſto condidit*
18 *Sinu dehiſcens, flammeíque gurgitis*
Torrens vorago deuorauit impios.
19 *Nec noxiorum monita tot pœnis modum*
Gens praua ſceleri fecit. Horebi in iugo
(Proh facinus!) ante imaginem bouis dei
20 *Imago ſeſe ſtrauit, & fronde ſaturi*
Simulacra tauri coluit inſtar numinis;
21 *Partæ ſalutis nuper ingrata, immemor*
Miraculorum in vrbibus Niloticis,
22 *Et fluctu eodem ſoſpites ſe, ſubrutos*
Hoſtes ſuperbos vorticoſis æſtibus.
23 *Ergo ſceleſtos ira iuſta perdere*
Ibat, furenti ni Deo carum caput
Pro gente Moſes obtuliſſet, & prece
24 *Frænaſſet iras. Nec tamen turbæ furor*
Illic quieuit. expetitum tam diu
Vber feracis ſpreuit agri: nec fidem
Moſi docenti, pollicenti nec Deo
25 *Habuit: tumultu caſtra complens reſpuit*
26 *Imperia: donec ille munificus parens,*
Delere promptus inter inuia montium
27 *Toties rebelles, extulit dextram, & genus*
Per nationes impias diſperdere
28 *Iam deſtinarat: ante ſculpta numina*
Iterum proterui procidêre, & mortuis
Dijs thura, lectaſq; immolarunt hoſtias:

Deum

29 *Deum ſceleribus prouocauerunt nouis,*
Irámque rurſum exaſperarunt vindicem:
30 *Iuſta incitatus donec ira Phineas*
Ferro ſceleſtam puniit licentiam,
Et ſæuientem dexteram compeſcuit
31 *Domini, ſibique peperit æternum decus*
Quod nulla ſileant poſterorum ſæcula.
32 *Nec contumaces ſupplicia tot ſpiritus*
Coërcuerunt, Meribæ ad vndas quin Dei
33 *Rurſus furorem accenderent: nec publico*
Moſes furore liber etiam incredula
Oratione vertit iram numinis
34 *In ſe. Potiti deinde pactis finibus,*
Nec impiarum ſemen omne gentium
Diſperdiderunt funditus, nec iuſſibus
Rectè monentis paruerunt numinis:
35 *Sed ſe profanis miſcuere gentibus,*
Didicere ritus, ſeruiere ludicris
36 *Dijs: ac eorum mancipati cultibus,*
Tenuere puras à ſcelere nullo manus.
37 *Quippe immolarunt filios ac filias*
38 *Ad dæmonum aras: & ſuæ propaginis*
Tinxere ſculptos ſanguine innocuo deos,
Terrámque ſanctam polluerunt cædibus.
39 *In ſcelera proni abominanda, dum ſuæ*
40 *Manus adorant opera, patrium Deum*
41 *Iuſtas ad iras prouocarunt, vt ſuam*
Hæreditatem abominatus impijs
In ſeruitutem manciparet hoſtibus:
42 *Quorum ſeuero penè contriti iugo,*

O *Poſuere*

Posuere sæuam spiritus ferociam.
43 *Ac liberati sæpe Domino vindice,*
Rursus rebelles spiritus in vindicem
Sumpsere: rursus ob scelera pœnas sua
44 *Dedere. mitis nec Dei bonitas tamen*
In rebus arctis innocentium à prece
45 *Auertit aurem: fœderis memor sui*
Pœnas remisit lenis & placabilis.
46 *Quin & superba corda gentis barbaræ,*
Cui seruiebant diruta iam patria,
Leniuit: animos omnium vt perstringeret
Imago sortis flebilis vel hostibus.
47 *Tu nos tuere Domine noster & Deus,*
Et è profanis gentibus recollige:
Vt te canamus, nomen vt sanctum tuum
48 *Celebremus vnum: populus omnis vt simul*
Dicat, Deo quem posteri Abrami colunt,
Sit laus, honórque in sæculorum sæcula.
Amen, amen.

PARAPHRASIS IN QVINTVM LIBRVM PSALMORVM.

PS. CVII. Confitemini Dño quoniam, &c.

Carm. gen. 1.

1 *CAntemus Dominũq; bonũ facilẽq; parentem,*
Cuius habet nullas larga indulgentia metas.
2 *Hunc grato simul ore canant quos dira tyrannis*

Quum

Quum premeret, sæuo incolumes ex hoste recepit,
Et iuga captiuo excussit seruilia collo.
3 *Pérque feras gentes sparsos, quâ surgit ab vndis,*
Et quà diuersas abiens se condit in vndas
Phœbus, ab arctoæ campis glacialibus vrsæ
Collegit, tepidóque domum reuocauit ab austro.
4 *Per steriles saltus & inhospita saxa vagantes,*
Quâ nulla ad cultas ducunt vestigia terras,
5 *Fracti animos mœrore, inopes vndéq; cibique,*
Auxilium miseris implorauere querelis:
6 *Audiit orantes, & opis miseratus egenos,*
Omnibus exoluit mœrentia pectora curis,
7 *Monstrauitq; viam cultas quæ ferret ad vrbes.*
8 *Ergo canant Dominũq; bonum, facilẽq; parentem,*
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
9 *Quippe sitim victúque famem compescuit ægram,*
Reddidit & membris vires animóque vigorem.
10 *Quique Dei monitis ingrata mente relictis,*
11 *Carceris in tenebris & cæca nocte iacebant,*
12 *Quum tremerent gelidæ exanimes formidine mortis,*
13 *Afflictique malis humiles fractíque iacerent,*
Auxilium miseris implorauere querelis:
Audiit orantes, & opis miseratus egenos,
Omnibus exoluit mœrentia pectora curis.
14 *Vincla manu valida rupit, mortísque timorem*
Reppulit, & tetris pauidos eduxit ab vmbris.
15 *Ergo canãt Dominumq; bonũ, facilemq; parentem,*
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris,
16 *Liminàque & portæ qui claustra refregit ahenæ.*
Delicijs animi vires quum stulta libido

Affligit, corpúsque graui languore solutum
18 *Stultitiæ pendit pœnas, & morte propinqua*
Reiiciunt omnem fastidia marcida victum,
19 *Auxilium miseris qui implorauere querelis,*
Adspicit orantes, & opis miseratus egenos,
Omnibus exoluit mœrentia pectora curis.
20 *Ereptísque suo lethi de limine verbo,*
Restituit lætúmque nouat per membra vigorem.
21 *Ergo canant Dominũq; bonum, facilẽq; parentem,*
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
22 *Et meritis cumulent memores altaria donis,*
Et grata acceptam testentur voce salutem.
23 *Qui mare fluctisonum sulcat, curuísque carinis*
Admouet externas vaga per commercia gentes,
24 *Non ignota illi diuina potentia, nec quæ*
Monstrat in immenso miracula sæpe profundo.
25 *Quum iubet, irrumpunt venti strídente procella,*
26 *Et mare nunc spumis canentibus astra lacessit,*
Et nunc tartarei subsidit ad ima barathri:
27 *Pallent ora, metus trepidantia pectora pulsat,*
Et velut oppressis vino vestigia nutant:
Callida nec cani iuuat ars aut cura magistri:
28 *At Dominum vt mæstis implorauere querelis,*
Exaudit trepidos, & opis miseratus egenos.
29 *Iam venti ponunt, stratáque æqualiter vnda,*
Arrident taciti tranquilla silentia ponti.
30 *Iam posita læti gaudent formidine nautæ,*
Cùm laceræ optatum portum tetigere carinæ.
31 *Ergo canant Dominumq; bonum, facilemq; parẽtẽ*
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris.

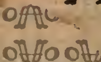
Hi

32 *Hunc populi cœtus laudent, ſanctíque ſenatus*
33 *Concilium ſuper aſtra ferat, qui flumina ſiccat,*
Et riguos paſſim riuis bullantibus agros,
Fontibus occluſis ſitienti damnat arena:
34 *Et fœcunda, ſui facta ob ſcelerata coloni,*
Arua iubet ſalſis ſubitò ſterileſcere glebis.
35 *At contrà in ſterili campo malè pinguis arena*
Stare lacus, pinguéſque facit ſtagnare paludes:
Et fluuiis ſiccos riuiſque fugacibus agros
36 *Irrigat, atque inopi tranſmittit habere colono:*
Quiq; nouas ſanctis moderetur legibus vrbes,
37 *Et ſcrobibus credat vites, & ſemina ſulcis,*
Vnde legat dulces maturo in tempore fructus,
38 *Quos pater omnipotens alit, & prouentibus auget*
39 *Aſſiduis pecorum fœtus. Vbi neſcia rurſus*
Commoda fortunæ modicè mens ferre ſecundæ,
Frena dedit vitiis, retrahit ſua munera iuſtus
40 *Arbiter: indomitos animos & corda ſuperba*
Cladibus affligit: ſæuis punire tyrannis
Tradit, & ignauo petulans ſub principe vulgus
Contemptum, populis prædam iubet eſſe propinquis.
Pérque inopes victus terras traducit, vbi antè
Nulla hominum tritam monſtrant veſtigia callem.
41 *Auertit mala pauperibusq;, animíque modeſtis,*
Atque hilares multa fæcundat prole penates.
42 *Hæc ſpectant gaudéntque boni: malè conſcia muſſat*
43 *Turba metu. Aſt animi quibus eſt ſolertia, cura*
Aſſidua voluunt, memoríque hæc mente recondunt,
Luceat vt cunctis Domini clementia terris.

PS. CVIII. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, &c.

Carm. gen. 11.

2 *MEns inuicta malis, animi vigor integer, orbis*
Te voce, rector, te celebrabit lyra.
3 *Eia age, depositis mens expergiscere curis:*
Et tu canora barbitos cum nabliis.
Ocyus auroræ quàm lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm volucrum exuscitet,
4 *Te pater alme canam: populos tua facta per omnes,*
Quacunque tellus panditur, vates feram.
5 *Nam tua siderei bonitas fastigia cæli,*
Fidésque tractus nubium superuolat.
6 *O Deus augustum nitido caput exere cælo:*
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.
7 *Eripiásque tuos gelidi formidine lethi*
Præsens, & opifer inuocantes audias.
8 *Audiit, ex adytóque Deus flammantis olympi*
Vocem rependit gaudij prænunciam.
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
Vallem Suchoti metiar decempeda.
9 *Nónne mihi parent Iacobi pignora, quisquis*
Vel pecore tondet arua, vel vomere secat?
10 *Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,*
Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
11 *Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces?*
Muros Idumes diuitis quis diruet?
12 *Quis? nisi tu nostræ gentis Deus vnice tutor?*
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis prauis: nec in arm

Nostros præibas dux, vt antè, exercitus.

13 *Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in arctis*
Humana fallax credulos spes decipit.

14 *Te duce, victrici decorati tempora lauro,*
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PS. CIX. Deus laudem meam ne tacueris.

Carm. gen. II.

2 NE *sileas, ne dissimula mea gloria, néue*
Sine veritatem supprimi mendacio.
Me scelerati oris fraus, & crudele venenum,
Proterua fictis lingua me premit dolis.

3 *In me odia occultis acuunt sermonibus iras,*
Et immerenti fabricant molestiam.

4 *Qui mihi debebant fidum solamen amici,*
Probra ingerebant clanculum & conuicia.
Ast ego, secretæ tibi qui penetralia mentis
Cernis, dolente corde fundebam preces.

5 *Omnibus officijs culti mihi damna rependunt,*
Remunerantur odio amorem simplicem.

6 *Tu pater hunc sæuo vexandum trade tyranno:*
Vastator illi ad dexteram astet Angelus.

7 *Iudicis astiterit quum sordidus ante tribunal,*
Damnatus aspris exeat sententiis.
Quum volet iratos animos inflectere fando,
Oratione iudices exasperet.

8 *Ante diem fato pereat præreptus acerbo:*
Locúmque vacuum dominus occupet nouus.

9 *Orba fleat soboles, vidua gemat vxor in aulas:*

10 *Eiecta proles patrio exulet solo:*
Instabilis, mendica, vagis erroribus orbem

Lustret: quietum reperiat nusquam locum.
11 *Conturbétque domū miseram, inscribátque penates,*
Scrutatus omnes fœnerator arculas,
Ignotusq́; hæres longo congesta labore
12 *Rapiat, opémque nemo poscenti ferat:*
Nulláque progeniem miseratio subleuet orbem.
13 *Mors falce totam demetat semel domum:*
Proxima gentem omnem cum nomine deleat ætas.
14 *Apudq́; Dominum, patris erratum, vt recens,*
15 *Ante oculos intérque manus versetur & erret:*
Nec vitia matris tollat vlla obliuio.
16 *Vtq́; erat oblitus miserandi, obliuio gentem*
Eius perenni supprimat silentio:
Qui deiectum, inopem, & curis mordacibus ægrum
Pertrahere mortis nixus est in retia.
17 *Semper ei veluti fuerat maledictio cordi,*
Maledicta in illum & execratio cadent.
18 *Ac veluti studio fugit benedicere prauo,*
Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
Et velut obtegitur talari corpus amictu,
Totus miserijs ille sordeat obsitus.
Sic in cuncta illi passim se viscera fundant,
Vt oleum in ossa penetrat, vnda in viscera.
19 *Hoc ergo incedat semper vestitus amictu:*
Hæc zona lumbos cingat illi & ilia.
20 *Ante Deum tales pendat detractio pœnas,*
Et clàm salutem quisquis oppugnat meam.
21 *Alme pater, pater alme, tua me protege dextra,*
Et inuidorum libera calumniis:
Vt nomen latus omne tuum telluris honoret,

Et ſuauitatem ſentiat clementiæ.

22 *Eripe me inuidiæ: ſum pauper, egenus & expes:*
Animúmque curæ turbidum vrunt anxiæ.

23 *Non aliter pereo, ſpecies quàm futilis vmbræ,*
Pallent tenebris ſera quum crepuſcula.
Aut vbi decuſſis ſolerti indagine ramis,
Locuſta tectis pulſa frondeis cadit.

24 *Genua labant infirma: artus ieiunia ſoluunt:*
Exangue ſiccis corpus aret oſſibus.

25 *Me tumidi probris hoſtes petiere ſuperbis:*
Me conſpicati capita quaſſarunt ſua.

26 *Adfer opem, ſeruúmque tuum, pater optime, ſerua*
Pro lenitate ſemper aſſueta tibi.

27 Agnoſcantq; *tuam, rerum pater optime, dextram:*
Tuáque ſaluum me ſciant clementia.

28 *Dum maledicta vomēt hoſtes, dū probra loquentur,*
Bonusq; placidúſque benedices tu mihi.
Dum confuſa illis turpis pudor ora notabit,
Lætitia ſerui pectus hilarabit tui.

29 *Hos pudor vt talos à vertice veſtis ad imos*
Effuſa latè corpus omne contegit.
Hos pudor, & mærens turbato infamia vultu,
Qui me maligno dente rodunt, obruat.

30 *Aſt ego tu*[illegible] *Domino grates memor ore ſonabo,*
Cœtúque laudes in celebri concinam;

31 *Qui ſtetit auxilio dexter, cum paupere, vitámque*
Eripuit eius hoſtium ludibrio.

PS. CX. Dixit Dominus Domino meo:
Carm. gen. III.

1 *SIc alloquutus Dominus est Dominum meum;*
Asside dexteram ad meam,
Dum proterendos, ceu scabellum, sub pedes
Hostes tibi prouoluero.
2 *Ad orbis oras vltimas fasces tuos*
Alta ab Sione proferam:
Vt iuris æqui vinculis coërceas
Fastus rebelles hostium.
3 *Te pompa lætis quum reducet plausibus*
Ad templa voti compotem,
Sancto decorus apparatu exercitus
Lætum celebrabit diem.
Non roris imber ante lucem argenteis
Tot vestit arua gemmulis,
Quàm multa cunctis gentium de finibus
Ad te propago confluet.
4 *Iurauit & se adstrinxit immutabili*
Dominus sacramento tibi,
Tete futurum Melchisedecis sibi
Ritu sacrorum antistitem,
Sol inquieto lucis orbe dum diem,
Dum luna noctem illuminet.
5 *Ad dexteram ille semper assistet tuam:*
Ferro tyrannos vindice
6 *Compescet: iram commodans suam tibi;*
Gentes rebelles comprimet.
Ducésque regnis imperantes ditibus
Sternet solo: torrentibus

E fortuitis, dum fugam premet, sitim
Victor leuabit igneam.
Ergo subactis hostibus, cælo caput
Tollet decorum gloria.

PS. CXI. Confitebor tibi Domine in, &c.

Carm. gen. IIII.

1 *SIue inter fidos tractem secreta sodales,*
Seu sancti stipante caterua
Me populi loquar, alme parens, te pectore toto
Vsque canam: tua munera grato
2 *Ore feram. magna æternæ miracula dextræ:*
Magna quidem, sed & inclyta certè,
Et manifesta bonis, studio scrutante fideli.
3 *Quicquid enim gerit, omnia splendor,*
Omnia diuina maiestas luce refulgens
Illustrat. dum sidera terras
Ignea lustrabunt, hunc iustum semper & æquum
Sera agnoscent sæcla nepotum.
4 *Nec quæ primæui quondam stupuere parentes*
Attoniti, mirandáque natis
Inuida delebunt obliuia. parcere largus
Nempe parens, facilisq; querelis
5 *Flectere cor miseris: spolijs ex hoste superbo*
Direptis decorauit amicos.
Nec cum gente sua percussi fœderis illum
Immemorem vlla redarguet ætas.
Ostendítque suas per facta illustria vires,
Quum populatus regna superba,
Iussisq; nouis hostilia rura colonis,
Iusta dedit oppida genti.

Quic-

7 *Quicquid agit loquitúrque, fides immobilis actus*
Aequi & regula dirigit omnes.
Quæ iubet, æqua iubet, nullóque interlita fuco,
Aut tacitam celantia fraudem,
8 *Quæq; nec æterno voluentia sæcula lapsu*
Interimant, aut tempore carpant.
Quippe astans fidei firmæ constantia & æquum
Perpetuò rata iussa tuentur.
9 *Quum premeret Pharij imperium crudele tyranni*
Selecta de gente nepotes,
Excussitq; iugum, & regis fera iussa superbi
Exuit: æternáque beatis
Libertate frui donarat, pignora sera
Si iurata parentibus olim
Intemerata piæ seruassent fœdera legis:
Fœdera nullis irrita sæclis.
Quippe Dei sanctum est & formidabile nomen,
Ac sanctè sua pacta tuetur:
Exigit & duras violato fœdere pœnas.
10 *Hunc colere ex animóque vereri,*
Viuendi rectè fons & sapientia prima est.
Hanc cunctos qui dirigit actus
Ad metam, verè sapit: hunc ventura nepotum
Semper dicent sæcla beatum.

PS. CXII. Beatus vir qui timet Dominum.

Carm. gen. III.

1 B*Eatus ille qui Deum rerum patrem*
Pietate non ficta colit:
Deíque gaudet legibus: mores suos
Formare ad illas nititur.

2 *Latè per vrbes diuites potentiam*
Eius propago proferet.
Prolem piorum numinis benignitas
Larga beabit dextera:
3 *Res affluenter suppetet semper domi*
Illi: nec ætas longior
Obliterabit æquitatis gloriam
4 *Fructúmque. Quum premet malos*
Fortuna, sæuo gestiens ludibrio
Mutare summis infima,
Benignitatis tum suæ iustis Deus
Lucem in tenebris offeret.
Clemens bonusq; in omnibus periculis
Stirpem piorum muniet.
5 *Misertus inopis vir bonus, larga manu*
Succurret indigentiæ:
Sic cuncta iusto temperans examine,
Nec verba temerè vt excidant.
6 *Non turbo fortis cuncta quatientis, loco*
Mouebit illum, nec dies
Suprema famam condet eius inuido
Obliuij silentio.
7 *Non liuor illum falsa gaudens spargere*
Terrebit aut calumnia:
Bellíue rumor, aut egestas lurida,
Fragórque lethi proximi:
Sed mente firma prouocat discrimina,
Deóque solo nititur.
8 *Ceu cana rupes murmurantis æquoris*
Spernit minaces impetus:

Sic

Sic ille certa interritus fiducia
Sortis procellas sustinet:
Ac sustinebit, dum ruinas hostium
Saluus suorum adspexerit.
9 *Opes volucris instar auræ mobiles*
Largitus est egentibus;
Sibi æquitatis gloriam superstitem
10 *Seruauit: orbe gloriam*
Viuaciorem, nec senectæ dentibus
Aeruginosæ obnoxiam.
Dum laude clarum, réque lautum splendida
Spectabit impius pium,
Curæque mentem vellicabunt anxiæ,
Succúmque carpent corporis;
Dentem fatigans dente ringetur, lue
Se macerabit tabida.
Dominus malorum vota ridet irrita,
Spes vt modestas promouet.

PS. CXIII. Laudate pueri Dominum, &c.

Carm. gen. XXIIII.

1 *PSallite Dominum pueri, Domini*
Nomen festo tollite cantu.
2 *Nomen Domini sic celebretur,*
Vt sæclorum in sæcula longi
Nulla obliuia sentiat æui.
3 *Primo á carcere solus eoi*
Ad purpureos vsque occasus,
4 *Omnes Domini nomen adorent,*
Qui gentes super arduus omnes
Celsas ætheris incolit arces.

Cuius longè gloria mundi
Trans flammantia mœnia vecta est.
5 *O pietatis nescia veræ*
Pectora! ritu sacra nefando
O qui fingitis, anne deorum
Quenquam Domino similem nostro
6 *Nostis? quem super ardua cæli*
Culmina positum nil latet imæ
Sub caua clausum viscera terræ,
Nil humano procul adspectu
Trans multiplices ætheris orbes:
Inopem terræ qui prostratum
Suscitat, & de puluere egenum
7 *Tollit, vt alto positus solio*
Populi primos carpat honores.
8 *Qui maternos sterili fructus*
Exoratus donat, & orbos
Læta renouat prole penates.

PS. CXIIII. In exitu Israel de Aegypto, &c.

Carm. gen. XXII.

1 QVũ *domus Isacidûm patrias remearet ad oras,*
Barbaraq; inuisæ linqueret arua Phari;
2 *Ipse Deus Iudam cælesti numine tutum*
Fecit: erat populi signifer ipse sui.
3 *Vidit & attonitas trepidum mare diffidit vndas:*
Iordanis refugas in caput egit aquas.
4 *Dura per intonsos salierunt culmina montes,*
Vt saturas gestit dux gregis inter oues:
Celsáque frondentes mouere cacumina colles,
Agnus vt in pratis luxuriare solet.

Quid

5 *Quid mare vidisti solito cur cesseris alueo?*
Cur fugis in fontes fluminis vnda tuos?
6 *Cur ita concusso saliistis vertice montes,*
Vt satur exultat dux gregis inter oues?
Cur ita frondenti saliistis vertice colles,
Agnus vt in pratis luxuriare solet?
7 *Nempe Dei trepidum præsentia terruit orbem,*
Cui cadit in Solymos victima multa focos.
8 *Qui lapidum venas laticum laxauit in vsum,*
Cui fluxit largo flumine dura silex.

PS. CXV. Non nobis Domine, non nobis, &c.
Carm. gen. III.

1 *TE magne rector orbis, haud victoriam*
Ex hoste sæuo poscimus,
Nos vt per omnes fama gentes differat,
Nec apparatu vt splendido
Per ora vulgi nos triumphus aureo
Curru superbos transferat:
Sed impiorum vt sæcla gentium sciant
Te largum opis cultoribus
Tuis, fidéque semper immutabili
Promissa promptum soluere.
2 *Ne fortè rebus insolentes prosperis,*
Vbi nunc Deus vester? rogent.
3 *Deus astra noster incolens, mortalium*
Nutu suo res temperat.
4 *At impiarum finxit error gentium*
Manu deos inutiles:
Aurum caminis excoquens, aut malleis
Massa è sequaci bracteas

Ducens, figura multiformi ludicra
Affixit aris numina.
5 *Inane vocis os habent: oculos habent,*
Orbes inanes luminis.
6 *Naribus odores nec trahunt, nec auribus*
Surdis sonores hauriunt:
7 *Palpare manibus non queunt, torpentibus*
Nec ingredi vestigiis.
Nec vox anhelis edita è pulmonibus,
Cauo recurrit gutture.
8 *Quicunque tales fingit aut colit deos,*
Diis ipse similis sit suis.
9 *At tu Iacobi gens, loca fiduciam*
Omnem salutis in Deo,
Qui te potenti subleuabit dextera,
Et in periclis proteget.
10 *Et vos Aronis posteri, spem ponite*
Omnem salutis in Deo,
Qui vos potenti subleuabit dextera,
Et in periclis proteget:
11 *Quicunque cultor es Dei, fiduciam*
Loca salutis in Deo,
Qui te potenti subleuabit dextera,
Et in periclis proteget.
12 *Qui nos fauore semper amplexus memor*
Fouit fouetque sedulò:
Cunctos Iacobi qui souebit posteros,
Aronis & sacrum genus.
13 *Qui se colentes siue iuuenes, seu senes,*
Fouebit & custodiet.

P Qui

14 *Qui nósque donis semper augebit nouis,*
Et liberorum liberos.
15 *Nam nos profanis segregauit gentibus,*
Cœli sôlique conditor:
16 *Cœlum sibi ipse regiam fecit, solum*
Sedem dedit mortalibus:
17 *Remunerantes muneribus illum vt suis*
Rerum parentem agnoscerent.
Neque ora laudes in tuas soluent, pater,
Quos mors teget silentio.
18 *Nos te parentem agnoscimus, qui spiritu*
Vitalis auræ vescimur.
Te prosequemur laudibus, dum lucido
Sol axe terras ambiet.

PS. CXVI. Dilexi, quoniam exaudiet, &c.
Carm. gen. XXV.

1 *TOto pectore diligam*
Vnicè & Dominum colam,
Qui lenis mihi supplici
Non duram appulit aurem.
2 *Aurem qui mihi supplici*
Non duram dedit: hunc ego,
Donec pectora spiritus
Pulset, semper amabo.
3 *Iam mors ante oculos erat,*
Iam stabam super aggerem
Busti, iam dolor anxius
Omni ex parte premebat:
4 *Expes tum prece supplice*
Oraui Dominum, Pater,

Quæso, inquam, miserabili
Saltem consule vitæ.
5 *O iustum Dominum & bonum,*
6 *Et pronum veniæ: auxilî*
Is me & consilij indigum
Sæuo texit ab hoste.
7 *Ergo mens tibi reddita*
Mærorem cohibe: & Deus
Quæ larga tribuit manu
Donis læta fruare.
8 *Vitam è faucibus eruit*
Mortis, & lacrymas genis
Abstersit, stabili & pede
Firmauit tibi gressum.
9 *Tutus præsidio Dei*
Degam: & polliciti fide
Fretus non dubia, canam
Grato pectore laudes.
10 *Lassus, rebus & asperis*
Afflictus, trepida fuga
Vitæ prospiciens meæ,
11 *Sic mecum ipse loquebar,*
Nulli certa homini fides:
At rerum arbiter optimus,
Vnus polliciti tenax,
Vnus fallere nescit.
12 *Tot liber toties malis,*
Tot auctus toties bonis,
Quo tandem officio tibi
Coner soluere grates?

13 *Te festa dape, te prece,*
Te libamine prosequar:
Te vitæ columen meæ
Grata voce fatebor:
14 *Te vitæ columen meæ*
In cœtu populi tui
Grata prosequar hostia,
Damnatus tibi voti.
15 *Electos, genitor, tuo*
Custos præsidio tegis,
Nec per vim pereuntium
Manes linquis inultos.
16 *Tu seruum Dominus tuum,*
Ancillæ sobolem tuæ
Me, minacibus hostium
Vinclis eripuisti.
17 *Te rerum pater optime,*
Semper laudibus efferam:
Nomen in dubiis tuum
Vsurpabo periclis.
18 *Te voti reus, erutus*
Morti, prosequar hostia,
19 *Sacri limen ad atrij,*
Sacræ redditus vrbi.

PS. CXVII. Laudate Dominum omn. &c.
Carm. gen. X.

1 *OMnes vbique gentium*
Quos solis ambit orbita,
Rerum parentis optimi
Laudes libenter pangite.

Agnoscite

2 *Agnoscite indulgentiam*
Benignius nos in dies
Fouentis, & constantiam
Promissa certam reddere.

PS. CXVIII. Confitemini Domino, &c.

Carm. gen. II.

1 *Eia Deũ laudate, Deum facilémque bonumq;*
Larga benignum semper indulgentia.
2 *Eia Dei, soboles Iacobi, dicite laudes,*
Larga benigni semper indulgentia.
3 *Eia Deum canat Aronis numerosa propago,*
Larga benignum semper indulgentia.
4 *Eia Dei pura cultor pietate, fatere*
Larga benignum semper indulgentia.
5 *Audiit orantem Dominus me rebus in arctis;*
Ac liberauit ilicò ex angustiis.
6 *Ille mihi assistat solus, non arma, nec vlla*
Humana mi vis adferet formidinem.
7 *Ille mihi auxilio sit solus: lumina damnis*
Explebo (nec me decipit spes) hostium.
8 *Tutius à rerum Domino est sperare salutem,*
Confidere armis quàm virorum fortium:
9 *Tutius à rerum Domino est sperare salutem,*
Confidere opibus quàm potentum principum.
10 *In me coniurent populi omni ex parte propinqui,*
Dei fauentis conteram cunctos ope:
Circundent omníque premant ex parte licebit,
Dei fauentis conteram cunctos ope:
12 *Circundent omníque premant ex parte licebit,*
Quàm nube densa vere se fundunt apes,

Non secus ac siccas ignis violentia spinas,
Dei fauentis conteram cunctos ope.
13 *Improbe quid frustra labefactum euertere tentas?*
Dei potentis sustinet me dextera.
14 *Ille meæ vires: illum mea carmina pangent*
Vnum: salutis vnus auctor est meæ.
15 *Cunctaq; iustorum pariter tentoria plaudent:*
Meæ salutis pariter auctorem Deum
Laudabunt: cantúque ferent ad sidera dextram
Belli potentem, diuitem victoriæ:
16 *Dextram armis, dextrã præstantem robore, dextram*
Belli potentem, diuitem victoriæ.
17 *Sæua quid insultas mihi mors? tua tela reconde:*
Frustra minaci territas me spiculo.
Viuo equidem, viuúsque feram super æthera cantu
Raram benigni numinis clementiam.
18 *Iure parens bonus ærumna me afflixit acerba:*
At imminentem reppulit mortem tamen.
19 *Pandite pontifices sacri mihi limina templi,*
Salute parta vt laude prosequar Deum.
20 *Hæc est illa Deo gratissima ianua, iustis*
Votis aperta dehinc futura ianua.
21 *Te meritò, pater alme, canam. tu rebus in arctis*
Aurem applicasti supplici placabilem:
Sospes, & infesto duce te sum tutus ab hoste.
22 *Et molientum tecta quem reiecerat*
Artificum improbitas lapidem, fastigia summi
Latè refulgens iam coronat anguli.
23 *Scilicet arcano factum est hoc numine, nostra*
Attonita factum quod stupescunt lumina.
O lux

24 *O lux festa, ô lux iucunda ad gaudia nata,*
Cælestis in nos lux fauoris conscia.
25 *Vsque saue, custósque tui, pater optime, regis*
Sis, & secundos cœpta duc ad exitus.
26 *O felix, iterum ô felix, quem rector olympi*
Populo salutis misit auctorem suo.
Nos, quibus est sacri custodia credita templi,
Vobis precamur cuncta vertant prosperè.
27 *Vnus enim Dominus rerum moderatur habenas,*
Qui gratiæ in nos lumen offundit suæ.
Lætitia celebrate diem, fœtúsque bidentis
Tenellus aræ vinctus astet cornibus.
28 *Te Dominum, te mente colam, te voce fatebor:*
Tuumque semper laude nomen prosequar.
29 *Eia Deum laudate, Deum facilémque bonúmque*
Larga benignum semper indulgentia

PSAL. CXIX. Beati immaculati in via, &c.

Carm. gen. XXVI.

Aleph.

1 *O Beatos, qui sequuntur orbitam legis Dei:*
2 *O beatos qui monenti sponte parent numini,*
3 *Labe puri nec relinquunt lege iussum tramitem,*
4 *Quem seueritate dura nos tenere præcipis.*
5 *O gradum r[illegible]us labantem sic, monenti vt paream*
6 *A tuis attenta iussis nusquam vt errent lumina:*
7 *Tum ducem canam æquitatis candido te pectore.*
Obsequar tibi: obsequentem tu tibi ne desere.

Beth.

9 *Quid iuuentam, ne labascat, seruat æquè ac lex tua?*
10 *[illegible]inc ne aberrem, modò laboro: tu laborantem rege.*

11 *Ne vacillet pes, meo tua verba condo pectore.*
12 *Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce*
13 *Me, tui oris verba semper ore mediter vt meo:*
14 *Illa longè chariora semper auro vt æstimem:*
15 *Illa cogitem, illa secter, illa mirer vnicè:*
16 *Illa nulla è corde nostro deleant obliuia.*

Gimel.

17 *Da tuæ legi obsequenti viuere: vt propius tui*
18 *Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lumina.*
19 *Inquilinum iussa legis ne tuæ celaueris.*
20 *Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.*
O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,
22 *Me tuæ legis sequacem vindica: cui diuites*
Arroganter obloquuntur, iussa quòd seruem tua,
E tuo sermone vitæ quòd capessam formulam.

Daleth.

25 *Aeger animus languet: ægrum recrea verbo tuo.*
Cordis arcanas latebras prodidi tibi: rudem
27 *Tu doce, præferque lucem, scita mediter vt tua:*
Et cor anxium tui verbi erigas solatio.
Absque fuco fac tuarum scita legum vt diligam.
30 *Recta sector, instituta specto semper ad tua,*
Lex tua animo sculpta inhæret: spem meam ne desere.
Pande iter tuæ æquitatis: te comes lætus sequar.

He.

Legum iter monstra tuarum: fœdus erudi tuum,
Fœdus vt legémque totis imbibam præcordiis,
35 *Cuncta vt instituta recta secter vsque semita.*
Sordidis auerte curis iussa pectus ad tua:
Flecte lumina, impias ne vanitates hauriant.

Languidū excita: face vt te timeat animus ac amet.
Libera probro à pudendo me benignus arbiter:
40 *Tua statuta diligentem seruet æquitas tua.*

Vau.

Me bonus respice opiférque, fœderis memor tui,
Ora claudam vt exprobranti spem tuæ fiduciæ:
Spes salutis, veritatem ab ore ne tuam eripe:
45 *Semper vt tuis statutis audiens, tuto gradu*
46 *Ambulem. tua iussa quæro sola: coram regibus*
Disseram (nec me pudebit) de tuis sermonibus.
47 *Hos amaui, & hos amabo: & obsequēs his, brachia*
48 *Tollam: vt vsq; & vsq; voluā hos ore, mēte cogitem.*

Zain.

Sis memor pacti, columna quæ meæ fiduciæ est:
Quod leuat mærentē, & ægrū è fauce mortis eripe.
52 *Rideant licet superbi, te sequar: legem tuam*
Vsque repetam, in rebus arctis hoc erit solatium.
Impios quum legis hostes cerno, totus horreo
Carmen hæc erit mihi, orbē donec hospes hunc colam.
Hanc vt obseruem tenebræ me silentes admonent:
56 *Illa mentem cura semper vnicè exercet meam.*

Heth.

Obsequi tibi, mihi vna est spes, opes, hereditas.
Vt bonus promissa præstes, vnicè vnum id ambio.
Actiones vitæ vt omnes ad tuam componerem
60 *Legem: ad hanc custodiendā quā licet me confero.*
Impeditus impiorum vinculis hanc cogito:
Huius ergò nocte surgens prosequor te laudibus.
Qui verentur hanc, amicis vtor. hanc parens bone,
64 *Qui tua benignitate cuncta reples, edoce.*

Teth.

65 *Domine ades, pollicita seruo fac benignè appareant.*
In tua lege acquiescam: me doce legem tuam.
Vix malo coacta leges mens sequi didicit tuas.
Scita, fons benignitatis, tua benigne me doce.
Me superbi criminantur: corde toto ego te sequar.
70 *Iussa me iuuant tua, illis mens hebescit prosperis.*
Erudisti me malis, vt legi adhæream tuæ,
Hæream vt legi, auri aceruis gratiori ingentibus.

Iod.

Da manu tua creato nosse vim legis tuæ.
Me pij læti obsequentem legibus spectant tuis.
75 *Iusta lex tua est: premis me iure iustus arbiter.*
At libenter audientem iussa me tua recrea.
Tibi libenter obsequentem præueni clementia:
Seruulum tuum prementem comprime arrogantiam.
Me tuæ legi obsequentes obsequentem diligant:
80 *Nec ferat tibi obsecundans pura mens infamiam.*

Caph.

Deficit mens spe salutis, spes nec illam deficit.
Lassa languent lumina: vtris corpus instar aridi
83 *Tabuit, solare promissi in malis memorem tui.*
84 *Quis ferendi finis? hostem quando punies meum?*
85 *Mihi tuæ legis superbus hostis effodit scrobem.*
Aequa lex, promissa certa sunt tua: hostes confice,
Qui premunt me quòd te in vno collocem fiduciam.
Scita fac vt ad tua omnes actiones dirigam.

Lamed.

Certa eunt promissa, certa stat tuis verbis fides,
90 *Dum polo stellæ micabunt, herba terras vestiet:*
Sempi-

Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.
Obruissent me dolores, ni affuisset lex tua,
Lex salubris: nulla nobis tollet hanc obliuio.
Sum tuus, tua instituta diligentes diligo.
95 Impij mortem parabant scita meditanti tua.
Ceteris est finis: illa sola semper permanent.

Mem.

O tuam quàm legem amaui! semper illam cogito.
Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.
Factus huic fui obsequendo doctior doctoribus.
Huic quòd audiam, senecta astutior sum callida:
100 Huic vt obsequar, malorum flecto gressum à semitis.
Te docente non recedo paululum à verbis tuis;
Faucibus meis suaui melle suauioribus.
Eruditus his, recedo à semita mendacij.

Nun.

105 Sancta lex, velut lucerna, dirigit pedes meos.
Obstinaui animum tuis vt obsequar sermonibus.
Obrutum malis, tuorum fœderum memor, leua.
Edoce me iussa, & oris hanc bonus cape victimam.
Iussa non reiecta quamuis vndique instarent mala:
110 Hæc nec abieci impiorum pene clausus retibus.
Hæc voluptas, hoc mihi vnũ gaudiũ, hæc hæreditas.
Hic scopus mihi manebit, viuus aura dum fruar.

Samech.

Diligo legem tuam, sicut malos abominor.
Vnica es spes, vna verbis in tuis fiducia.
115 Vt Dei mandata seruem, hinc impij facessite.
Me tuo sermone fulci, ne sequar spes irritas.
Te regente saluus vsque iussa diligam tua.

Perfugas

Perfugas calcas tuos, qui vana frustra cogitant.
Legem amo tuam, quòd omnes impios extermines,
120 *Corpus horret quum seuerum cogito te iudicem.*

Ain.

Aequa ne me diligentem desere opprimentibus.
Iusta fac amem superbo tutus à ludibrio.
Dum salutem spero, scita specto dum tua, lumina
124 *Lassa languent: tu benignus edoce seruum tua*
Placita: legum fac tuarum intelligat mysteria.
Tempus instat puniendi legis aduersarios,
At tuum fœdus mihi auro est charius charissimo:
Hoc amo, huc errore misso dirigo vitæ ordinem.

Pe.

Mira rituum tuorum mens colit mysteria.
130 *Verba pectori impertito luminis sunt ianua.*
Faucibus tua verba apertis duco, vitæ vt spiritum:
Ceu soles te diligentes, intuere me bonus.
133 *Dirige ad tua verba gressus: tũ scelus non opprimet*
134 *Me tuæ legi, impiorum liber à calumnia,*
135 *Obsequar. bonus intuere me, tuã vt legẽ sequar.*
136 *Si quis hanc spernit, fluunt mihi more riui lacrymæ.*

Sade.

Iustus es creator orbis: iusta iussa sunt tua.
Plena lex est æquitatis: certa verbi veritas.
Rumpor ira, quum scelestis impiè contemnitur.
Sermo purus instar ignis: seruus hunc amat tuus.
Impij spernant licebit me, tuam legem sequar.
Iussa stant tua sempiterna, mota nullo turbine.
Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.
Scire legem da tuam: vitam mihi donaueris.

Coph. C---

Corde toto audi vocantem, legi vt obsequar tuæ.
Inuoco, adiuua inuocantem, fœdus vt colam tuum:
Inuoco te manè, verbis in tuis fiducia est.
Nocte vigiles anteuerto, verba mediter vt tua.
Me benignè audi, vt soles, & fauce mortis eripe.
Impij me persequuntur, legis expertes tuæ:
Tu propinqua Domine, iussa cuius omnia iusta sunt.
Iussa firma fine nullo, firma nullo exordio.

Res.

Adspice afflictum: leua me, fœderis memorem tui:
Fœderis memor meam vitam patronus assere.
Impij malè interibunt, iussa qui tua negligunt.
O bonus sine fine, robora, vt soles, vitam meam.
Me prementum multitudo à lege non flectit tua.
Mœret animus intuendo pacta qui spernunt tua.
Tu bonus tua iussa amantem me vicissim recrea.
Cuncta promissa tua nullū fixa norunt terminum.

Sin.

Me premit tyrannis: at cor verba meditatur tua,
Verba gratiora gazis aureis animo meo.
Diligo legem tuam, ceu vanitatem abominor.
Septies tuam æquitatem me canentem lux videt.
165 *Legem amantibus tuam pax multa, nulla offensio.*
Spectaui te mens salutem, nixa promissis tuis.
Mens amat promissiones vnicè & seruat tuas.
Seruo tua pacta, vt vicissim tu vitā obseruas meam.

Thau.

Inuocanti da tuarum scire legum abscondita,
170 *Inuocantem libera me, fœderis memor tui.*
171 *Te docente prædicabit os tuas laudes: tua*
Iussa

172 *Iussa lingua nuntiabit, iussa longè æquissima.*
173 *Dextera tua obsequentem iussibus iuua tuis.*
174 *Abs te opem spero: tuarum scita legum diligo.*
175 *Sospita me, vt prædicem te. lex iuuabit me tua.*
176 *Me vagã vt pecudẽ, require fœderis memorem tui.*

PS. CXX. Ad Dominum, cùm tribul. &c.

Carm. gen. III.

HInc me obsidebant bella, & hinc calumniæ
Liuor faces admouerat:
Ad te refugi destitutus omnibus,
Rerum creator optime.
Te voce supplex inuocaui, tu meas
Non lentus audisti preces.
2 *A fraudulentæ toxico linguæ Deus*
Me protege & mendaciis.
3 *O lingua fraudis machinatrix impiæ,*
Qua spe meum oppugnas caput?
4 *Scythæ ferocis lingua pestilentior*
Tinctis veneno spiculis.
Ignis voracis lingua flammis acrior,
Quum silua flagrat arida.
5 *Heu vita tristis, vita dura & anxia,*
Per inuios erratica
Montes, latrones inter, atque inhospita
Gentis feræ mapalia.
6 *Mens ægra vitæ carpitur fastidio,*
Hostes quietis accolens:
7 *Hostes quietis, blanda quos oratio*
Ferociores efficit:
Quos innocentis mentio concordiæ
Ad bella sæua exasperat.

PSAL. CXXI. Leuaui oculos meos in, &c.

Carm. gen. XVII.

1 *DVm ferox armis inimicus instat,*
Ad montes vaga lumina
Proximos circumfero, siquid illinc
Fortè appareat auxili.
2 *At mihi cæli Dominus solique*
Certam solus opem feret.
3 *Ille (quid vano trepidans tumultu*
Cor pulsas mihi pectora?)
Ille sanctorum (mihi crede) custos
Noctes excubat & dies:
4 *Victa nec blandi illecebris soporis*
Vnquam lumina dimouet,
5 *Leniter passis tibi semper alis*
Vmbræ more superuolat,
6 *Ne cutem solis violentioris*
Vrant spicula de die,
Nocte ne lunæ nebulosioris
Artus degrauet halitus.
7 *Seu domi clausus lateas, latentem*
Clausis seruat in ædibus:
8 *Seu foris pacis obeas amicæ,*
Seu be..? fera munera,
Sospitem è cunctis Dominus periclis
Semper te bonus eruet.

PS. CXXII. Lætatus sum in his quæ, &c.

Carm. gen. XXV.

1 *O Lux candida, lux mihi*
Læti conscia nuncij:

Iam

Iam pleno ſtata tempora
Reddit circulus anno:
Iam feſti reuocant dies
Auguſtam Domini ad domum:
2 *Iam ſacri pedibus premam*
Lætus limina templi.
3 *Iam viſam Solymæ edita*
Cælo culmina, & ædium
Moles nobilium, & ſuo
Auguſtam populo vrbem:
4 *Vrbem, quam procul vltimis*
Terræ finibus exciti,
Petunt Iſacidæ, vt Deum
Placent more parentum.
5 *Iuſſam cælitus oppidis*
Vrbem ius dare ceteris:
Et ſedem fore Dauidis
Cuncta in ſæcula proli.
6 *Mater nobilis vrbium,*
Semper te bona pax amet:
Et te ſemper amantibus
Cedant omnia rectè.
7 *Semper pax tua mœnia*
Colat: ſemper in ædibus
Tuis copia dextera
Larga munera fundat.
8 *Dulcis Iſacidûm domus,*
Te pax incola ſoſpitet:
9 *Sedes Numinis, omnia*
Succedant tibi fauſtè.

PS. CXXIII. Ad te leuaui oculos, &c.

Carm. gen. VI.

1 *AD te leuaui, rex, pater & Deus;*
Ad te leuaui lumina, qui procul
Contagio humano remotus,
Templa habitas radiata cæli.
2 *Vt seruus obseruat domini manus,*
Gestus & omnes lumine mobili,
Arguta seu nutus acutis
Serua oculis dominæ tuetur:
Te nostra spectant, te Domine & Deus,
Intenta mentis lumina, dum graues
Iras remittas, seruulisq;
Des veniam bonus atque pacem.
3 *Iam lenis in nos respice: seruulis*
Iam parce tandem, parce fidelibus,
Quos hostis insultans superbo
Ludificátque premítque vultu.
4 *Contemptus hosti ac opprobrium sumus,*
Vitæq; tædet. ferre animus nequit
Supercili fastum superbi,
Ludibriúmque opibus tumentum.

PS. CXXIIII. Nisi quia Dominus, &c.

Carm. gen. XXVII.

1 *NI fauentis affuisset numinis præsentia,*
2 *(Dicat Isaci propago) Numinis præsentia*
Ni fauentis affuisset, quum veniret perditum
Nos superba multitudo, freta stultis viribus,
3 *Fortè viuos deuorassent, debilésque & pauculos:*
Ira feruidi furoris auida nostri sanguinis,

4 *Obruiſſet inſtar vndæ nos procella cladium:*
More torrentis niuali ab imbre turgidi, impetus
5 *Nos repentè ſuſtuliſſet: vſque ad animam gurgites,*
Vſque ad animam tranſiiſſent gurgites imperuij.
6 *Sempiterna laus Deo ſit, qui ſuos non tradidit*
Dentibus prædam cruentis perfidarum gentium.
7 *Caſſibus fractis doloſis ſoſpites euaſimus:*
Capta veluti iam volucris rete fugit aucupis.
8 *In Deo noſtræ ſalutis ſpes repoſta eſt vnico;*
Qui ſolum cælúmque fecit vi potentis dexteræ.

PS. CXXV. Qui confidunt in Domino, &c.

Carm. gen. V I.

1 *SIonis arcem non aquilo impotens*
Saxo ſedentem perpetuò quatit,
Nigrantibus non auſter alis
Imbriferas glomerans procellas.
2 *Quicunque verè ſpem locat in Deo,*
Non hoſtis hunc vis, non quatiet dolus,
Si fractus illabatur orbis,
Incolumis fugiet ruinam.
Vt ciuitatem mœnia montium
Sanctam tuentur, ſic Dominus ſuos
Vi cingit arcana, nec vnquam
Præſidij viduos relinquet.
3 *Nec impiorum perpetuo iugo*
Sinet piorum progeniem premi,
Ne turpibus contaminetur
Flagitiis labefacta mentem.
4 *Vt affluenter fac bona ſint bonis,*
5 *Vt continenter fac malè ſit malis,*

De

De calle quos recti illecebris
Impietas malè sana flexit.
Fac sancte rerum conditor, vt domum
Beata semper pax colat Isaci:
Tranquillitas secura pulchræ
Exhilaret Solymæ colonos.

PSAL. CXXVI. In conuertendo Dominus captiuitatem Sion, &c.

Carm. gen. 11.

1 QVum pater omnipotens captã remeare Sionem,
Dulcémque iussit patriam reuisere,
Attoniti stupuere animi, nec opináque secum
Metum librantes inter & spem gaudia.
Vixque sibi credunt: veluti qui noctis opacæ,
Sopore pulso, manè versat somnia.
2 *Pro lacrymis redeunt risus: sua gaudia quisque*
Sermone celebrat, patrium laudans Deum.
Nec minus attonito stetit ad miracula vultu,
Sic barbarorum turba secum mussitans,
En pater ille deûm quot signa ostendit amoris!
Huius saluti gentis vsque vt prospicit!
3 *Nec falsò. nam signa Deus monstrauit amoris*
Præclara, nostræ dum saluti prospicit.
Ergo alacres læto testamur gaudia plausu.
4 *At tu benigne fac parens vt ceteri*
Iam redeant, plenísque viis sic agmen inundet,
Vt æstuosi quum flat austri spiritus,
Indignata suis cohiberi flumina ripis,
Vaga per agros murmurant licentia.
5 *Qui malè fœcundæ commisit semina terræ;*

Et corde tristis multa voluit anxio,
Si venit vberior seges imbribus aucta benignis,
Exultat hilari cor metentis gaudio.
6 *Nos quoque longa fugæ post tædia postq; labores,*
Læti arua dulcis patriæ reuisimus.
Te patrium canimusq; Deum, sempérque canemus:
Agimúsque memores atque agemus gratias.

PSAL. CXXVII. Nisi Dominus ædificauerit domum, &c.

Carm. gen. III.

1 NI *cœpta Dominus iüuerit, frustra struis*
Moles superbas ædium.
Ni Dominus vrbem seruet, incassum excubat
Muris vigil custodia.
2 *Frustra anteuertis manè solem, & vespere*
Sero domum reuerteris:
Victum labore vix parabis anxio,
Ni Dominus admorit manum.
At ille amicis interim suis dabit
Purum soporem somniis:
3 *Domúmque dulci prole fœtam liberûm*
Præbebit. Hæc hæreditas,
Hæc illa merces qua beat charos sibi
Rerum ille Dominus omnium.
4 *Non sic timori est dexteram telis grauis*
Bellator hostis hostibus,
Vt quem parentem masculæ propaginis
Fauor beauit numinis.
5 *O ter beatum & amplius, qui talibus*
Pharetram sagittis impleat.

Non

Non ad tribunal erubeſcet iurgia
Procacis aduerſarij.

PSAL. CXXVIII. Beati omnes qui timent Dominum, &c.

Carm. gen. XXV.

1 *FElix ô ter & amplius*
Quem timor Domini tenet,
Quem non illius à via
Flectit deuius error.
2 *Felix & tibi proſperè*
Cedent omnia: nam tuo
Carpes dulcia fercula
Comparata labore.
3 *Inſtar palmitis vberi*
Prouentu grauidi, & coma
Cingentis viridi domum,
Te coniux hilarabit.
Ceu plantaria fertili
Pubeſcunt oleæ ſolo,
Iucundo tibi liberi
Cingent agmine menſam.
4 *Quem timor Domini tenet,*
Inter talia commoda
Vitæ tempora tranſiget.
5 *At te ex arce Sionis*
Ditabit Domini manus
Larga: & conſpicies bonis
Florentem Solymam, tibi
Donec vita manebit.
6 *Prolis adſpicies tuæ*

Longa stirpe propaginem:
Festa semper & Isaci
Lætos pace nepotes.

PSAL. CXXIX Sæpe expugnauerunt, &c.

Carm. gen. XXVI.

1 *IVre dicat grex bonorum, Mille me molestiis*
2 *Factio pressit malorum: prima ab vsque origine*
Factio pressit malorum mille me molestiis:
Nec tantē subuertere vnquam quiuit vllis machinis.
3 *Terga sæuus exarauit verberum vibicibus:*
Terga longus secta sulcis, hostis ad fastidium:
4 *Sed parens rerum benignus vincla rupit impia,*
Méque neruo liberauit seruitutis aspere.
5 *Qui Sionis non amico spectat arces lumine,*
Vota semper vana voluat, spes inanes nutriat.
6 *Marceat, ceu sole marcet herba languens torrido,*
Herba summis nata tectis, que repentè corruit
Ante falcis plagam acutæ, sicca marcidis comis:
7 *Vnde nec sinum repleuit qui maniplos colligit:*
Nec manum messor perustus, prata tondens florea.
8 *Nec viator ominatus prospera est metentibus*
Sic precatus, Arua læta, & arua lauta. & roscida,
Hunc in annū & vsq; in annos hūc segetes, numinis
Vos fauor semper benigni seruet, ornet, augeat.

PSAL. CXXV. De profundis clamaui, &c.

Carm. gen. VIII.

1 *CVrarum rapidis fluctibus obrutus,*
Arcanis animi de penetralibus,
Audi verba precantis,
Clamaui, pater optime:

Audi

2 *Audi verba pater, quæ tibi supplices*
Multo cum gemitu fundimus: applica
Intentam bonus aurem
Tristes ad querimonias.
3 *Si vindex tetricus facta nefarie*
Pœnis cuncta velis plectere, quis sibi
Tam confidit, acerbum
Vt non horreat exitum?
4 *At tu non furiis tristis es asperis,*
Sed largus veniæ, & munificus parens:
Vt te iure colamus,
Legum & iussa salubria.
5 *Nam spes polliciti me recreat tui:*
Promissiq; fides fallere nescij,
Et fiducia certa
Mentem sustinet anxiam
6 *Non sic præcipiti nocte vigil diem*
Obseruat roseum, non roseum vigil
Phœbi sic auet ortum,
Vt flagrat mea mens Deum.
7 *Securi in Domino figite spem pij*
Non duro veniam supplicibus dare;
Et prompto dare pressis
Duro seruitio manum.
8 *Electi generis progeniem graui*
Pressam seruitio ex hostibus asseret:
Et de morte redemptam,
Noxis eximet omnibus.

PS. CXXXI. Domine non est exaltatum, &c.

Carm. gen. XXVII.

1 *SI ſpiritu impotenti,*
Si lumine inſolenti
Elatus ambulaui,
Si virium mearum
Fiducia ſuperbus
Deſpexerim minores:
Si mentis arrogantis
Sublime vectus alis,
Maiora quàm liceret
Sperare, cogitaui:
2 *Nî vota temperaui*
Modeſtia ſalubri:
Nil deprecor, rogóve,
Nullam recuſo pœnam.
Qualis puer tenellus
Vix lacte pulſus, vnam
Suſpirat in parentem,
Hanc ſpectat, hac ab vna
Dependet, ambit vnam:
Aeterne rector orbis,
Te mens mea intuetur
Vnum, vni adhæret, vnum
Te vindicem ſalutis
3 *Agnoſcit. O piorum*
Propago ſancta patrum,
Vnum Deum parentum
Spectate, ſpes in vno
Locate, cuncta ab vno

Sperate: spem nec vnquam
Fouebitis caducam.

PS. CXXXII. Memento Domine Dauid.

Carm. gen. 1.

1 *DAuidis esto memor, genitor, memor esto laborum*
Quos tulit, in rebus tua iussa sequutus egenis.
2 *Ille tibi, Hebrææ gentis Deus vnice, votis*
Obstrinxit caput, & promissis ora reclusit,
3 *Non ædes prius ingrediar, mollíve reponam*
4 *Membra thoro, aut oculis dulcem indulgebo soporem,*
5 *Quàm fanum inueniam, & sacri fundamina templi*
Designem, sanctísque locum dimetiar aris.
6 *Fama licet patriæ multum promitteret oræ,*
Inter saxa tamen siluestribus obsita dumis
Monstrauit Deus ipse locum. Deus ipse perenne
Hîc templum, templíque sacris sedem innuit aris.
7 *Ergo alacres gratam Domino properemus ad ædem:*
8 *Scamna pedum pronis veneremur vultibus. & tu*
Sancte parens, bonus ac placidus cape vota, tuámque
Lætus adi sedem: neu dedignare penates
Qui memorem æterni seruabunt fœderis arcam.
9 *Templa sacerdotes casti tueantur, & omnes*
Qui tua ritè piis venerantur numina sacris,
10 *Lætitia exultent. Si Dauid pectore puro*
Te coluit, ne Dauidicæ nunc respue prolis
Dona, tui populi cui fræna tenenda dedisti.
11 *Dauidi enim quondam (neque iam sententia vertet*
Vlla tuam mentem) iurasti. E stirpe propago
Nata tua solium & sceptrum retinebit auitum.
12 *Quod si posteritas seruet mea fœdera, pactis*

Si steterit, leges si non temerarit auitas,
Nulla dies solio, vis nulla extrudet auito,
Et natos natorum, & qui nascentur ab illis.
13 *Ipse mihi sedem elegi sine fine Sionem,*
14 *Quā colerē: hîc mihi certa quies, hîc certa voluptas:*
15 *Hæc mihi grata domus. cæli indulgentia fruges*
Faxo alat, & duros largè saturabo colonos.
16 *Templa tuebuntur casti iustique ministri,*
Lætitiáque piis perfundam pectora certa:
17 *Dauidicóque nouum producam è semine germen,*
Quod latè in populos fundet sua brachia: stirpi
Prospiciam seræ solium qui illustret auitum,
Claráque per cunctas diffundat lumina terras.
18 *At pudor & turpes maculas infamia spargens,*
Hostibus inficiet vultus. Iessæa propago
Florebit, cingétque sacrum diademate crinem,
Transmittétque suam longæua in secula famam.

PSAL. CXXXIII. Ecce quàm bonum, & quàm iocundum, &c.

Carm. gen. III.

1 N*Il caritate mutua fratrum, nihil*
Iucundius concordia;
2 *Non aura suauis balsami, quum funditur*
Aronis in sacrum caput,
Et imbre leto proluens barbam & sinus
Limbum pererrat aureum:
3 *Non ros, tenella gemmulis argenteis*
Pingens Sionis gramina,
Aut verna dulci inebrians vligine
Hermonis intonsi iuga.

Fraterna

Fraterna quam pax incolit domum, iuuat
Dominus benigna dextera:
Et opibus auget: filiorum & filios
Multis propagat seculis.

PS. CXXXIIII. Ecce, nunc benedicite, &c.
Carm gen. III.

1 D*omini ministri, nocte qui custodiæ*
Sancti excubatis atrij,
Laudate Dominum laudibus donec sacro
Nox annuit silentio.
2 *Intérque laudes mentibus puris manus*
Cælo supinas tollite..
3 *Et vos beabit Dominus inuicem omnibus*
Cæli solique commodis:
Dominus Sionem qui tuetur, vnicus
Cæli solique conditor.

PS. CXXXV Laudate nomen Domini, &c.
Carm gen I.

1 V*Os quibus est sacri custodia credita templi,*
2 *Eia Deum laudate: Deum celebrate ministri*
Qui sacra assidua vigilatis ad atria cura.
3 *Eia Deum laudate bonum, noménque beatum*
Tollite perpetuò vestro super æthera cantu.
4 *Quippe Iacobum vltrò legit, lectúmque dicauit*
Hunc sibi, ceu priuam patrimonî in sæcula sortem.
5 *Nota quidem Domini est immensa potentia, notum*
Numen: quippe deos sub se premit altior omnes,
Quos alij stolida placant ceu numina cura.
6 *Versat enim nutu cælo, terráque, maríque,*
Aut siquod cæcis clausum est penetrale tenebris
Naturæ,

7 *Naturæ, quodcunque libet. de viſcere terræ*
Euocat & liquido ſuſpendit in aëre nubes:
Fulguribúſque vagis venientes præuenit imbres.
Déque ſuis promit ventorum flamina gazis.
8 *Ille hominum primos fœtus pecudúmque per arua*
9 *Diuitis Aegypti ſtrauit: regémque ſuperbum,*
Et quicunque bibunt ſeptemflua flumina Nili,
10 *Terruit oſtentis: validis ille oppida muris*
Turrita euertit: numeroſo milite cinctos
Cum ſtirpe extinxit violento funere reges:
11 *Strauit Amorrhæum valida virtute Seonem,*
Quíque Baſan Ogus magna ditione tenebat,
Regnáque non vni Cananæïa ſubdita ſceptro:
12 *Arnáque deiectis nuper viduata tyrannis,*
Accepêre nouos Iacobi è ſtirpe colonos.
13. 14 *Sancte parens rerum, qui iuſto examine noſti*
Parcere ſubiectis, & debellare ſuperbos,
Poſteritas te ſera canet: tua ſplendida facta
Nulla vnquam ex animis tollent obliuia noſtris,
15 *At ſibi quæ variis finxit ſimulacra figuris*
Vana ſuperſtitio, calidis fornacibus aurum
Argentúmue liquans, nil ſunt niſi ludicra dextræ
16 *Humanæ commenta: illis os vocis inane:*
17 *Lucis egent oculi: ſurdas ſonus aduolat aures:*
Et patulas fruſtra nares iucundus odorum
Halitus incurſat: calidus non pectora pulſat
18 *Spiritus. O quiſquis ludibria talia fingit,*
Aut colit, ipſe ſuis ſimilis diis exigat æuum,
Mentis inops, & lucis egens: non aure nec ore
Accipiat reddátve ſonos: nec nare ſagaci

Sentiat halantes per prata nitentia flores.
19 *Tu verò, genus à magno Israele profectum,*
20 *Et domus Aronis, genitíque è sanguine Leui,*
Et quicunque pio rerum venerare parentem
21 *Obsequio, laudate Deum qui tecta Sionis*
Ardua, qui sacram Solymæ bonus incolit ædem.

PSAL. CXXXVI. Confitemini Domino, &c.
Carm gen. II.

1 *EIa Deum laudate, Deum facilemq; bonúmque,*
Larga benignum semper indulgentia.
2 *Eia Deum laudate: Deus nanque ille deorum est,*
Larga benignus semper indulgentia.
3 *Cui domini rerum submittunt sceptra tyranni,*
Larga benigno semper indulgentia.
4 *Qui facit attonito solus miracula mundo,*
Larga benignus semper indulgentia.
5 *Qui nitidos mira arte polum conuoluit in orbes,*
Larga benignus semper indulgentia.
6 *Qui liquidis terras emergere iussit ab vndis,*
Larga benignus semper indulgentia.
7 *Qui vitreo accendit flammantia lumina cælo,*
Larga benignus semper indulgentia.
8 *Qui solem auricomum iussit dare iura diei,*
Larga benignus semper indulgentia.
9 *Qui lunam & stellas tenebras distinguere noctis*
Iussit, benigna semper indulgentia.
10 *Pignora prima Phari qui fato extinxit acerbo,*
Larga benignus semper indulgentia.
11 *Isacidas medio incolumes ex hoste recepit,*
12 *Larga benignus semper indulgentia.*

Qui

13 *Qui rubri Oceani torpentes diffidit vndas,*
Larga benignus semper indulgentia.
14 *Pérque vndas fissas sobolem traduxit Abrami,*
Larga benignus semper indulgentia.
15 *Pharonem & Pharios submersit gurgite currus,*
Larga benignus semper indulgentia.
16 *Deduxítque suos deserta per auia tutos,*
Larga benignus semper indulgentia
17 *Et validos merita prostrauit clade tyrannos;*
18 *Larga benignus semper indulgentia.*
19 *Strauit Amorrhæum valida virtute Seonem,*
Larga benignus semper indulgentia.
20 *Strauit & incassum confisum viribus Ogum,*
Larga benignus semper indulgentia.
21 *Metatúsque nouis agrum est vtriusque colonis,*
Larga benignus semper indulgentia.
22 *Isacidis habitare suis dedit hostica rura,*
Larga benignus semper indulgentia.
23 *Qui nos in rebus miseros respexit egenis,*
Larga benignus semper indulgentia.
24 *Auertítque ferum nostris ceruicibus hostem,*
Larga benignus semper indulgentia.
25 *Qui genti vitam humanæ victúmque ministrat;*
Larga benignus semper indulgentia.
26 *Astrigeros laudate Deum qui temperat orbes,*
Larga benignus semper indulgentia.

PSAL. CXXXVII. Super flumina Babyl. &c.
Carm gen. XXII.

1 D*Vm procul à patria mæsti* Babylonis *in oris,*
Fluminis ad liquidas fortè sedemus aquas:
Illa:

Illa animum subijt species miseranda Sionis,
Et nunquam patrij tecta videnda soli.
Fleuimus, & gemitus luctantia verba repressit;
Inque sinus liquidæ decidit imber aquæ.
2 *Muta super virides pendebant nablia ramos,*
Et salices tacitas sustinuere lyras.
3 *Ecce ferox dominus Solymæ populator opimæ*
Exigit in mediis carmina læta malis:
Qui patriam exilio nobis mutauit acerbo,
Nos iubet ad patrios verba referre modos,
Quale canebamus, steterat dum celsa Sionis
Regia, finitimis inuidiosa locis.
4 *Siccine diuinos Babylon irrideat hymnos?*
Audiat & sanctos terra profana modos?
5 *O Solymæ, ô adyta, & sacri penetralia templi,*
Vllane vos animo deleat hora meo?
Comprecor, antè meæ capiant me obliuia dextræ,
Nec memor argutæ sit mea dextra lyræ:
6 *Os mihi destituat vox, arescente palato,*
Hæreat ad fauces aspera lingua meas:
Prima mihi vestræ nisi sint præconia laudis:
Hinc nisi lætitiæ surgat origo meæ.
7 *At tu (quæ nostræ insultauit læta rapinæ)*
Gentis Idumææ tu memor esto Pater.
Diripite, ex imis euertite fundamentis,
Æquáque (clamabant) reddite tecta solo.
8 *Tu quoque crudeles Babylon dabis impia pœnas:*
Et rerum instabiles experiere vices.
Felix qui nostris accedet cladibus vltor:
Reddet ad exemplum qui tibi damna tuum,

9 *Felix qui tenero conſperget ſaxa cerebro,*
Eripiens gremio pignora cara tuo.

PS. CXXXVIII. Confitebor tibi Domine in toto corde meo, &c.

Carm. gen. XXVIII.

P*Ectore te grato Dominúmque Deúmque fatebor*
Coram ſuperbis regibus,
Et tua facta canam.
2 *Ad tua templa oculis, animo ad tua numina ſpectans,*
Nomen celebrabo tuum,
Perpetuámque fidem:
3 *Qui promiſſa nouis donis cumulata rependis:*
Audis vocantem, robora
Das animo trepido.
4 *Te, quacunque patet tellus circunflua ponto,*
Reges fatebuntur Deum,
Quum ſine labe fidem
5 *Audierint: ritúſque tuos ſuper æthera cantu*
Ferent, tuæque gloriæ
Ad iubar attoniti.
6 *Nam liquidi quanquam trans ignea mœnia mundi*
Beatus in te permanes:
Attamen haud humiles
7 *Deſpicis, elatóſque premis. diſcrimina mille*
Paſſim mihi circumſtrepant,
Te duce tutus ero.
Tu valida obſiſtes dextra furialibus auſis
Qui me laceſſunt hoſtium:
8 *Incolumíque dabis*
Quod ſupereſt, ſiquid ſupereſt. bonitate perenni,

Quo

Quo cœperas gradu tuæ
Facta tuere manus.

PSAL. CXXXIX. Domine probasti me, & cognouisti me, &c.

Carm. gen. III.

1 *MOmenta vitæ nulla te latent meæ,*
Rector benigne cælitum.
2 *Seu ſedeo, ſiue ſurgo, ſeu quid cogito,*
Tu cuncta præſens adſpicis.
3 *Lux ſiue curam; ſeu quietem nox tulit,*
Curam & quietem temperas.
4 *Nec te minutæ voculæ fugit ſonus,*
Quam lingua temere fuderit.
5 *Et os & humeros totiúſque corporis*
Sic arte mira fabricam
6 *Finxiſti, acumen nullum vt humani ingeni*
Ratióve poſſit aſſequi.
7 *Quónam ergo vultum fugero tuum? quibus*
Clauſus latebris occular?
8 *Petámne cælum? præſto es hîc. ad inferos*
Demergar? illinc non abes.
9 *Aurora curru me volucri vt deferat*
Ad occidentis limitem;
10 *Hîc deprehendes me, nec hîc tutus tuæ*
Vitabo fulmen dexteræ.
11 *Incauta mens ſi fortè ſecum cogitet,*
Nox me tenebris occulet,
Obſcura tenebris noſtra nox luce eſt tibi

Meridiana clarior:
12 *Tibi nec tenebræ ſunt tenebræ, nec tuæ*
Nox vlla prouidentiæ eſt.
13 *Arcana mentis tu tenes, qui pectoris*
Arcana fabricatus es.
Qui me parentis ventre conditum, cutis
Tenello amictu inuolueras.
14 *Compago mira corporis noſtri, tua*
Miraculum eſt ſolertiæ.
Stupenda cuius opera nec noſtra aſſequi
Sed nec negare mens poteſt.
15 *Nam nulla noſtri tam minuta eſt corporis*
Pars, vt tuam ſcientiam
Fugiat: nec vlla clauſtra pectoris latent
Te conditorem pectoris.
16 *Maſſæ recentis rudia adhuc primordia,*
Rudíſque maſſæ ſemina,
Ceu ſcripta haberes, corporíſque lineas,
Motum ſtatúmque noueras.
Et membra nondum quum forent, quid adderent
Dies ſciebas ſinguli.
17 *Hæc mente tacita cogitanti mihi, ſtupor*
Torpórque ſenſus alligat.
Animus labaſcit quum tuæ miracula
Perpendo mecum dexteræ.
18 *Citius inibo numerum, arenæ in littore*
Quot voluat æſtus corpora:
Quamuis ocellis peruigil nunquam meis
Dulcem ſoporem indulſero.
19 *O quando perdes impios rerum parens?*

O quam-

O quando ſanguinarios
20 *A me repelles, qui ſceleſti nomini*
Et numini illudunt tuo?
21 *Te quiſquis odit, non ego odi? non tuos*
Hoſtes habebam pro hoſtibus?
22 *Odi profectò: nec tuis ex hoſtibus*
Amicus eſt quiſquam mihi.
23 *Reuolue mentis intimos ſinus Deus,*
Latebráſque noſtri pectoris,
Niſi hic amorem videris tui, niſi
Animum obſequi nunquam pigrum,
24 *Si par ſceleſtis ſcelere ſum, vitæ parem*
Da cum ſceleſtis exitum.

PSAL. CXL. Eripe me Domine ab homine malo, à viro &c.

Carm. gen. VI.

2 *AEterne rerum conditor, à malæ*
Linguæ veneno me bonus aſſere,
Meámque periuri tuere
Hoſtis ab inſidiis ſalutem,
3 *Qui fraude tecta bella nefaria*
4 *Ciet: nec atris mitior anguibus*
Vibrátque linguam virulentam, &
Ore vomit rabido venenum.
5 *Auerte fraudem, & me violentiæ*
6 *Hoſtis ſceleſti ſubtrahe, qui mea*
Veſtigia obſeruat, ſcrobéſque
Obijciens, laqueóſque tendens.

7 *At tu, ſalutis præſidium meæ,*
8 *Audi precantem: tu Dominus mihi*
Deúſque, tu me liberaſti
Incolumem crepero è duello.
9 *Idem impiorum nunc bonus irrita*
Fac vota: ſæuam frange ſuperbiam:
10 *Viríſque linguæ peſtilentis*
In Domini exitium refunde.
11 *Deiecta cælo flammea perfidos*
Procella fundat præcipiti fuga,
Cæcóſque propellat profundas
Perpetui in barathri tenebras.
12 *Linguæ loquacis perfida vanitas*
Nunquam quieto deget in otio:
Sed impiè dignum patratis
Exitium domino parabit.
13 *At impiorum à vi Dominus ſuos*
14 *Et fraude vindex aſſeret: vt pij*
Numen Dei præſens poténſque
Perpetuo celebrent honore.

PSAL. CXLI. Domine clamaui ad te, exaudi me, intende voci meæ, &c.

Carm. gen. III.

1 *AVrem vocanti da parens properè, meas*
Audi preces ſalutifer.
2 *Quum verba fundo triſtis, & puras manus*
Attollo, ſic preces meas
Manúſque puras reſpice, ac ſi thureo

Odore

Odore manè te colam:
Ac si colam te victima & libamine
Sero rubente vespere.
3 *Fræno coërce linguam: ad oris ianuam*
Fac excubet custodia.
4 *Fac mens sequatur recta, fac in lubricam*
Ne flectat erroris viam.
Fac ne scelesto gaudeat cœtu, neque
Mensa fruatur impia.
5 *Me malo iustus increpet, me verberet,*
Quàm palpet impius, comam
6 *Quàm rore nardi spargat. impij, precor,*
Et impiorum præsides,
De rupis altæ quum ruent specula, sui
Supplicia sceleris vt luant.
Tum subeat animum conscium, salubriter
Quòd me monentem spreuerint.
7 *Sic mortis horror ossium compagines*
Mihi laxat, vt cæsæ iacent
Fagi per arua fissa cuneis fragmina.
8 *Tu sancte rector cælitum,*
Spes vna nobis es salutis, vnicum
Agnoscimus te vindicem.
9 *Vitam tuere ab impiorum cassibus,*
A fraude quam struunt mihi.
10 *Compos salutis impios fac in sua*
Cernam ruentes retia.

PSAL. CXLII. Voce mea ad Dominum clamaui, &c.

Carm. gen. XVII.

2 *INuoco supplex Dominum, manúsque*
Tendo ad sidera supplices.
3 *Mentis huic pando lacrymas: querelis*
Imploro miseris opem.
4 *Pectus afflictum dolor obruebat:*
Quamuis rex bone cælitum
Puriter vitæ mihi tu peractæ
Esses arbiter optimus.
Quum domo gressum tamen efferebam,
Tendebant mihi retia.
5 *Nec mihi notus, nec amicus vsquam,*
Quoquo lumina verteram.
Exitus nusquam, fuga nulla, nemo
Qui me sospite plauderet.
6 *Ergo te, rerum pater, inuocaui,*
Vnum præsidium in malis:
Tu meæ vires, mea spes, opésque,
Dum sedes hominum colo.
7 *Da meis aurem facilem querelis*
Fracti cladibus vltimis.
Assere à sæui manibus tyranni,
Qui me fortior opprimit.
8 *Carceris vitam rape de tenebris,*
Vt te laudibus efferam:
Téque conuentus celebret piorum,
Promptum ferre piis opem.

PSAL. CXLIII. Domine exaudi orationem meam, &c.

Carm. gen. XV.

1 *AVdi vocantem rebus in asperis,*
Et lenis aurem da precibus meis,
Rerum creator: quáque soles fide
Et æquitate ex hostibus eripe.
2 *Iuris seueri ne trutina meam*
Expende vitam: nemo hominum innocens
Sic est, tribunal posit vt ad tuum
Se profiteri crimine liberum.
3 *En hostis atrox imminet, & premit*
Stratum: tenebris tristibus abditus,
Et lucis exors dego, velut specu
Quos in sepulchri mors fera condidit.
4 *Mens penè curis obruta voluere*
5 *Priora cœpit tempora, quum patres,*
Spes quos fouebat præsidij tui,
De fauce lethi sæpe reuelleres.
6 *Hac recreatus rursus imagine,*
Imploro supplex auxilium tuum.
Intenta mens te respicit, arida
Tellus vt imbres sub cane torrido.
7 *Non lentus audi. nam mihi spiritus*
Vix fessa pulsat pectora: si tui
Auertis oris lumen amabile,
Mors atra siccis faucibus imminet.
8 *Spe mens labores auxilij tui*

Fert: ſpectat vnum te, pater optime.
Audi precantem lenis, & exitum
Iamiam obruturis pande periculis:
9 *Ab hoſte ſæuo protege me, meæ*
Cuſtos ſalutis: praua repellere
Mentem manumque, & recta capeſſere
Doce, vnicum te qui veneror Deum.
10 *Arcana fac vis numinis vt tui*
Per plana greſſum dirigat, vt tua
Mandata ſecter.: neu malè credulum
Error malorum vertat in orbitam.
11 *Vt nulla numen non celebret tuum*
Et æquitatem natio, recrea
Me deſtitutum præſidio: & malis
Hoſtis ſceleſti libera ab artibus.
12 *Fauoris vmbra me ſolita tege,*
Et qui me acerbis vſque doloribus
Affligit, hoſtem perde nefarium,
Seruúmque ſerua perpetuò tuum.

PSAL. CXLIIII. Benedictus Dominus Deus meus, qui docet, &c.

Carm. gen. XIII.

1 Q*Vo te rex hominum carmine proſequar?*
Qui firmas animum robore, qui manum
Et bellare doces, & dubij regis
Per diſcrimina prœlij.
2 *Quòd viuo & valeo, tutus & hoſtium*
A fraude, eximia fulgeo gloria:

Quòd

Quòd latè validis impero gentibus,
Totum muneris id tui est.
3 *O rerum genitor, quantulus est homo*
Hac quem prosequeris munificentia,
Et curas patria sollicitudine?
4 *Figmentum fragilis luti,*
Quo nec bulla leuis vanior est, neque
Quæ mentes agitant somnia turbidas,
Nec serum fugiens vmbra crepusculum,
Nec fumi volucris vapor:
5 *Cæli pande fores rex bone cælitum,*
Ac de sidereis labere sedibus:
6 *Montes nube operi: per liquidi aëris*
Campos fulgura traÿce.
Turbatos trepida sparge fuga impios,
Et sparsos iaculis perde sequacibus:
7 *Porrectáque manu me, pater optime,*
Sæuis eripe fluctibus.
Hostis pelle malam vim bonus impij:
8 *Linguæ vaniloquæ reprime toxica:*
Assuetæq; dolis pestiferis manus
Vires contere viribus.
9 *Vt te nostra nouo carmine barbitos*
10 *Dicat, subsidio qui recreas tuo*
Reges: qui grauibus sæpe periculis
Vitam Dauidis *eripis.*
11 *Hostis pelle malam vim procul impij:*
Linguæ vaniloquæ reprime toxica:
Assuetæq; dolis pestiferis manus
Vires contere viribus.

12 *Natorum ſoboles creſcat, vt vbere*
Surgit ſilua ſolo laurea: virgines
Cultu ſic niteant vt laquearibus
Templorum tholus aureis.
13 *Stipentur grauidis horrea frugibus:*
Pleno cuncta penu copia ſuggerat:
Fœcundi pecoris non capiant greges
Latis paſcua ſaltibus.
14 *Pingues plauſtra boues & nitidi trahant:*
Nec triſti reſonent compita claſſico,
Nec fletu plateæ: nec furor hoſticus
Clauſis affremat oppidis.
15 *Felicem populum, inter bona talia*
Qui vitam in tacito tranſigit otio.
Felicem populum ter quater, omnium
Cui rerum pater eſt Deus.

PS. CXLV. Exaltabo te Deus meus rex: & benedicam, &c.

Carm. gen. XXIX.

1 *TE regem Dominumq; canam dum lucida voluet*
Lucidus aſtra polus,
Et vnicum colam Deum.
2 *Luce canam te, nocte canam te: nulla carebit*
Laudibus hora tuis,
Rerum creator & ſalus.
3 *Magne parens, nullo cui clauſa potentia fine eſt,*
4 *Sæcula cuncta tuas*
5 *Laudes ſonabunt: & patres*

Longæui

Longæui tua facta canent, seræq; nepotum
Per seriem soboli
Prodent: nec ætas gloriam
6 *Nesciet vlla tuam: mirandaq; facta decúsque*
Ille memor referet:
7 *Hic magnitudinem canet.*
8 *Ille bonum feret & iustum, & placabilis iræ,*
Et veniæ facilem, &
Larga benignum dextera.
9 *Totque inter decora & laudum præconia nullo*
Emoritura die,
Nil clarius clementia.
10 *Ergo parens rerum, stellantis machina cæli*
Cuncta suo gremio
Complexa prædicat tuum
11 *Robur: & intacti scelerum contage nefandæ,*
Te celebrant alacres,
Tuíque vires imperî
12 *Per populos latè vulgant: ne nescia sceptri*
Terra sit vlla tui,
Et gloriæ & potentiæ.
13 *Imperium sine fine tibi: nec legibus æui*
Subdita sceptra tenes,
Aut clausa metis temporum.
14 *Tu lapsos rursum attollis, firmásque labantes:*
Incoluméfque foues
Vitæ beatæ commodis.
15 *Te volucrum pecudumque genus, te sæua ferarum*
Sæcula respiciunt
Vnum, suóque tempore

16 *Accipiunt victum: tu dextram pandis, & omne*
De locuplete penu
Animal benignè recreas.
17 *Quicquid agis, iusteq; & sanctè agis: impiger aurem*
18 *Supplicibus facilem*
19 *Præbes: opisque compotes*
Dimittis puro qui pectore cunq; precantur:
Auxilióque pijs
20 *Præsens es, & periculis*
Eruis è cunctis qui te venerantur amántque:
Cúmque suo scelere
A stirpe vellis impios.
21 *Ergo omnes te iure canent, nomenque tacebit*
Natio nulla tuum
In sæculorum sæcula.

PSAL. CXLVI. Lauda anima mea Dominum, laudabo &c.

Carm. gen. VI.

1 TE, *magne rerum conditor, & tuas*
2 *Sonabo laudes, factáque posteris*
Miranda prodam, dum recurret
Per calidos mihi sanguis artus.
3 *Securitatem ne stabilem tibi*
Promitte, regum præsidio: neque
De stirpe mortali & caduca
Pone tibi columen salutis.
4 *Vt membra liquit spiritus, in suam*
Terrena moles terram abit: & diu

Consulta

Consulta vanescunt, & auras
Irrita per vacuas feruntur.
5 *O ter beatum quem Deus ætheris*
Fido tuetur præsidio, suas
Qui spes opésque omnes in vno
Constituit Domino Deóque,
6 *Qui terram & æquor condidit & polum,*
Et quicquid æquor terráque continet
Polúsque: qui promissa præstat
Perpetuo stabilis tenore.
7 *Qui nec tyranni vi sinit opprimi*
Infirmiorem, aut esurie premi:
Qui carcerum exemptos tenebris
Compedibus leuat innocentes.
8 *Qui nocte pulsa luminis aurei*
Cæcis refundit luminibus iubar:
Gressúsque firmat claudicantes,
Iustitiámque amat æquus æquam.
9 *Cura fideli qui fouet aduenam,*
Orbæ marito qui viduæ fauet,
Orbos puellos qui tuetur,
Et scelerum labefactat artes.
10 *Rex ergo ha[illegible]us imperij tuus*
Sion tenebit, sidera dum polum
Pingent, & obliquum per orbem
Sol rutilos agitabit axes.

PSAL. CXLVII. Laudate Dominum, quoniam bonus est, &c.

Carm. gen. II.

1 *Eia Deum laudate, Deo date carmina digna:*
Certè erudito dignus ille est carmine:
2 *Qui Solymam instaurat rursus, passimq; per orbem*
Sparsos reducit exules Abramidas:
3 *Qui fractos animi leuat, & corda anxia lenit:*
Mulcet dolores, mitigátque vulnera:
4 *Qui numerat tacito labentia sidera mundo,*
Suísque quæq; nuncupat vocabulis.
5 *Magna Dei virtus, immensa potentia: nulla*
Quam lingua fari possit, aut mens cogitet.
6 *Qui mite ingenium fouet, alleuat, auget honore:*
Humíque sternit impiam superbiam.
7 *Eia Deum cantate, Deo persoluite grates.*
Grato benignum canite patrem barbito:
8 *Qui cælum obnubit tenebris, terram rigat imbre;*
Montésque læto vestit altos gramine:
9 *Qui pecudum genti larga dat pabula dextra,*
Coruóque victum se roganti sufficit.
10 *Quem neque magnanimûm delectat robur equorum,*
Nec vis ferocis aut lacertus militis:
11 *Sed pietas animi simplex, & in illius vna*
Quæ spem salutis collocet clementia.
12 *Eia, Dei laudes Solymææ pangite turres:*
Benignitatem mons Sionis prædica,
13 *Qui portarum aditus claustris firmauit ahenis,*

Ciuésque cunctis commodis auxit tuos:
14 *Qui te pace beat læta, & defendit ab hoste:*
Et messe flaua tritici campos tegit.
15 *Cuius ad imperium fundit sua munera tellus:*
Natura cuius prompta paret iussibus:
16 *Qui niuibus celsos operit, ceu vellere, montes:*
Densas pruinas cineris instar deijcit.
17 *Et glacie lapsus solidarum frenat aquarum:*
Cuius rigorem quis feret mortalium?
18 *Quum libuit, molles glacies tabescit in vndas,*
Adspirat aura mitior, riui fluunt.
19 *Ostenditque suam per signa illustria mentem:*
Legésque Abrami tradidit nepotibus.
20 *Non ita se populis alijs monstrauit amicum,*
Qui scita legum nesciunt cælestium.

PSAL. CXLVIII. Laudate Dominum de cælis, laudate, &c.

Carm. gen. x.

1 *Laudate Dominum cælitum*
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.
2 *Laudate Dominum, quos sibi*
Adesse iussit Angelos:
Laudate Dominum exercitus
Parere prompti iussibus.
3 *Laudate Dominum, qui diem*
Sol, luna noctem illuminas,

Laudate Dominum lucidis
Stellæ decoræ flammulis.
4 *Laudate eum rotatiles*
Tot orbium compagines,
Et vnda longè celsior
Campis nitentis aëris.
5 *Huic cuncta laudes dicite,*
Numénque cuncta pangite,
Quod cuncta nutu condidit,
Et cuncta nutu sustinet:
6 *Fixitque firmo cardine,*
Ne vi senectæ corruant:
Certísque vinxit legibus,
Quas transgredi non audeant.
7 *Laudate Dominum sub specus*
Terræ dracones abditi:
Et vasta cete, quæ sinus
Ponti repostos funditis.
8 *Ignes, niues, & grandines,*
Vapórque & auræ spiritus,
Ad iussa Domini mobiles
Circumrotantes turbines.
9 *Colles feraces, & feri*
Montes, & omnes arbores,
Seu montibus rigescitis,
Seu cultibus mansuescitis:
10 *Mites feræq; bestiæ,*
Humíque lente reptiles,
Et quæ liquentes aëris
Campos volando carpitis:

11 Reges

11 *Reges & orbis præſides,*
Et nationes liberæ,
Et pauperi plebeculæ
Qui ius ab alto dicitis:
12 *Et vos iuuenta florea,*
Læti puelli & virgines,
Senéſque vitæ in vltimo
Iamiam exituri limine,
13 *Laudate Dominum: numini*
Sit eius vni gloria,
Vnúmque noſcat omnium
Cælum ſolúmque principem.
14 *Hunc omne in æuum laudibus*
Propago tollat Iſaci:
Sibi dicatam qui bonis
Gentem beauit omnibus.

PS. CXLIX. Cantate Domino canticum nouum: laus eius, &c.

Carm. gen. x.

1 C*Antate Domino canticum*
Nouum: ſonet laus illius
Cœtus per omnes qui ſacris
Non ſe profanis polluunt.
2 *Oblectet Iſaci genus*
Auctore ſe ſuo: ſuo
Regi Sionis arduæ
Congratulentur filiæ:
3 *Nomen celebrent illius*

Lætis choris & tympanis;
Eiúsque laudes accinant
Blandè canoro pectine.

4 *Gentem bonus parens suam*
Amore sancto amplectitur,
Mitémque mansuetudinem
Firmat salute immobili:

5 *Cœtus piorum vt gestiant*
Foris paratu splendido,
Domíque secum clanculum
Lætentur in cubilibus.

6 *In ore, rerum præsidis*
Laus continenter personet:
Vtrinque acuti in dexteris
Vibrentur enses vindices.

7 *In se ferarum vt gentium*
Crudelitatem vindicent:
Et in futurum iras, minas,
Superbiámque comprimant.

8 *Reges suorum vt hostium*
Arctis catenis alligent;
Et ferreis coërceant
Vinclis feroces principes.

9 *Pœnas secundum cælitus*
Præscripta ab ijs vt exigant,
Et laus piorum peruolet
Omnes per orbis cardines.

PSAL.

PSAL. CL. Laudate Dominum in sanctis eius: laudate [redacted]

Carm. gen. x.

1 *LAudate Dominum, lucidum*
Templum colentem siderum,
Qui vi suæ potentiæ
Firmauit orbis cardines.
2 *Laudate Dominum fortiter,*
Vbique gestis inclytum:
Laudate magnitudinem
Captum supra mortalium.
3 *Laudate Dominum bellicæ*
Claris tubæ clangoribus:
Laudate Dominum nabliis,
Lyrisque blandè garrulis.
4 *Laudate Dominum tympanis,*
Chorique festi cantibus:
Laudate Dominum fidibus, &
Sonore dulci tibiæ.
5 *Laudate eum tinnitibus*
Lætis canori cymbali.
6 *Hunc cuncta laudent quæ trahunt*
Vitalis auræ spiritum.

S 2 EIVS.

EIVSDEM [redacted]
[redacted] HYMNVS
MATVTINVS AD CHRISTVM.

PRoles parentis optimi,
Et par parenti maximo,
De luce vera vera lux,
Verúsque de Deo Deus:
En nox recessit, iam nitet
Aurora luce præuia,
Cælum, solúmque purpurans
Et clausa tenebris detegens.
Sed fuscat ignorantiæ
Caligo nostra pectora,
Et nubilis erroribus
Mens penè cedit obruta.
Exurge sol purissime,
Diémque da mundo suum:
Nostrámque noctem illuminans
Erroris umbram discute.
Dissolue frigus horridum,
Aruumque nostri pectoris,
Calore lampadis tuæ,
Humore purga noxio:
Vt irrigetur cælitus
Roris beati nectare,
Et centuplo cum fænore
Cæleste semen proferat.

CAR-

CARMINVM GENERA,

QVIBVS IN HOC OPERE POETA VSVS EST.

I. Genus monocolon. Versus heroici hexametri, hoc modo:

-- -UU -- -- -UU --

Eo vtitur Psal. 1. 18. 45. 78. 85. 89. 104. 107. 132. 135.

II. Dicolon distrophon. Versus Prior, hexameter heroicus: Alter, iambicus trimeter, acatalectus, ad exemplum Horat. libro 5. ode 16. hoc modo:

-UU -- -- -UU -UU --

U- UUU -- U- U- UU

Eo vtitur Psal. 2. 20. 24. 57. 60. 69. 83. 93. 95. 97. 108. 109. 118. 126. 136. 147.

III. Dicolon distrophon. Versus vnus, iambicus trimeter acatalectus: Alter, dimeter acatalectus, vt Horat. lib. 5. ode 1. hoc modo:

-- UUU -- U- U- UU

-- UUU -- U-

Eo vtitur Psal. 3. 6. 10. 21. 22. 27. 34. 38. 39. 41. 44. 48. 53. 62. 74. 76. 79. 87. 92. 110. 112. 115. 120. 127. 133. 134. 139. 141.

IIII. Dicolon diſtrophō. Verſus Primus, Heroicus, Secundus Alcmanius dactylicus tetrameter acatalectus, vt Horat. 1. Carm. 7. hoc modo:

- U U - U U - - - - - U U - -

- - - U U - U U - -

Eo vtitur Pſal. 4. 111.

V. Dicolon tetraſtrophon. Verſus Primus, Secundus, Tertius, Sapphicus hendecaſyllabus: Quartus, Adonius, vt Hor. 1 Carm. 2. hoc modo:

- U - - - U U - U - U

- U U - -

Eo vtitur Pſal. 5. 17. 51. 55. 65. 66. 72. 90. 101. 103.

VI. Tricolon tetraſtrophon. Verſus 1. 2. dactylicus, Alcaicus, acatalectus; Tertius iambicus, Archilochius dimeter hypercatalect. 4. dactylicus Alcaicus acatalect. vt Horat. 1. 9. hoc modo:

- - U - - - U U - U U

- - U - - - U U - U U

- - U - - - U - -

- U U - U U - U - U

Eo vtitur Pſal. 7. 11. 15. 19. 30. 46. 50. 56. 58. 72. 82. 91. 123. 125. 140. 146.

VII. Dicolon diſtrophon. Verſus Primus, Sapphi-

Sapphicus; Secundus, iambicus dimeter, hoc modo;

- ∪ - - - ∪ ∪ - ∪ - ∪
- - ∪ - - - ∪ ∪

Eo vtitur Psal. 8.

VIII. Tricolon tetrastrophon. Versus Primus, Secundus, choriambicus Asclepiadeus tetrameter: 3. Pherecratius heroicus trimeter acatalectus: Quartus, choriambicus Glyconius trimeter acatalectus: vt Horat. 1. Carm. 5. hoc modo:

- - - ∪ ∪ - - ∪ ∪ - ∪ ∪
- - - ∪ ∪ - - ∪ ∪ - ∪ ∪
- - - ∪ ∪ - -
- - - ∪ ∪ - ∪ ∪

Eo vtitur Psal. 9. 64. 84. 130.

IX. Dicolon distrophon, Versus Primus, heroicus; Secundus, dactylicus Archilochius dimeter hypercatalectus; vt Horat. 4. Carm. 7. hoc modo:

- ∪ ∪ - - - ∪ ∪ - - - ∪ ∪ - -
- ∪ ∪ - ∪ ∪ -

Eo vtitur Psal. 12.

X. Monocolon. Versus iambicus dimeter acatalectus, vt Prudent. Cathem. 1. hoc modo:

- - ∪ - - - ∪ -

Eo vtitur Psal. 13. 31. 37. 47. 52. 54. 59. 86. 96. 98. 117. 148. 149. 150.

XI. Dicolon distrophon. Versus Primus, choriambicus dimeter Glyconius; Secundus, choriambicus Asclepiadeus, vt Horat. 1 Carm. 3. hoc modo:

-- -UU- UU
-- -UU- -UU- UU

Eo vtitur Psal. 14. 35. 43.

XII. Tricolon distrophon. Versus Primus, choriambicus trimeter: 2. tetrameter: 3. pentameter, vt Prudentius prologo Cathem. hoc modo:

-- -UU- UU
-- -UU- -UU- UU
-- -UU- -UU- -UU- UU

Eo vtitur Psal. 16.

XIII. Dicolon tetrastrophon. Versus 1. 2. 3. choriambicus tetrameter. Quartus, choriambicus trimeter, vt Horat. 1. Carm. 6. hoc modo:

-- -UU- -UU- UU
-- -UU- UU

Eo vtitur Psal. 23. 42. 75. 99. 102. 144.

XIIII. Monocolon. Versus iambicus trimeter, vt Horat. lib. 5. Carm. ode 17. hoc modo:

-- U- --U- U- UU

Eo vti-

Eo vtitur Psal. 25. 94. 106.

xv. Monocolon. Versus dactylicus Alcaicus acatalectus, hoc modo:

-- u-- -uu -uu

Eo vtitur Psal. 26. 29. 32. 49. 61. 71. 73. 143.

xvi. Monocolon. Versus choriambicus Asclepiadeus tetramet. vt Horat. 1. Carm. 1. hoc modo:

-- -uu- -uu- uu

Eo vtitur Psal. 28. 40. 80.

xvii. Dicolon distrophon. Versus Primus, Sapphicus; 2. Choriambicus trimeter, hoc modo:

-u -- -uu -u -u

-- -uu- uu

Eo vtitur Psal. 33. 70. 121. 142.

xviii. Dicolon distrophon. Versus 1. iambic. trimeter: 2. pentameter dactylicus, hoc modo:

-u -u --uuu -- u-

-uu -- -uu -uu -

Eo vtitur Psal. 36. 63.

xix. Dicolon tristrophon. Versus Primus, Secundus, trochaicus dimeter, acatalectus: Tertius, trochaicus catalecticus, hoc modo:

-u -- -u -u

 -u -u

-υ -υ -υ -υ -

-υ υυ- -υ -

Eo vtitur Psal. 66.

xx. Dicolon distrophon. Versus Prior, heroicus dactylicus; Secundus, anapæsticus dimeter catalecticus, hoc modo:

-- -υυ -- -υυ -υυ --

υυ- υυ- υυ- -

Eo vtitur Psal. 68.

xxi. Dicolon distrophon. Versus Prior, heroicus hexameter, Posterior iambicus dimeter, vt Horat. lib. 5. Carm. ode 14. hoc modo:

-- -υυ -- -υυ -υυ --

-- υ- -- υ-

Eo vtitur Psal. 81.

xxii. Dicolon distrophon. Versus Prior, dactylicus hexameter: Alter, pentameter, hoc modo omnibus noto:

-υυ -- -υυ -- -υυ --

-υυ -- -υυ -υυ -

Eo vtitur Psal. 88. 114. 137.

xxiii. Dicolon distrophon. Versus Primus, trochaicus dimeter catalecticus: Secundus, iambicus dimeter acatalectus, hoc modo:

-υ -- -υ -

-- υ-

-- ∪- -- ∪∪

Eo vtitur Psal. 100.

XXIIII. Monocolon. Versus anapæsticus Pindaricus dimeter acatal. vt Boëth. 1. 5. hoc modo:

-∪∪ ∪∪- ∪∪- ∪∪-

Eo vtitur Psal. 113.

XXV. Dicolon tetrastrophon. Versus Primus, Secundus, Tertius, choriambicus trimeter: Quartus dactylicus Pherecratius, hoc modo:

-- -∪∪- ∪∪

-- -∪∪- -

Eo vtitur Psal. 116. 122. 128.

XXVI. Monocolon: Versus trochaicus octonarius catalect. qualis est Prudent. Cathem. 9. hoc modo:

∪∪∪ ∪∪∪ -∪ -∪ -∪ -∪ -∪ -

Eo vtitur Psal. 105. 119. 124. 129.

XXVII. Monocolon. Versus iambicus Anacreontius dimeter catalecticus, vt Boeth. 3. 7. hoc modo:

-- ∪- ∪- -

∪- ∪- ∪- -

Eo vtitur Psal. 131.

XXVIII. Tricolon tristrophon. Versus Primus, heroicus: Secundus, iambicus dimeter: Tertius, dactyli-

dactylicus Archilochius dimeter, hypercatal. hoc modo:

- υυ -- - υυ - υυ - υυ --

-- υ - -- υ -

- υυ - υυ -

Eo vtitur Psal. 138.

xxix. Tricolon tristrophon. Versus ijdem, qui modò, nisi quòd secundus in locum tertij migrarit, hoc modo:

-- - υυ - υυ -- - υυ --

- υυ - υυ -

υ - υ - υ - υ -

Eo vtitur Psal. 145.

FINIS.

CANTICVM SIMEONIS, AB ADOLPHO MEKERCKO παραφρασθέν. Luc. 2.

Nunc dimittis seruum tuum Domine.

EIa nunc patribus, Deus,
Adiungis placidè me famulum tuum,
Vt vox pollicita est tua.
2 *His namque, his oculis ille Salutifer*
Humani generis tuus
3 *Est visus mihi: quem tu Pater omnibus*
Erexsti populis, velut
Signum propositum ante ora hominum omnium:
In quod lumina dirigant
Quos sol cunque suo lumine viderit:
4 *Hæc Lux flamifera face*
Dispellet tenebras gentibus exteris:
Hæc Lux semper erit tuis
Lectis Isacidis gloria postuma.

ANTVERPIÆ EXCVDEBAT
CHRISTOPHORVS PLAN-
TINVS, ANNO CIƆ. IƆ.
LXXXII. XIX. KAL. MART.

